

Europski Parlament

2019.-2024.

**KOMPENDIJ
GLAVNIH PRAVNIH AKATA
POVEZANIH S
POSLOVNIKOM**

rujan 2019.

HR

Ujedinjena u raznolikosti

HR

SADRŽAJ

Stranica

A. IZBOR ZASTUPNIKA I STATUT

1. Akt o izboru zastupnika u Europskom parlamentu neposrednim općim izborima 5
2. Protokol (br. 7) o povlasticama i imunitetima Europske unije 12
3. Odluka o donošenju Statuta članova Europskog parlamenta 19

B. MEĐUINSTITUCIJSKI ODNOSI

1. Okvirni sporazum o odnosima između Europskog parlamenta i Europske komisije 29
2. Međuinstitucijski sporazum o boljoj izradi zakonodavstva 52
- 2a. Izjava prilikom donošenja Međuinstitucijskog sporazuma o boljoj izradi zakonodavstva 66
3. Odluka o detaljnim odredbama o izvršavanju prava Europskog parlamenta na istragu 67
4. Odluka o uvjetima unutarnjih istraga koje se odnose na sprečavanja prijevare, korupcije i svih nezakonitih radnji koje štete interesima Zajednica 71
5. Međuinstitucionalni sporazum o praktičnim modalitetima provedbe demokratske odgovornosti i nadzora nad izvršavanjem zadaća dodijeljenih ESB-u u okviru Jedinog nadzornog mehanizma 74
6. Zajednička komunikacija o Europi 80

C. ZAKONODAVNI I PRORAČUNSKI POSTUPCI

1. Zajednička izjava o praktičnim načinima provedbe postupka suodlučivanja 82
2. Kodeks ponašanja za pregovore u okviru redovnih zakonodavnih postupaka 87
3. Međuinstitucionalni sporazum o sistematičnijem korištenju metode za preinačavanje pravnih akata 89
4. Međuinstitucionalni sporazum o ubrzanoj metodi rada za službeno kodificiranje zakonodavnih tekstova 92
5. Međuinstitucionalni sporazum o zajedničkim smjernicama za kvalitetu izrade zakonodavstva Zajednice 94
6. Međuinstitucijski sporazum o proračunskoj disciplini, o suradnji u vezi s proračunskim pitanjima i o dobrom financijskom upravljanju 98

D. DELEGIRANI I PROVEDBENI AKTI

1. Sporazum između Europskog parlamenta i Komisije o postupcima za provedbu Odluke Vijeća 1999/468/EZ o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji 109
2. Uredba o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije 113

	Stranica
3. Međuinstitucijski sporazum o neobvezujućim kriterijima za primjenu članaka 290. i 291. Ugovora o funkcioniranju Europske unije	119
E. TRANSPARENTNOST, PRISTUP DOKUMENTIMA I POSTUPANJE S POVJERLJIVIM DOKUMENTIMA	
1. Međuinstitucijski sporazum o registru transparentnosti za organizacije i samozaposlene osobe koje sudjeluju u oblikovanju i provedbi politike EU-a	123
2. Uredba o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije	137
3. Međuinstitucionalni sporazum o pristupu Europskog parlamenta informacijama osjetljive prirode Vijeća iz područja sigurnosne i obrambene politike	143
4. Odluka o provedbi Međuinstitucionalnog sporazuma o pristupu Europskog parlamenta informacijama osjetljive prirode Vijeća iz područja sigurnosne i obrambene politike	147
5. Međuinstitucionalni Sporazum o slanju Europskom parlamentu klasificiranih podataka Vijeća, a koji se odnose na predmete koji nisu iz područja zajedničke vanjske i sigurnosne politike	150
6. Odluka o pravilima o postupanju Europskog parlamenta s povjerljivim informacijama	157
F. OSTALI DOKUMENTI OD ZNAČAJA ZA AKTIVNOSTI PARLAMENTA	
1. Postupak davanja odobrenja za sastavljanje izvješća o vlastitoj inicijativi	208
2. Uredba o građanskoj inicijativi	216
3. Odluka o propisima i općim uvjetima koji uređuju obnašanje dužnosti Europskog ombudsmana	240
4. Uredba o statutu i financiranju europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada	248
5. Kodeks o višejezičnosti	284

**ACT CONCERNING THE ELECTION OF THE MEMBERS
OF THE EUROPEAN PARLIAMENT BY DIRECT UNIVERSAL SUFFRAGE*¹**

Article 1

1. In each Member State, members of the European Parliament shall be elected on the basis of proportional representation, using the list system or the single transferable vote.

2. Member States may authorise voting based on a preferential list system in accordance with the procedure they adopt.

3. Elections shall be by direct universal suffrage and shall be free and secret.

Article 2

In accordance with its specific national situation, each Member State may establish constituencies for elections to the European Parliament or subdivide its electoral area in a different manner, without generally affecting the proportional nature of the voting system.

Article 3

Member States may set a minimum threshold for the allocation of seats. At national level this threshold may not exceed 5 per cent of votes cast.

Article 4

* HR verzija dokumenta nije dostupna

¹ N.B.: This document is a consolidation produced by the Legal Service of the European Parliament on the basis of the Act concerning the election of the representatives of the Assembly by direct universal suffrage (OJ L 278, 8.10.1976, p. 5), as amended by Decision 93/81/Euratom, ECSC, EEC amending the Act concerning the election of the representatives of the European Parliament by direct universal suffrage, annexed to Council Decision 76/787/ECSC, EEC, Euratom of 20 September 1976 (OJ L 33, 9.2.1993, p. 15), and Council Decision 2002/772/EC, Euratom of 25 June 2002 and 23 September 2002 (OJ L 283, 21.10.2002, p. 1). It differs from the consolidated version produced by the Publications Office of the European Union (CONSLEG. 1976X1008-23/09/2002) on two points: it incorporates an indent to Article 6(1) '– member of the Committee of the Regions' resulting from Article 5 of the Treaty of Amsterdam (OJ C 340, 10.11.1997) and is renumbered in accordance with Article 2(1) of Council Decision 2002/772/EC, Euratom.

Each Member State may set a ceiling for candidates' campaign expenses.

Article 5

1. The five-year term for which members of the European Parliament are elected shall begin at the opening of the first session following each election.

It may be extended or curtailed pursuant to the second subparagraph of Article 10 (2).

2. The term of office of each member shall begin and end at the same time as the period referred to in paragraph 1.

Article 6

1. Members of the European Parliament shall vote on an individual and personal basis. They shall not be bound by any instructions and shall not receive a binding mandate.

2. Members of the European Parliament shall enjoy the privileges and immunities applicable to them by virtue of the Protocol of 8 April 1965 on the privileges and immunities of the European Communities.

Article 7

1. The office of member of the European Parliament shall be incompatible with that of:

- member of the government of a Member State,
- member of the Commission of the European Communities,
- Judge, Advocate-General or Registrar of the Court of Justice of the European Communities or of the Court of First Instance,
- member of the Board of Directors of the European Central Bank,
- member of the Court of Auditors of the European Communities,

- Ombudsman of the European Communities,

 - member of the Economic and Social Committee of the European Community and of the European Atomic Energy Community,

 - member of the Committee of the Regions,

 - member of committees or other bodies set up pursuant to the Treaties establishing the European Community and the European Atomic Energy Community for the purposes of managing the Communities' funds or carrying out a permanent direct administrative task,

 - member of the Board of Directors, Management Committee or staff of the European Investment Bank,

 - active official or servant of the institutions of the European Communities or of the specialised bodies attached to them or of the European Central Bank.
2. From the European Parliament elections in 2004, the office of member of the European Parliament shall be incompatible with that of member of a national parliament.

By way of derogation from that rule and without prejudice to paragraph 3:

- members of the Irish National Parliament who are elected to the European Parliament at a subsequent poll may have a dual mandate until the next election to the Irish National Parliament, at which juncture the first subparagraph of this paragraph shall apply;

 - members of the United Kingdom Parliament who are also members of the European Parliament during the five-year term preceding election to the European Parliament in 2004 may have a dual mandate until the 2009 European Parliament elections, when the first subparagraph of this paragraph shall apply.
3. In addition, each Member State may, in the circumstances provided for in Article 8, extend rules at national level relating to incompatibility.
4. Members of the European Parliament to whom paragraphs 1, 2 and 3 become applicable in the course of the five-year period referred to in Article 5 shall be replaced in accordance with Article 13.

Article 8

Subject to the provisions of this Act, the electoral procedure shall be governed in each Member State by its national provisions.

These national provisions, which may if appropriate take account of the specific situation in the Member States, shall not affect the essentially proportional nature of the voting system.

Article 9

No one may vote more than once in any election of members of the European Parliament.

Article 10

1. Elections to the European Parliament shall be held on the date and at the times fixed by each Member State; for all Member States this date shall fall within the same period starting on a Thursday morning and ending on the following Sunday.

2. Member States may not officially make public the results of their count until after the close of polling in the Member State whose electors are the last to vote within the period referred to in paragraph 1.

Article 11

1. The Council, acting unanimously after consulting the European Parliament, shall determine the electoral period for the first elections.

2. Subsequent elections shall take place in the corresponding period in the last year of the five-year period referred to in Article 5.

Should it prove impossible to hold the elections in the Community during that period, the Council acting unanimously shall, after consulting the European Parliament, determine, at least one year before the end of the five-year term referred to in Article 5, another electoral period which shall not be more than two months before or one month after the period fixed pursuant to the preceding subparagraph.

3. Without prejudice to Article 196 of the Treaty establishing the European Community and Article 109 of the Treaty establishing the European Atomic Energy Community, the European Parliament shall meet, without requiring to be convened, on the first Tuesday after expiry of an interval of one month from the end of the electoral period.

4. The powers of the European Parliament shall cease upon the opening of the first sitting of the new European Parliament.

Article 12

The European Parliament shall verify the credentials of members of the European Parliament. For this purpose it shall take note of the results declared officially by the Member States and shall rule on any disputes which may arise out of the provisions of this Act other than those arising out of the national provisions to which the Act refers.

Article 13

1. A seat shall fall vacant when the mandate of a member of the European Parliament ends as a result of resignation, death or withdrawal of the mandate.

2. Subject to the other provisions of this Act, each Member State shall lay down appropriate procedures for filling any seat which falls vacant during the five-year term of office referred to in Article 5 for the remainder of that period.

3. Where the law of a Member State makes explicit provision for the withdrawal of the mandate of a member of the European Parliament, that mandate shall end pursuant to those legal provisions. The competent national authorities shall inform the European Parliament thereof.

4. Where a seat falls vacant as a result of resignation or death, the President of the European Parliament shall immediately inform the competent authorities of the Member State concerned thereof.

Article 14

Should it appear necessary to adopt measures to implement this Act, the Council, acting unanimously on a proposal from the European Parliament after consulting the Commission, shall adopt such measures after endeavouring to reach agreement with the European Parliament in a conciliation committee consisting of the Council and representatives of the European Parliament.

Article 15

This Act is drawn up in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese, Spanish and Swedish languages, all the texts being equally authentic.

Annexes I and II shall form an integral part of this Act.

Article 16

The provisions of this Act shall enter into force on the first day of the month following that during which the last of the notifications referred to in the Decision is received.

Udfærdiget i Bruxelles, den tyvende september nitten hundrede og seksoghalvfjerds.

Geschehen zu Brüssel am zwanzigsten September neunzehnhundert-sechundsiebzig.

Done at Brussels on the twentieth day of September in the year one thousand nine hundred and seventy-six.

Fait à Bruxelles, le vingt septembre mil neuf cent soixante-seize.

Arna dhéanamh sa Bhruiséil, an fichiú lá de mhí Mhéan Fómhair, míle naoi gcéad seachtó a sé.

Fatto a Bruxelles, addì venti settembre millenovecentosettantasei.

Gedaan te Brussel, de twintigste september negentienhonderd zesenze-ventig.

ANNEX I

The United Kingdom will apply the provisions of this Act only in respect of the United Kingdom.

ANNEX II

Declaration on Article 14

As regards the procedure to be followed by the Conciliation Committee, it is agreed to have recourse to the provisions of paragraphs 5, 6 and 7 of the procedure laid down in the joint declaration of the European Parliament, the Council and the Commission of 4 March 1975².

² OJ C 89, 22. 4. 1975, p. 1.

PROTOKOL (br. 7)
O POVLASTICAMA I IMUNITETIMA EUROPSKE UNIJE

VISOKE UGOVORNE STRANKE,

UZIMAJUĆI U OBZIR DA, u skladu s člankom 343. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i na članak 191. Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju (EZAE), Europska unija i EZAE na državnim područjima država članica uživaju takve povlastice i imunitete koji su im potrebni za obavljanje svojih zadaća,

SPORAZUMJELE SU SE o sljedećim odredbama koje se prilažu Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije:

POGLAVLJE I.

VLASNIŠTVO, SREDSTVA, IMOVINA I POSLOVANJE EUROPSKE UNIJE

Članak 1.

Prostorije i zgrade Unije nepovredive su. Izuzete su od pretrage, rekvizicije, konfiskacije ili izvlaštenja. Vlasništvo i imovina Unije ne mogu biti predmetom upravnih ili sudskih mjera prisile bez odobrenja Suda.

Članak 2.

Arhive Unije nepovredive su.

Članak 3.

Unija, njezino vlasništvo, prihodi i ostala imovina oslobođeni su od svih izravnih poreza.

Vlade država članica, kad god je to moguće, poduzimaju odgovarajuće mjere za doznačivanje ili povrat iznosa neizravnih poreza ili poreza na prodaju uključenih u cijenu pokretnina ili nekretnina, kada Unija za svoje službene potrebe obavlja veće kupnje čija cijena uključuje takve poreze. Međutim, primjena navedenih odredaba ne smije imati za posljedicu narušavanje tržišnog natjecanja unutar Unije.

Ne odobravaju se oslobođenja u odnosu na poreze i davanja koji se plaćaju samo kao naknade za javne komunalne usluge.

Članak 4.

Unija je oslobođena od svih carina, zabrana i ograničenja pri uvozu i izvozu na predmete namijenjene njihovoj službenoj uporabi; tako uvezenim predmetima ne smije se raspolagati, ni uz naplatu ni besplatno, na državnom području zemlje u koju su uvezeni, osim prema uvjetima koje odobri vlada te zemlje.

Unija je također oslobođena od svih carina i svih zabrana i ograničenja na uvoz i izvoz svojih publikacija.

POGLAVLJE II.

KOMUNIKACIJA I PROPUSNICE

Članak 5.

(bivši članak 6.)

Pri službenoj komunikaciji i prijenosu svih svojih dokumenata institucije Unije na državnom području svake države članice uživaju tretman koji ta država priznaje diplomatskim misijama.

Službena prepiska i ostala službena komunikacija institucija Unije ne podliježu cenzuri.

Članak 6.

(bivši članak 7.)

Predsjednici institucija Unije mogu članovima i službenicima tih institucija izdati propusnice u obliku koji propisuje Vijeće odlučujući običnom većinom i koje vlasti država članica priznaju kao valjane putne isprave. Te se propusnice izdaju dužnosnicima i ostalim službenicima prema uvjetima utvrđenima u Pravilniku o osoblju za dužnosnike i Uvjetima zaposlenja ostalih službenika Unije.

Komisija može sklopiti sporazume na temelju kojih se te propusnice priznaju kao valjane putne isprave na državnom području trećih zemalja.

POGLAVLJE III.

ČLANOVI EUROPSKOG PARLAMENTA

Članak 7.

(bivši članak 8.)

Slobodno kretanje članova Europskog parlamenta prilikom putovanja do mjesta ili iz mjesta sastajanja Europskog parlamenta ne podliježe nikakvim administrativnim ili drugim ograničenjima.

Članovima Europskog parlamenta odobravaju se u vezi s carinskom i deviznom kontrolom:

- (a) od strane njihove vlade, iste olakšice koje se odobravaju višim dužnosnicima prilikom putovanja u inozemstvo radi privremenih službenih misija;
- (b) od strane vlada ostalih država članica, iste olakšice koje se odobravaju predstavnicima stranih vlada na privremenim službenim misijama.

Članak 8.

(bivši članak 9.)

Članovi Europskog parlamenta ne mogu biti podvrgnuti nikakvom obliku ispitivanja, zadržavanja ili sudskog postupka zbog izraženih mišljenja ili glasovanja pri obnašanju svojih dužnosti.

Članak 9.

(bivši članak 10.)

Tijekom zasjedanja Europskog parlamenta njezini članovi uživaju:

- (a) na državnom području svoje države, imunitet priznat članovima parlamenta te države;
- (b) na državnom području bilo koje druge države članice, imunitet od svake mjere zadržavanja i od sudskih postupaka.

Na isti se način imunitet primjenjuje na članove tijekom putovanja do mjesta ili iz mjesta sastajanja Europskog parlamenta.

Ako je član zatečen u počinjenju kaznenog djela, nije moguće pozivanje na imunitet te u tom slučaju Europski parlament može ostvariti svoje pravo na skidanje imuniteta jednom od svojih članova.

POGLAVLJE IV.

PREDSTAVNICI DRŽAVA ČLANICA KOJI SUDJELUJU U RADU INSTITUCIJA EUROPSKE UNIJE

Članak 10.

(bivši članak 11.)

Predstavnici država članica koji sudjeluju u radu institucija Unije, njihovi savjetnici i tehnički stručnjaci uživaju uobičajene povlastice, imunitete i olakšice prilikom obnašanja svojih dužnosti i tijekom putovanja do mjesta ili iz mjesta sastajanja.

Ovaj se članak također primjenjuje na članove savjetodavnih tijela Unije.

POGLAVLJE V.
DUŽNOSNICI I OSTALI SLUŽBENICI UNIJE

Članak 11.

(bivši članak 12.)

Na državnom području svake države članice i neovisno o njihovu državljanstvu, dužnosnici i ostali službenici Unije:

- (a) pridržavajući se odredaba Ugovorâ koje se s jedne strane odnose na propise o odgovornosti dužnosnika i ostalih službenika prema Uniji i, s druge strane, na nadležnost Suda Europske unije u sporovima između Unije i njezinih dužnosnika i ostalih službenika, uživaju imunitet od sudskih postupaka u pogledu radnja koje oni poduzimaju u službenom svojstvu, uključujući izgovorene ili napisane riječi. Taj imunitet uživaju i nakon prestanka obnašanja dužnosti;
- (b) zajedno sa svojim bračnim drugovima i uzdržanim članovima obitelji ne podliježu imigracijskim ograničenjima ni formalnostima za prijavu stranaca;
- (c) uživaju jednake olakšice koje se uobičajeno dodjeljuju dužnosnicima međunarodnih organizacija vezano uz monetarne ili devizne propise;
- (d) imaju pravo bez carine uvesti pokućstvo i druge predmete za osobnu uporabu prilikom prvog preuzimanja dužnosti u dotičnoj zemlji, te pravo da ih nakon prestanka dužnosti u toj zemlji ponovno izvezu bez carina, u oba slučaja pridržavajući se uvjeta koje vlada zemlje u kojoj ostvaruju to pravo smatra nužnima;
- (e) imaju pravo bez carine uvesti motorno vozilo za osobnu uporabu, kupljeno u zemlji svojeg posljednjeg boravišta ili u zemlji čiji su državljani pod uvjetima koji vrijede na unutarnjem tržištu te zemlje, te ga ponovno izvesti bez carine, u oba slučaja pridržavajući se uvjeta koje vlada zemlje u kojoj ostvaruju to pravo smatra nužnima.

Članak 12.

(bivši članak 13.)

Dužnosnici i ostali službenici Unije dužni su plaćati porez u korist Unije na plaće, nadnice i prihode koje im isplaćuje Unija, u skladu s uvjetima i postupcima koje utvrđuju Europski parlament i Vijeće, uredbama, u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom i nakon savjetovanja sa zainteresiranim institucijama.

Oni su oslobođeni od plaćanja nacionalnih poreza na plaće, nadnice i prihode koje im isplaćuje Unija.

Članak 13.

(bivši članak 14.)

Pri primjeni poreza na dohodak, poreza na bogatstvo i poreza na nasljedstvo te pri primjeni konvencija o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja sklopljenih među državama članicama Unije, za dužnosnike i ostale službenike Unije koji isključivo radi obnašanja svojih dužnosti u službi Unije imaju boravište na državnom području države članice koja nije zemlja njihove porezne rezidentnosti, u trenutku stupanja u službu Unije smatra se kako u zemlji njihova stvarnog boravišta tako i u zemlji njihove porezne rezidentnosti, da su zadržali rezidentnost u potonjoj zemlji, pod uvjetom da je ta država članica Unije. Ta se odredba također primjenjuje na bračnog druga ako se ne bavi vlastitim plaćenim zanimanjem, i na djecu koju uzdržavaju i za koju skrbe osobe iz ovog članka.

Pokretna imovina koja pripada osobama iz prethodnog stavka i koja se nalazi na državnom području zemlje u kojoj borave oslobođena je od poreza na nasljedstvo u toj zemlji; za takvu se imovinu pri izračunu tog poreza smatra, uz poštovanje prava trećih zemalja i moguće primjene odredaba međunarodnih konvencija o dvostrukom oporezivanju, da se nalazi u zemlji porezne rezidentnosti.

Pri primjeni odredaba ovog članka ne uzima se u obzir rezidentnost stečena isključivo zbog obnašanja dužnosti u službi drugih međunarodnih organizacija.

Članak 14.

(bivši članak 15.)

Europski parlament i Vijeće, uredbama, u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom i nakon savjetovanja sa zainteresiranim institucijama, utvrđuje program prava iz socijalne sigurnosti za dužnosnike i ostale službenike Unije.

Članak 15.

(bivši članak 16.)

Europski parlament i Vijeće, uredbama, u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom i nakon savjetovanja s ostalim zainteresiranim institucijama, određuje kategorije dužnosnika i ostalih službenika Unije na koje se u cijelosti ili djelomično primjenjuju odredbe članka 11., članka 12. drugog stavka i članka 13.

Imena, razredi i adrese dužnosnika i ostalih službenika uključenih u takve kategorije periodično se dostavljaju vladama država članica.

POGLAVLJE VI.

POVLASTICE I IMUNITETI MISIJA TREĆIH ZEMALJA AKREDITIRANIH PRI
EUROPSKOJ UNIJI*Članak 16.*

(bivši članak 17.)

Država članica na čijem državnom području Unija ima svoje sjedište priznaje uobičajeni diplomatski imunitet i povlastice misijama trećih zemalja akreditiranim pri Uniji.

POGLAVLJE VII.

OPĆE ODREDBE

Članak 17.

(bivši članak 18.)

Dužnosnicima i ostalim službenicima Unije priznaju se povlastice, imuniteti i olakšice isključivo u interesu Unije.

Svaka institucija Unije dužna je skinuti imunitet priznat dužnosniku ili drugom službeniku kad god ona smatra da skidanje tog imuniteta nije protivno interesima Unije.

Članak 18.

(bivši članak 19.)

Institucije Unije surađuju s odgovornim tijelima zainteresiranih država članica radi primjene ovog Protokola.

Članak 19.

(bivši članak 20.)

Članci od 11. do 14. i članak 17. primjenjuju se na Predsjednika Europskog vijeća.

Oni se također primjenjuju i na članove Komisije.

Članak 20.

(bivši članak 21.)

Članci od 11. do 14. i članak 17. primjenjuju se na suce, nezavisne odvjetnike, tajnike i pomoćne izvjestitelje Suda Europske unije, ne dovodeći u pitanje odredbe članka 3. Protokola o Statutu Suda Europske unije koje se odnose na imunitet sudaca i nezavisnih odvjetnika od pokretanja sudskog postupka.

Članak 21.

(bivši članak 22.)

Ovaj se Protokol također primjenjuje na Europsku investicijsku banku, na članove njezinih tijela, na njezino osoblje i na predstavnike država članica koji sudjeluju u njezinim aktivnostima, ne dovodeći u pitanje odredbe Protokola o Statutu Banke.

Europska investicijska banka povrh toga oslobođena je od svakog oblika oporezivanja ili nameta slične naravi pri osnivanju i bilo kakvom povećanju kapitala te od različitih formalnosti koje mogu biti s tim povezane u državi sjedišta Banke. Slično tome, prestanak Banke ili njezina likvidacija nemaju za posljedicu nikakve namete. Naposljetku, djelatnosti Banke i njezinih tijela, koje se obavljaju u skladu s njezinim Statutom, ne podliježu porezu na promet.

Članak 22.

(bivši članak 23.)

Ovaj se Protokol također primjenjuje na Europsku središnju banku, na članove njezinih tijela i na njezino osoblje, ne dovodeći u pitanje odredbe Protokola o Statutu Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke.

Europska središnja banka je povrh toga oslobođena od svakog oblika oporezivanja ili nameta slične naravi pri povećanju svojeg kapitala te različitih formalnosti koje mogu biti povezane s time u državi sjedišta Banke. Djelatnosti Banke i njezinih tijela, koje su obavljene u skladu sa Statutom Europskog sustava središnjih banaka i Europske središnje banke ne podliježu porezu na promet.

32005Q0684

7.10.2005.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 262/1

ODLUKA EUROPSKOG PARLAMENTA**od 28. rujna 2005.****o donošenju Statuta članova Euroskog parlamenta**

(2005/684/EZ, Euratom)

EUROPSKI PARLAMENT,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 190. stavak 5.,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, a posebno njegov članak 108. stavak 4.,

uzimajući u obzir mišljenje Komisije ⁽¹⁾,

uz odobrenje Vijeća ⁽²⁾,

budući da:

- (1) Parlament se sastoji od „predstavnik naroda država okupljenih u Zajednici”. Ti predstavnici su, kao što je i potvrđeno u članku 109. stavku 1. Ugovora o EZ-u, „predstavnici naroda država okupljenih u Zajednici”. Isti izraz koristi se u članku 190. stavku 2. Ugovora o EZ-u (broj predstavnika izabranih u svakoj državi članici) te u članku 190. stavku 3. Ugovora o EZ-u (predstavnici se biraju za mandat od pet godina). Ove odredbe, prema kojima su članovi predstavnici naroda, opravdavaju uporabu pojma „član” u Statutu.
- (2) U skladu s člankom 199. stavkom 1. Ugovora o EZ-u te u skladu s ovim Statutom, Parlament ima pravo uređivati svoj rad poslovníkom.
- (3) Članak 1. Statuta preuzima pojam „član” te pojašnjava da Statut ne uređuje prava i obveze članova, već obuhvaća pravila i opće uvjete za obnašanje mandata.

⁽¹⁾ Mišljenje Komisije od 3. lipnja 2003., potvrđeno od strane potpredsjednice Wallström u tijeku dnevne sjednice Euroskog parlamenta 22. lipnja 2005.

⁽²⁾ Pismo Vijeća od 19. srpnja 2005.

- (4) Slobodu i neovisnost članova, koje su ugrađene u članak 2. a koje se ne navode ni u jednoj odredbi primarnog prava, trebalo bi zaštititi Statutom. Radnje koje članovi poduzmu radi odustanka od mandata u određenom trenutku ili njihove izjave namjere da na neodređeni dan odustanu od mandata, koje političke stranke mogu poduzimati po vlastitom nahođenju, smatraju se nespojivima sa slobodom i neovisnošću članova te stoga ne bi smjele biti pravno obvezujuće.
- (5) Članak 3. stavak 1. u cijelosti ponavlja odredbe članka 6. stavka 1. Akta o izboru članova Europskog parlamenta neposrednim općim izborima od 20. rujna 1976.
- (6) Pravo inicijative iz članka 5. ključno je pravo svakog člana. Poslovníkom Parlamenta to se pravo ne smije obezvrijediti.
- (7) Pravo uvida u spise, kako je predviđeno u članku 6., koje je već zajamčeno Poslovníkom Parlamenta, osnovni je aspekt obnašanja mandata člana te bi stoga trebalo biti uređeno Statutom.
- (8) Smisao članka 7. jest i dalje osiguravati jezičnu raznolikost, unatoč protivnim izjavama. Trebalo bi spriječiti svaku diskriminaciju bilo kojeg službenog jezika. Ovo načelo trebalo bi se primjenjivati nakon svakog proširenja Europske unije.
- (9) Na temelju članaka 9. i 10., članovi primaju naknadu za obnašanje svojih dužnosti. U vezi s iznosom naknade, skupina stručnjaka koju je imenovao Parlament dostavila je studiju u svibnju 2000. godine, prema kojoj se naknada od 38,5 % osnovne plaće suca Suda EZ-a smatra opravdanom.
- (10) S obzirom na to da se naknada i prijelazna naknada, kao i starosna mirovina, invalidska mirovina i mirovina za nadživjele osobe isplaćuju iz općeg proračuna Europske unije, primjereno je da ih se oporezuje u korist Zajednica.
- (11) Zbog posebnog položaja članova, posebno činjenice da nemaju nikakvu obvezu boraviti u bilo kojem mjestu rada Parlamenta, te imajući u vidu njihove posebne povezanosti s državom u kojoj su izabrani, primjereno je odrediti mogućnost da države članice na naknadu i prijelaznu naknadu, kao i na starosnu mirovinu, invalidsku mirovinu i mirovinu za nadživjele osobe primijene nacionalne porezne propise.
- (12) Članak 9. stavak 3. potreban je zbog toga što stranke često očekuju da povlastice iz članka 9. stavaka 1. i 2. budu djelomično upotrijebljene za njihove ciljeve. Ova vrsta financiranja stranaka trebala bi biti zabranjena.
- (13) Prijelazna naknada iz članka 9. stavka 2. i članka 13. služi da bi se premostilo razdoblje između kraja mandata člana i njegovog preuzimanja nove funkcije. Kad bivši član preuzme drugi mandat ili javnu funkciju, njezina svrha više nije relevantna.
- (14) S obzirom na kretanja u vezi sa starosnim mirovinama u državama članicama, čini se primjerenim da bivši članovi imaju pravo na starosnu mirovinu od svojeg 63. rođendana. Člankom 14. ne utječe se na pravo država članica da visinu starosne mirovine utvrde u skladu s nacionalnim pravom.
- (15) Odredbe u vezi s mirovinama za nadživjele osobe u suštini su usklađene s važećim zakonodavstvom u Europskoj zajednici. Pravo nadživjelog bračnog druga koji je ponovno sklopio brak temelji se na modernoj ideji da se ono odnosi na osobnu korist te da nema svrhu pukog „zbrinjavanja”. Takvo pravo nije isključeno čak ni kada je bračni drug „zbrinut” vlastitim prihodima ili osobnim bogatstvom.

- (16) Članak 18. potreban je jer će, kada Statut stupi na snagu, države članice prestati nadoknađivati troškove koje članovi imaju zbog bolesti ili s osnova plaćanja dijela doprinosa zdravstvenog osiguranja. Ove povlastice često su zadržane nakon prestanka mandata člana.
- (17) Odredbe koje se odnose na naknadu troškova moraju biti u skladu s načelima koja je utvrdio Sud Europskih zajednica u presudi „Lord Bruce”⁽³⁾. Parlament je prema tome ovlašten izvršiti takvu nadoknadu troškova kao paušalni iznos, u slučajevima u kojima je to primjereno, da bi se umanjili administrativni troškovi i tereti svojstveni sustavu poput provjeravanja svake pojedinačne stavke troškova. Ovo stoga predstavlja dobro upravljanje.
- (18) Predsjedništvo Parlamenta 28. svibnja 2003. donijelo je novi skup pravila kojima se uređuje plaćanje troškova i naknada članovima na temelju stvarno nastalih troškova, koja bi trebala stupiti na snagu istodobno kad i ovaj Statut.
- (19) Države članice trebale bi osigurati očuvanje propisa u skladu s kojima članovi Europskog parlamenta, kada obnašaju svoj mandat u svojoj državi, imaju jednak položaj kao i članovi nacionalnih parlamenata. Ovaj problem nije moguće riješiti na europskoj razini s obzirom na to da u državama članicama postoje brojni, vrlo neujednačeni propisi. Bez takvih propisa, obnašanje mandata člana Europskog parlamenta u državi članici u kojoj je član izabran bilo bi znatno otežano, ako ne i nemoguće. Učinkovito obnašanje mandata ujedno je u interesu država članica.
- (20) Članak 25. stavak 1. potreban je zbog vrlo nejednakih nacionalnih propisa koji su se do sada primjenjivali na članove, koji onemogućavaju rješavanje na europskoj razini svih problema povezanih s prijelazom sa starog na novi europski sustav. Davanje članovima mogućnosti izbora onemogućit će umanjivanje prava članova ili uzrokovanje financijskih gubitaka kao posljedicu prijelaza. Sadržaj članka 25. stavka 2. jest posljedica odluke na temelju članka 25. stavka 1.
- (21) Različitost nacionalnih prilika uzima se u obzir u članku 29. na temelju kojeg je državama članicama kao prijelazna mjera dopušteno donošenje propisa različitih od odredaba ovog Statuta. Takva različitost ujedno opravdava mogućnost prema kojoj države članice mogu zadržati paritet primitaka od rada između članova Europskog parlamenta i članova nacionalnih parlamenata,

ODLUČUJE:

GLAVA I.

PRAVILA I OPĆI UVJETI KOJIMA SE UREĐUJE OBNAŠANJE DUŽNOSTI ČLANOVA EUROPSKOG PARLAMENTA

Članak 1.

Ovim se Statutom utvrđuju pravila i opći uvjeti za obnašanje dužnosti člana Europskog parlamenta.

Članak 2.

1. Članovi su slobodni i neovisni.

⁽³⁾ Presuda Suda od 15.rujna 1981., predmet 208/80, Rt. Hon. Lord Bruce of Donington/Eric Gordon Aspden [1981] ECR 2205.

2. Sporazumi koji se odnose na ostavku člana prije ili na kraju parlamentarnog saziva ništavi su.

Članak 3.

1. Članovi glasuju pojedinačno i osobno. Ne smiju biti vezani nikakvim uputama i ne smiju imati obvezujući mandat.
2. Sporazumi koji se odnose na način na koji se mandat treba obnašati, ništavi su.

Članak 4.

Dokumenti i elektronički zapisi koje je član primio, sastavio ili poslao ne smatraju se dokumentima Parlamenta, osim ako su podneseni u skladu s Poslovnikom.

Članak 5.

1. Svaki član u kontekstu prava Parlamenta na inicijativu ima pravo podnositi prijedloge akata Zajednice.
2. Parlament u svojem Poslovniku propisuje uvjete za ostvarivanje ovog prava.

Članak 6.

1. Članovi imaju pravo pregleda svih spisa Parlamenta.
2. Stavak 1. ne odnosi se na osobne spise ili račune.
3. Stavak 1. primjenjuje se ne dovodeći u pitanje akte Europske unije i sporazume institucija koji se odnose na pristup dokumentima.
4. Parlament propisuje uvjete za ostvarivanje ovog prava.

Članak 7.

1. Dokumenti Parlamenta prevode se na sve službene jezike.
2. Govori se simultano usmeno prevode na sve druge službene jezike.
3. Parlament propisuje uvjete za provedbu ovog članka.

Članak 8.

1. Članovi se mogu organizirati u političke grupe.
2. Parlament u svojem Poslovniku propisuje uvjete za ostvarivanje ovog prava.

Članak 9.

1. Članovi radi očuvanja svoje neovisnosti imaju pravo na primjerenu naknadu.
2. Na kraju svojeg mandata imaju pravo na prijelaznu naknadu i mirovinu.
3. Sporazumi o uporabi naknade, prijelazne naknade za kraj službe te mirovine u druge svrhe osim privatnih ništavi su.
4. Nadživjeli uzdržavanci članova imaju pravo na mirovinu za nadživjele osobe.

Članak 10.

Iznos naknade iznosi 38,5 % osnovne plaće suca Suda Europskih zajednica.

Članak 11.

Naknada koju član prima za obnašanje mandata u drugom parlamentu prebija se s naknadom.

Članak 12.

1. Naknada iz članka 9. ovog Statuta oporezuje se u korist Zajednica pod jednakim uvjetima kao što su oni propisani na temelju članka 13. Protokola o povlasticama i imunitetima Europskih zajednica za dužnosnike i ostale službenike Europskih zajednica.
2. Odbici za poslovne i osobne troškove kao i one obiteljske i društvene prirode, predviđeni u članku 3. stavcima od 2. do 4. Uredbe (EEZ, Euratom, EZUČ) br. 260/68 Vijeća od 29. veljače 1968. o utvrđivanju uvjeta i postupka za primjenu poreza u korist Europskih zajednica⁽⁴⁾, ne primjenjuju se.
3. Stavak 1. ovog članka ne dovodi u pitanje ovlast država članica da na naknade primjenjuju nacionalne porezne odredbe, pod uvjetom izbjegavanja dvostrukog oporezivanja.
4. Države članice imaju pravo uzeti u obzir naknadu prilikom određivanja porezne stope za druge prihode.
5. Ovaj se članak također primjenjuje na prijelaznu naknadu, kao i na starosnu mirovinu, invalidsku mirovinu i mirovinu za nadživjele osobe, koje se isplaćuju na temelju članaka 13., 14., 15. i 17.
6. Povlastice iz članaka 18., 19. i 20. ovog Statuta te doprinosi mirovinskom fondu u skladu s člankom 27. ovog Statuta ne oporezuju se.

⁽⁴⁾ SL L 56, 4.3.1968., str. 8. Uredba kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ, Euratom) br. 723/2004 (SL L 124., 27.4.2004., str. 1.).

Članak 13.

1. Članovi na kraju mandata imaju pravo na prijelaznu naknadu u visini naknade iz članka 10. ovog Statuta.
2. Ovo pravo važi u razdoblju od jednog mjeseca za svaku godinu mandata, ali ne kraće od šest mjeseci ni duže od 24 mjeseca.
3. U slučaju da član preuzme mandat u drugom parlamentu ili preuzme javnu funkciju, prijelazna naknada isplaćuje se dok ne započne mandat ili dok javna funkcija ne bude preuzeta.
4. U slučaju smrti, prijelazna naknada posljednji se put isplaćuje u mjesecu u kojem je bivši član preminuo.

Članak 14.

1. Bivši članovi imaju pravo na starosnu mirovinu od 63. godine života.
2. Ova mirovina iznosi za svaku punu godinu mandata 3,5 % naknade u skladu s člankom 10. ovog Statuta i njezinu jednu dvanaestinu za svaki daljnji puni mjesec, ali ne više od ukupno 70 %.
3. Pravo na starosnu mirovinu postoji neovisno o bilo kojoj drugoj mirovini.
4. Članak 11. ovog Statuta primjenjuje se na odgovarajući način.

Članak 15.

1. Članovi koji postanu nesposobni za vrijeme trajanja mandata imaju pravo na mirovinu.
2. Članak 14. stavak 2. ovog Statuta primjenjuje se na odgovarajući način. Međutim, visina mirovine iznosi najmanje 35 % naknade na temelju članka 10. ovog Statuta.
3. Ovo pravo stupa na snagu kad dotični član odstupi.
4. Parlament propisuje uvjete za ostvarivanje ovog prava.
5. Članak 11. ovog Statuta primjenjuje se na odgovarajući način.

Članak 16.

Ako bivši član istodobno ima pravo na isplatu prijelazne naknade u skladu s člankom 13. ovog Statuta i mirovine u skladu s člankom 14. ili člankom 15., on odabire koje se rješenje primjenjuje.

Članak 17.

1. Bračni drug i uzdržavana djeca imaju pravo na mirovinu za nadživjele osobe u slučaju smrti člana ili bivšeg člana koji je u vrijeme svoje smrti imao pravo ili bi u budućnosti imao pravo na mirovinu prema članku 14. ili članku 15. ovog Statuta.

2. Ukupni iznos mirovine ne prelazi iznos mirovine na koju bi član imao pravo na kraju parlamentarnog saziva ili na koju je bivši član imao pravo ili bi imao pravo.
3. Nadživjeli bračni drug prima 60 % iznosa iz stavka 2., ali u svakom slučaju najmanje 30 % naknade na temelju članka 10. ovog Statuta. Novi brak ne utječe na navedeno pravo. Ovo pravo prestaje ako posebne okolnosti pojedinog slučaja upućuju na postojanje osnovane sumnje da je brak sklopljen jedino s ciljem osiguravanja mirovine.
4. Uzdržavano dijete prima 20 % iznosa iz stavka 2.
5. Ako to bude potrebno, najveći iznos mirovine koji se ima isplatiti dijeli se između bračnog druga i djece u omjeru postotaka iz stavaka 3. i 4. ovog članka.
6. Mirovina se isplaćuje od prvog dana u mjesecu koji slijedi datum smrti.
7. Ako bračni drug umre, ovo pravo prestaje na kraju mjeseca u kojem je smrt nastupila.
8. Pravo djeteta prestaje na kraju mjeseca u kojem je ono navršilo 21 godinu. Ovo pravo međutim i dalje postoji za vrijeme trajanja obrazovanja ili stručnog osposobljavanja, ali prestaje najkasnije na kraju mjeseca u kojem je dijete navršilo 25 godina. Pravo i dalje postoji ako dijete nije u stanju samo sebe uzdržavati zbog bolesti ili nesposobnosti.
9. Partneri u zajednicama priznatim u državama članicama izjednačeni su s bračnim drugovima.
10. Parlament propisuje uvjete za ostvarivanje ovog prava.

Članak 18.

1. Članovi i bivši članovi kojima se isplaćuje mirovina te osobe koje imaju pravo na mirovinu za nadživjele osobe imaju pravo na naknadu dvije trećine troškova koji su posljedica bolesti, trudnoće ili rođenja djeteta.
2. Parlament propisuje uvjete za ostvarivanje ovog prava.

Članak 19.

1. Članovi imaju pravo na osiguranje radi pokrivanja rizika povezanih s obnašanjem mandata.
2. Parlament propisuje uvjete za ostvarivanje ovog prava. Članovi plaćaju jednu trećinu nastalih premija osiguranja.

Članak 20.

1. Članovi imaju pravo na naknadu troškova povezanih s obnašanjem mandata.
2. Parlament nadoknađuje stvarne troškove koje su članovi imali putujući do i od mjesta rada te troškove povezane s drugim službenim putovanjima.
3. Ostali troškovi koje su članovi imali u obnašanju mandata mogu biti nadoknađeni u paušalnom iznosu.

4. Parlament propisuje uvjete za ostvarivanje ovog prava.
5. Članak 9. stavak 3. ovog Statuta primjenjuje se na odgovarajući način.

Članak 21.

1. Članovi imaju pravo na pomoć vlastitog osoblja koje mogu slobodno izabrati.
2. Parlament snosi stvarne troškove koje su članovi imali kod zapošljavanja takvog osoblja.
3. Parlament propisuje uvjete za ostvarivanje ovog prava.

Članak 22.

1. Članovi imaju pravo na uporabu uredske opreme, telekomunikacijskih uređaja i službenih vozila.
2. Parlament propisuje uvjete za ostvarivanje ovog prava.

Članak 23.

1. Sva plaćanja izvršavaju se iz proračuna Europske unije.
2. Dospjela plaćanja prema člancima 10., 13., 14., 15. i 17. ovog Statuta izvršavaju se mjesečno u eurima ili, prema izboru člana, u valuti države članice u kojoj ima boravište. Parlament propisuje uvjete pod kojima se plaćanja izvršavaju.

Članak 24.

Odluke koje se odnose na provedbu ovog Statuta stupaju na snagu u trenutku objavljivanja u *Službenom listu Europske unije*.

GLAVA II.

PRIJELAZNE ODREDBE

Članak 25.

1. Članovi koji su prije stupanja na snagu ovog Statuta bili u Parlamentu te su bili ponovno izabrani mogu se odlučiti za nacionalni sustav koji se odnosi na naknadu, prijelaznu naknadu i mirovinu za vrijeme cjelokupnog trajanja mandata u Europskom parlamentu.
2. Ova plaćanja izvršavaju se iz proračuna države članice.

Članak 26.

1. Članovi koji na temelju članka 25. stavka 1. ovog Statuta žele zadržati pravo prema dosadašnjem nacionalnom sustavu, o toj odluci pisanim putem obavješćuju predsjednika Parlamenta u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog Statuta.

2. Ova je odluka konačna i neopoziva.
3. Ako takva obavijest ne bude izvršena u roku, primjenjuju se odredbe ovog Statuta.

Članak 27.

1. Dobrovoljni mirovinski fond koji je osnovao Parlament postoji i nakon stupanja na snagu ovog Statuta za članove ili bivše članove koji su već stekli prava ili buduća prava u tom fondu.
2. Stečena prava i buduća prava čuvaju se u cijelosti. Parlament može propisati kriterije i uvjete koji uređuju stjecanje novih prava.
3. Članovi koji primaju naknadu prema članku 10. ovog Statuta ne mogu steći nikakva nova ili buduća prava u dobrovoljnom mirovinskom fondu.
4. Fond nije dostupan članovima koji su prvi put izabrani u Parlament nakon početka primjene ovog Statuta.
5. Članak 9. stavak 3. i članak 14. stavak 3. ovog Statuta primjenjuju se na odgovarajući način.

Članak 28.

1. Svako pravo na mirovinu koju je član stekao u skladu s nacionalnim rješenjima u vrijeme primjene ovog Statuta u cijelosti se zadržava.
2. Ako duljina trajanja mandata u Europskom parlamentu ili nacionalnom parlamentu nije dovoljna da bi u skladu s nacionalnim rješenjima osigurala pravo na mirovinu, predmetno razdoblje uzima se u obzir kod izračuna mirovine na temelju ovog Statuta. Parlament može sklopiti sporazume s nadležnim tijelima država članica o prijenosu stečenih prava.

Članak 29.

1. Svaka država članica može, za članove koji su u njoj izabrani, donijeti pravila različita od odredaba ovog Statuta u vezi s naknadom, prijelaznom naknadom i mirovinama za prijelazno razdoblje koje ne smije biti duže od trajanja dva parlamentarna saziva.
2. Tim se pravilima članovi Europskog parlamenta stavljaju u barem jednak položaj sa članovima dotičnih nacionalnih parlamenata.
3. Sva plaćanja izvršavaju se iz proračuna dotične države članice.
4. Takva pravila ne dovode u pitanje prava člana na temelju članaka od 18. do 22. ovog Statuta.

GLAVA III.

ZAVRŠNA ODREDBA

Članak 30.

Ovaj Statut stupa na snagu prvog dana parlamentarnog saziva Europskog parlamenta koji započinje 2009.

Sastavljeno u Strasbourgu 28. rujna 2005.

Za Europski parlament

Predsjednik

J. BORRELL FONTELLES

Ovaj je tekst namijenjen isključivo dokumentiranju i nema pravni učinak. Institucije Unije nisu odgovorne za njegov sadržaj. Vjerodostojne inačice relevantnih akata, uključujući njihove preambule, one su koje su objavljene u Službenom listu Europske unije i dostupne u EUR-Lexu. Tim službenim tekstovima može se izravno pristupiti putem poveznica sadržanih u ovom dokumentu.

► **B** Okvirni sporazum o odnosima između Europskog parlamenta i Europske komisije
(SL L 304, 20.11.2010., str. 47.)

Koju je izmijenio:

	Službeni list		
	br.	stranica	datum
► M1 Sporazum između Europskog parlamenta i Europske Komisije	L 45	46	17.2.2018.

▼B**Okvirni sporazum o odnosima između Europskog parlamenta i Europske komisije****I. PODRUČJE PRIMJENE**

1. Kako bi se bolje odrazilo novo „posebno partnerstvo” između Parlamenta i Komisije, dvije su institucije suglasne o sljedećim mjerama za jačanje političke odgovornosti i legitimiteta Komisije i proširuju konstruktivni dijalog, unapređuju protok podataka između dviju institucija i unapređuju suradnju vezanu uz postupke i planiranje.

Također su suglasne o posebnim odredbama:

- o sastancima Komisije s nacionalnim stručnjacima kako je utvrđeno u Prilogu I.,
- o prosljeđivanju povjerljivih podataka Parlamentu kako je utvrđeno u Prilogu II.,
- o pregovaranju i sklapanju međunarodnih sporazuma kako je utvrđeno u Prilogu III., i
- o vremenskom rasporedu Programa rada Komisije kako je utvrđeno u Prilogu IV.

II. POLITIČKA ODGOVORNOST

2. Nakon što ga je predložilo Europsko vijeće, nastupajući predsjednik Komisije podnijet će Parlamentu političke smjernice za razdoblje svojeg mandata kako bi se omogućila kvalitetna razmjena stajališta koja će se provesti u Parlamentu prije glasovanja o njegovom/njezinom izboru.

3. U skladu s pravilom 106. svojeg Poslovnika, Parlament s izabranim predsjednikom Komisije razgovara pravovremeno prije pokretanja postupaka vezanih uz davanje suglasnosti Parlamentu novoj Komisiji. Parlament uzima u obzir očitovanja izabranog predsjednika.

Imenovani članovi Komisije osiguravaju punu objavu svih mjerodavnih podataka u skladu s obvezom neovisnosti utvrđenom u članku 245. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

Postupci su osmišljeni tako da osiguraju da imenovana Komisija u cjelini bude ocijenjena na otvoren, pošten i dosljedan način.

▼M1

4. Svaki član Komisije preuzima političku odgovornost za djelovanje u području za koje je nadležan ne dovodeći u pitanje načelo kolegijalnosti unutar Komisije.

Predsjednik Komisije snosi punu odgovornost za utvrđivanje svakog sukoba interesa kojim se člana Komisije onemogućuje u obavljanju dužnosti.

Predsjednik Komisije jednako je tako odgovoran za sve daljnje aktivnosti u takvim okolnostima te o njima odmah izvješćuje predsjednika Parlamenta pisanim putem.

Sudjelovanje članova Komisije u izbornim kampanjama uređeno je Kodeksom ponašanja članova Europske komisije.

▼ M1

Članovi Komisije mogu sudjelovati u izbornim kampanjama na izborima za Parlament i kao kandidati. Europske političke stranke mogu ih odabrati i kao vodećeg kandidata („Spitzenkandidat“) za funkciju predsjednika Komisije.

Predsjednik Komisije pravovremeno izvješćuje Parlament o tome hoće li jedan član Komisije ili više njih biti kandidati u izbornim kampanjama za izbore za Parlament te o mjerama poduzetim kako bi se zajamčilo poštovanje načela neovisnosti, integriteta i povjerljivosti predviđenih člankom 245. UFEU-a i Kodeksom ponašanja članova Europske komisije.

Svaki član Komisije koji se kandidira ili sudjeluje u izornoj kampanji za izbore za Parlament obvezuje se da će se tijekom kampanje suzdržati od zauzimanja stajališta koja nisu u skladu s njegovom obvezom povjerljivosti ili kojima se krši načelo kolegijalnosti.

Članovi Komisije koji se kandidiraju ili sudjeluju u izbornim kampanjama za izbore za Parlament ne smiju koristiti ljudske ni materijalne resurse Komisije za aktivnosti povezane s izbornom kampanjom.

▼ B

5. Ako Parlament od predsjednika Komisije zatraži da otkáže povjerenje pojedinom članu Komisije, on će ozbiljno razmotriti hoće li od tog člana zatražiti ostavku u skladu s člankom 17. stavkom 6. Ugovora o Europskoj uniji. Predsjednik će ili zatražiti ostavku toga člana ili će svoje odbijanje da to učini obrazložiti pred Parlamentom na sljedećem djelomičnom zasjedanju.

6. Ako je potrebno izvršiti zamjenu člana Komisije tijekom njegovog mandata u skladu s drugim stavkom članka 246. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, predsjednik Komisije ozbiljno će razmotriti ishod savjetovanja s Parlamentom prije nego što da pristanak na odluku Vijeća.

Parlament osigurava da njegovi postupci budu provedeni s najvećom žurnošću, kako bi se predsjedniku Komisije omogućilo ozbiljno razmotriti mišljenje Parlamenta prije imenovanja novog člana.

Jednako tako, u skladu s člankom 246. stavkom 3. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, ako je ostatak mandata Komisije kratak, predsjednik Komisije ozbiljno razmatra stajalište Parlamenta.

7. Ako predsjednik Komisije namjerava preraspodijeliti dužnosti među članovima Komisije tijekom njezinog mandata u skladu s člankom 248. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, on pravovremeno izvješćuje Parlament kako bi se stiglo provesti odgovarajuće parlamentarno savjetovanje o tim promjenama. Odluka Predsjednika o preraspodjeli dužnosti može odmah stupiti na snagu.

8. Ako Komisija predlaže reviziju Kodeksa ponašanja povjerenika vezano uz sukob interesa ili etičko ponašanje, zatražit će mišljenje Parlamenta.

▼B**III. KONSTRUKTIVNI DIJALOG I PROTOK PODATAKA****i. Opće odredbe**

9. Komisija jamči da će za Parlament i Vijeće primjenjivati temeljna načela jednakog postupanja, posebno u pogledu pristupa sastancima, dostave materijala i drugih podataka, a osobito o zakonodavnim i proračunskim pitanjima.

10. U okviru svoje nadležnosti Komisija poduzima mjere radi boljeg uključivanja Parlamenta tako da u najvećoj mjeri uzima u obzir stajališta Parlamenta u području zajedničke vanjske i sigurnosne politike.

11. Niz je načina kojima se provodi „posebno partnerstvo” Parlamenta i Komisije, i to kako slijedi:

— predsjednik Komisije se na zahtjev Parlamenta najmanje dva puta godišnje sastaje s Konferencijom predsjednika radi rasprave pitanja od zajedničkog interesa,

— predsjednik Komisije redovito održava dijalog s predsjednikom Parlamenta o ključnim horizontalnim pitanjima i bitnim zakonodavnim prijedlozima. Taj dijalog također treba uključivati pozive predsjedniku Parlamenta da nazoči sastancima Kolegija povjerenika.

— predsjednik Komisije ili potpredsjednik nadležan za međuinstitucionalne odnose poziva se na sastanke Konferencije predsjednika i Konferencije predsjedatelja odbora kad je potrebno raspraviti posebna pitanja vezana uz sastavljanje dnevnog reda plenarne sjednice, uz međuinstitucionalne odnose Parlamenta i Komisije te uz zakonodavna i proračunska pitanja,

— sastanci između Konferencije predsjednika, Konferencije predsjedatelja odbora i Kolegija Komisije održavaju se na godišnjoj osnovi, radi rasprave odgovarajućih pitanja uključujući pripremu i provedbu programa rada Komisije,

— Konferencija predsjednika i Konferencija predsjedatelja odbora pravovremeno izvješćuju Komisiju o rezultatima njihovih rasprava s međuinstitucionalnom dimenzijom. Parlament također u cijelosti i redovito obavješćuje Komisiju o ishodu svojih sastanaka vezanih uz pripremu djelomičnih zasjedanja, uzimajući u obzir stajališta Komisije. Ovo ne dovodi u pitanje točku 45.,

— kako bi se osigurao redoviti protok podataka između dviju institucija, glavni tajnici Parlamenta i Komisije redovito se sastaju.

12. Svaki član Komisije osigurava redoviti i izravni protok podataka između člana Komisije i predsjedatelja mjerodavnog parlamentarnog odbora.

13. Komisija ne daje u javnost ni jedan zakonodavni prijedlog niti bitne inicijative ili odluke prije nego što o tome pisanim putem obavijesti Parlament.

▼ B

Na temelju Programa rada Komisije, dvije institucije unaprijed utvrđuju zajedničkim sporazumom ključne inicijative koje će predstaviti na plenarnoj sjednici. U načelu Komisija najprije predstavlja te inicijative na plenarnoj sjednici, a tek nakon toga javnosti.

Jednako tako, one utvrđuju prijedloge i inicijative za koje je potrebno na odgovarajući način dati podatke mjerodavnom parlamentarnom odboru, odnosno njegovom predsjedatelju, prije nego što bude sazvana Konferencija predsjednika.

Te se odluke donose u okviru redovnog dijaloga između dviju institucija, kako je predviđeno u točki 11., uzimajući u obzir sva politička kretanja.

14. Ako interni dokument Komisije, o kojem Parlament nije obaviješten u skladu s ovim Okvirnim sporazumom, dospije izvan institucija, predsjednik Parlamenta može zahtijevati da se predmetni dokument bez odlaganja prosljedi Parlamentu kako bi ga mogao predložiti svakom članu Parlamenta koji to zatraži.

15. Komisija daje potpune podatke i dokumentaciju o svojim sastancima s nacionalnim stručnjacima u okviru svoga rada na pripremi i provedbi zakonodavstva Unije, uključujući neobvezujuće i delegirane akte. Ako Parlament tako zatraži, Komisija može također pozvati stručnjake Parlamenta da nazoče tim sastancima.

Mjerodavne odredbe utvrđene su u Prilogu I.

16. U roku od tri mjeseca nakon donošenja parlamentarne rezolucije Komisija pisanim putem obavješćuje Parlament o radnjama koje je poduzela kao odgovor na određene zahtjeve koje joj nameće rezolucija Parlamenta, uključujući slučajeve u kojima nije mogla pratiti stajališta Parlamenta. Ovo razdoblje može biti i kraće ako je zahtjev hitan. Može se i produljiti za jedan mjesec ako se zahtijeva sveobuhvatniji rad te ako je to odgovarajuće obrazloženo. Parlament osigurava da se ti podaci široko distribuira unutar institucije.

Parlament nastoji izbjeći upućivanje usmenih i pismenih pitanja u odnosu na koje je Komisija pisanom komunikacijom već izvijestila Parlament o svojem stajalištu.

Komisija se obvezuje izvještavati o konkretnim radnjama slijedom svakog zahtjeva za podnošenje prijedloga prema članku 225. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (izvješće o zakonodavnim inicijativama) unutar tri mjeseca nakon donošenja odgovarajuće rezolucije na plenarnoj sjednici. Komisija predaje zakonodavni prijedlog najkasnije nakon jedne godine, odnosno uključuje prijedlog u svoj Program rada za sljedeću godinu. Ako Komisija ne podnese prijedlog, Parlamentu daje detaljno objašnjenje razloga.

Komisija se također obvezuje na usku i pravovremenu suradnju s Parlamentom, u vezi sa svim zahtjevima za zakonodavne inicijative koji su proizašli iz inicijativa građana.

▼B

U pogledu postupka izvršenja primjenjuju se posebne odredbe utvrđene u točki 31.

17. Ako se inicijative, preporuke i zahtjevi za zakonodavne akte daju u skladu s člankom 289. stavkom 4. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, Komisija obavještuje Parlament, ako to bude zatraženo, o svojem stajalištu vezanom uz te prijedloge pred odgovarajućim parlamentarnim odborom.

18. Dvije su institucije suglasne o suradnji u području odnosa s nacionalnim parlamentima.

Parlament i Komisija surađuju na provedbi Protokola 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije o primjeni načela subsidiarnosti i razmjernosti. Ta suradnja uključuje dogovore o svim potrebnim prijevodima obrazloženih mišljenja koje daju nacionalni parlamenti.

Ako su zadovoljeni pragovi spomenuti u članku 7. Protokola 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, Komisija osigurava prijevod svih obrazloženih mišljenja koja su dali nacionalni parlamenti, zajedno s njezinim stajalištem.

19. Komisija izvještuje Parlament o popisu svojih stručnih skupina osnovanih radi podrške Komisiji u izvršavanju njenog prava na pokretanje inicijative. Taj se popis redovito ažurira i objavljuje.

U tom okviru Komisija na odgovarajući način izvještuje nadležni parlamentarni odbor, na posebni i obrazloženi zahtjev njegovog predsjedatelja, o radnjama i sastavu takvih skupina.

20. Dvije institucije putem odgovarajućih mehanizama održavaju konstruktivni dijalog o pitanjima vezanim uz bitne upravne stvari, posebno o temama koje imaju izravne posljedice na upravu samog Parlamenta.

21. Parlament traži mišljenje Komisije kada predlaže reviziju svojeg Poslovnika u vezi s odnosima s Komisijom.

22. Ako se vrši pozivanje na povjerljivost bilo kojeg podatka prosljeđenog u skladu s ovim Okvirnim sporazumom, primjenjuju se odredbe utvrđene u Prilogu II.

ii. Međunarodni sporazumi i proširenje

23. Parlament se bez odlaganja i u cijelosti obavještuje tijekom svih faza pregovora i zaključenja međunarodnih sporazuma, uključujući definiranje pregovaračkih stajališta. Komisija postupa tako da u cijelosti aktivira svoje obveze prema članku 218. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, istodobno poštujući ulogu svake institucije u skladu sa člankom 13. stavkom 2. Ugovora o Europskoj uniji.

Komisija primjenjuje odredbe Priloga III.

24. Podaci iz točke 23. daju se Parlamentu dovoljno unaprijed kako bi mu se omogućilo da izrazi svoje stajalište, ako je to prikladno, te da se Komisiji omogući da u najvećoj mjeri uzme u obzir stajalište Parlamenta. Ti se podaci Parlamentu u pravilu dostavljaju putem nadležnog parlamentarnog odbora i, prema potrebi, na plenarnoj sjednici. Oni se u opravdanim slučajevima daju i više nego jednom parlamentarnom odboru.

▼ B

Parlament i Komisija obvezuju se uspostaviti odgovarajuće postupke i zaštitu kod prosljeđivanja povjerljivih podataka iz Komisije u Parlament, u skladu s odredbama Priloga II.

25. Dvije institucije prepoznaju da, zbog njihovih različitih institucionalnih uloga, Komisija treba zastupati Europsku uniju u međunarodnim pregovorima, s iznimkom pregovora koji se tiču zajedničke vanjske i sigurnosne politike, te u slučajevima predviđenim u Ugovorima.

Ako Komisija zastupa Uniju na međunarodnim konferencijama, ona na zahtjev Parlamenta omogućuje uključivanje delegacije članova Europskog parlamenta kao promatrača u delegacijama Unije, tako da Parlament može bez odlaganja i u cijelosti biti obaviješten o rezultatima konferencije. Komisija se, prema potrebi, obvezuje sustavno obavješćivati delegaciju Parlamenta o ishodu pregovora.

Članovi Parlamenta ne smiju izravno sudjelovati u pregovorima. Ovisno o pravnim, tehničkim i diplomatskim mogućnostima, Komisija im može dodijeliti status promatrača. U slučaju odbijanja, Komisija obavješćuje Parlament o razlozima.

Osim toga, Komisija omogućuje sudjelovanje članova Europskog parlamenta kao promatrača na svim odgovarajućim sastancima u okviru svoje odgovornosti, prije i nakon pregovaračkih sastanaka.

26. Pod istim uvjetima, Komisija omogućuje pristup za članove Europskog parlamenta koji kao promatrači čine dio delegacija Unije, sastancima tijela osnovanih multilateralnim međunarodnim sporazumima koji uključuju Uniju kad god su takva tijela pozvana donijeti odluke koje iziskuju pristanak Parlamenta, odnosno čija provedba može zahtijevati donošenje pravnih akata u skladu s uobičajenim zakonodavnim postupkom, te sustavno izvješćuje Parlament u vezi s tim sastancima.

27. Komisija također daje delegacijama Parlamenta, koje čine dio delegacija Unije na međunarodnim konferencijama, mogućnost korištenja svih kapaciteta koje u tim prilikama imaju delegacije Unije u skladu s općim načelom dobre suradnje između institucija te uzimajući u obzir raspoloživu logistiku.

Predsjednik Parlamenta dostavlja predsjedniku Komisije prijedlog za uključivanje delegacije Parlamenta u delegaciju Unije najkasnije 4 tjedna prije početka konferencije, navodeći tko je vođa delegacije Parlamenta i broj članova Europskog parlamenta koji će biti uključeni u delegaciju. U opravdanim slučajevima taj rok može iznimno biti skraććen.

Broj članova Europskog parlamenta koji će biti uključeni u delegaciju Parlamenta i broj pratećeg osoblja razmjerni su ukupnoj brojnosti delegacije Unije.

▼B

28. Komisija u cijelosti obavješćuje Parlament o napretku pristupnih pregovora, a posebno o glavnim aspektima i kretanjima, kako bi Parlamentu omogućila pravovremeno izražavanje stajališta putem odgovarajućih parlamentarnih postupaka.

29. Ako Parlament donese preporuku o pitanjima iz točke 28., u skladu s pravilom 90. točkom 4. svojeg Poslovnika, te ako iz bitnih razloga Komisija odluči da ne može podržati takvu preporuku, objasnit će razloge pred Parlamentom, i to na plenarnoj sjednici ili na sljedećem sastanku mjerodavnog parlamentarnog odbora.

iii. Izvršavanje proračuna

30. Prije nego što na donorskim konferencijama daje obećanja financijske pomoći koja uključuju nove financijske obveze i zahtijevaju suglasnost tijela nadležnog za proračun, Komisija obavješćuje to tijelo i analizira njegove primjedbe.

31. U vezi s godišnjim izvršenjem uređenim u članku 319. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, Komisija prosljeđuje sve podatke potrebne za nadzor nad izvršenjem proračuna za predmetnu godinu, koje u tu svrhu od nje zatraži predsjedatelj parlamentarnog odbora nadležnog za postupak izvršenja u skladu s Prilogom VII. Poslovniku Parlamenta.

Ako se pojave saznanja o novim aspektima u vezi s prethodnim godinama, za koje je proračun već izvršen, Komisija prosljeđuje sve potrebne podatke o tom pitanju kako bi se došlo do rješenja prihvatljivog za obje strane.

iv. Odnos s regulatornim agencijama

32. Kandidati za mjesto izvršnog direktora regulatornih agencija moraju proći saslušanje pred parlamentarnim odborom.

Osim toga, u okviru rasprava međuinstitucionalne Radne skupine o agencijama osnovane u ožujku 2009. godine, Komisija i Parlament nastoje postići zajednički pristup ulozi i položaju decentraliziranih agencija u kontekstu Unijinih institucija te ga popratiti zajedničkim smjernicama za osnivanje, strukturiranje i poslovanje tih agencija, kao i njihovo financiranje, proračun, nadzor i upravljanje.

IV. SURADNJA U POGLEDU ZAKONODAVNIH POSTUPAKA I PLANIRANJA**i. Program rada Komisije i programiranje Europske unije**

33. Komisija pokreće godišnje i višegodišnje programiranje Unije u svrhu postizanja međuinstitucionalnih sporazuma.

34. Svake godine Komisija predstavlja svoj Program rada.

▼ B

35. Dvije institucije surađuju u skladu s vremenskim rasporedom utvrđenim u Prilogu IV.

Komisija uzima u obzir prioritete koje je iznio Parlament.

Komisija daje dostatne pojedinosti o onome što je predviđeno svakom točkom njezinog Programa rada.

36. Komisija daje objašnjenje u slučaju kad ne može ostvariti pojedine prijedloge iz svojeg Programa rada za predmetnu godinu, odnosno kad od njega odstupa. Potpredsjednik Komisije odgovoran za međuinstitucionalne odnose obvezuje se redovito izvješćivati Konferenciju predsjedatelja odbora s pomoću prikaza političke provedbe Programa rada Komisije za predmetnu godinu.

ii. Postupak donošenja akata

37. Komisija se obvezuje pomno ispitati izmjene njezinih zakonodavnih prijedloga koje je usvojio Parlament, kako bi ih uzela u obzir u izmijenjenom prijedlogu.

Prilikom dostave mišljenja na izmjene Parlamenta u skladu s člankom 294. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, Komisija se obvezuje u najvećoj mjeri uzeti u obzir izmjene usvojene u drugom čitanju; ako iz bitnih razloga i nakon razmatranja na Kolegiju odluči ne usvojiti, odnosno podržati takve izmjene, svoju odluku obrazlaže pred Parlamentom, a u svakom slučaju u svojem mišljenju o izmjenama Parlamenta na temelju točke (c) članka 294. stavka 7. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

38. Parlament se obvezuje da prilikom razmatranja inicijative koju je podnijela najmanje četvrtina država članica, u skladu s člankom 76. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, neće donositi nikakvo izvješće na mjerodavnom odboru prije nego dobije mišljenje Komisije o toj inicijativi.

Komisija se obvezuje izdati mišljenje o takvoj inicijativi najkasnije 10 tjedana nakon njezinog podnošenja.

39. Komisija daje detaljno objašnjenje pravovremeno prije povlačenja prijedloga za koje je Parlament već iznio stajalište u prvom čitanju.

Komisija na početku svojeg novog mandata preispituje sve prijedloge za koje teče postupak, kako bi ih politički potvrdila ili povukla, uzimajući u obzir stajališta koje je iznio Parlament.

40. Za posebne zakonodavne postupke u kojima je potrebno savjetovanje s Parlamentom, uključujući ostale postupke poput onih utvrđenih u članku 148. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, Komisija:

- i. poduzima mjere radi boljeg uključivanja Parlamenta tako da u najvećoj mjeri uzima u obzir stajališta Parlamenta, posebno kako bi se osiguralo da Parlament ima dovoljno vremena razmotriti prijedlog Komisije;

▼B

- ii. osigurava da tijela Vijeća budu pravodobno upozorena da ne postižu politički sporazum o njezinim prijedlozima prije nego Parlament donese svoje mišljenje. Zatražit će da rasprava na ministarskoj razini bude dovršena nakon što je članovima Vijeća dano razumno vrijeme za razmatranje mišljenja Parlamenta;
- iii. osigurava da se Vijeće pridržava pravila koje je razvio Sud Europske unije i koja nalažu novo savjetovanje s Parlamentom ako Vijeće znatno izmijeni prijedlog Komisije. Komisija obavješćuje Parlament o svim upozorenjima koje je dala Vijeću vezano uz potrebu ponovnog savjetovanja;
- iv. obvezuje se, ako je to potrebno, povući zakonodavni prijedlog koji je Parlament odbio. Ako iz bitnih razloga i nakon razmatranja na Kolegiju odluči zadržati svoj prijedlog, Komisija obrazlaže tu odluku očitovanjem pred Parlamentom.

41. Kako bi se unaprijedilo zakonodavno planiranje, Parlament se sa svoje strane obvezuje:

- i. planirati zakonodavne dijelove svojih dnevnih redova dovodeći ih u suglasje s tekućim Programom rada Komisije i s rezolucijama koje je donio o tom programu, osobito kako bi se poboljšalo planiranje prioritetnih rasprava;
- ii. poštovati razumne rokove, u mjeri u kojoj je to korisno za postupak, prilikom donošenja svojeg stajališta u prvom čitanju prema uobičajenom zakonodavnom postupku, odnosno svojih mišljenja prema savjetodavnom postupku;
- iii. koliko je god to moguće, imenovati izvjestitelje o budućim prijedlozima čim Program rada Komisije bude donesen;
- iv. zahtjeve za ponovnim savjetovanjem smatrati apsolutnim prioritetom, uz uvjet da su mu proslijeđeni svi potrebni podaci.

iii. Pitanja vezana uz bolje zakonodavstvo

42. Komisija osigurava da njezine ocjene učinaka budu provedene pod njezinom odgovornošću, transparentnim postupkom koji jamči neovisnu ocjenu. Ocjene učinaka objavljuju se pravovremeno, uzimajući u obzir niz različitih scenarija, uključujući mogućnost nečinjenja, te se u načelu iznose mjerodavnom parlamentarnom odboru tijekom faze pružanja podataka nacionalnim parlamentima u skladu s Protokolima 1. i 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

43. U područjima u kojima je Parlament uobičajeno uključen u zakonodavni postupak, Komisija koristi neobvezujuće zakonodavstvo ako je to prikladno i opravdano, nakon što je Parlamentu dala priliku da izrazi svoja stajališta. Komisija daje Parlamentu detaljno objašnjenje na koji su način njegova stajališta uzeta u obzir pri usvajanju prijedloga.

▼B

44. Kako bi se osiguralo bolje praćenje prenošenja i primjene prava Unije, Komisija i Parlament nastoje uključiti obvezne korelacijske tablice i obvezujući vremenski rok za prenošenje koji za direktive uobičajeno ne bi trebao prelaziti razdoblje od dvije godine.

Uz posebna izvješća i godišnje izvješće o primjeni prava Unije, Komisija Parlamentu daje na raspolaganje sažete podatke o svim postupcima povrede sadržane u pismu službene opomene, uključujući, ako tako zatraži Parlament, podatke o pitanjima na koje se postupak povrede odnosi, i to čini od slučaja do slučaja te poštujući pravila povjerljivosti, osobito ona koja je priznao Sud Europske unije.

V. SUDJELOVANJE KOMISIJE U RADU PARLAMENTA

45. U odnosu na druge usporedne događaje ili pozive, Komisija daje prvenstvo svojoj nazočnosti, ako je zatražena, na plenarnim sjednicama, odnosno sastancima drugih tijela Parlamenta.

Posebno, Komisija osigurava da su u pravilu članovi Komisije nazočni na plenarnim sjednicama, na točkama dnevnog reda koje su obuhvaćene njihovom nadležnošću, kad god to Parlament zatraži. Ovo se primjenjuje na preliminarne nacрте dnevnog reda koje je odobrila Konferencija predsjednika tijekom prethodnog djelomičnog zasjedanja.

Parlament nastoji osigurati da u pravilu točke dnevnog reda djelomičnih zasjedanja, koje su obuhvaćene odgovornošću člana Komisije, budu grupirane zajedno.

46. Na zahtjev Parlamenta, predviđen je redoviti aktualni sat s predsjednikom Komisije. Aktualni sat obuhvaća dva dijela: prvi s vođama političkih skupina ili njihovim predstavnicima, koji se provodi potpuno spontano; i drugi, posvećen nekoj politici, pri čemu je tema unaprijed dogovorena najkasnije u četvrtak prije odgovarajućeg djelomičnog zasjedanja, ali bez pripremljenih pitanja.

Nadalje, uvodi se aktualni sat sa članovima Komisije, uključujući potpredsjednika za vanjske odnose, odnosno visokog predstavnika Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku, slijedeći model aktualnog sata s predsjednikom Komisije, s ciljem reformiranja postojećeg „aktualnog vremena”. Ovaj se aktualni sat odnosi na područja nadležnosti predmetnih članova Komisije.

47. Članovi Komisije govore na svoj zahtjev.

Ne dovodeći u pitanje članak 230. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, dvije institucije suglasne su o općim pravilima vezanim uz raspodjelu vremena za govor između institucija.

Dvije su institucije suglasne da je potrebno poštovati njihovu okvirnu raspodjelu vremena za govor.

▼B

48. Kako bi se osigurala nazočnost članova Komisije, Parlament se obvezuje učiniti sve potrebno kako bi se pridržavao konačnog nacrtu dnevnog reda.

Ako Parlament izmijeni konačni nacrt dnevnog reda, odnosno ako pomakne točke unutar dnevnog reda u okviru djelomičnog zasjedanja, o tome bez odlaganja obavješćuje Komisiju. Komisija ulaže sve napore kako bi osigurala nazočnost odgovornog člana Komisije.

49. Komisija može predložiti uključivanje točaka u dnevni red najkasnije u vrijeme održavanja sastanaka Konferencije predsjednika koja odlučuje o konačnom nacrtu dnevnog reda djelomičnog zasjedanja. Parlament u najvećoj mjeri uzima u obzir takve prijedloge.

50. Parlamentarni odbori nastoje se držati nacrtu svojih dnevnih redova, kao i samih dnevnih redova.

Kad god parlamentarni odbor izmijeni svoj nacrt dnevnog reda, odnosno dnevni red, o tome bez odlaganja obavješćuje Komisiju. Posebno, parlamentarni odbori ulažu napore u poštovanje razumnog roka kako bi se omogućila nazočnost članova Komisije na njihovim sastancima.

Ako se nazočnost člana Komisije na sastanku parlamentarnog odbora ne zahtijeva izričito, Komisija osigurava da je zastupa nadležni službenik odgovarajuće razine.

Parlamentarni odbori nastoje uskladiti svoj rad, između ostalog i izbjeći istodobne sastanke o istoj temi, te nastoje ne odstupati od nacrtu dnevnog reda, tako da Komisija može osigurati zastupljenost na odgovarajućoj razini.

Ako se na sastanku odbora na kojem se raspravlja o prijedlogu Komisije zatraži nazočnost viskopolacioniranog dužnosnika (glavni direktor, odnosno direktor), predstavniku Komisije dozvoljeno je preuzeti riječ.

VI. ZAVRŠNE ODREDBE

51. Komisija potvrđuje svoju predanost da čim prije ispita zakonodavne akte koji prije stupanja na snagu Lisabonskog ugovora nisu bili prilagođeni regulatornom postupku uz nadzor, kako bi ocijenila trebaju li ti instrumenti biti prilagođeni režimu delegiranih akata koji je uveo članak 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

Kao krajnji cilj, potrebno je ostvariti suvisao sustav delegiranih i provedbenih akata, u potpunosti usklađen s Ugovorom, i to putem postupnog ocjenjivanja prirode i sadržaja mjera koje trenutno podliježu regulatornom postupku uz nadzor, kako bi se pravovremeno prilagodili režimu utvrđenom u članku 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

▼B

52. Odredbe ovog Okvirnog sporazuma nadopunjuju Međuinstitucionalni sporazum o boljem zakonodavstvu ⁽¹⁾ a da na njega ne utječu te ne dovode u pitanje njegove daljnje revizije. Ne dovodeći u pitanje predstojeće pregovore između Parlamenta, Komisije i Vijeća, dvije se institucije obvezuju sporazumjeti se o ključnim promjenama u pripremi budućih pregovora o prilagodbi Međuinstitucionalnog sporazuma o boljem zakonodavstvu novim odredbama koje je uveo Lisabonski ugovor, uzimajući u obzir trenutnu praksu i ovaj Okvirni sporazum.

One su također suglasne o potrebi jačanja postojećeg mehanizma međuinstitucionalnih kontakata na političkoj i tehničkoj razini, u odnosu na bolje zakonodavstvo, kako bi se osigurala djelotvorna međuinstitucionalna suradnja između Parlamenta, Komisije i Vijeća.

53. Komisija se obvezuje žurno pokrenuti godišnje i višegodišnje programiranje Unije s ciljem postizanja međuinstitucionalnih sporazuma u skladu s člankom 17. Ugovora o Europskoj Uniji.

Program rada Komisije doprinos je Komisije godišnjem i višegodišnjem programiranju Unije. Nakon što Komisija usvoji programiranje moraju se održati razgovori između Parlamenta, Vijeća i Komisije, s ciljem postizanja dogovora o programiranju Unije.

U tom kontekstu, čim Parlament, Vijeće i Komisija postignu zajedničko razumijevanje o programiranju Unije, dvije institucije preispituju odredbe ovog Okvirnog sporazuma vezane uz programiranje.

Parlament i Komisija pozivaju Vijeće da se što prije uključi u razgovore o programiranju Unije kako je predviđeno u članku 17. Ugovora o Europskoj uniji.

54. Praktičnu provedbu ovog Okvirnog sporazuma i njegovih priloga dvije institucije periodično ocjenjuju. Preispitivanje će se provesti u svjetlu praktičnog iskustva do kraja 2011. godine.

⁽¹⁾ SL C 321, 31.12.2003., str. 1.

PRILOG I.

Sastanci Komisije s nacionalnim stručnjacima

Ovaj Prilog utvrđuje načine provedbe točke 15. Okvirnog sporazuma.

1. Područje primjene

Odredbе točke 15. Okvirnog sporazuma odnose se na sljedeće sastanke:

- (1) Sastanke komisije koji se održavaju u okviru stručnih skupina koje je osnovala Komisija, na koje su pozvana nacionalna tijela iz svih država članica, ako se tiču pripreme i provedbe zakonodavstva Unije, uključujući neobvezujuće zakonodavstvo i delegirane akte;
- (2) *ad hoc* sastanke Komisije na koje su pozvani nacionalni stručnjaci iz svih država članica, ako se tiču pripreme i provedbe zakonodavstva Unije, uključujući neobvezujuće zakonodavstvo i delegirane akte.

Sastanci komitoloških odbora su izuzeti, ne dovodeći u pitanje postojeća i buduća posebna uređenja koja se tiču davanja podataka Parlamentu o izvršavanju provedbenih ovlasti Komisije ⁽¹⁾.

2. Podaci koji se dostavljaju Parlamentu

Komisija se obvezuje slati Parlamentu istu dokumentaciju koju šalje nacionalnim tijelima u vezi s gore navedenim sastancima. Komisija dostavlja te dokumente, uključujući dnevne redove, u aktivni poštanski pretinac Parlamenta istodobno s njihovim slanjem nacionalnim stručnjacima.

3. Pozivanje stručnjaka Parlamenta

Nakon što to od nje zatraži Parlament, Komisija može odlučiti pozvati Parlament da pošalje svoje stručnjake na sastanke Komisije s nacionalnim stručnjacima iz točke 1.

⁽¹⁾ Podaci koji se daju Parlamentu vezano uz rad komitoloških odbora, kao i ovlasti Parlamenta u odvijanju komitoloških postupaka, jasno su utvrđeni u drugim instrumentima: (1) Odluka Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji (SL L 184, 17.7.1999., str. 23); (2) međuinstitucionalni sporazum od 3. lipnja 2008. između Parlamenta i Komisije o komitološkim postupcima; i (3) instrumenti potrebni za provedbu članka 291. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

PRILOG II.

Prosljeđivanje povjerljivih podataka Parlamentu

1. Područje primjene

- 1.1. Ovaj Prilog uređuje prosljeđivanje povjerljivih podataka iz Komisije u Parlament i postupanje s tim podacima kako je utvrđeno u točki 1.2., i to u vezi s izvršenjem ovlasti i nadležnosti Parlamenta. Dvije institucije postupaju u skladu s međusobnim dužnostima iskrene suradnje u duhu potpunog međusobnog povjerenja i najstrože poštujući odredbe mjero-davnog Ugovora.
 - 1.2. „Podaci” znači sv pisani ili usmeni podaci, bez obzira na sredstvo njihovog prenošenja i na to tko je njihov autor.
 - 1.2.1. „Povjerljivi podaci” znači „tajni podaci EU-a” i „ostali povjerljivi podaci” koji nisu tajni.
 - 1.2.2. „Tajni podaci EU-a” znači svi podaci i materijali označeni kao „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET”, „SECRET UE”, „CONFIDENTIEL UE” ili „RESTREINT UE”, odnosno oni koji nose istovjetne nacionalne ili međunarodne klasifikacijske oznake, a čija bi neovlaštena objava mogla u različitim stupnjevima dovesti u pitanje interese Unije, odnosno jedne ili više država članica, bez obzira na to jesu li ti podaci nastali unutar Unije ili su primljeni iz država članica, trećih zemalja ili međunarodnih organizacija.
 - (a) TRÈS SECRET EU/EU TOP SECRET: ova se oznaka primjenjuje samo na podatke i materijale čija bi neovlaštena objava mogla prouzročiti iznimno tešku upitnost ključnih interesa Unije, odnosno jedne ili više država članica.
 - (b) SECRET UE: ova se oznaka primjenjuje samo na podatke i materijale čija bi neovlaštena objava mogla ozbiljno naštetiti ključnim interesima Unije, odnosno jedne ili više država članica.
 - (c) CONFIDENTIEL UE: ova se oznaka primjenjuje samo na podatke i materijale čija bi neovlaštena objava mogla naštetiti ključnim interesima Unije, odnosno jedne ili više država članica.
 - (d) RESTREINT UE: ova se oznaka primjenjuje samo na podatke i materijale čija bi neovlaštena objava mogla biti nepovoljna za interese Unije, odnosno jedne ili više država članica.
 - 1.2.3. „Ostali povjerljivi podaci” znači svi ostali povjerljivi podaci, uključujući podatke obuhvaćene obvezom poslovne tajne, koje je zatražio Parlament i/ili prosljedila Komisija.
 - 1.3. Komisija osigurava da Parlament ima pristup povjerljivim podacima u skladu s odredbama ovog Priloga kad god od jednog od parlamentarnih tijela ili obnašatelja dužnosti iz točke 1.4. zaprimi zahtjev vezan uz prosljeđivanje povjerljivih podataka. Nadalje, Komisija može na vlastitu inicijativu prosljediti Parlamentu svaki povjerljivi podatak u skladu s odredbama ovog Priloga.
 - 1.4. U kontekstu ovog Priloga, sljedeće osobe, odnosno tijela, mogu od Komisije zatražiti povjerljive podatke:

▼B

- predsjednik Parlamenta,
- predsjedatelji predmetnih parlamentarnih odbora,
- Ured i Konferencija predsjednika, i
- šef delegacije Parlamenta uključene u delegaciju Unije na međunarodnoj konferenciji.

1.5. Podaci o postupcima povrede i postupcima vezanim uz tržišno natjecanje, u mjeri u kojoj na datum primitka zahtjeva jednog od parlamentarnih tijela ili obnašatelja dužnosti iz točke 1.4. nisu obuhvaćeni konačnom odlukom Komisije, odnosno presudom Suda Europske unije, kao i podaci vezani uz zaštitu financijskih interesa Unije, izuzeti su iz područja primjene ovog Priloga. Ovo ne dovodi u pitanje točku 44. Okvirnog sporazuma ni prava Parlamenta u smislu proračunske kontrole.

1.6. Ove se odredbe primjenjuju ne dovodeći u pitanje Odluku 95/167/EZ, Euratom, EZUČ Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije od 19. travnja 1995. o detaljnim odredbama kojima se uređuje pravo Parlamenta na provođenje istrage⁽¹⁾, kao niti mjerodavne odredbe Odluke Komisije 1999/352/EZ, EZUČ, Euratom od 28. travnja 1999. o osnivanju Europskog ureda za borbu protiv prijevara (OLAF)⁽²⁾.

2. Opća pravila

2.1. Na zahtjev jednog od parlamentarnih tijela ili obnašatelja dužnosti iz točke 1.4. Komisija tom parlamentarnom tijelu ili obnašatelju dužnosti žurno dostavlja sve povjerljive podatke potrebne za izvršenje ovlasti i nadležnosti Parlamenta. U skladu sa svojim ovlastima i odgovornostima dvije institucije poštuju:

- temeljna ljudska prava, uključujući pravo na pošteno suđenje i pravo zaštite privatnosti,
- odredbe kojima se uređuju sudski i disciplinski postupci,
- zaštitu poslovne tajne i trgovinskih odnosa,
- zaštitu interesa Unije, posebno onih koji se tiču javne sigurnosti, obrane, međunarodnih odnosa, monetarne stabilnosti i financijskih interesa.

U slučaju neslaganja pitanje se upućuje predsjednicima dviju institucija kako bi oni riješili spor.

Povjerljivi podaci države, institucije ili međunarodne organizacije prosljeđuju se samo uz njezinu suglasnost.

2.2. Tajni podaci EU-a prosljeđuju se Parlamentu, koji s njima postupa i štiti ih, u skladu sa zajedničkim minimalnim standardima sigurnosti koje u Uniji primjenjuju druge institucije, posebno Komisija.

⁽¹⁾ SL L 113, 19.5.1995., str. 1.

⁽²⁾ SL L 136, 31.5.1999., str. 20.

▼B

Prilikom označivanja podataka koji su nastali u Komisiji, Komisija osigurava primjenu odgovarajućih razina tajnosti u skladu s međunarodnim standardima i definicijama, kao i svojim unutarnjim pravilima, istodobno uzimajući u obzir potrebu da Parlament ima pristup tajnim dokumentima radi djelotvornog izvršavanja svojih zadaća i ovlasti.

- 2.3. U slučaju bilo kakve sumnje u povjerljivu prirodu nekog podatka ili u odgovarajuću razinu tajnosti, odnosno ako je potrebno utvrditi prikladne načine njegovog prosljeđivanja u skladu s jednom od mogućnosti navedenih u točki 3.2., dvije se institucije bez odlaganja međusobno savjetuju prije dostave dokumenta. U tim savjetovanjima Parlament predstavlja predsjedatelj dotičnog parlamentarnog tijela kojem se prema potrebi pridružuje izvjestitelj ili obnašatelj dužnosti koji je podnio zahtjev. Komisiju predstavlja član Komisije odgovoran za to područje nakon savjetovanja s članom Komisije nadležnim za sigurnosna pitanja. U slučaju neslaganja pitanje se upućuje predsjednicima dviju institucija kako bi oni riješili spor.
- 2.4. Ako po završetku postupka iz točke 2.3. nije postignut dogovor, predsjednik Parlamenta kao odgovor na obrazloženi zahtjev parlamentarnog tijela, odnosno obnašatelja dužnosti koji je podnio zahtjev, poziva Komisiju da u prikladno naznačenom, odgovarajućem roku proslijedi predmetni povjerljivi podatak odabirući način među mogućnostima utvrđenim u točki 3.2. ovog Priloga. Prije isteka tog roka Komisija pisanim putem obavješćuje Parlament o svom konačnom stajalištu, u odnosu na koje Parlament pridržava pravo, ako je to prikladno, iskoristiti svoje pravo uporabe pravnih sredstava.
- 2.5. Pristup tajnim podacima EU-a dodjeljuje se u skladu s primjenljivim pravilima o sigurnosnoj provjeri osoba.
 - 2.5.1. Pristup podacima označenim kao „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET”, „SECRET UE” i „CONFIDENTIEL UE” može se dodijeliti samo dužnosnicima Parlamenta te onim službenicima Parlamenta koji rade za političke skupine i kojima je to nužno potrebno, za koje je parlamentarno tijelo, odnosno obnašatelj dužnosti, unaprijed odredio da imaju potrebu znati te podatke i kojima je izdana odgovarajuća sigurnosna dozvola.
 - 2.5.2. U svjetlu ovlasti i nadležnosti Parlamenta, članovima koji nisu prošli osobnu sigurnosnu provjeru daje se pristup dokumentima označenima kao „CONFIDENTIEL UE” na načine utvrđene zajedničkim dogovorom, uključujući potpisivanje svečane izjave da sadržaj tih dokumenata neće obznaniti trećim osobama.

Pristup dokumentima označenima kao „SECRET UE” dodjeljuje se članovima koji su prošli odgovarajuću osobnu sigurnosnu provjeru.
 - 2.5.3. Uz podršku Komisije utvrđuju se načini kojima se osigurava da Parlament najzurnije osigura potrebno sudjelovanje nacionalnih tijela u okviru postupka sigurnosne provjere.

Pojedinosti o kategoriji, odnosno kategorijama osoba koje trebaju imati pristup povjerljivim podacima, daju se istodobno sa zahtjevom.

Prije nego što joj se dodijeli pristup takvim podacima, svaka se osoba izvješćuje o njihovoj razini povjerljivosti i proizašlim obvezama vezanima uz sigurnost.

▼B

U kontekstu preispitivanja ovog Priloga i budućeg uređivanja sigurnosnih pitanja kako je navedeno u točkama 4.1. i 4.2., preispitat će se pitanje sigurnosnih provjera.

3. Uređivanje pristupa povjerljivim podacima i postupanja s njima

- 3.1. Povjerljivi podaci prosljeđeni u skladu s postupcima navedenima u točki 2.3. i, ako je to primjereno, točki 2.4., na odgovornost predsjednika ili člana Komisije, daju se na raspolaganje parlamentarnom tijelu ili obnašatelju dužnosti koji je podnio zahtjev, u skladu sa sljedećim uvjetima:

Parlament i Komisija osiguravaju registriranje i sljedivost povjerljivih podataka.

Konkretno, tajni podaci EU-a označeni kao „CONFIDENTIEL UE” i „SECRET UE” prosljeđuju se iz središnjeg urudžbenog ureda Glavnog tajništva Komisije odgovarajućoj službi u Parlamentu koja je zadužena dati ih na dogovoreni način na raspolaganje parlamentarnom tijelu ili obnašatelju dužnosti koji je podnio zahtjev.

Prosljeđivanje tajnih podataka EU-a označenih kao „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET” podliježe daljnjim dogovorima između Komisije i parlamentarnog tijela ili obnašatelja dužnosti koji je podnio zahtjev, kako bi se osigurala razina zaštite razmjerna oznaci tajnosti.

- 3.2. Ne dovodeći u pitanje odredbe točaka 2.2. i 2.4., kao niti buduće uređivanje sigurnosnih pitanja iz točke 4.1., pristup i načini osmišljeni radi očuvanja povjerljivosti podataka utvrđuju se zajedničkim dogovorom prije prosljeđivanja podataka. Tim se dogovorom između člana Komisije nadležnog za predmetnu politiku i parlamentarnog tijela (koje predstavlja njegov predsjedatelj) ili obnašatelja dužnosti koji je podnio zahtjev, predviđa odabir jedne od mogućnosti navedenih u točkama 3.2.1. i 3.2.2. kako bi se osigurala odgovarajuća razina povjerljivosti.

- 3.2.1. Što se tiče adresata povjerljivih podataka, potrebno je predvidjeti jednu od sljedećih mogućnosti:

— podaci namijenjeni isključivo predsjedniku Parlamenta, u slučajevima koji su opravdani apsolutno iznimnim razlozima,

— Ured i/ili Konferencija predsjednika,

— predsjedatelj i izvjestitelj mjerodavnog parlamentarnog odbora,

— svi članovi (punopravni i zamjenski) mjerodavnog parlamentarnog odbora,

— svi članovi Europskog parlamenta.

Predmetni povjerljivi podaci ne smiju biti objavljeni niti prosljeđeni nijednom drugom adresatu bez pristanka Komisije.

- 3.2.2. Što se tiče postupanja s povjerljivim podacima, potrebno je predvidjeti jednu od sljedećih mogućnosti:

(a) ispitivanje dokumenata u sigurnoj sobi za čitanje ako je podatak označen stupnjem „CONFIDENTIEL UE” i višim stupnjem;

▼ B

(b) održavanje sastanka iza zatvorenih vrata, uz prisutnost samo članova Ureda, članova Konferencije predsjednika ili punopravnih i zamjenjskih članova nadležnih parlamentarnih odbora, kao i dužnosnika Parlamenta, te onih službenika Parlamenta koji rade za političke skupine i za koje je predsjedatelj unaprijed odredio da imaju potrebu znati te podatke i čija je nazočnost prijeko potrebna, ako su prošli potrebnu razinu sigurnosne provjere te uzimajući u obzir sljedeće uvjete:

— svaki dokument može biti brojčano označen, podijeljen na početku sastanka, te ponovno uzet na kraju sastanka. Ne smiju se raditi bilješke niti preslike.

— zapisnik sa sastanka ne navodi raspravu o točki koja se obrađuje u povjerljivom postupku.

Prije dostave, svi se osobni podaci mogu odstraniti iz dokumenata.

Povjerljivi podaci koji se usmeno daju primateljima u Parlamentu podliježu jednakoj razini zaštite kao što je ona dodijeljena povjerljivim podacima koji se daju u pisanom obliku. Ovo može uključivati svečanu izjavu primatelja tih podataka da neće otkriti njihov sadržaj trećoj strani.

3.2.3. Ako se pisani podaci ispituju u sigurnoj sobi za čitanje, Parlament osigurava sljedeće:

— sigurni sustav pohranjivanja povjerljivih podataka,

— sigurnu sobu za čitanje bez fotokopirnih aparata, telefona, faksa, skenera ili druge tehničke opreme za umnažanje i prijenos dokumenata itd.,

— sigurnosna pravila o pristupu sobi za čitanje, uključujući obvezno potpisivanje u registar pristupa i davanje svečane izjave o neotkrivanju proučenih povjerljivih podataka.

3.2.4. Gore navedeno ne isključuje ostala istovjetna pravila dogovorena između institucija.

3.3. U slučaju nepridržavanja ovih pravila primjenjuju se odredbe vezane uz sankcioniranje članova, navedene u Prilogu VIII. Poslovniku Parlamenta, u odnosu na dužnosnike i ostale službenike Parlamenta, kao i primjenjive odredbe članka 86. Pravilnika o osoblju⁽¹⁾, odnosno članka 49. Uvjeta zapošljavanja ostalih službenika Europskih zajednica.

4. Završne odredbe

4.1. Komisija i Parlament poduzimaju sve mjere potrebne za provedbu odredaba ovog Priloga.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ, Euratom, EZUČ) br. 259/68 o utvrđivanju Pravilnika o osoblju za dužnosnike i Uvjeti zapošljavanja ostalih službenika Europskih zajednica i donošenju posebnih mjera koje se privremeno primjenjuju na dužnosnike Komisije.

▼B

S tim ciljem, nadležne službe Komisije i Parlamenta usko usklađuju provedbu ovog Priloga. To uključuje provjeru sljedivosti povjerljivih podataka i periodični zajednički nadzor nad primijenjenim sigurnosnim pravilima i standardima.

Parlament se obvezuje donijeti, kada je potrebno, svoje interne odredbe kako bi proveo sigurnosna pravila za povjerljive podatke utvrđene u ovom Prilogu.

Parlament se obvezuje u najskorijem roku donijeti svoja buduća sigurnosna pravila te ih provjeriti u dogovoru s Komisijom, kako bi se uspostavili istovjetni sigurnosni standardi. Tako će ovaj Prilog zaživiti u odnosu na sljedeće:

- odredbe i standarde tehničke sigurnosti koji se odnose na postupanje s povjerljivim podacima i njihovo pohranjivanje, uključujući sigurnosne mjere u području fizičke sigurnosti, sigurnosti osoblja, dokumenata i informatičkog sustava,
 - uspostavu posebno osnovanog nadzornog odbora koji se sastoji od prikladno provjerenih članova za postupanje s tajnim podacima EU-a označenim kao „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET”.
- 4.2. Parlament i Komisija preispituju ovaj Prilog i, ako je potrebno, prilagođuju ga, i to najkasnije u vrijeme preispitivanja iz točke 54. Okvirnog sporazuma, u svjetlu kretanja koja se odnose na:
- buduća sigurnosna pravila koja uključuju Parlament i Komisiju,
 - ostale sporazume ili pravne akte mjerodavne za prosljeđivanje podataka između institucija.

PRILOG III.

Pregovaranje i zaključivanje međunarodnih sporazuma

Ovaj Prilog utvrđuje detaljna pravila za pružanje podataka Parlamentu koje se tiču pregovaranja i zaključivanja međunarodnih sporazuma kako je navedeno u točkama 23., 24. i 25. Okvirnog sporazuma.

1. Komisija obavješćuje Parlament o svojoj namjeri da predloži početak pregovora istodobno kad obavješćuje Vijeće.
2. U skladu s odredbama točke 24. Okvirnog sporazuma, ako Komisija predlaže nacrt pregovaračkih stajališta s ciljem njihovog donošenja na Vijeću, istodobno ih predstavlja i Parlamentu.
3. Komisija uzima u obzir očitovanja Parlamenta tijekom cjelokupnih pregovora.
4. U skladu s odredbama točke 23. Okvirnog sporazuma, Komisija redovno i žurno obavješćuje Parlament o vođenju pregovora do trenutka parafiranja sporazuma te objašnjava jesu li i kako su očitovanja Parlamenta uključena u tekstove koji se pregovaraju, te ako nisu, navodi razloge.
5. U slučaju međunarodnih sporazuma čije zaključivanje zahtijeva pristanak Parlamenta, Komisija tijekom pregovaračkog procesa daje Parlamentu sve mjerodavne podatke koje također daje Vijeću (odnosno posebnom odboru koji je Vijeće imenovalo). Ovo uključuje nacrt izmjena donesenih pregovaračkih stajališta, nacrt pregovaračkih tekstova, dogovorene članke, dogovoreni datum parafiranja sporazuma i tekst sporazuma koji će biti parafiran. Komisija također dostavlja Parlamentu, a isto tako i Vijeću (odnosno posebnom odboru koji je Vijeće imenovalo), sve mjerodavne dokumente primljene od trećih strana, ovisno o pristanku autora tih dokumenata. Komisija obavješćuje nadležni parlamentarni odbor o kretanju pregovora, a posebno pojašnjava kako su stajališta Parlamenta uzeta u obzir.
6. U slučaju međunarodnih sporazuma čije zaključivanje ne zahtijeva pristanak Parlamenta, Komisija osigurava žurno i potpuno obavješćivanje Parlamenta pružanjem podataka barem o nacrtu pregovaračkih stajališta, usvojenim pregovaračkim stajalištima, daljnjem vođenju pregovora i njihovom zaključenju.
7. U skladu s odredbama točke 24. Okvirnog sporazuma, Komisija pravodobno daje Parlamentu temeljite podatke kad je riječ o parafiranju međunarodnog sporazuma te, ako namjerava predložiti Vijeću privremenu primjenu toga sporazuma, obavješćuje Parlament što prije o razlozima takvog prijedloga, osim ako nije spriječena zbog žurnosti.
8. Komisija obavješćuje Vijeće i Parlament istodobno i pravovremeno o svojoj namjeri da Vijeću predloži obustavu međunarodnog sporazuma i o razlozima takvog prijedloga.
9. Za međunarodne sporazume koji bi bili obuhvaćeni postupkom suglasnosti predviđenim u Ugovoru o funkcioniranju Europske unije, Komisija također u potpunosti obavješćuje Parlament prije nego što odobri izmjene sporazuma koje je odobrilo Vijeće, koristeći odstupanje u skladu s člankom 218. stavkom 7. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

PRILOG IV.

Vremenski raspored Programa rada Komisije

Program rada Komisije popraćen je popisom zakonodavnih i nezakonodavnih prijedloga za sljedeće godine. Program rada Komisije obuhvaća dotičnu sljedeću godinu i pruža detaljan pregled prioriteta Komisije za daljnje godine. Program rada Komisije tako može biti osnova za strukturirani dijalog s Parlamentom s ciljem postizanja zajedničkog razumijevanja.

Program rada Komisije također sadrži planirane inicijative za neobvezujuće zakonodavstvo, stavljanja izvan snage i pojednostavljenja.

1. U prvom polugodištu predmetne godine članovi Komisije uključuju se u stalni, redovni dijalog s odgovarajućim parlamentarnim odborima na temu provedbe Programa rada Komisije za tu godinu i pripreme budućeg Programa rada Komisije. Temeljem tog dijaloga svaki parlamentarni odbor izvješćuje Konferenciju predsjedatelja odbora o ishodu.
2. Istodobno Konferencija predsjedatelja odbora održava redovnu razmjenu stajališta s potpredsjednikom Komisije zaduženim za međuinstitucionalne odnose, kako bi se ocijenilo stanje provedbe tekućeg Programa rada Komisije, raspravila priprema budućeg Programa rada Komisije i sagledali rezultati stalnog bilateralnog dijaloga predmetnih parlamentarnih odbora i mjerodavnih članova Komisije.
3. U lipnju Konferencija predsjedatelja odbora podnosi Konferenciji predsjednika sažeto izvješće koje mora sadržavati rezultate dubinskog pregleda provedbe Programa rada Komisije, kao i prioritete Parlamenta za sljedeći Program rada Komisije, o čemu Parlament obavješćuje Komisiju.
4. Na temelju tog sažetog izvješća, Parlament na djelomičnom zasjedanju u srpnju donosi rezoluciju navodeći svoje stajalište i uključujući posebno zahtjeve temeljene na izvješćima o zakonodavnim inicijativama.
5. Svake godine na prvom djelomičnom zasjedanju u rujnu održava se rasprava o stanju Unije u kojoj predsjednik Komisije drži govor dajući pregled za tekuću godinu i navodeći prioritete za sljedeće godine. U tom smislu predsjednik Komisije istodobno pisanim putem iznosi Parlamentu glavne misli vodilje u pripremi Programa rada Komisije za sljedeću godinu.
6. Od početka rujna nadležni parlamentarni odbori i mjerodavni članovi Komisije mogu se sastati radi detaljnije razmjene stajališta o budućim prioritetima u području svake politike. Ti se sastanci zaključuju sastankom između Konferencije predsjedatelja odbora i Kolegija povjerenika te, prema potrebi, sastankom između Konferencije predsjednika i Predsjednika Komisije.
7. U listopadu Komisija donosi svoj Program rada za sljedeću godinu. Nakon toga Predsjednik Komisije na odgovarajućoj razini predstavlja taj Program rada Parlamentu.
8. Parlament može održati raspravu i donijeti rezoluciju na djelomičnom zasjedanju u prosincu.

▼B

9. Ovaj se vremenski raspored primjenjuje za svaki redovni programski ciklus, uz iznimku godina u kojima se održavaju izbori za Parlament a podudaraju se sa završetkom mandata Komisije.

10. Ovaj vremenski raspored ne dovodi u pitanje buduće sporazume o međuinstitucionalnom programiranju.

II

(Nezakonodavni akti)

MEĐUINSTITUCIJSKI SPORAZUMI

MEĐUINSTITUCIJSKI SPORAZUM EUROPSKOG PARLAMENTA, VIJEĆA EUROPSKE UNIJE I
EUROPSKE KOMISIJE O BOLJOJ IZRADI ZAKONODAVSTVA

MEĐUINSTITUCIJSKI SPORAZUM

od 13. travnja 2016.

o boljoj izradi zakonodavstva

EUROPSKI PARLAMENT, VIJEĆE EUROPSKE UNIJE I EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 295.,

budući da:

- (1) Europski parlament, Vijeće i Komisija („tri institucije”) obvezali su se na lojalnu i transparentnu suradnju tijekom cijelog zakonodavnog ciklusa. U tom kontekstu podsjećaju na ravnopravnost obaju suzakonodavaca kako je utvrđeno Ugovorima.
- (2) Tri institucije prepoznaju svoju zajedničku odgovornost za postizanje kvalitetnog zakonodavstva Unije i za osiguravanje da je to zakonodavstvo usmjereno na područja u kojima nosi najveću dodanu vrijednost za europske građane, da je što djelotvornije i učinkovitije u postizanju zajedničkih ciljeva politike Unije, da je što jednostavnije i jasnije, da se njime izbjegavaju prekomjerni propisi i administrativna opterećenja za građane, uprave i poduzeća, osobito mala i srednja poduzeća („MSP-ovi”), te da je prilagođeno lakšem prenošenju i praktičnoj primjeni te jačanju konkurentnosti i održivosti gospodarstva Unije.
- (3) Tri institucije podsjećaju na obvezu Unije da donosi propise samo ako i u mjeri u kojoj je to potrebno, u skladu s člankom 5. Ugovora o Europskoj uniji o načelima supsidijarnosti i proporcionalnosti.
- (4) Tri institucije ponovno ističu ulogu i odgovornost nacionalnih parlamenata kako je utvrđeno u Ugovorima, u Protokolu br. 1 o ulozi nacionalnih parlamenata u Europskoj uniji priloženom Ugovoru o Europskoj uniji, Ugovoru o funkcioniranju Europske unije i Ugovoru o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju i Protokolu br. 2. o primjeni načela supsidijarnosti i proporcionalnosti, priloženom Ugovoru o Europskoj uniji i Ugovoru o funkcioniranju Europske unije.
- (5) Tri institucije slažu se da bi analizu moguće „europske dodane vrijednosti” bilo kojeg predloženog djelovanja Unije, kao i procjenu „troška ne-Europe” u slučaju nepostojanja djelovanja Unije, trebalo u potpunosti uzeti u obzir prilikom određivanja zakonodavnog programa.
- (6) Tri institucije smatraju da će se javnim savjetovanjem i savjetovanjem s dionicima, *ex post* evaluacijom postojećeg zakonodavstva i procjenom učinaka novih inicijativa doprinijeti postizanju cilja bolje izrade zakonodavstva.
- (7) S ciljem olakšavanja pregovora u okviru redovnog zakonodavnog postupka i poboljšanja primjene članaka 290. i 291. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, ovim sporazumom utvrđuju se načela u skladu s kojima će Komisija sakupiti sve potrebno stručno znanje prije donošenja delegiranih akata.

- (8) Tri institucije potvrđuju da bi ciljeve pojednostavnjenja zakonodavstva Unije i smanjenja regulatornog opterećenja trebalo ostvarivati ne dovodeći u pitanje postizanje ciljeve politika Unije, kako je utvrđeno Ugovorima, ni zaštitu cjelovitosti unutarnjeg tržišta.
- (9) Ovim Sporazumom dopunjuju se sljedeći sporazumi i izjave o boljoj izradi zakonodavstva, kojima su tri institucije i dalje u cijelosti obvezane:
- Međuinstitucionalni sporazum od 20. prosinca 1994. Ubrzana metoda rada za službeno kodificiranje zakonodavnih tekstova ⁽¹⁾;
 - Međuinstitucionalni sporazum od 22. prosinca 1998. o zajedničkim smjernicama za kvalitetu izrade zakonodavstva Zajednice ⁽²⁾;
 - Međuinstitucionalni sporazum od 28. studenoga 2001. o sistematičnijem korištenju metode za preinačavanje pravnih akata ⁽³⁾;
 - Zajednička izjava od 13. lipnja 2007. o praktičnim rješenjima za postupak suodlučivanja ⁽⁴⁾;
 - Zajednička politička izjava Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije od 27. listopada 2011. o dokumentima s objašnjenjem ⁽⁵⁾.

SPORAZUMJELI SU SE KAKO SLIJEDI:

I. ZAJEDNIČKE OBVEZE I CILJEVI

1. Tri institucije suglasne su ostvarivati bolju izradu zakonodavstva s pomoću niza inicijativa i postupaka, kako je utvrđeno ovim Međuinstitucijskim sporazumom.
2. Prilikom izvršavanja svojih ovlasti i u skladu s postupcima utvrđenima u Ugovorima te podsjećajući na važnost koju pridaju metodi Zajednice, tri institucije suglasne su poštovati opća načela prava Unije, poput demokratskog legitimiteta, supsidijarnosti i proporcionalnosti te pravne sigurnosti. Nadalje su suglasne da prilikom izrade zakonodavstva Unije promiču jednostavnost, jasnoću i dosljednost te potpunu transparentnost zakonodavnog procesa.
3. Tri institucije suglasne su da bi zakonodavstvo Unije trebalo biti razumljivo i jasno, omogućiti građanima, upravama i poduzećima da lako razumiju svoja prava i obveze, uključivati odgovarajuće zahtjeve u pogledu izvješćivanja, praćenja i ocjene, izbjegavati prekomjerne propise i administrativna opterećenja i biti praktično za provedbu.

II. PLANIRANJE PROGRAMA

4. Tri institucije suglasne su jačati godišnje i višegodišnje planiranje programa Unije u skladu s člankom 17. stavkom 1. Ugovora o Europskoj uniji, kojim se zadaća godišnjeg i višegodišnjeg planiranja programa povjerava Komisiji.

Višegodišnje planiranje programa

5. Nakon imenovanja nove Komisije tri će institucije, radi lakšeg dugoročnog planiranja, razmijeniti mišljenja o glavnim ciljevima i prioritetima politika triju institucija za novi mandat i, kada je to moguće, o okvirnom rasporedu.

Tri će institucije, na inicijativu Komisije, kako je primjereno, sastaviti zajedničke zaključke koje će potpisati predsjednici triju institucija.

Tri će institucije, na inicijativu Komisije, provesti preispitivanje tih zajedničkih zaključaka u sredini razdoblja te ih prema potrebi prilagoditi.

⁽¹⁾ SL C 102, 4.4.1996., str. 2.

⁽²⁾ SL C 73, 17.3.1999., str. 1.

⁽³⁾ SL C 77, 28.3.2002., str. 1.

⁽⁴⁾ SL C 145, 30.6.2007., str. 5.

⁽⁵⁾ SL C 369, 17.12.2011., str. 15.

Godišnje planiranje programa – program rada Komisije i međuinstitucijsko planiranje programa

6. Komisija će započeti dijalog s Europskom parlamentom odnosno Vijećem i prije i nakon donošenja svojeg godišnjeg programa rada („program rada Komisije”). Taj dijalog obuhvatit će sljedeće:

- (a) rane bilateralne razmjene mišljenja o inicijativama za nadolazeću godinu održavat će se prije no što predsjednik Komisije i njezin prvi potpredsjednik podnesu pisani doprinos u kojem se do odgovarajućih detalja navode točke od iznimne političke važnosti za sljedeću godinu te koji sadrži naznake koje se odnose na planirana povlačenja prijedloga Komisije („pismo namjere”);
- (b) nakon rasprave o stanju Unije, a prije donošenja godišnjeg programa rada Komisije, Europski parlament i Vijeće razmijenit će mišljenja s Komisijom na temelju pisma namjere;
- (c) razmjena mišljenja između tri institucije održat će se o donesenom programu rada, u skladu sa stavkom 7.

Komisija će propisno uzeti u obzir mišljenja koja su iznijeli Europski parlament i Vijeće u svakoj fazi dijaloga, uključujući njihove zahtjeve za inicijativama.

7. Nakon donošenja programa rada Komisije i temeljem njega, tri institucije razmijenit će mišljenja o inicijativama za sljedeću godinu te dogovoriti zajedničku izjavu o godišnjem međuinstitucijskom planiranju programa („zajednička izjava”) koju će potpisati predsjednici triju institucija. Zajedničkom izjavom utvrdit će se širi ciljevi i prioriteti za sljedeću godinu i odrediti točke od iznimne političke važnosti kojima bi se, ne dovodeći u pitanje ovlasti koje su Ugovorima dodijeljene suzakonodavcima, trebao dati prioritet u zakonodavnom procesu.

Tri institucije redovito će tijekom godine pratiti provedbu zajedničke izjave. S tim ciljem tri institucije sudjelovat će u raspravama o provedbi zajedničke izjave u Europskom parlamentu i/ili Vijeću tijekom proljeća dotične godine.

8. Program rada Komisije sadržavat će glavne zakonodavne i nezakonodavne prijedloge za sljedeću godinu, uključujući stavljanja izvan snage, preinake, pojednostavljenja i povlačenja. U programu rada Komisije za svaku će točku, do mjere u kojoj je to moguće, biti navedeno sljedeće: predviđena pravna osnova, vrsta pravnog akta, okvirni raspored za donošenje akta u Komisiji, te svaka dodatna informacija relevantna za postupak, uključujući informacije o radu na procjeni učinka i evaluaciji.

9. Kada Komisija, u skladu s načelima lojalne suradnje i institucionalne ravnoteže, namjerava povući zakonodavni prijedlog, neovisno o tome hoće li nakon takva povlačenja uslijediti revidirani prijedlog, to povlačenje će obrazložiti i, prema potrebi, naznačiti planirane naredne korake uz detaljan raspored te provesti odgovarajuća međuinstitucijska savjetovanja na toj osnovi. Komisija će uzeti u obzir stajališta suzakonodavaca te će na njih odgovoriti.

10. Komisija će pomno i bez odlaganja razmotriti zahtjeve za prijedloge o aktima Unije koje podnesu Europski parlament ili Vijeće na temelju članka 225. odnosno članka 241. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

Komisija će odgovoriti na takve zahtjeve u roku od tri mjeseca, navodeći daljnja postupanja koja s njima u vezi planira provesti donošenjem posebne komunikacije. Ako Komisija odluči da neće podnijeti prijedlog, u odgovoru na takav zahtjev, obavijestit će dotičnu instituciju s detaljnim obrazloženjem, te će, prema potrebi, pružiti analizu drugih mogućih rješenja i odgovoriti na bilo koja pitanja koja suzakonodavci iznesu u pogledu analiza „europske dodane vrijednosti” i „troška ne-Europe”.

Ako to bude zatraženo, Komisija će predstaviti svoj odgovor u Europskom parlamentu ili u Vijeću.

11 Komisija će provoditi redovita ažuriranja svojeg planiranja tijekom godine i obrazložiti će svako kašnjenje u predstavljanju prijedloga uključenih u svoj program rada. Komisija će redovito izvješćivati Europski parlament i Vijeće o provedbi svojeg programa rada za dotičnu godinu.

III. INSTRUMENTI ZA BOLJU IZRADU ZAKONODAVSTVA

Procjena učinka

12. Tri institucije suglasne su da procjene učinka pozitivno doprinose poboljšanju kvalitete zakonodavstva Unije.

Procjene učinka su instrument koji služi za pomoć trima institucijama u donošenju dobro razmotrenih odluka i nisu zamjena za političke odluke u demokratskom procesu donošenja odluka. Procjene učinka ne smiju dovesti do nepotrebnih kašnjenja u procesu izrade zakonodavstva, dovesti u pitanje sposobnost suzakonodavaca da predlažu amandmane.

Procjene učinka trebale bi obuhvatiti postojanje, razmjer i posljedice problema te pitanje potrebe za djelovanjem Unije. U njima bi se trebala izložiti druga rješenja i, ako je to moguće, potencijalni kratkoročni i dugoročni troškovi i koristi te, s pomoću kvalitativnih i kvantitativnih analiza, na integrirani i uravnotežen način procjenjivati učinci na gospodarstvo, okoliš i društvo. Trebalo bi se u potpunosti poštovati načela supsidijarnosti i proporcionalnosti, kao i temeljna prava. Procjene učinka također bi se trebale odnositi, kada je god to moguće, i na „trošak ne-Europe” i na učinak na konkurentnost i administrativna opterećenja različitih opcija, osobito uzimajući u obzir MSP-ove („Počnimo od malih”), digitalne aspekte i teritorijalni učinak. Procjene učinka trebale bi se temeljiti na točnim, nepristranim i potpunim informacijama te bi trebale biti razmjerne u odnosu na područje primjene i težiste.

13. Komisija će provoditi procjene učinka svojih zakonodavnih i nezakonodavnih inicijativa, delegiranih akata i provedbenih mjera za koje se očekuje da će imati značajne učinke na gospodarstvo, okoliš ili društvo. Uz inicijative uključene u program rada Komisije ili u zajedničku izjavu, kao opće pravilo, bit će priložena procjena učinka.

U vlastitom postupku procjene učinka Komisija će provoditi što je moguće opsežnija savjetovanja. Komisijin Odbor za regulatorni nadzor provodit će nepristranu provjeru kvalitete njezinih procjena učinka. Konačni rezultati procjena učinka bit će dostupni Europskom parlamentu, Vijeću i nacionalnim parlamentima te će se objavljivati uz mišljenje/mišljenja Odbora za regulatorni nadzor u trenutku donošenja inicijative Komisije.

14. Europski parlament i Vijeće će nakon razmatranja zakonodavnih prijedloga Komisije u potpunosti uzeti u obzir procjene učinka Komisije. Stoga se procjene učinka predstavljaju na način da se Europskom parlamentu i Vijeću omogući razmatranje odabira Komisije.

15. Kada budu smatrani da je to primjereno i potrebno za zakonodavni proces, Europski parlament i Vijeće provest će procjene učinka u vezi sa svojim znatnim izmjenama prijedloga Komisije. Europski parlament i Vijeće će, kao opće pravilo, prihvatiti Komisijinu procjenu učinka kao polazišnu točku njihova daljnjeg rada. Definiciju „suštinske” izmjene trebala bi utvrditi dotična institucija.

16. Komisija, na vlastitu inicijativu ili na poziv Europskog parlamenta ili Vijeća, može nadopuniti vlastitu procjenu učinka ili provesti dodatni analitički rad koji smatra potrebnim. Pritom će Komisija uzeti u obzir sve dostupne informacije, fazu do koje se došlo u zakonodavnom procesu i potrebu za izbjegavanjem nepotrebnih kašnjenja u tom postupku. Suzakonodavci će u potpunosti uzeti u obzir sve dodatne elemente koje u tom kontekstu pruži Komisija.

17. Svaka od tri institucije odgovorna je za to kako će organizirati provedbu vlastite procjene učinka, uključujući interne organizacijske resurse i kontrolu kvalitete. One će redovito surađivati razmjenom informacija o najboljoj praksi i metodologijama povezanim s procjenama učinka, što će svakoj instituciji omogućiti da dodatno poboljša vlastitu metodologiju i postupke te usklađenost sveukupnog rada na procjeni učinka.

18. Komisijina početna procjena učinka i svaki dodatni rad na procjeni učinka koji institucije provode tijekom zakonodavnog procesa bit će objavljeni do završetka zakonodavnog procesa te će se, promatrani u cjelini, moći upotrijebiti kao osnova za evaluaciju.

Javno savjetovanje i savjetovanje s dionicima te povratne informacije

19. Javno savjetovanje i savjetovanje s dionicima ključno je za donošenje dobro razmotrenih odluka i poboljšanje kvalitete izrade zakonodavstva. Ne dovodeći u pitanje posebne dogovore koji se odnose na prijedloge Komisije u skladu s člankom 155. stavkom 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, Komisija će, prije donošenja prijedloga, provesti javna savjetovanja na otvoren i transparentan način, kako bi se s pomoću modaliteta i vremenskih ograničenja tih javnih savjetovanja omogućilo najšire moguće sudjelovanje. Komisija će posebno poticati izravno sudjelovanje MSP-ova i drugih krajnjih korisnika u savjetovanjima. To će uključivati javna savjetovanja putem interneta. O rezultatima javnih savjetovanja i savjetovanja s dionicima obavijestit će se bez odlaganja oba suzakonodavaca te će se oni javno objaviti.

Ex-post evaluacija postojećeg zakonodavstva

20. Tri institucije potvrđuju važnost najveće moguće dosljednosti i usklađenosti pri organiziranju svojeg rada na evaluaciji uspješnosti zakonodavstva Unije, uključujući povezana javna savjetovanja i savjetovanja s dionicima.

21. Komisija će obavijestiti Europski parlament i Vijeće o svojem višegodišnjem planiranju evaluacija postojećeg zakonodavstva te će, do mjere u kojoj je to moguće, uključiti u to planiranje njihove zahtjeve za temeljitu evaluaciju određenih područja politika ili pravnih akata.

Komisija će pri planiranju evaluacija poštovati rokove za izvješćivanje i preispitivanje utvrđene zakonodavstvom Unije.

22. U kontekstu zakonodavnog ciklusa, evaluacije postojećeg zakonodavstva i politika koje se temelje na učinkovitosti, djelotvornosti, važnosti, usklađenosti i dodanoj vrijednosti trebale bi biti temelj za procjene učinka mogućih daljnjih djelovanja. S ciljem podupiranja tih postupaka, tri institucije suglasne su, prema potrebi, postaviti zahtjeve o izvješćivanju, praćenju i evaluaciji u zakonodavstvo, izbjegavajući pritom prekomjerne propise i administrativna opterećenja, osobito za države članice. Prema potrebi, takvi zahtjevi mogu uključivati mjerljive pokazatelje kao temelj za prikupljanje dokaza o djelovanju zakonodavstva u praksi.

23. Tri institucije suglasne su da sustavno razmotre uporabu klauzula o preispitivanju u zakonodavstvu te uzmu u obzir vrijeme potrebno za provedbu i skupljanje dokaza o rezultatima i učincima.

Tri institucije razmotrit će ograničavanje primjene određenog zakonodavstva na utvrđeno razdoblje („klauzula o vremenskom ograničenju valjanosti”).

24. Tri institucije međusobno se pravodobno obavješćuju prije usvajanja ili preispitivanja smjernica koje se odnose na njihove instrumente za bolju izradu zakonodavstva (javna savjetovanja i savjetovanja s dionicima, procjene učinka i *ex-post* evaluacije).

IV. ZAKONODAVNI INSTRUMENTI

25. Komisija, u odnosu na svaki prijedlog, Europskom parlamentu i Vijeću daje objašnjenje i opravdanje svojeg odabira pravne osnove i vrste pravnog akta u obrazloženju koje se prilaže uz prijedlog. Komisija bi trebala uzeti u obzir razliku u prirodi i učincima između uređaba i direktiva.

Komisija ujedno u svojem obrazloženju navodi opravdanost predloženih mjera u kontekstu načela supsidijarnosti i proporcionalnosti i spojivost s temeljnim pravima. Komisija navodi i razmjer i rezultate javnog savjetovanja i savjetovanja s dionicima, procjene učinka i *ex-post* evaluacije postojećeg zakonodavstva koje je provela.

Ako je predviđena izmjena pravne osnove koja uključuje promjenu iz redovnog zakonodavnog postupka u posebni zakonodavni postupak ili nezakonodavni postupak, tri institucije razmijenit će mišljenja o tome.

Tri institucije slažu se da je odabir pravne osnove pravno utvrđenje koje mora počivati na objektivnoj osnovi podložnoj sudskom preispitivanju.

Komisija nastavlja u potpunosti izvršavati svoju institucijsku ulogu osiguravanja toga da se Ugovori i sudska praksa Suda Europske unije poštuju.

V. DELEGIRANI I PROVEDBENI AKTI

26. Tri institucije naglašavaju važnu ulogu koju u pravu Unije imaju delegirani i provedbeni akti. Kada se upotrebljavaju na učinkovit i transparentan način te u opravdanim slučajevima, oni su sastavni instrument bolje izrade zakonodavstva koji doprinosi jednostavnom, ažuriranom zakonodavstvu i njegovoj učinkovitoj, brznoj provedbi. Zakonodavci su ti koji imaju ovlast odlučiti o tome je li potrebno koristiti se delegiranim ili provedbenim aktima te do koje mjere, unutar granica utvrđenih Ugovorima.

27. Tri institucije priznaju potrebu za ujednačavanjem postojećeg zakonodavstva s pravnim okvirom koji je ustanovljen Ugovorom iz Lisabona i posebno ističu potrebu za davanjem visokog prioriteta žurnom ujednačavanju svih temeljnih akata koji i dalje upućuju na regulatorni postupak s kontrolom. Komisija će to potonje ujednačavanje predložiti do kraja 2016.

28. Tri institucije sporazumjele su se o priloženom Zajedničkom dogovoru o delegiranim aktima o povezanim standardnim klauzulama („Zajednički dogovor“). U skladu sa Zajedničkim dogovorom te s ciljem povećanja transparentnosti i unaprjeđenja savjetovanja, Komisija se obvezuje da prije donošenja delegiranog akta prikupi sve potrebno stručno znanje, među ostalim i savjetovanjem sa stručnjacima iz država članica i javnim savjetovanjem.

Osim toga, svaki put kad pri izradi prvog nacrtu provedbenih akata bude potrebno šire stručno znanje, Komisija će, prema potrebi, koristiti stručne skupine, savjetovati se s ciljanim dionicima i provesti javna savjetovanja.

Kako bi se osigurao ravnopravan pristup svim informacijama, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica. Stručnjaci iz Europskog parlamenta i Vijeća sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina iz Komisije na koje su pozvani stručnjaci iz država članica i koji se odnose na pripremu delegiranih akata.

Komisija može biti pozvana na sastanke u Europskom parlamentu ili Vijeću s ciljem daljnje razmjene mišljenja o pripremi delegiranih akata.

Tri institucije stupit će u pregovore bez nepotrebnog odlaganja nakon stupanja na snagu ovog Sporazuma s ciljem dopunjavanja Zajedničkog dogovora utvrđivanjem neobvezujućih kriterija za primjenu članaka 290. i 291. Ugovora o funkcioniranju Europske unije.

29. Tri institucije obvezuju se da će najkasnije do kraja 2017. te u bliskoj suradnji uspostaviti zajednički funkcionalni registar delegiranih akata kojim će se pružati informacije na dobro strukturiran način, pristupačan korisnicima, s ciljem poboljšanja transparentnosti, olakšavanja planiranja i omogućavanja sljedivosti svih različitih faza za vrijeme ciklusa donošenja delegiranog akta.

30. Što se tiče izvršavanja provedbenih ovlasti Komisije, tri institucije suglasne su da u zakonodavstvo Unije neće ugrađivati postupovne zahtjeve kojima bi se izmijenili mehanizmi nadzora utvrđeni Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾. Odbori koji izvršavaju zadaće u okviru postupaka ustanovljenih tom Uredbom ne bi trebali u tom svojstvu biti pozvani da izvršavaju druge funkcije.

31. Pod uvjetom da Komisija osigura nepristrana opravdanja koja se temelje na suštinskoj vezi između dviju ili više ovlasti sadržanih u jednom zakonodavnom aktu i osim ako zakonodavnim aktom nije drukčije predviđeno, ovlasti se mogu kombinirati. Savjetovanja u pripremi delegiranih akata također služe određivanju koje se ovlasti smatraju suštinski povezanim. U tim slučajevima svaki prigovor Europskog parlamenta ili Vijeća jasno će ukazati na koju se ovlast točno odnosi.

VI. TRANSPARENTNOST I KOORDINACIJA ZAKONODAVNOG PROCESA

32. Tri institucije potvrđuju da se redovni zakonodavni postupak razvio na temelju redovitih kontakata u svim fazama postupka. I dalje se obvezuju nastaviti poboljšavati rad u okviru redovnog zakonodavnog postupka u skladu s načelima lojalne suradnje, transparentnosti, odgovornosti i učinkovitosti.

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.)

Tri institucije osobito su suglasne da Europski parlament i Vijeće, kao suzakonodavci, izvršavaju svoje ovlasti na ravnopravan način. Komisija provodi svoju ulogu posrednika na način da se ravnopravno odnosi prema dvjema granama zakonodavne vlasti, uz potpuno poštovanje uloga koje su Ugovorima dodijeljene institucijama.

33. Tri će se institucije tijekom zakonodavnog procesa međusobno redovito obavješćivati o svojem radu, tekućim pregovorima među njima i svakoj zaprimljenoj povratnoj informaciji od dionika, putem odgovarajućih postupaka, uključujući međusobni dijalog.

34. Europski parlament i Vijeće, u svojstvu zakonodavaca, suglasni su da je važno održavati bliske kontakte i prije međuinstitucijskih pregovora radi postizanja boljeg uzajamnog razumijevanja svojih stajališta. U tu će svrhu, u kontekstu zakonodavnog postupka, olakšati uzajamnu razmjenu mišljenja i informacija, među ostalim pozivanjem predstavnika drugih institucija na redovite neformalne razmjene mišljenja.

35. Europski parlament i Vijeće će radi učinkovitosti osigurati bolje usklađivanje u svojem postupanju sa zakonodavnim prijedlozima. Posebno, Europski parlament i Vijeće usporedit će okvirne vremenske rasporede za različite faze koje vode do konačnog donošenja zakonodavnog prijedloga.

36. Prema potrebi, tri se institucije mogu sporazumjeti o koordinaciji napora radi ubrzanja zakonodavnog procesa, istovremeno osiguravajući da se poštuju ovlasti suzakonodavaca i zaštiti kvaliteta zakonodavstva.

37. Tri institucije suglasne su da pružanje informacija nacionalnim parlamentima mora potonjima omogućiti da se u potpunosti koriste svojim ovlastima na temelju Ugovora.

38. Tri institucije osigurat će transparentnost zakonodavnih postupaka na temelju relevantnog zakonodavstva i sudske prakse, što uključuje primjereno vođenje trostranih pregovora.

Tri institucije poboljšat će obavješćivanje javnosti tijekom cijelog zakonodavnog ciklusa, a posebno će zajedno izvijestiti o uspješnom ishodu zakonodavnog procesa u redovnom zakonodavnom postupku nakon što postignu dogovor, i to putem zajedničkih konferencija za medije ili na bilo koji drugi način koji se smatra prikladnim.

39. Kako bi se olakšala sljedivost različitih koraka u zakonodavnom procesu, tri institucije obvezuju se da će do 31. prosinca 2016. utvrditi načine za daljnji razvoj platformi i instrumenata u tu svrhu, s ciljem uspostavljanja posebne zajedničke baze podataka o trenutačnom stanju u pogledu zakonodavnih akata.

40. U pogledu pregovora o međunarodnim sporazumima i njihova sklapanja tri institucije priznaju važnost toga da se osigura da svaka institucija može ostvarivati svoja prava i ispunjavati svoje obveze sadržane u Ugovorima onako kako to tumači Sud Europske unije.

Tri institucije obvezuju se da će se u roku od šest mjeseci nakon stupanja na snagu ovog Sporazuma sastati kako bi u pregovorima dogovorile poboljšana praktična rješenja za suradnju i razmjenu informacija u okviru Ugovora, u skladu s tumačenjem Suda Europske unije.

VII. PROVEDBA I PRIMJENA ZAKONODAVSTVA UNIJE

41. Tri institucije suglasne su o važnosti bolje strukturirane međusobne suradnje kako bi se procijenila primjena i učinkovitost prava Unije s ciljem njegova poboljšanja putem budućeg zakonodavstva.

42. Tri institucije ističu potrebu za brzom i pravilnom primjenom zakonodavstva Unije u državama članicama. Rok za prenošenje direktiva bit će što je moguće kraći i načelno neće premašivati dvije godine.

43. Tri institucije pozivaju države članice da pri donošenju mjera za prenošenje ili provedbu zakonodavstva Unije ili osiguranje izvršenja proračuna Unije jasno obavijeste svoju javnost o tim mjerama. Kada u kontekstu prenošenja direktiva u nacionalno pravo države članice odluče dodati elemente koji ni na koji način nisu povezani s tim zakonodavstvom Unije, te dodatke trebalo bi jasno odrediti bilo u aktu o prijenosu ili u povezanim dokumentima.

44. Tri institucije pozivaju države članice na suradnju s Komisijom pri pribavljanju informacija i podataka potrebnih za praćenje i evaluaciju provedbe prava Unije. Tri institucije podsjećaju i naglašavaju važnost Zajedničke političke izjave od 28. rujna 2011. o dokumentima s objašnjenjem ⁽¹⁾ i Zajedničke političke izjave Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije od 27. listopada 2011. o dokumentima s obrazloženjem koje se odnose na dokumente s objašnjenjem koji se prilažu obavijestima o mjerama za prenošenje.

45. Komisija će i dalje godišnje izvješćivati Europski parlament i Vijeće o primjeni zakonodavstva Unije. Izvješće Komisije, prema potrebi, uključuje upućivanje na informacije navedene u stavku 43. Komisija može pružiti dodatne informacije o stanju provedbe određenog pravnog akta.

VIII. POJEDNOSTAVNENJE

46. Tri institucije potvrđuju svoju obvezanost na češću uporabu zakonodavne tehnike preinake za izmjenu postojećeg zakonodavstva uz potpuno poštovanje Međuinstitucionalnog sporazuma od 28. studenoga 2001. o sistematičnijem korištenju metode za preinačavanje pravnih akata. Ako preinaka nije primjerena, Komisija će, u skladu s Međuinstitucionalnim sporazumom od 20. prosinca 1994. Ubrzana metoda rada za službeno kodificiranje zakonodavnih tekstova, podnijeti prijedlog što je prije moguće nakon donošenja akta o izmjeni. Ako Komisija ne podnese takav prijedlog, obavješćuje o razlozima takve odluke.

47. Tri institucije obvezuju se promicati najučinkovitije regulatorne instrumente, kao što su usklađivanje i međusobno priznavanje, kako bi se izbjegli prekomjerni propisi i administrativna opterećenja te kako bi se ispunili ciljevi Ugovora.

48. Tri institucije suglasne su da će surađivati kako bi se zakonodavstvo ažuriralo i pojednostavnilo i kako bi se izbjegli prekomjerni propisi i administrativna opterećenja za građane, administracije i poduzeća, uključujući MSP-ove, istodobno osiguravajući da su ispunjeni ciljevi zakonodavstva. U tom kontekstu tri institucije slažu se da će razmjenjivati mišljenja o tom pitanju prije dovršetka programa rada Komisije.

Komisija se obvezuje da će kao doprinos Programu za primjerenost i učinkovitost propisa (REFIT) svake godine predstaviti pregled, koji će uključivati godišnji pregled tereta, u pogledu postignutih rezultata u naporima Unije za pojednostavljenje zakonodavstva, izbjegavanje prekomjernih propisa i smanjenje administrativnih opterećenja.

Na temelju rada institucija na procjeni učinka i evaluaciji i na temelju doprinosa država članica i dionika te uzimajući u obzir troškove i koristi propisa Unije, Komisija će kad god je to moguće brojčano odrediti potencijal regulatornog rasterećenja ili potencijalne uštede pojedinačnih prijedloga ili pravnih akata.

Komisija će također u okviru REFIT-a procijeniti izvedivost određivanja ciljeva za smanjenje opterećenja u određenim sektorima.

IX. PROVEDBA I PRAĆENJE OVOG SPORAZUMA

49. Tri institucije poduzet će potrebne mjere radi osiguravanja sredstava i resursa potrebnih za pravilnu provedbu ovog Sporazuma.

50. Tri institucije zajedno će i redovito pratiti provedbu ovog Sporazuma na političkoj razini u okviru godišnjih rasprava, kao i na tehničkoj razini u okviru Međuinstitucijske koordinacijske skupine.

X. ZAVRŠNE ODREDBE

51. Ovim Međuinstitucijskim sporazumom zamjenjuje se Međuinstitucionalni sporazum o boljoj izradi zakonodavstva od 16. prosinca 2003. ⁽²⁾ i Zajednički međuinstitucijski pristup procjeni učinka iz studenoga 2005 ⁽³⁾.

Prilog ovom Sporazumu zamjenjuje Zajednički dogovor o delegiranim aktima iz 2011.

52. Ovaj Sporazum stupa na snagu na dan potpisivanja.

⁽¹⁾ SL C 369, 17.12.2011., str. 14.

⁽²⁾ SL C 321, 31.12.2003., str. 1.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/key_docs/docs/ii_common_approach_to_ia_en.pdf

Съставено в Страсбург, 13 април 2016 г.
 Hecho en Estrasburgo, el 13 de abril de 2016.
 Ve Štrasburku dne 13. dubna 2016.
 Udfærdiget i Strasbourg, den 13. april 2016.
 Geschehen zu Straßburg am 13. April 2016.
 Strasbourg, 13. april 2016
 Έγινε στο Στρασβούργο, 13 Απριλίου 2016.
 Done at Strasbourg, 13 April 2016.
 Fait à Strasbourg, le 13 avril 2016.
 Arna dhéanamh in Strasbourg, an 13 Aibreán 2016.
 Sastavljeno u Strasbourgu 13. travnja 2016.
 Fatto a Strasburgo, addì 13 aprile 2016.

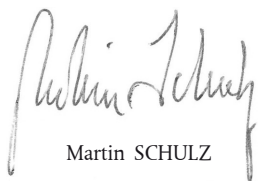
Strasbūrā, 2016. gada 13. aprīlī.
 Priimta Strasbūre 2016 m. balandžio 13 d.
 Kelt Strasbourgban, 2016. április 13-én.
 Magħmul fi Strasburgu, 13 ta' April 2016.
 Gedaan te Straatsburg, 13 april 2016.
 Sporządzono w Strasburgu dnia 13 kwietnia 2016 r.
 Feito em Estrasburgo, em 13 de abril de 2016.
 Īntocmit la Strasbourg 13 aprilie 2016.
 V Štrasburgu 13. aprīla 2016.
 V Strasbourg, 13. aprila 2016.
 Tehty Strasbourgissa 13. huhtikuuta 2016.
 Som skedde i Strasbourg den 13 april 2016.

За Европейския парламент
 Por el Parlamento Europeo
 Za Evropský parlament
 For Europa-Parlamentet
 Im Namen des Europäischen Parlaments
 Euroopa Parlamendi nimel
 Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
 For the European Parliament
 Pour le Parlement européen
 Thar ceann Pharlaimint na hEorpa
 Za Europski parlament
 Per il Parlamento europeo
 Eiroparlamenta vārdā
 Europos Parlamento vardu
 Az Európai Parlament részéről
 Ghall-Parlament Ewropew
 Voor het Europees Parlement
 W imieniu Parlamentu Europejskiego
 Pelo Parlamento Europeu
 Pentru Parlamentul European
 Za Európsky parlament
 Za Evropski parlament
 Euroopan parlamentin puolesta
 På Europaparlamentets vägnar

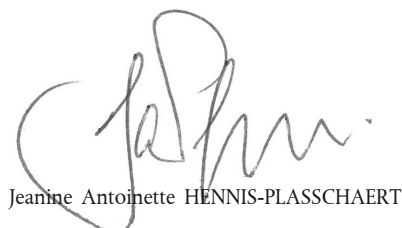
За Съвета
 Por el Consejo
 Za Radu
 På Rådets vegne
 Im Namen des Rates
 Nōukogu nimel
 Για το Συμβούλιο
 For the Council
 Pour le Conseil
 Thar ceann Comhairle
 Za Vijeće
 Per il Consiglio
 Padomes vārdā
 Tarybos vardu
 A Tanács részéről
 Ghall-Kunsill
 Voor de Raad
 W imieniu Rady
 Pelo Conselho
 Pentru Consiliu
 Za Radu
 Za Svet
 Neuvoston puolesta
 På rådets vägnar

За Комисията
 Por la Comisión
 Za Komisi
 På Kommissionens vegne
 Im Namen der Kommission
 Komisjoni nimel
 Για την Επιτροπή
 For the Commission
 Pour la Commission
 Thar ceann an Choimisiúin
 Za Komisiju
 Per la Commissione
 Komisijas vārdā
 Komisijos vardu
 A Bizottság részéről
 Ghall-Kummissjoni
 Voor de Commissie
 W imieniu Komisji
 Pela Comissão
 Pentru Comisie
 Za Komisiu
 Za Komisijo
 Kommission puolesta
 På kommissionens vägnar

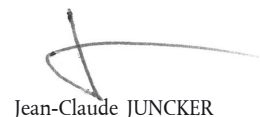
Председател/El Presidente/Předseda/Formand/Der Präsident/President-Eesistuja/
 Ο Πρόεδρος/The President/Le Président/An tUachtarán/Predsjednik/
 Il Presidente/Priekšsēdētājs/Pirmininkas/Az elnök/Il-President/de Voorzitter/
 Przewodniczący/O Presidente/Preşedintele/Předseda/Predsednik/Puheenjohtaja/Ordförande

Martin SCHULZ

Jeanine Antoinette HENNIS-PLASSCHAERT

Jean-Claude JUNCKER

PRILOG

Zajednički dogovor Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije o delegiranim aktima**I. Područje primjene i opća načela**

1. Ovaj Zajednički dogovor nastavak je Zajedničkog dogovora o delegiranim aktima iz 2011., koji se ovime zamjenjuje, te doprinosi racionalizaciji prakse koju su nakon toga uspostavili Europski parlament i Vijeće. Njime se utvrđuju praktični aranžmani i usuglašena objašnjenja i preferencije koji se primjenjuju na delegiranje zakonodavne ovlasti na temelju članka 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU). Tim člankom zahtijeva se da ciljevi, sadržaj, opseg i trajanje delegiranja budu izričito utvrđeni u svakom zakonodavnom aktu koji sadržava takvo delegiranje („temeljni akt“).
2. Pri izvršavanju svojih ovlasti te u skladu s UFEU-om, Europski parlament, Vijeće i Komisija („tri institucije“) surađuju tijekom čitavog postupka s ciljem lakšeg izvršavanja delegirane ovlasti i djelotvornog nadzora te ovlasti, koju obavljaju Europski parlament i Vijeće. U tu svrhu uspostavljaju se odgovarajući kontakti. na administrativnoj razini.
3. Pri predlaganju delegiranja ovlasti na temelju članka 290. UFEU-a, ili pri delegiranju takvih ovlasti, dotične se institucije, ovisno o postupku za donošenje temeljnog akta, obvezuju da će u najvećoj mogućoj mjeri upotrebljavati standardne klauzule navedene u Dodatku.

II. Savjetovanja pri pripremi i izradi delegiranih akata

4. Komisija se, prilikom pripreme nacrtu delegiranih akata, savjetuje sa stručnjacima koje imenuje svaka država članica. Sa stručnjacima iz država članica pravodobno se provodi savjetovanje o svakom pojedinačnom nacrtu delegiranog akta koji pripreme službe Komisije (*). Nacrta delegiranih akata dijele se sa stručnjacima država članica. Ta se savjetovanja održavaju putem postojećih stručnih skupina ili na *ad hoc* sastancima sa stručnjacima iz država članica, koje Komisija saziva preko stalnih predstavništva svih država članica. O tome koji stručnjaci trebaju sudjelovati odlučuju države članice. Nacrta delegiranih akata, nacrti dnevnog reda i svi drugi relevantni dokumenti dostavljaju se stručnjacima iz država članica pravodobno kako bi imali dovoljno vremena za pripremu.
5. Na kraju svakog sastanka sa stručnjacima iz država članica ili nakon tih sastanaka, službe Komisije navode do kojih se zaključaka došlo na temelju rasprava, uključujući načine na koje će mišljenja stručnjaka uzeti u obzir, te kako namjeravaju dalje postupiti. Ti zaključci bit će zabilježeni u zapisniku sastanka.
6. Priprema i izrada delegiranih akata može uključivati i savjetovanje s dionicima.
7. Ako se bitni sadržaj u nacrtu delegiranog akta na bilo koji način promijeni, Komisija stručnjacima iz država članica pruža mogućnost da reagiraju, prema potrebi u pisanom obliku, na izmijenjenu verziju nacrtu delegiranog akta.
8. Sažetak postupka savjetovanja uključuje se u obrazloženje koje se prilaže uz delegirani akt.
9. Komisija redovito objavljuje okvirne popise planiranih delegiranih akata.

(*) Posebnosti postupka za pripremu regulatornih tehničkih standarda, kako je opisano u uredbama o osnivanju europskih nadzornih tijela [Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 12.), Uredba (EU) br.1094/2010 (EU) Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju Europskog nadzornog tijela (Europsko nadzorno tijelo za osiguranje i strukovno mirovinsko osiguranje), o izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i o stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/79/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 48.) i Uredba (EU) br.1095/2010 (EU) Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala), izmjeni Odluke br. 716/2009/EZ i stavljanju izvan snage Odluke Komisije 2009/77/EZ (SL L 331, 15.12.2010., str. 84.)] uzet će se u obzir ne dovodeći u pitanje postupke savjetovanja kako su utvrđeni u ovom Sporazumu.

10. Prilikom pripreme i izrade delegiranih akata Komisija osigurava pravodobno i istodobno slanje svih dokumenata, uključujući nacрте akata, Europskom parlamentu i Vijeću u isto vrijeme kada i stručnjacima iz država članica.
11. Ako to smatraju potrebnim, Europski parlament i Vijeće mogu svaki pojedinačno poslati stručnjake na sastanke stručnih skupina iz Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata i na koje su pozvani stručnjaci iz država članica. U tu svrhu Europski parlament i Vijeće primaju plan za sljedeće mjesece i pozive na sve sastanke stručnjaka.
12. Tri institucije međusobno si navode svoje funkcionalne pretince elektroničke pošte koji se upotrebljavaju za slanje i primanje svih dokumenata u vezi s delegiranim aktima. Nakon što se uspostavi registar iz stavka 29. Sporazuma, on se upotrebljava u tu svrhu.

III. Aranžmani za dostavu dokumenata i izračun rokova

13. Komisija putem odgovarajućeg mehanizma Europskom parlamentu i Vijeću službeno šalje delegirane akte. S klasificiranim dokumentima postupa se u skladu s internim administrativnim postupcima koje svaka institucija uspostavlja s ciljem pružanja svih potrebnih jamstava.
14. Kako bi se osiguralo da Europski parlament i Vijeće mogu ostvarivati prava predviđena člankom 290. UFEU-a u rokovima utvrđenima u svakom temeljnom aktu, Komisija ne šalje nijedan delegirani akt tijekom sljedećih razdoblja:

— od 22. prosinca do 6. siječnja;

— od 15. srpnja do 20. kolovoza.

Ta se razdoblja primjenjuju samo kada se rok za podnošenje prigovora temelji na stavku 18.

Ta se razdoblja ne primjenjuju na delegirane akte koji se donose po hitnom postupku predviđenom u dijelu VI. ovog Zajedničkog dogovora. U slučaju da se delegirani akt donese po hitnom postupku tijekom jednog od razdoblja navedenih u prvom podstavku, rok za podnošenje prigovora predviđen u temeljnom aktu počinje teći tek istekom tog razdoblja.

Tri institucije suglasne su da do listopada u godini koja prethodi izborima za Europski parlament postići dogovor o aranžmanu za priopćivanje delegiranih akata tijekom izborne stanke.

15. Rok za podnošenje prigovora započinje kada Europski parlament i Vijeće zaprime sve službene jezične verzije delegiranog akta.

IV. Trajanje delegiranja

16. Temeljnim aktom Komisiju se može ovlastiti za donošenje delegiranih akata na neodređeno ili određeno razdoblje.
17. Kada je predviđeno određeno razdoblje, temeljnim aktom bi se u načelu trebalo predvidjeti da se delegiranje prešutno produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja svakog razdoblja. Ovim se stavkom ne utječe na pravo Europskog parlamenta ili Vijeća na opoziv.

V. Rokovi za prigovor Europskog parlamenta i Vijeća

18. Ne dovodeći u pitanje hitni postupak, rok za prigovor, koji se od slučaja do slučaja utvrđuje u svakom temeljnom aktu, trebao bi u načelu iznositi najmanje dva mjeseca, što se za svaku instituciju (Europski parlament ili Vijeće) može na njihovu inicijativu produljiti za još dva mjeseca.

19. Međutim delegirani akt može se objaviti u *Službenom listu Europske unije* i stupiti na snagu prije isteka tog roka ako su i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovor.

VI. Hitni postupak

20. Hitni postupak trebao bi biti rezerviran za iznimne slučajeve, poput pitanja u vezi sa zaštitom i sigurnošću, zaštitom zdravlja i sigurnosti ili vanjskim odnosima, uključujući humanitarne krize. Europski parlament i Vijeće trebali bi u temeljnom aktu obrazložiti odabir hitnog postupka. U temeljnom aktu navode se slučajevi u kojima se primjenjuje hitni postupak.
21. Komisija se obvezuje da će Europski parlament i Vijeće u potpunosti obavješćivati o mogućnosti donošenja delegiranog akta po hitnom postupku. Čim službe Komisije predvide takvu mogućnost, neformalno o tome obavješćuju tajništva Europskog parlamenta i Vijeća putem funkcionalnih pretinaca elektroničke pošte iz stavka 12.
22. Delegirani akt donesen po hitnom postupku stupa na snagu bez odgode te se primjenjuje sve dok se ne podnese prigovor unutar roka predviđenog u temeljnom aktu. Ako Europski parlament ili Vijeće podnese prigovor, Komisija bez odgode stavlja akt izvan snage čim zaprimi obavijest Europskog parlamenta ili Vijeća o odluci o podnošenju prigovora.
23. Kad obavješćuje Europski parlament i Vijeće o donošenju delegiranog akta hitnim postupkom, Komisija navodi razloge za primjenu tog postupka.

VII. Objava u Službenom listu

24. Delegirani akti objavljuju se u seriji L *Službenog lista Europske unije* tek nakon isteka roka za prigovor, uz iznimku slučaja iz stavka 19. Delegirani akti doneseni po hitnom postupku objavljuju se bez odgode.
25. Ne dovodeći u pitanje članak 297. UFEU-a, odluke Europskog parlamenta i Vijeća o opozivu delegiranja ovlasti, o podnošenju prigovora na delegirani akt donesen po hitnom postupku ili o protivljenju prešutnom produljenju delegiranja ovlasti također se objavljuju u seriji L *Službenog lista Europske unije*. Odluka o opozivu stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.
26. Komisija u *Službenom listu Europske unije* također objavljuje odluke o stavljanju izvan snage delegiranih akata donesenih po hitnom postupku.

VIII. Međusobna razmjena informacija, osobito u slučaju opoziva

27. Kad ostvaruju svoja prava primjenjujući uvjete utvrđene u temeljnom aktu, Europski parlament i Vijeće međusobno se obavješćuju te obavješćuju Komisiju.
28. Ako Europski parlament ili Vijeće pokrene postupak koji bi mogao dovesti do opoziva delegiranja ovlasti, o tome obavješćuju druge dvije institucije najkasnije mjesec dana prije odluke o opozivu.

Dodatak

Standardne klauzule

Uvodna izjava:

Kako bi ... [željeni cilj], Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije u vezi s ... [sadržaj i opseg]. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.

Članak/članci o delegiranju ovlasti

Komisija [donosi / je ovlaštena donijeti] delegirane akte u skladu s člankom [A] u vezi s ... [sadržaj i opseg].

Sljedeći dodatni stavak dodaje se u slučaju primjene hitnog postupka:

Kada, u slučaju ... [sadržaj i opseg] to zahtijevaju krajnje hitni razlozi, na delegirane akte donesene na temelju ovog članka primjenjuje se postupak predviđen u članku [B].

Članak [A]

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

[trajanje]

Opcija 1.:

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka/članaka ... dodjeljuje se Komisiji na neodređeno vrijeme počevši od ... [datum stupanja na snagu temeljnog zakonodavnog akta ili bilo koji drugi datum koji odrede suzakonodavci].

Opcija 2.:

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka/članaka ... dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od ... godina počevši od ... [datum stupanja na snagu temeljnog zakonodavnog akta ili bilo koji drugi datum koji odrede suzakonodavci]. Komisija izrađuje izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja razdoblja od ... godina. Delegiranje ovlasti prešutno se produljuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

Opcija 3.:

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka/članaka ... dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od ... godina počevši od ... [datum stupanja na snagu temeljnog zakonodavnog akta ili bilo koji drugi datum koji odrede suzakonodavci].
3. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka/članaka Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.

5. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.
6. Delegirani akt donesen na temelju članka/članaka ... stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće u roku od [dva mjeseca] od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za [dva mjeseca] na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Sljedeći dodatni članak dodaje se u slučaju primjene hitnog postupka:

Članak [B]

Hitni postupak

1. Delegirani akti doneseni na temelju ovog članka stupaju na snagu bez odgode i primjenjuju se sve dok nije podnesen nikakav prigovor u skladu sa stavkom 2. Prilikom priopćenja delegiranog akta Europskom parlamentu i Vijeću navode se razlozi za primjenu hitnog postupka.
 2. Europski parlament ili Vijeće mogu podnijeti prigovor na delegirani akt u skladu s postupkom iz članka [A] stavka [6]. U takvom slučaju Komisija bez odgode stavlja dotični akt izvan snage nakon što joj Europski parlament ili Vijeće priopći svoju odluku o podnošenju prigovora.
-

II.

(Nezakonodavni akti)

MEĐUINSTITUCIJSKI SPORAZUMI

IZJAVA EUROPSKOG PARLAMENTA I KOMISIJE PRILIKOM DONOŠENJA MEĐUINSTITUCIJSKOG SPORAZUMA O BOLJOJ IZRADI ZAKONODAVSTVA OD 13. TRAVNJA 2016.

Europski parlament i Komisija smatraju da se Sporazumom ⁽¹⁾ odražavaju nadležnosti Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije kako su utvrđene Ugovorom te ravnoteža između njih.

Njime se ne dovodi u pitanje Okvirni sporazum o odnosima između Europskog parlamenta i Europske komisije od 20. listopada 2010. ⁽²⁾

⁽¹⁾ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

⁽²⁾ SL L 304, 20.11.2010., str. 47.

PRILOG VIII.

Detaljne odredbe o izvršavanju prava Europskog parlamenta na istragu

Odluka Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije od 19. travnja 1995. o detaljnim odredbama o izvršavanju prava Europskog parlamenta na istragu¹

Europski Parlament, Vijeće i Komisija,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice za ugljen i čelik, a posebno njegov članak 20.(b),

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 193.,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, a posebno njegov članak 107. (b),

budući da detaljne odredbe za izvršavanje prava Europskog parlamenta na istragu treba utvrditi poštujući odredbe propisane u Ugovorima o osnivanju Europskih zajednica;

budući da privremeni istražni odbori moraju imati sredstva potrebna za obavljanje svojih dužnosti; budući da je u tu svrhu nužno da države članice te institucije i tijela Europskih zajednica poduzmu sve korake kako bi olakšali izvršavanje tih dužnosti;

budući da treba zaštititi tajnost i povjerljivost postupaka privremenih istražnih odbora;

budući da se na zahtjev jedne od tri uključene institucije detaljne odredbe za izvršavanje prava na istragu mogu revidirati po isteku tekućeg saziva Europskog parlamenta s obzirom na stečeno iskustvo,

SUGLASNO SU DONIJELI OVU ODLUKU:

Članak 1.

Detaljne odredbe za izvršavanje prava Europskog parlamenta na istragu propisane su ovom odlukom u skladu s člankom 20. (b) Ugovora o EZUČ-u, člankom 193. Ugovora o EZ-u te člankom 107. (b) Ugovora o EZAE-u.

Članak 2.

1. Sukladno uvjetima i ograničenjima propisanim Ugovorima iz članka 1., pri ispunjavanju svojih dužnosti Europski parlament može na zahtjev jedne četvrtine zastupnika osnovati privremeni istražni odbor kako bi istražio navodna kršenja ili nepravilnosti u provedbi prava Zajednice koje su posljedica djelovanja institucije ili tijela Europskih zajednica, tijela javne uprave države članice ili osoba koje su prema pravu Zajednice ovlaštene za njegovu provedbu.

Europski parlament odlučuje o sastavu i pravilima rada privremenih istražnih odbora.

Odluka o osnivanju privremenog istražnog odbora, u kojoj je posebno navedena njegova zadaća i rok za predaju izvješća, objavljuje se u *Službenom listu Europskih zajednica*.

¹SL L 113, 19.5.1995., str. 1.

2. Privremeni istražni odbor izvršava svoje dužnosti u skladu s ovlastima koje su institucijama i tijelima Europskih zajednica dodijeljene temeljem Ugovora.

Članovi privremenih istražnih odbora i druge osobe koje su u okviru svojih dužnosti upoznate s činjenicama, informacijama, saznanjima, dokumentima ili predmetima čiju tajnost treba poštovati u skladu s odredbama koje je usvojila država članica ili institucija Zajednice, odgovorni su za čuvanje njihove tajnosti od neovlaštenih osoba i javnosti čak i po prestanku obavljanja svojih dužnosti.

Saslušanja i svjedočenja su javna. Na zahtjev četvrtine članova istražnog odbora, institucije Zajednice ili državnih tijela ili u slučaju kada privremeni istražni odbor razmatra tajne podatke, sjednice su zatvorene za javnost. Svjedoci i vještaci imaju pravo na izjave ili svjedočenja zatvorena za javnost.

3. Privremeni istražni odbor ne može provoditi istragu o predmetima o kojima se raspravlja pred nacionalnim sudom ili sudom Zajednice, sve dok takav sudski postupak ne bude završen.

U roku od dva mjeseca od objave u skladu sa stavkom 1. ili nakon što se Komisiju obavijesti da je privremenom istražnom odboru podnesena pritužba da je država članica prekršila pravo Zajednice, Komisija može obavijestiti Europski parlament da je činjenica koju treba istražiti privremeni istražni odbor predmet prethodnog postupka Zajednice. U tom slučaju privremeni istražni odbor poduzima sve potrebne mjere kako bi Komisija u potpunosti mogla izvršiti ovlasti koje su joj dodijeljene temeljem Ugovora.

4. Privremeni istražni odbor raspušta se predajom izvješća u roku određenom prilikom njegovog osnivanja ili najkasnije po isteku razdoblja ne dužeg od dvanaest mjeseci od dana osnivanja, a u svakom slučaju na kraju parlamentarnog saziva.

Uz obrazloženje odluke Europski parlament može dva puta produžiti dvanaestomjesečni rok za tri mjeseca. Ta se odluka objavljuje u Službenom listu Europskih zajednica.

5. U vezi s predmetima koje je privremeni istražni odbor već istražio, privremeni istražni odbor može se osnovati ili ponovno osnovati najranije dvanaest mjeseci nakon predaje izvješća o istrazi, ili po završetku istrage ili ako se pojave nove činjenice.

Članak 3.

1. Privremeni istražni odbor provodi istrage nužne za provjeru navodnih kršenja i nepravilnosti u provedbi prava Zajednice prema dolje navedenim uvjetima.

2. Privremeni istražni odbor može zatražiti instituciju ili tijelo Europskih zajednica ili vladu države članice da odredi jednog od svojih članova za sudjelovanje u radu odbora.

3. Na temelju obrazloženog zahtjeva privremenog istražnog odbora, države članice o kojima je riječ te institucije ili tijela Europskih zajednica određuju dužnosnika ili službenika ovlaštenog za istupanje pred privremenim istražnim odborom osim ako načela tajnosti ili javne ili nacionalne sigurnosti nalažu drugačije u skladu s nacionalnim zakonima ili zakonima Zajednice.

Dotični dužnosnici ili službenici govore u ime i prema uputama svojih vlada ili institucija. Oni ostaju vezani obvezama koje proizlaze iz pravila kojima podliježu.

4. Tijela država članica te institucija i tijela Europskih zajednica privremenom istražnom odboru na njegov zahtjev ili na vlastitu inicijativu osiguravaju dokumente potrebne za obavljanje njegovih dužnosti, osim ako su u tome spriječena iz razloga tajnosti ili javne ili državne sigurnosti koji proizlaze iz nacionalnih zakona i propisa ili zakona i propisa Zajednice.

5. Stavci 3. i 4. ne dovode u pitanje druge odredbe država članica koje se protive istupanju dužnosnika pred tim odborom ili slanju dokumenata.

Predstavnik ovlašten za preuzimanje obveza u ime vlade dotične države članice ili institucije obavještava Europski parlament o prepriki koja proizlazi iz tajnosti, javne ili nacionalne sigurnosti ili odredbi navedenih u prvom podstavku.

6. Institucije ili tijela Europskih zajednica privremenom istražnom odboru dostavljaju dokumente država članica tek nakon što obavijeste dotičnu državu.

Dokumente na koje se primjenjuje stavak 5. ne dostavljaju privremenom istražnom odboru bez prethodne suglasnosti dotične države članice.

7. Stavci 3., 4. i 5. primjenjuju se na fizičke ili pravne osobe ovlaštene temeljem prava Zajednice za njegovu provedbu.

8. Ako je to potrebno za obavljanje njegovih dužnosti, privremeni istražni odbor može od bilo koga zatražiti da pred njim svjedoči.

Ako bi njezino spominjanje tijekom istrage osobi moglo nanijeti štetu, privremeni istražni odbor će dotičnu osobu obavijestiti o tome i saslušati je na njezin zahtjev.

Članak 4.

1. Informacije koje je privremeni istražni odbor prikupio koriste se isključivo za izvršavanje njegovih dužnosti. Ne mogu se objaviti ako su tajnog ili povjerljivog sadržaja ili sadrže imena osoba.

Europski parlament usvaja administrativne mjere i postupovna pravila potrebna za zaštitu tajnosti i povjerljivosti postupanja privremenog istražnog odbora.

2. Izvješće privremenog istražnog odbora predaje se Europskom parlamentu, koji ga može objaviti sukladno odredbama stavka 1.

3. Europski parlament može proslijediti institucijama ili tijelima Europskih zajednica ili državama članicama preporuke koje usvaja na temelju izvješća privremenog istražnog odbora. Na temelju tih preporuka donose zaključke koje smatraju prikladnima.

Članak 5.

Svako obraćanje tijelima država članica s ciljem primjene ove odluke obavlja se putem stalnih predstavništava pri Europskoj uniji.

Članak 6.

Na zahtjev Europskog parlamenta, Vijeća ili Komisije, gore navedena pravila mogu se s obzirom na stečeno iskustvo revidirati po isteku tekućeg saziva Europskog parlamenta.

Članak 7.

Odluka stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

ODLUKA EUROPSKOG PARLAMENTA OD 18. STUDENOGA O UVJETIMA UNUTARNJIH ISTRAGA KOJE SE ODMOŠE NA SPREČAVANJE PRIJEVARE, KORUPCIJE I SVIH NEZAKONITIH RADNJI KOJE ŠTETE INTERESIMA ZAJEDNICA

Europski parlament,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 199.,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice za ugljen i čelik, a posebno njegov članak 25.,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, a posebno njegov članak 112.,

uzimajući u obzir svoj Poslovnik, a posebno njegov članak 186.c)¹,

budući da:

Uredba (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća² i Uredba Vijeća (Euratom) br. 1074/1999³ o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevare osiguravaju da Ured pokreće i provodi upravne istrage unutar institucija, tijela i ureda te agencija osnovanih od strane ili na temelju Ugovora o EZ-u ili Ugovora o Euratomu;

Odgovornost Europskog ureda za borbu protiv prijevare kako ju je odredila Komisija nadilazi zaštitu financijskih interesa te uključuje sve aktivnosti vezane uz potrebu zaštite interesa Zajednice od nepravilnog postupanja koje može dovesti do upravnih ili kaznenih postupaka;

Područje borbe protiv prijevare treba proširiti, a njezinu djelotvornost poboljšati korištenjem postojeće stručnosti u području upravnih istraga;

Stoga, na temelju svoje upravne samostalnosti, sve institucije, tijela i uredi te agencije trebaju povjeriti Uredu zadatak provođenja unutarnjih upravnih istraga s ciljem razjašnjavanja ozbiljnih situacija vezanih uz obnašanje profesionalnih dužnosti koje mogu predstavljati nepridržavanje obveza dužnosnika i drugih službenika Zajednica kako je navedeno u člancima 11., 12. stavcima 2. i 3., člancima 13., 14., 16. i članku 17. stavku 1. Pravilnika o osoblju za dužnosnike i Uvjetima zaposlenja ostalih službenika Europskih zajednica (u daljnjem tekstu „Pravilnik o osoblju“), koje štete interesima tih Zajednica i koje bi mogle dovesti do stegovnih ili, u primjerenim slučajevima, kaznenih postupaka ili teških povreda službene dužnosti iz članka 22. Pravilnika o osoblju ili propusta u ispunjavanju analognih obveza zastupnika ili osoblja Europskog parlamenta koji ne podliježu Pravilniku o osoblju;

Te istrage treba provoditi u potpunom skladu s odgovarajućim odredbama Ugovora o osnivanju Europskih zajednica, a posebno Protokolom o povlasticama i imunitetima, provedbenim tekstovima i Pravilnikom o osoblju;

¹ Pravilo brisano.

²SL L 136, 31. 5. 1999., str. 1.

³SL L 136, 31. 5. 1999., str. 8.

Te istrage treba provoditi pod istovjetnim uvjetima u svim institucijama, tijelima, uredima i agencijama Zajednice; dodjeljivanje te zadaće Uredu ne treba utjecati na odgovornosti samih institucija, tijela, ureda ili agencija i ni na koji način ne treba smanjiti pravnu zaštitu dotičnih osoba;

Do izmjene Pravilnika o osoblju treba utvrditi praktična rješenja koja će odrediti kako članovi institucija i tijela, voditelji ureda i agencija te dužnosnici i drugi službenici institucija, tijela, ureda i agencija trebaju surađivati u neometanom odvijanju unutarnje istrage,

ODLUČIO JE:

Članak 1.

Obveza suradnje s Uredom

Glavni tajnik, službe i svaki dužnosnik ili drugi službenik Europskog parlamenta mora u potpunosti surađivati sa službenicima Ureda i pružiti svaku potrebnu pomoć oko istrage. S tim ciljem, oni pružaju službenicima Ureda sve korisne informacije i objašnjenja.

Ne dovodeći u pitanje odgovarajuće odredbe Ugovora o osnivanju Europskih zajednica, a posebno Protokol o povlasticama i imunitetima i provedbene tekstove, zastupnici u potpunosti surađuju s Uredom.

Članak 2.

Dužnost dostavljanja informacija

Svaki dužnosnik ili drugi službenik Europskog parlamenta koji postane upoznat s dokazom koji dovodi do pretpostavke o postojanju mogućih slučajeva prijave, korupcije ili kakve druge nezakonite aktivnosti koja šteti interesima Zajednice, ili ozbiljnih situacija vezanih uz obnašanje profesionalnih dužnosti koje mogu predstavljati nepridržavanje obveza dužnosnika ili drugih službenika. Zajednica ili osoblja koje ne podliježe Pravilniku o osoblju koje bi moglo dovesti do stegovnih ili, u primjerenim slučajevima, kaznenih postupaka, odmah obavještavaju voditelja službe ili glavnog direktora ili ako smatraju korisnim izravno glavnog tajnika ili Ured u slučaju dužnosnika, drugih službenika ili osoblja koje ne podliježe Pravilniku o osoblju ili u slučaju propusta u ispunjavanju analognih obveza zastupnika, predsjednika Europskog parlamenta.

Predsjednik, glavni tajnik, glavni direktori i načelnici službi Europskog parlamenta bez odlaganja prenose Uredu sve dokaze s kojima su upoznati, a iz kojih se može pretpostaviti postojanje nepravilnosti iz stavka 1.

S dužnosnicima ili drugim službenicima Europskog parlamenta ni u kojem se slučaju neće postupati nepravedno ili diskriminirajuće zbog pružanja informacija iz stavaka 1. i 2.

Zastupnici koji saznaju za činjenice iz stavka 1. obavještavaju predsjednika Parlamenta ili, ako smatraju korisnim, izravno Ured.

Ovaj se članak primjenjuje ne dovodeći u pitanje povjerljivost zahtjeva navedenih u propisima ili u Poslovniku Europskog parlamenta.

Članak 3.

Pomoć ureda za sigurnost

Na zahtjev direktora Ureda, ured za sigurnost Europskog parlamenta pomaže Uredu u praktičnom provođenju istrage.

Članak 4.

Imuniteti i pravo na odbijanje svjedočenja

Članci Poslovnika kojima se uređuje imunitet parlamentarnih zastupnika i pravo na odbijanje svjedočenja ostaju nepromijenjeni.

Članak 5.

Obavješćavanje zainteresiranih strana

U slučaju moguće upletenosti zastupnika, dužnosnika ili drugog službenika, u što kraćem roku se obavješćuje zainteresirana strana dok to ne šteti istrazi. U svakom slučaju, ne mogu se donijeti zaključci koji se imenom odnose na zastupnika, dužnosnika ili drugog službenika Europskog parlamenta kad je istraga zaključena a da zainteresirana strana nije dobila priliku izraziti svoja stajališta o svim činjenicama koje je se tiču.

U slučajevima koji zahtijevaju zadržavanje potpune tajnosti za potrebe istrage i koji zahtijevaju uporabu istražnih radnji koje potpadaju pod nadležnost nacionalnih sudskih tijela, ispunjavanje obveze pozivanja zastupnika, dužnosnika ili drugog službenika Europskog parlamenta na iznošenje stajališta može se odgoditi u dogovoru s predsjednikom, u slučaju zastupnika, odnosno glavnim tajnikom u slučaju dužnosnika ili drugog službenika.

Članak 6.

Informacije o okončanju istrage bez poduzimanja daljnjih koraka

Ako nakon unutarnje istrage nema dovoljno dokaza protiv zastupnika, dužnosnika ili drugog službenika Europskog parlamenta protiv kojeg su uložene pritužbe, odlukom direktora Ureda koji pisanim putem obavješćava zainteresiranu stranu završava se unutarnja istraga u vezi s njom, bez poduzimanja daljnjih koraka.

Članak 7.

Ukidanje imuniteta

Svaki zahtjev nacionalne policije ili pravosudnog tijela u vezi s ukidanjem imuniteta u sudskim postupcima protiv dužnosnika ili drugog službenika Europskog parlamenta oko mogućih slučajeva prijave, korupcije ili bilo koje druge nezakonite radnje prenosi se direktoru Ureda radi donošenja mišljenja. Ako se zahtjev za ukidanje imuniteta tiče zastupnika u Europskom parlamentu, obavješćava se Ured.

Članak 8.

Datum stupanja na snagu

Ova Odluka stupa na snagu na dan usvajanja u Europskom parlamentu.

II.

(Nezakonodavni akti)

MEĐUNARODNI SPORAZUMI

Međuinstitucionalni sporazum Europskog parlamenta i Europske središnje banke o praktičnim modalitetima provedbe demokratske odgovornosti i nadzora nad izvršavanjem zadaća dodijeljenih ESB-u u okviru Jedinstvenog nadzornog mehanizma

(2013/694/EU)

EUROPSKI PARLAMENT I EUROPSKA SREDIŠNJA BANKA,

- uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji,
 - uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 127. stavak 6.,
 - uzimajući u obzir Poslovnik Parlamenta, a posebno njegov članak 127. stavak 1.,
 - uzimajući u obzir Uredbu Vijeća (EU) br. 1024/2013 od 15. listopada 2013. o dodjeli posebnih zadaća Europskoj središnjoj banci u vezi s politikama bonitetnog nadzora nad kreditnim institucijama⁽¹⁾, a posebno njezin članak 20. stavke 8. i 9.,
 - uzimajući u obzir zajedničku izjavu predsjednika Europskog parlamenta i predsjednika Europske središnje banke prilikom glasanja Parlamenta o donošenju Uredbe (EU) br. 1024/2013,
- A. budući da se Uredbom (EU) br. 1024/2013 Europskoj središnjoj banci (ESB) dodjeljuju posebne zadaće o bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama kako bi se doprinijelo sigurnosti i stabilnosti kreditnih institucija te stabilnosti financijskog sustava u Europskoj uniji i svakoj državi članici koja sudjeluje u Jedinstvenom nadzornom mehanizmu (SSM);
- B. budući da je člankom 9. Uredbe (EU) br. 1024/2013 utvrđeno da je ESB tijelo nadležno za provedbu nadzornih zadaća dodijeljenih mu tom Uredbom;
- C. budući da dodjela nadzornih zadaća podrazumijeva značajnu odgovornost ESB-a u doprinosu financijskoj stabilnosti Unije korištenjem njegovih nadzornih ovlasti na što učinkovitiji i proporcionalan način;
- D. budući da bi svaku dodjelu nadzornih ovlasti na razini Unije trebali pratiti odgovarajući zahtjevi u vezi s odgovornošću; sukladno članku 20. Uredbe (EU) br. 1024/2013 ESB je stoga odgovoran za provedbu te Uredbe Parlamentu i Vijeću kao institucijama s demokratskim legitimitetom koje predstavljaju građane Unije i države članice;
- E. budući da je člankom 20. stavkom 9. Uredbe (EU) br. 1024/2013 propisano da ESB istinski surađuje u svim istragama Parlamenta, u skladu s Ugovorom o funkcioniranju Europske unije (UFEU);
- F. budući da je člankom 20. stavkom 8. Uredbe (EU) br. 1024/2013 propisano da predsjednik Nadzornog odbora ESB-a na zahtjev održava povjerljive usmene rasprave iza zatvorenih vrata s predsjednikom i potpredsjednikom nadležnog odbora Parlamenta u vezi s nadzornim zadaćama ESB-a ako su takve rasprave potrebne za izvršavanje zadaća Parlamenta u skladu s UFEU-om; budući da je tim člankom propisano da se navedene rasprave organiziraju tako da se u potpunosti poštuje povjerljivost, u skladu s obvezama o povjerljivosti koje su na temelju mjerodavnog prava Unije dodijeljene ESB-u kao nadležnom tijelu;

⁽¹⁾ SL L 287, 29.10.2013., str. 63.

- G. budući da je člankom 15. stavkom 1. UFEU-a propisano da institucije Unije koliko god je to moguće poštuju načelo otvorenosti djelovanja; budući da su uvjeti za povjerljivost dokumenata ESB-a utvrđeni u Odluci ESB-a 2004/258/EZ (ESB/2004/3) ⁽¹⁾; budući da je tom Odlukom propisano da svaki građanin Unije i svaka fizička ili pravna osoba s boravištem ili sa sjedištem u državi članici ima pravo pristupa dokumentima ESB-a u skladu s uvjetima i ograničenjima određenim u toj Odluci; budući da, u skladu s tom Odlukom, ESB odbija pristup dokumentu ako bi njegova objava mogla narušiti zaštitu nekog određenog javnog ili privatnog interesa;
- H. budući da o objavi informacija o bonitetnom nadzoru kreditnih institucija ne odlučuje ESB, već to pitanje ovisi o ograničenjima i uvjetima utvrđenim mjerodavnim pravom Unije koje se primjenjuje na Parlament i ESB; budući da na temelju članka 37.2. Statuta Europskog sustava središnjih banaka i ESB-a (dalje u tekstu: Statut ESSB-a), osobe koje imaju pristup podacima na koje se odnosi zakonodavstvo Unije kojim se nalaže obveza tajnosti podliježu tom zakonodavstvu;
- I. budući da se u uvodnoj izjavi 55. Uredbe (EU) br. 1024/2013 navodi da se na sve obveze podnošenja izvješća Parlamentu primjenjuju odgovarajući zahtjevi u vezi čuvanja poslovne tajne; budući da je uvodnom izjavom 74. i člankom 27. stavkom 1. Uredbe propisano da se na članove Nadzornog odbora, Upravljačkog odbora, osoblje ESB-a i osoblje koje su uputile države članice sudionice radi provođenja nadzornih zadaća primjenjuje obveza čuvanja poslovne tajne iz članka 37. Statuta ESSB-a i mjerodavnih akata prava Unije; budući da je člankom 339. UFEU-a i člankom 37. Statuta ESSB-a utvrđeno da članovi odbora i osoblje ESB-a i nacionalnih središnjih banaka imaju obvezu čuvanja poslovne tajne;
- J. budući da su, u skladu s člankom 10.4. Statuta ESSB-a, sastanci Upravnog vijeća ESB-a tajni;
- K. budući da je člankom 4. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1024/2013 propisano da ESB, u svrhu provođenja zadaća dodijeljenih mu tom Uredbom, primjenjuje cjelokupno mjerodavno pravo Unije, a kada se pravo Unije sastoji od direktiva, primjenjuje nacionalno zakonodavstvo kojim se prenose te direktive;
- L. budući da, uz eventualne buduće izmjene ili buduće mjerodavne pravne akte, odredbe prava Unije mjerodavne za postupanje s informacijama za koje je utvrđeno da su povjerljive posebno članci od 53. do 62. Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾, nadležnim tijelima i njihovom osoblju nalažu strogo poštovanje poslovne tajne pri nadzoru nad kreditnim institucijama; budući da se obveza čuvanja poslovne tajne odnosi na sve osobe koje rade ili koje su radile za nadležna tijela; budući da se povjerljive informacije koje zaprimaju tijekom obavljanja dužnosti mogu otkriti samo u sažetom ili općenitom obliku tako da nije moguće pojedinačno utvrditi kreditne institucije, ne dovodeći u pitanje slučajevne obuhvaćene kaznenim pravom;
- M. budući da je člankom 27. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 1024/2013 propisano da je ESB za provođenje zadaća dodijeljenih mu tom Uredbom ovlašten, u okviru i pod uvjetima sukladno mjerodavnom pravu Unije, razmjenjivati informacije s nacionalnim tijelima ili tijelima Unije kada mjerodavno pravo Unije dopušta nacionalnim nadležnim tijelima da otkriju informacije tim tijelima ili kada države članice to otkrivanje dopuštaju sukladno mjerodavnom pravu Unije;
- N. budući da bi kršenje obveze čuvanja poslovne tajne u vezi s informacijama o nadzoru trebalo na odgovarajući način sankcionirati; budući da bi Parlament trebao osigurati odgovarajući okvir za postupanje u vezi sa svakim slučajem u kojem njegov zastupnik ili zaposlenik prekrši obvezu povjerljivosti;
- O. budući da organizacijsko razdvajanje osoblja ESB-a uključenog u nadzorne zadaće od osoblja koje se bavi provođenjem monetarne politike mora biti takvo da se u potpunosti poštuje Uredba (EU) br. 1024/2013;
- P. budući da ovaj Sporazum ne obuhvaća razmjenu povjerljivih informacija o monetarnoj politici ili druge zadaće ESB-a koje nisu dio zadaća dodijeljenih ESB-u na temelju Uredbe (EU) br. 1024/2013;
- Q. budući da se ovim Sporazumom ne dovodi u pitanje odgovornost nadležnih nacionalnih tijela nacionalnim parlamentima u skladu s nacionalnim pravom;

⁽¹⁾ Odluka 2004/258/EZ Europske središnje banke od 4. ožujka 2004. o javnom pristupu dokumentima Europske središnje banke (ESB/2004/3) (SL L 80, 18.3.2004., str. 42.).

⁽²⁾ Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupu aktivnostima kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru kreditnih institucija i investicijskih društava, kojom se izmjenjuje Direktiva 2002/87/EZ i stavljaju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

R. budući da ovaj Sporazum ne obuhvaća i ne utječe na odgovornost i na obvezu izvješćivanja koju SSM ima prema Vijeću, Komisiji ili nacionalnim parlamentima,

SPORAZUMIJEVAJU SE KAKO SLIJEDI:

I. ODGOVORNOST, PRISTUP INFORMACIJAMA, POVJERLJIVOST

1. Izvješća

— ESB svake godine Parlamentu podnosi izvješće (dalje u tekstu: godišnje izvješće) o izvršavanju zadaća dodijeljenih mu Uredbom (EU) br. 1024/2013. Predsjednik Nadzornog odbora godišnje izvješće podnosi Parlamentu na javnom saslušanju. Nacrt godišnjeg izvješća dostupan je Parlamentu kao povjerljiv na jednom od službenih jezika Unije četiri radna dana prije saslušanja. Prijevodi na sve službene jezike Unije dostupni su nakon toga. Godišnje izvješće između ostalog obuhvaća:

- i. izvršavanje nadzornih zadaća;
- ii. podjelu zadaća s nacionalnim tijelima za nadzor;
- iii. suradnju s drugim odgovarajućim nacionalnim tijelima ili tijelima Unije;
- iv. razdvajanje zadaća monetarne politike i nadzornih zadaća;
- v. razvoj situacije u pogledu nadzorne strukture i ljudskih resursa, uključujući broj upućenih nacionalnih stručnjaka i njihov nacionalni sastav;
- vi. provedba Kodeksa ponašanja;
- vii. metoda izračuna i iznos naknada za nadzor;
- viii. proračun za zadacé nadzora;
- ix. iskustva s podnošenjem izvješća na temelju članka 23. Uredbe (EU) br. 1024/2013 (izvješćivanje o kršenjima).

— Tijekom početne faze iz članka 33. stavka 2. Uredbe (EU) br. 1024/2013 ESB Parlamentu dostavlja tromjesečna izvješća o napretku operativne provedbe Uredbe, koja između ostalog obuhvaćaju:

- i. internu pripremu, organizaciju i planiranje rada;

- ii. konkretne mjere za ostvarivanje obveze o razdvajanju funkcija monetarne politike od nadzornih funkcija;

- iii. suradnju s drugim nadležnim nacionalnim tijelima ili nadležnim tijelima Unije;

- iv. eventualne prepreke s kojima se ESB suočio u pripremi svojih nadzornih zadaća;

- v. sve događaje koji izazivaju zabrinutost ili izmjene Kodeksa ponašanja.

— ESB objavljuje godišnje izvješće na internetskoj stranici SSM-a. Djelokrug „adrese elektroničke pošte dežurne službe za informacije” proširit će se i na pitanja povezana s SSM-om, a ESB će zaprimljene povratne informacije prenijeti u dio internetske stranice SSM-a posvećen često postavljenim pitanjima i odgovorima.

2. Saslušanja i povjerljive usmene rasprave

— Predsjednik i Nadzorni odbor sudjeluju u **redovnim** javnim saslušanjima o provedbi nadzornih zadaća na zahtjev nadležnog odbora Parlamenta. Nadležni odbor Parlamenta i ESB postižu sporazum o rasporedu za dva takva saslušanja koja je potrebno održati tijekom sljedeće godine. Zahtjevi za promjenu dogovorenog rasporeda podnose se pisanim putem.

— Osim toga, nadležni odbor Parlamenta može pozvati predsjednika Nadzornog odbora na dodatne **ad hoc** razmjene mišljenja o pitanjima u vezi s nadzorom.

— Ako je to potrebno za izvršenje ovlasti Parlamenta na temelju UFEU-a ili prava Unije, predsjednik nadležnog odbora Parlamenta može zatražiti poseban **povjerljivi** sastanak s predsjednikom Nadzornog odbora, koji se podnosi u pisanom obliku i sadrži obrazloženje. Takvi se sastanci održavaju na zajednički dogovoreni datum.

— Svi sudionici posebnih **povjerljivih** sastanaka dužni su poštovati zahtjeve (obveze) povjerljivosti jednake onima koje se primjenjuju na članove Nadzornog odbora i na nadzorno osoblje ESB-a.

— Na temelju obrazloženog zahtjeva predsjednika Nadzornog odbora ili predsjednika nadležnog odbora Parlamenta i uz zajednički dogovor, **redovnim** saslušanjima, **ad hoc** razmjenama mišljenja i **povjerljivim** sastancima mogu prisustvovati predstavnici ESB-a u

Nadzornom odboru ili viši članovi nadzornog osoblja (glavni direktori ili njihovi zamjenici).

- Načelo otvorenosti institucija Unije u skladu s UFEU-om primjenjuje se i na SSM. Rasprava na posebnim **povjerljivim** sastancima odvija se u skladu s načelom otvorenosti i tumačenja bitnih okolnosti. Ona Podrazumijeva razmjenu povjerljivih informacija o provedbi nadzornih zadaća u okvirima utvrđenim pravom Unije. Otkrivanje informacija može biti ograničeno zakonski predviđenim ograničenjima povjerljivosti.
- Osobe zaposlene u Parlamentu i ESB-u ne mogu objaviti informacije dobivene na radu povezanom sa zadaćama koje su ESB-u dodijeljene na temelju Uredbe (EU) br. 1024/2013, čak i nakon prestanka tih aktivnosti ili prekida radnog odnosa.
- **Redovita** saslušanja, **ad hoc** razmjene mišljenja i **povjerljivi** sastanci mogu obuhvaćati sve aspekte djelovanja i funkcioniranja SSM-a obuhvaćene Uredbom (EU) br. 1024/2013.
- Zapisnik **povjerljivih** sastanaka se ne sastavlja te se sastanci ne snimaju ni u kojem obliku. Ne daju se nikakve izjave za tisak ili druge medije. Svaki sudionik povjerljive rasprave svaki put potpisuje izjavu pod prisegom da sadržaj rasprava neće objavljivati trećim osobama.
- Jedino predsjednik Nadzornog odbora i predsjednik i potpredsjednici nadležnog odbora Parlamenta mogu prisustvovati **povjerljivim** sastancima. Predsjednika Nadzornog odbora i predsjednika i potpredsjednika nadležnog odbora Parlamenta mogu pratiti po dva zaposlenika ESB-a, odnosno tajništva Parlamenta.

3. Odgovaranje na pitanja

- ESB pisanim putem odgovara na pitanja koja mu je Parlament postavio pisanim putem. Ta pitanja predsjedniku Nadzornog odbora prosljeđuje predsjednik nadležnog odbora Parlamenta. Na pitanja se odgovara što je prije moguće, a u svakom slučaju u roku od pet tjedana od njihovog prosljeđivanja ESB-u.
- ESB i Parlament će na svojim internetskim stranicama odrediti poseban dio za gore navedena pitanja i odgovore.

4. Pristup podacima

- ESB nadležnom odboru Parlamenta obavezno dostavlja sveobuhvatan i sadržajan zapis o postupcima Nadzornog odbora koji omogućava razumijevanje rasprava, uključujući popis odluka s komentarima. U slučaju prigovora Upravnog vijeća na nacrt odluke Nadzornog odbora u skladu s člankom 26. stavkom 8. Uredbe (EU) br. 1024/2013, predsjednik ESB-a obavješćuje predsjednika nadležnog odbora Parlamenta o razlozima prigovora, a u skladu s obvezom poštovanja povjerljivosti iz ovog Sporazuma.
- U slučaju likvidacije kreditne institucije, informacije koje nisu povjerljive i koje se odnose na tu kreditnu instituciju objavljuju se naknadno, nakon prestanka primjene ograničenja za davanje odgovarajućih informacija koja su vrijedila zbog zahtjeva povjerljivosti.
- Naknade za nadzor i objašnjenje o njihovom izračunu objavljuju se na internetskoj stranici ESB-a.
- ESB na svojoj stranici objavljuje vodič o praktičnoj provedbi nadzora.

5. Čuvanje tajnih podataka i dokumenata ESB-a

- Parlament provodi sigurnosne mjere i mehanizme koji odgovaraju razini osjetljivosti informacija i dokumenata ESB-a i o tome obavješćuje ESB. U svakom slučaju, objavljene informacije i dokumenti koristit će se samo za potrebe za koje su objavljeni.
- Parlament od ESB-a traži pristanak za otkrivanje informacija dodatnim osobama ili institucijama, a Parlament i ESB surađuju u pravosudnim, administrativnim ili drugim postupcima u kojima se traži pristup takvim informacijama ili dokumentima. ESB može od Parlamenta zahtijevati, za sve ili samo određene kategorije objavljenih informacija ili dokumenata, da vodi popis osoba koje imaju pristup tim informacijama ili dokumentima.

II. POSTUPCI ODABIRA

- ESB određuje i objavljuje kriterije za izbor predsjednika Nadzornog odbora, uključujući ravnotežu kvalifikacija, poznavanja financijskih institucija i tržišta te iskustva u financijskom nadzoru i makro-bonitetnom nadzoru. Pri određivanju kriterija ESB teži najvišim profesionalnim standardima i vodi računa o potrebi očuvanja interesa Unije kao cjeline i raznolikosti sastava Nadzornog odbora.

- Dva tjedna prije objave natječaja za radno mjesto od strane Upravnog vijeća ESB-a, nadležni odbor Parlamenta obavješćuje se o pojedinostima otvorenog postupka odabira, uključujući kriterije za odabir i poseban opis radnog mjesta, koje namjerava primijeniti za izbor predsjednika.
 - Upravno vijeće ESB-a obavješćuje nadležni odbor Parlamenta o sastavu skupine kandidata za mjesto predsjednika (o broju prijava, kombinaciji profesionalnih kvalifikacija, spolne i nacionalne ravnoteže itd.) te o načinu provjere skupa kandidata kako bi se sastavio uži izbor od barem dva kandidata, a zatim i utvrdio prijedlog ESB-a.
 - ESB nadležnom odboru Parlamenta dostavlja popis s užim izborom kandidata za mjesto predsjednika Nadzornog odbora. ESB navedeni popis dostavlja najmanje tri tjedna prije podnošenja prijedloga za imenovanje predsjednika.
 - Nadležni odbor Parlamenta može ESB-u postaviti pitanja o kriterijima za odabir i o užem izboru kandidata u roku od tjedan dana od primitka tog popisa. ESB na ta pitanja odgovara pisanim putem u roku od dva tjedna.
 - Postupak odobravanja obuhvaća sljedeće korake:
 - ESB svoje prijedloge za predsjednika i potpredsjednika prosljeđuje Parlamentu zajedno s pisanim obrazloženjima razloga za odluku.
 - Javno saslušanje predloženog predsjednika i potpredsjednika Nadzornog odbora održava se u nadležnom odboru Parlamenta.
 - Parlament odluku o suglasnosti za kandidata kojeg je ESB predložio za predsjednika odnosno potpredsjednika donosi glasovanjem u nadležnom odboru i na plenarnoj sjednici. Parlament u pravilu nastoji, vodeći računa o svom rasporedu rada, tu odluku donijeti u roku od šest tjedana od prijedloga.
 - Ako prijedlog za predsjednika ne dobije suglasnost, ESB može donijeti odluku o predlaganju jednog od kandidata s popisa onih koji su se prijavili za to radno mjesto, ili ponoviti postupak odabira, što obuhvaća sastavljanje i objavu novog natječaja za radno mjesto.
 - ESB sve prijedloge za razrješenje predsjednika i potpredsjednika podnosi Parlamentu i za to daje obrazloženje.
 - Postupak davanja suglasnosti obuhvaća:
 - glasovanje u nadležnom odboru Parlamenta o nacrtu rezolucije; i
 - glasovanje na plenarnoj sjednici radi donošenja te rezolucije ili davanja prigovora na tu rezoluciju
 - Ako Parlament ili Vijeće obavijesti ESB da smatra da su uvjeti za razrješenje predsjednika ili potpredsjednika Nadzornog odbora ispunjeni u smislu članka 26. stavka 4. Uredbe (EU) br. 1024/2013, ESB u roku od četiri tjedna pisanim putem dostavlja svoje razloge.
- ### III. ISTRAGE
- Ako Parlament osnuje Istražni odbor na temelju članka 226. UFEU-a i Odluke 95/167/EZ, Euratom, EZUČ Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije ⁽¹⁾, ESB u skladu sa pravom Unije pomaže Istražnom odboru u obavljanju zadaća prema načelu lojalne suradnje.
 - Sve radnje Istražnog odbora u kojima sudjeluje ESB odvijaju se u okviru Odluke 95/167/EZ, Euratom, EZUČ.
 - ESB otvoreno surađuje u istrazi Parlamenta iz članka 20. stavka 9. Uredbe (EU) br. 1024/2013 u istim okvirima koji se primjenjuju na Istražni odbor i uz poštovanje istih zahtjeva povjerljivosti koji su predviđeni ovim Sporazumom za povjerljive usmene sastanke (I.2.).
 - Na sve primatelje informacija koje se dostavljaju Parlamentu u okviru istraga, primjenjuju se isti zahtjevi povjerljivosti koji se primjenjuju na članove Nadzornog odbora i nadzornog osoblja ESB-a, a Parlament i ESB sporazumijevaju se o mjerama koje je potrebno provesti za osiguravanje zaštite takvih informacija.
 - Ako zaštita javnog ili privatnog interesa iz Odluke 2004/258/EZ zahtijeva daljnje održavanje povjerljivosti, Parlament osigurava njezino održavanje i neće objaviti sadržaj takvih informacija.

⁽¹⁾ Odluka 95/167/EZ, Euratom, EZUČ Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije od 19. travnja 1995. o detaljnim odredbama o izvršavanju prava Europskog parlamenta na istragu (SL L 78, 6.4.1995., str. 1.).

— Prava i obveze institucija i tijela Unije utvrđeni Odlukom 95/167/EZ, Euratom, EZUČ primjenjuju se, *mutatis mutandis*, na ESB.

— Svaka zamjena Odluke 95/167/EZ, Euratom, EZUČ drugim pravnim aktom ili njegovom izmjenom dovodi do ponovnih pregovora o dijelu III. ovog Sporazuma. Do postizanja novog Sporazuma o određenim dijelovima, ovaj Sporazum ostaje na snazi, uključujući i Odluku 95/167/EZ, Euratom, EZUČ u verziji koja je bila na snazi na dan potpisivanja ovog Sporazuma.

IV. KODEKS PONAŠANJA

— Prije donošenja Kodeksa ponašanja iz članka 19. stavka 3. Uredbe (EU) br. 1024/2013, ESB obavješćuje nadležni odbor Parlamenta o glavnim dijelovima Kodeksa ponašanja.

— ESB na zahtjev nadležnog odbora Parlamenta pisanim putem obavješćuje Parlament o provedbi Kodeksa ponašanja. Isto tako, ESB obavješćuje Parlament o potrebi izmjene Kodeksa ponašanja.

— Kodeksom ponašanja uređuju se pitanja sukoba interesa i osigurava se poštovanje pravila o razdvajanju nadzornih funkcija i funkcija monetarne politike.

V. DONOŠENJE AKATA OD STRANE ESB-a

— ESB pravovremeno obavješćuje nadležni odbor Parlamenta o postupcima (uključujući rokove) uspostavljenim za donošenje propisa, odluka, smjernica i preporuka ESB-a (dalje u tekstu: akti) koji podliježu javnom savjetovanju u skladu s Uredbom (EU) br. 1024/2013.

— ESB posebno obavješćuje nadležni odbor Parlamenta o načelima i vrstama pokazatelja koje obično koristi za sastavljanje akata i preporuka o politikama a s ciljem povećanja transparentnosti i dosljednosti politika.

— ESB nadležnom odboru Parlamenta dostavlja nacрте akata prije početka postupka javnog savjetovanja. U slučaju kada Parlament dostavi komentare na akte, o tim se komentarima može doći do neformalne razmjene mišljenja s ESB-om. Neformalna razmjena mišljenja odvija se istodobno s javnim savjetovanjem koju ESB provodi u skladu s člankom 4. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1024/2013.

— Nakon što ESB donese akt, dostavlja ga nadležnom odboru Parlamenta. ESB također redovito pisanim putem obavješćuje Parlament o izmjenama donesenih akata.

VI. ZAVRŠNE ODREDBE

1. Obje institucije svake tri godine ocjenjuju praktičnu provedbu ovog Sporazuma.

2. Ovaj Sporazum stupa na snagu na dan stupanja na snagu Uredbe (EU) br. 1024/2013 ili na dan nakon potpisivanja ovog Sporazuma, ovisno o tome što je nastupilo kasnije.

3. Na obje se institucije primjenjuju obveze povjerljivosti informacija čak i nakon raskida ovog Sporazuma.

4. Ovaj se Sporazum objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Frankfurtu na Majni i Bruxellesu 6. studenoga 2013.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

Za Europsku središnju banku
Predsjednik
M. DRAGHI

PRILOG XVIII.

Zajednička komunikacija o Europi

Ciljevi i načela

1. Europski parlament, Vijeće i Europska komisija pridaju najveću moguću važnost unapređivanju komunikacije o pitanjima vezanima uz EU, poštujući pritom načela pluralizma, sudjelovanja, otvorenosti i transparentnosti, kako bi europskim građanima omogućili korištenje njihovog prava na sudjelovanje u demokratskom životu Unije u kojoj se odluke donose na najotvoreniji i najdemokratskiji mogući način.
2. Tri institucije žele potaknuti približavanje stajališta o komunikacijskim prioritetima Europske unije u cijelosti, promicati dodatnu važnost koju predstavlja odnos EU-a prema komunikaciji o europskim pitanjima, olakšati razmjenu informacija i najbolje prakse te, s obzirom na ove prioritete, razviti sinergiju između institucija u komunikaciji te po potrebi olakšati suradnju između institucija i država članica.
3. Tri institucije uviđaju da komunikacija o Europskoj uniji zahtijeva političku predanost institucija EU-a i država članica i da su države članice same odgovorne za komunikaciju sa svojim građanima o EU-u.
4. Tri institucije vjeruju da bi se aktivnosti informiranja i komunikacije o europskim pitanjima trebalo provoditi na takav način da svatko dobije pristup objektivnim i raznolikim informacijama o Europskoj uniji i da se građanima omogući ostvarivanje prava na izražavanje mišljenja i aktivno sudjelovanje u javnoj raspravi o pitanjima Europske unije.
5. Pri provođenju aktivnosti informiranja i komunikacije tri institucije promiču uvažavanje višejezičnosti i kulturne raznolikosti.
6. Tri institucije imaju političku obvezu postizanja gore navedenih ciljeva. One potiču druge institucije i tijela EU-a da podrže njihove napore i da, ako to žele, doprinesu ovom pristupu.

Partnerski pristup

7. Tri institucije prepoznaju važnost rješavanja izazova komunikacije o pitanjima EU-a u okviru partnerstva između država članica i institucija EU-a kako bi osigurale učinkovitu komunikaciju te objektivno informiranje najšire moguće publike na odgovarajućoj razini.

One žele razviti sinergije s nacionalnim, regionalnim i lokalnim tijelima te predstavnicima civilnog društva.

U tu bi svrhu željele izgraditi pragmatični partnerski pristup.

8. U tom smislu pozivaju se na ključnu ulogu Međuinstitucionalne skupine o informiranju (IGI), koja institucijama služi kao okvir na visokoj razini za poticanje političke rasprave o aktivnostima informiranja i komunikacije o EU-u radi promicanja sinergije i komplementarnosti. U tu se svrhu IGI, čiji su supredsjedatelji predstavnici Europskog parlamenta, Vijeća i Europske komisije, te uz sudjelovanje Odbora regija i Europskog gospodarskog i socijalnog odbora u svojstvu promatrača, u načelu sastaje dva puta godišnje.

Okvir za zajednički rad

Tri institucije namjeravaju surađivati na sljedećoj osnovi:

9. Poštujući pojedinačnu nadležnost svake institucije EU-a i države članice u pogledu njihove vlastite komunikacijske strategije i prioriteta, tri institucije će, u okviru IGI-a, godišnje utvrditi ograničen broj zajedničkih komunikacijskih prioriteta.

10. Ovi će se prioriteti temeljiti na komunikacijskim prioritetima koje institucije i tijela EU-a utvrde u skladu sa svojim unutarnjim postupcima te će po potrebi nadopunjavati strateška stajališta i napore država članica na ovom području, uzimajući u obzir očekivanja građana.

11. Tri institucije i države članice nastojat će promicati odgovarajuću potporu za komunikaciju o utvrđenim prioritetima.

12. Službe koje su u državama članicama i institucijama EU-a odgovorne za komunikaciju trebale bi se povezati kako bi osigurale uspješnu provedbu zajedničkih komunikacijskih prioriteta te druge aktivnosti vezane uz komuniciranje o EU-u, prema potrebi na temelju odgovarajućih administrativnih mjera.

13. Institucije i države članice pozivaju se na razmjenu informacija o drugim komunikacijskim aktivnostima vezanima uz EU, a posebno o sektorskim komunikacijskim aktivnostima koje predlože institucije i tijela, u slučaju da te aktivnosti u državama članicama dovedu do informativnih kampanja.

14. Na početku svake godine Komisija se poziva da ostale institucije EU-a izvršiti o glavnim postignućima provedbe zajedničkih komunikacijskih prioriteta iz prethodne godine.

15. Ova politička izjava potpisana je dana dvadeset drugog listopada godine dvije tisuće osme.

U Strasbourgu, dana dvadeset drugog listopada godine dvije tisuće osme.

Za Europski parlament
Predsjednik

Za Vijeće Europske unije
Predsjednik

Za Komisiju
Predsjednik

PRILOG XIX.

Zajednička izjava Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije od 13. lipnja 2007. o praktičnim načinima provedbe postupka suodlučivanja (članak 251. Ugovora o EZ-u)¹

OPĆA NAČELA

1. Europski parlament, Vijeće i Komisija, u daljnjem tekstu 'institucije', utvrđuju kako se sadašnja praksa koja uključuje razgovore između predsjedništva Vijeća, Komisije i predsjednika nadležnih odbora i/ili izvjestitelja Europskog parlamenta te između supredsjedatelja Odbora za mirenje pokazala korisnom.
2. Institucije potvrđuju da treba nastaviti s poticanjem ove prakse koja se razvila u svim fazama postupka suodlučivanja. Institucije se obvezuju preispitati svoje radne metode s ciljem još učinkovitijeg korištenja svih mogućnosti postupka suodlučivanja, kako je utvrđeno Ugovorom o EZ-u.
3. Ova Zajednička izjava pojašnjava te radne metode i praktične načine njihove primjene. Ona nadopunjuje Međuinstitucionalni sporazum o boljoj izradi zakona², a posebno njegove odredbe koje se odnose na postupak suodlučivanja. Institucije se u potpunosti obvezuju poštovati te obveze u skladu s načelima transparentnosti, odgovornosti i učinkovitosti. U tom pogledu, institucije bi trebale obratiti posebnu pozornost na postizanje napretka u odnosu na prijedloge za pojednostavljenje, pritom poštujući pravnu stečevinu EU-a.
4. Institucije tijekom cijelog postupka surađuju u dobroj vjeri kako bi što je više moguće približile svoja stajališta i time prema potrebi omogućile donošenje dotičnog akta u ranoj fazi postupka.
5. U ostvarenju tog cilja one surađuju putem odgovarajućih međuinstitucionalnih kontakata kako bi nadzirale napredak rada i analizirale stupanj usuglašenosti u svim fazama postupka suodlučivanja.
6. U skladu sa svojim internim poslovnima, institucije se obvezuju redovito razmjenjivati informacije o napretku predmeta koji su u postupku suodlučivanja. U najvećoj mogućoj mjeri osiguravaju usklađenost svojih rasporeda rada kako bi omogućile da se postupci vode na koherentan i usklađen način. One stoga nastoje izraditi indikativni raspored za različite faze koje vode do konačnog usvajanja različitih zakonodavnih prijedloga, pritom u potpunosti poštujući političku prirodu postupka odlučivanja.
7. Suradnja između institucija u okviru suodlučivanja često poprima oblik tripartitnih sastanaka („trijaloga”). Ovaj sustav trijaloga pokazao je svoju vitalnost i fleksibilnost time što je značajno povećao mogućnosti postizanja sporazuma u fazama prvog i drugog čitanja, a također je i pridonio pripremi rada Odbora za mirenje.
8. Ovakvi se trijalogi obično vode u neformalnom okviru. Mogu se održavati u svim fazama postupka i na različitim razinama zastupanja, ovisno o prirodi rasprave koja se očekuje. Svaka institucija u skladu sa svojim poslovníkom određuje svoje sudionike za svaki sastanak, utvrđuje svoj mandat za pregovore i pravovremeno obavještava ostale institucije o pripremama za sastanke.

¹SL C 145, 30. 6. 2007., str.5

²SL C 321, 31. 12. 2003., str.1.

9. Svi nacrti kompromisnih tekstova koji se na predstojećem sastanku podnose na raspravu unaprijed se dijele svim sudionicima u najvećoj mogućoj mjeri. Kako bi se povećala transparentnost, trijalozni koji se održavaju unutar Europskog parlamenta i Vijeća najavljuju se kada je to izvedivo.

10. Predsjedništvo Vijeća nastojat će sudjelovati na sastancima parlamentarnih odbora. Ono će prema potrebi pažljivo razmotriti svaki zahtjev za davanje informacija o stajalištu Vijeća.

PRVO ČITANJE

11. Institucije surađuju u dobroj vjeri kako bi što je više moguće približile svoja stajališta tako da se akti mogu donijeti u prvom čitanju kad god je to moguće.

Sporazum u fazi prvog čitanja u Europskom parlamentu

12. Kako bi se olakšalo vođenje postupka u prvom čitanju, uspostavljaju se odgovarajući kontakti.

13. Komisija podupire takve kontakte i na konstruktivan način koristi svoje pravo na inicijativu s ciljem približavanja stajališta Europskog parlamenta i Vijeća, vodeći računa o ravnoteži između institucija i ulozima koja joj je dodijeljena Ugovorom.

14. Ako se sporazum postigne neformalnim pregovorima u okviru trijaloga, predsjedatelj Corepera u pismu predsjedniku relevantnog parlamentarnog odbora šalje pojedinosti sadržaja sporazuma u obliku amandmana na prijedlog Komisije. U tom se pismu navodi spremnost Vijeća da prihvati ovakav ishod, podložno pravno-jezičnoj provjeri, ako ga se potvrdi glasovanjem na plenarnoj sjednici. Primjerak tog pisma šalje se Komisiji.

15. S tim u vezi, kad se bliži zaključivanje predmeta u prvom čitanju, obavijest o namjeri postizanja sporazuma trebala bi biti dostupna što je prije moguće.

Sporazum u fazi zajedničkog stajališta Vijeća

16. Ako se dogovor ne postigne u prvom čitanju u Europskom parlamentu, kontakti se mogu nastaviti s ciljem postizanja sporazuma u fazi zajedničkog stajališta.

17. Komisija podupire takve kontakte i na konstruktivan način koristi svoje pravo na inicijativu s ciljem približavanja stajališta Europskog parlamenta i Vijeća, vodeći računa o ravnoteži između institucija i ulozima koja joj je dodijeljena Ugovorom.

18. Ako se u ovoj fazi postigne sporazum, predsjednik relevantnog parlamentarnog odbora, u pismu predsjedatelju Corepera, iznosi svoju preporuku plenarnoj sjednici da prihvati zajedničko stajalište Vijeća bez izmjene, pod uvjetom da Vijeće potvrdi zajedničko stajalište i da se obavi pravno-jezična provjera. Primjerak tog pisma šalje se Komisiji.

DRUGO ČITANJE

19. U svojem obrazloženju Vijeće što je jasnije moguće objašnjava razloge zbog kojih je usvojilo svoje zajedničko stajalište. U drugom čitanju Europski parlament ove razloge i stajalište Komisije uzima u obzir u najvećoj mogućoj mjeri.

20. Prije nego što pošalje zajedničko stajalište, Vijeće nastoji odrediti datum njegova slanja savjetujući se s Europskim parlamentom i Komisijom kako bi se osigurala najveća moguća učinkovitost zakonodavnog postupka u drugom čitanju.

Sporazum u fazi drugog čitanja u Europskom parlamentu

21. Odgovarajući kontakti nastaviti će se čim se zajedničko stajalište Vijeća prosljedi Europskom parlamentu, s ciljem postizanja boljeg razumijevanja jednog i drugog stajališta, a time i što bržeg zaključivanja zakonodavnog postupka.

22. Komisija podupire takve kontakte i daje svoje mišljenje s ciljem približavanja stajališta Europskog parlamenta i Vijeća, vodeći računa o ravnoteži između institucija i ulozi koja joj je dodijeljena Ugovorom.

23. Ako se sporazum postigne neformalnim pregovorima u okviru trijaloga, predsjedatelj Corepera u pismu predsjedniku relevantnog parlamentarnog odbora šalje pojedinsti sadržaja sporazuma u obliku amandmana na zajedničko stajalište Vijeća. U tom se pismu navodi spremnost Vijeća da prihvati ovakav ishod, podložno pravno-jezičnoj provjeri, ako ga se potvrdi glasovanjem na plenarnoj sjednici. Primjerak tog pisma šalje se Komisiji.

MIRENJE

24. Ako se pokaže da Vijeće neće moći prihvatiti sve amandmane Europskog parlamenta u drugom čitanju i kad Vijeće bude spremno iznijeti svoje stajalište, organizira se prvi trijalog. Svaka institucija, u skladu sa svojim poslovníkom, određuje svoje sudionike za svaki sastanak i utvrđuje svoj mandat za pregovore. Komisija će jednom i drugom izaslanstvu što je prije moguće priopćiti svoje namjere u vezi svojeg mišljenja o amandmanima Europskog parlamenta u drugom čitanju.

25. Trijalozí se održavaju tijekom postupka mirenja s ciljem rješavanja spornih pitanja i stvaranja uvjeta za postizanje sporazuma u Odboru za mirenje. Rezultati trijaloga raspravljaju se i po mogućnosti odobravaju na sastancima svake pojedine institucije.

26. Odbor za mirenje saziva predsjednik Vijeća, uz suglasnost predsjednika Europskog parlamenta i uz poštovanje odredbi Ugovora.

27. Komisija sudjeluje u postupku mirenja i poduzima sve potrebne inicijative s ciljem približavanja stajališta Europskog parlamenta i Vijeća. Takve inicijative mogu uključivati nacрте kompromisnih tekstova, uzimajući u obzir stajališta Europskog parlamenta i Vijeća i vodeći računa o ulozi koja je Komisiji dodijeljena Ugovorom.

28. Odborom za mirenje zajednički predsjedaju predsjednik Europskog parlamenta i predsjednik Vijeća. Sjednicama odbora naizmjenice predsjedava svaki supredsjedatelj.

29. Supredsjedatelji zajednički određuju datume i dnevne redove sjednica Odbora za mirenje kako bi Odbor za mirenje učinkovito djelovao tijekom postupka mirenja. Komisiju se konzultira o predviđenim datumima. Europski parlament i Vijeće okvirno određuju odgovarajuće datume za postupke mirenja i o tome obavještavaju Komisiju.

30. Supredsjedatelji mogu staviti nekoliko predmeta na dnevni red bilo koje sjednice Odbora za mirenje. Osim glavne teme („točka B”), o kojoj sporazum još nije postignut, mogu se otvarati i/ili zatvarati postupci mirenja oko ostalih tema, bez rasprave o tim točkama („točka A”).

31. Europski parlament i Vijeće, poštujući pritom odredbe Ugovora o rokovima, što je više moguće vode računa o ograničenjima u rasporedu, posebno onima koja proizlaze iz prekida rada institucija i izbora za Europski parlament. U svakom slučaju, prekid rada mora biti što je moguće kraći.

32. Odbor za mirenje naizmjenice se sastaje u prostorima Europskog parlamenta i Vijeća, s ciljem ravnopravnog dijeljenja opreme i prostorija, uključujući i usluge usmenog prevođenja.

33. Odboru za mirenje dostupan je prijedlog Komisije, zajedničko stajalište Vijeća i mišljenje Komisije o tom stajalištu, amandmani koje je predložio Europski parlament i mišljenje Komisije o

tim amandmanima, te zajednički radni dokument izaslanstava Europskog parlamenta i Vijeća. Ovaj radni dokument trebao bi omogućiti korisnicima da s lakoćom utvrde relevantna pitanja i da se na njih učinkovito pozivaju. Komisija u načelu podnosi svoje mišljenje u roku od tri tjedna od službenog primitka rezultata glasovanja u Europskom parlamentu, a najkasnije do početka postupka mirenja.

34. Supredsjedatelji mogu podnositi tekstove Odboru za mirenje na odobrenje.

35. Sporazum o zajedničkom tekstu utvrđuje se na sastanku Odbora za mirenje ili, nakon toga, razmjenom pisama između supredsjedatelja. Primjerci takvih pisama šalju se Komisiji.

36. Ako Odbor za mirenje postigne sporazum o zajedničkom tekstu, tekst se nakon pravno-jezične finalizacije podnosi supredsjedateljima na službeno odobrenje. Međutim, u iznimnim slučajevima radi poštovanja rokova, supredsjedateljima se na odobrenje može poslati nacrt zajedničkog teksta.

37. Odobreni zajednički tekst supredsjedatelji šalju predsjednicima Europskog parlamenta i Vijeća u zajednički potpisanom pismu. Ako se Odbor za mirenje ne može usuglasiti oko zajedničkog teksta, supredsjedatelji o tome obavještavaju predsjednike Europskog parlamenta i Vijeća u zajednički potpisanom pismu. Ovakva pisma služe kao službeni zapisnik. Primjerci takvih pisama šalju se Komisiji radi obavijesti. Radni dokumenti koji se koriste tijekom postupka mirenja dostupni su u registru svake institucije po zaključenju postupka.

38. Tajništvo Europskog parlamenta i Glavno tajništvo Vijeća zajednički djeluju kao tajništvo Odbora za mirenje, uz sudjelovanje Glavnog tajništva Komisije.

OPĆE ODREDBE

39. Ako Europski parlament ili Vijeće ocijene da je nužno produžiti rokove navedene u članku 251. Ugovora, o tome obavještavaju predsjednika druge institucije i Komisiju.

40. Kad se sporazum postigne u prvom ili drugom čitanju ili tijekom mirenja, usuglašeni tekst dovršavaju pravno-jezične službe Europskog parlamenta i Vijeća usko i suglasno surađujući.

41. Usuglašeni tekstovi ne mijenjaju se bez izričite suglasnosti i Europskog parlamenta i Vijeća na odgovarajućoj razini.

42. Finalizacija tekstova obavlja se uzimajući u obzir različite postupke Europskog parlamenta i Vijeća, posebno u odnosu na rokove zaključivanja internih postupaka. Institucije se obvezuju da rokove utvrđene za pravno-jezičnu finalizaciju akata neće koristiti za ponovno otvaranje rasprava o bitnim pitanjima.

43. Europski parlament i Vijeće dogovaraju se o zajedničkom predstavljanju tekstova koje su te institucije zajedno pripremile.

44. Institucije se obvezuju što je više moguće koristiti uzajamno prihvatljive standardne klauzule koje će se uključivati u akte donesene u postupku suodlučivanja, posebno u pogledu odredaba o izvršavanju provedbenih ovlasti (u skladu s odlukom o 'komitologiji'³) o stupanju na snagu, o prenošenju i primjeni akata te o poštovanju prava Komisije na inicijativu.

³Odluka Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji (SL L 184, 17.7. 1999., str. 23). Odluka kako je izmijenjena Odlukom 2006/512/EZ (SL L 200, 27. 7. 2006., str. 11.).

45. Institucije će nastojati održati zajedničku tiskovnu konferenciju kako bi objavile uspješan ishod zakonodavnog postupka u prvom ili drugom čitanju odnosno tijekom mirenja. Također će nastojati izdavati zajednička priopćenja za tisak.

46. Nakon što Europski parlament i Vijeće donesu zakonodavni akt u postupku suodlučivanja, tekst se podnosi na potpis predsjedniku Europskog parlamenta i predsjedniku Vijeća te glavnim tajnicima tih institucija.

47. Predsjednici Europskog parlamenta i Vijeća na potpis dobivaju tekst na svojim jezicima i, kad god je to moguće, zajedno potpisuju tekst na zajedničkoj svečanosti koja se organizira jednom mjesečno u cilju potpisivanja važnih akata u nazočnosti medija.

48. Zajednički potpisan tekst šalje se na objavu u *Službenom listu Europske unije*. Objava obično slijedi u roku od dva mjeseca nakon što Europski parlament i Vijeće donesu zakonodavni akt.

49. Ako jedna od institucija otkrije pogrešku u pisanju ili očitu pogrešku u tekstu (ili u jednoj od njegovih jezičnih verzija), o tome odmah obavještava druge institucije. Kad se pogreška odnosi na akt koji još nije donio ni Europski parlament ni Vijeće, pravno-jezične službe Europskog parlamenta i Vijeća u uskoj suradnji pripremaju potrebne ispravke. Kad se ova pogreška odnosi na akt koji je već donijela jedna ili obje ove institucije, bez obzira na to je li objavljen ili ne, Europski parlament i Vijeće zajedničkom suglasnošću donose ispravak koji se sastavlja u skladu s njihovim postupcima.

Kodeks ponašanja za pregovore u okviru redovnog zakonodavnog postupka¹

1. Uvod

Ovim Kodeksom daju se smjernice unutar Parlamenta o načinu vođenja pregovora tijekom svih faza redovnog zakonodavnog postupka, uključujući treće čitanje, i treba ga tumačiti u odnosu na članke od 69.b do 69.f Poslovnika.

Njime se dopunjuju relevantne odredbe Međuinstitucijskog sporazuma o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.² o transparentnosti i usklađenosti zakonodavnog postupka, te Zajednička izjava o praktičnim načinima provedbe postupka suodlučivanja³, oko koje su se 13. lipnja 2007. usuglasili Parlament, Vijeće i Komisija.

2. Opća načela i priprema za pregovore

Međuinstitucijski pregovori u okviru redovnog zakonodavnog postupka temelje se na načelima transparentnosti, odgovornosti i učinkovitosti kako bi postupak donošenja odluka i unutar Parlamenta i prema javnosti bio pouzdan, sljediv i otvoren.

Parlament bi u načelu trebao koristiti sve ponuđene mogućnosti u svim fazama redovnog zakonodavnog postupka. Odluka o stupanju u pregovore, posebice u cilju postizanja sporazuma u prvom čitanju, razmatra se za svaki slučaj zasebno, uzimajući u obzir posebne značajke svakog pojedinog predmeta.

Izvjestitelj mogućnost stupanja u pregovore s Vijećem predstavlja cjelokupnom odboru, koji odluku donosi u skladu s odgovarajućim člankom Poslovnika. Mandat čini zakonodavno izvješće odbora ili amandmani doneseni na plenarnoj sjednici za pregovore u prvom čitanju, stajalište Parlamenta u prvom čitanju za pregovore u ranoj fazi drugog čitanja ili u drugom čitanju te stajalište Parlamenta u drugom čitanju za pregovore u trećem čitanju.

Parlament mora biti obaviješten o svim odlukama o stupanju u pregovore te ih kontrolira. Da bi se u zakonodavnom postupku postigao najveći stupanj transparentnosti, predsjednik Konferencije predsjednika odbora redovito obavještava Konferenciju predsjednika i pruža sustavne i pravovremene informacije o svim odlukama odbora o stupanju u pregovore i o napretku u predmetima u okviru redovnog zakonodavnog postupka. Svi sporazumi postignuti tijekom pregovora smatraju se privremenima sve dok ih Parlament ne usvoji.

Glavno odgovorno tijelo za vođenje pregovora u prvom, ranoj fazi drugog i drugom čitanju nadležni je odbor čiji je predstavnik pregovarački tim u skladu s člankom 69.f Poslovnika. U trećem čitanju Parlament tijekom pregovora predstavlja njegovo izaslanstvo u Odboru za mirenje, i tim izaslanstvom predsjedja jedan od potpredsjednika nadležan za mirenje. Tijekom pregovora poštuje se politička ravnoteža i svi klubovi zastupnika zastupljeni su barem na razini osoblja.

Ovaj Kodeks ponašanja primjenjuje se *mutatis mutandis* ako su ispunjeni uvjeti iz članka 54. o postupku u pridruženom odboru ili iz članka 55. o postupku u zajedničkom odboru, posebice u pogledu sastava pregovaračkog tima i vođenja pregovora. Predsjednici dotičnih odbora trebali bi se unaprijed dogovoriti o načinima suradnje tijekom međuinstitucijskih pregovora.

¹ Odobrila ga je Konferencija predsjednika 28. rujna 2017.

² SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

³ SL C 145, 30.6.2007., str. 5.

3. Vođenje pregovora i finalizacija sporazuma

Parlament radi veće transparentnosti mora javnosti sustavno omogućavati da bude obaviještena u svim fazama zakonodavnog procesa te blisko surađuje s drugim institucijama kako bi se omogućila sljedivost zakonodavnog postupka. To obuhvaća zajedničko objavljivanje uspješnih ishoda zakonodavnih postupaka, među ostalim organiziranjem konferencija za tisak ili na bilo koji drugi način koji se smatra prikladnim.

Pregovori u trijalozima temelje se na jednom zajedničkom dokumentu (najčešće u obliku dokumenta s više stupaca) u kojemu se navodi stajalište svake institucije o amandmanima ostalih institucija te koji također uključuje sve privremeno dogovorene kompromisne tekstove. Institucije razmjenjuju taj zajednički dokument, a za sve verzije koje se šalju za trijalog trebao bi u načelu postojati dogovor suzakonodavaca. Nakon svakog trijaloga predsjednik pregovaračkog tima i izvjestitelj nadležnom odboru ili njegovim koordinatorima podnose povratno izvješće o napretku pregovora.

Kada se postigne privremeni sporazum s Vijećem, predsjednik pregovaračkog tima i izvjestitelj u cijelosti obavještavaju nadležni odbor o ishodu pregovora te ga objavljuju. Nadležni odbor mora na razmatranje dobiti tekst svakog postignutog privremenog sporazuma u obliku u kojem su jasno navedene promjene nacrtu zakonodavnog akta. Nadležni odbor odlučuje u skladu s člankom 69.f Poslovnika.

Privremeni sporazum postignut tijekom pregovora potvrđuje se službenim pismom. U slučaju sporazuma u prvom i drugom čitanju predsjednik Corepera pismeno potvrđuje privremeni sporazum predsjedniku nadležnog odbora, dok u slučaju sporazuma u ranom drugom čitanju predsjednik nadležnog odbora obavještuje Vijeće da će na plenarnoj sjednici preporučiti da se stajalište Vijeća u prvom čitanju koje odgovara tekstu privremenog sporazuma usvoji bez izmjena u drugom čitanju Parlamenta.¹

Između prihvaćanja privremenog sporazuma u odboru i glasovanja u Parlamentu mora biti dovoljno vremena kako bi klubovi zastupnika stigli pripremiti svoje konačno stajalište.

Privremeni sporazum prolazi pravnu i jezičnu finalizaciju u skladu s člankom 193. Poslovnika. Privremeni sporazumi ne mijenjaju se bez izričite suglasnosti i Europskog parlamenta i Vijeća na odgovarajućoj razini.

4. Pomoć pregovaračkom timu

Pregovaračkom timu osiguravaju se sva potrebna sredstva za primjereno obavljanje posla. Pomaže mu administrativni projektini tim pod koordinacijom tajništva nadležnog odbora, a on u najmanju ruku uključuje Odjel za zakonodavna pitanja, Pravnu službu, Upravu za zakonodavne akte, Službu Parlamenta za tisak i druge relevantne službe koje se odabiru na temelju pojedinačnog slučaja. Savjetnici klubova zastupnika pozivaju se na sastanke za pripremu trijaloga ili za njihovo praćenje. Odjel za zakonodavna pitanja koordinira pružanje administrativne pomoći izaslanstvu Parlamenta u Odboru za mirenje.

¹ Vidi točku 18. Zajedničke izjave o praktičnim načinima provedbe postupka suodlučivanja.

32002Q0328

28.3.2002.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

C 77/1

MEĐUINSTITUCIONALNI SPORAZUM

od 28. studenoga 2001.

o sistematičnijem korištenju metode za preinačavanje pravnih akata

(2002/C 77/01)

EUROPSKI PARLAMENT, VIJEĆE EUROPSKE UNIJE I KOMISIJA
EUROPSKIH ZAJEDNICA,

donošenje samo jednog pravnog akta koji istodobno obuhvaća željene izmjene, kodificira izmjene s nepromijenjenim odredbama prethodnog akta te ga stavlja izvan snage.

budući da:

- (1) Europsko vijeće je na sastanku u Edinburghu u prosincu 1992. naglasilo važnost koju bi za Zajednicu imala bolja dostupnost i razumljivost zakonodavstva Zajednice.
- (2) Europski parlament, Vijeće i Komisija su 20. prosinca 1994., u skladu sa smjernicama Europskog vijeća, sklopili Međuinstitucionalni sporazum o ubrzanoj metodi rada za službeno kodificiranje pravnih tekstova⁽¹⁾ s ciljem znatnog poboljšanja čitkosti pravnih akata koji su u velikoj mjeri izmijenjeni.
- (3) Međutim, iskustvo pokazuje da unatoč korištenju ubrzane metode, podnošenje prijedloga Komisije za službeno kodificiranje i donošenje službenih kodificiranih akata od strane zakonodavnih tijela često kasne, posebno stoga što su u međuvremenu usvojene nove izmjene dotičnih pravnih akata, što dovodi do ponovnog započinjanja postupka kodifikacije.
- (4) Stoga se preporučuje, posebno u vezi s pravnim aktima koji se često mijenjaju, korištenje pravne tehnike koja omogućuje izmjenu i kodifikaciju akata u okviru samo jednog pravnog teksta.
- (5) U tom kontekstu, kada je potrebna značajna izmjena prethodnog pravnog akta metoda preinačavanja dopušta
- (6) Stoga je metoda preinačavanja, u mjeri u kojoj sprečava širenje posebnih akata o izmjeni koji čine propise nerazumljivim, prikladno sredstvo za osiguravanje trajne i univerzalne čitkosti zakonodavstva Zajednice.
- (7) Sistematičnije korištenje metode preinačavanja predstavlja dio mjera koje su poduzele institucije za olakšavanje pristupa zakonodavstvu Zajednice, kao što su usvajanje ubrzane metode rada za službeno kodificiranje i uvođenje zajedničkih smjernica za kvalitetu izrade zakonodavstva Zajednice putem Međuinstitucionalnog sporazuma od 22. prosinca 1998.⁽²⁾
- (8) Europsko vijeće je na sastanku u Helsinkiju u prosincu 1999. izrazilo želju da Europski parlament, Vijeće i Komisija što prije sklope Međuinstitucionalni sporazum o korištenju metode za preinačavanje,

SPORAZUMJELI SU SE:

1. Cilj ovog Sporazuma je utvrditi postupovna pravila koja omogućuju sistematičnije korištenje metode za preinačavanje u okviru redovitog zakonodavnog postupka Zajednice.

⁽¹⁾ SL C 102, 4.4.1996., str. 2.⁽²⁾ SL C 73, 17.3.1999., str. 1.

2. Preinačavanje uključuje usvajanje novog pravnog akta koji sadrži značajne izmjene prethodnog akta i njegove neizmijenjene odredbe. Novi pravni akt zamjenjuje prethodni akt i stavlja ga izvan snage.

3. Prijedlog za preinačavanje pravnog akta kojeg podnosi Komisija sadrži značajne izmjene prethodnog akta. Na sekundarnoj razini, prijedlog obuhvaća kodifikaciju neizmijenjenih odredbi prethodnog akta s navedenim značajnim izmjenama.

4. Za potrebe ovog Sporazuma:

— „prethodni akt” znači pravni akt koji je na snazi i koji je izmijenjen jednim aktom ili više njih,

— „značajna izmjena” znači izmjena koja utječe na sadržaj prethodnog akta za razliku od formalnih ili redakcijskih promjena,

— „nepromijenjena odredba” znači odredba prethodnog akta koja nije značajno izmijenjena, iako može sadržavati formalne ili redakcijske promjene.

Novi pravni akt ne predstavlja preinačeni akt, ako, izuzev standardiziranih odredbi i tekstova, unosi značajne izmjene u sve odredbe prethodnog akta kojeg zamjenjuje i stavlja izvan snage.

5. U cijelosti se treba poštovati redoviti zakonodavni postupak Zajednice.

6. Prijedlog za preinačavanje pravnog akta ispunjava sljedeće kriterije:

(a) Obrazloženje priloženo prijedlogu:

i. izričito navodi da se odnosi na prijedlog za preinačavanje pravnog akta i objašnjava razloge za takav pristup;

ii. navodi razloge za svaku predloženu značajnu izmjenu;

iii. navodi koje odredbe prethodnog akta ostaju nepromijenjene.

(b) Metoda podnošenja predloženog zakonodavnog teksta:

i. omogućava da se značajne izmjene i nove uvodne izjave jasno razlikuju od odredbi i uvodnih izjava koje ostaju nepromijenjene;

ii. u pogledu odredbi i uvodnih izjava koje ostaju nepromijenjene slična je metodi koja se koristi za podnošenje prijedloga za službenu kodifikaciju pravnih akata.

7. Kako bi se osigurala jasnoća i pravna sigurnost, svi preinačeni akti trebaju biti između ostalog ⁽¹⁾ u skladu sa sljedećim pravilima izrade pravnih propisa:

(a) Prva uvodna izjava navodi da novi pravni akt predstavlja preinaku prethodnog pravnog akta.

(b) Članak kojim se prethodni pravni akt stavlja izvan snage određuje da se upućivanja na taj akt smatraju upućivanjima na preinačeni akt u skladu s korelacijskom tablicom koja je priložena preinačenom aktu.

(c) Nadalje, u aktu kojim se preinačuje direktiva:

i. članak kojim se stavlja izvan snage prethodni akt određuje da takvo stavljanje izvan snage ne utječe na obveze država članica, koje proizlaze iz roka za prenošenje ⁽²⁾ i, prema potrebi, roka za provedbu, kao što je navedeno u direktivi koja je stavljena izvan snage preinačenim aktom;

ii. rokovi iz točke i. se navode u Prilogu, u obliku tablice;

iii. članak koji određuje obvezu prenošenja ⁽³⁾ preinačene direktive u nacionalno pravo odnosi se samo na one odredbe koje su značajno izmijenjene i koje su točno utvrđene. Te odredbe koje ostaju nepromijenjene u preinačenoj direktivi prenose se u skladu s prethodnim direktivama.

⁽¹⁾ Vidjeti posebno Međuinstitucionalni sporazum od 22. prosinca 1998. o zajedničkim smjernicama za kvalitetu izrade zakonodavstva Zajednice (SL C 73, 17.3.1999., str. 1.).

⁽²⁾ Rok utvrđen za provedbu zakona i drugih propisa potrebnih za usklađivanje s odredbama Direktive.

⁽³⁾ Obveza provedbe zakona i drugih propisa potrebnih za usklađivanje s odredbama Direktive.

8. Ako se tijekom zakonodavnog postupka pokaže potreba uvođenja značajnih izmjena odredbi koje prema prijedlogu Komisije ostaju nepromijenjene u preinačenom aktu, takve izmjene se unose u skladu s postupkom utvrđenim u Ugovoru, sukladno mjerodavnoj pravnoj osnovi.

9. Savjetodavna radna skupina sastavljena od predstavnika odgovarajućih pravnih službi Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije proučava prijedlog za preinačavanje. U najkraćem mogućem roku daje mišljenje Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji, iz kojega je vidljivo sadrži li prijedlog značajne izmjene osim onih koje su utvrđene kao takve.

10. Ovaj Sporazum stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Primjenjuje se na svaki prijedlog za preinačavanje pravnog akta, predložen od dana stupanja na snagu Sporazuma.

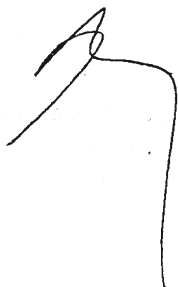
Primjena ovog Sporazuma ocjenjuje se tri godine nakon njegovog stupanja na snagu. U tom smislu pravne službe institucija potpisnica Sporazuma podnose izvješće o ocjeni i prema potrebi predlažu potrebne promjene.

Sastavljeno u Bruxellesu dvadesetosmog siječnja dvije tisuće i prve godine.

Za Europski parlament
Predsjednik

Za Vijeće
Predsjednik

Za Komisiju
Predsjednik

31996Y0404(02)

C 102/2

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

4.4.1996.

MEĐUINSTITUCIONALNI SPORAZUM**od 20. prosinca 1994.****Ubrzana metoda rada za službeno kodificiranje zakonodavnih tekstova**

(96/C 102/02)

(Ovaj tekst zamjenjuje i poništava tekst objavljen u SL C 293 od 8. studenoga 1995.)

1. Za potrebe ove metode rada, službeno kodificiranje znači postupak stavljanja izvan snage akata koje treba kodificirati i njihove zamjene jednim aktom koji ne sadrži suštinske izmjene tih akata.
2. Tri nadležne institucije na prijedlog Komisije odredit će prioritetne sektore za kodificiranje. Komisija će u svoj program rada uključiti prijedloge za kodificiranje koje namjerava predstaviti.
3. Komisija se obvezuje da u svojim prijedlozima za kodificiranje neće uvoditi suštinske izmjene akata koje treba kodificirati.
4. Savjetodavna radna skupina koju čine pravne službe Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije preispitat će takve prijedloge nakon što ih usvoji Komisija. Što je prije moguće potvrditi će da su zaista ograničeni na jednostavno kodificiranje bez suštinskih izmjena.
5. U potpunosti će se poštovati uobičajeni zakonodavni postupak Zajednice.
6. Svrha prijedloga Komisije, tj. jednostavno kodificiranje postojećih tekstova, predstavlja pravno ograničenje koje zabranjuje suštinske izmjene od strane Europskog parlamenta ili Vijeća.
7. Prijedlog Komisije proučit će se u svim aspektima po ubrzanom postupku u Europskom parlamentu (proučavanje prijedloga od strane jednog odbora i pojednostavljeni postupak za njegovo odobrenje) i Vijeću (ispitivanje od strane savjetodavne radne skupine i postupak „točke I/A” za Coreper i Vijeće).

8. Ako se za vrijeme zakonodavnog postupka pokaže potrebnim odstupiti od jednostavnog kodificiranja i unijeti suštinske izmjene, odgovornost će biti na Komisiji, prema potrebi, podnijeti prijedlog(e).

Sastavljeno u Bruxellesu dvadesetog prosinca tisuću devetsto devedeset četvrte.

Za Vijeće Europske unije

Klaus KINKEL

Za Europski parlament

Nicole FONTAINE

Za Europsku komisiju

Jacques DELORS

31999Y0317(01)

17.3.1999.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

C 73/1

MEĐUINSTITUCIONALNI SPORAZUM

od 22. prosinca 1998.

o zajedničkim smjernicama za kvalitetu izrade zakonodavstva Zajednice

(1999/C 73/01)

EUROPSKI PARLAMENT, VIJEĆE EUROPSKE UNIJE I KOMISIJA
EUROPSKIH ZAJEDNICA,

(4) Te bi smjernice trebale biti popraćene mjerama za osiguranje njihove pravilne primjene, uz usvajanje relevantnih mjera od strane svake institucije za vlastitu uporabu.

uzimajući u obzir Deklaraciju br. 39 o kvaliteti izrade zakonodavstva Zajednice koja je usvojena na Međuvladinoj konferenciji 2. listopada 1997. i priložena Završnom aktu Ugovora iz Amsterdama,

(5) Trebalo bi ojačati ulogu pravnih službi institucija u poboljšanju kvalitete izrade zakonodavnih akata Zajednice, uključujući njihove pravne/jezične stručnjake.

budući da:

(6) Te smjernice nadopunjuju nastojanja institucija u dostupnosti i olakšavanju razumijevanja zakonodavstva Zajednice, posebno službenom kodifikacijom zakonodavnih akata, preinačavanjem i pojednostavljenjem postojećih tekstova.

(1) Nužna je jasna, jednostavna i točna izrada zakonodavnih akata Zajednice kako bi oni bili transparentni i razumljivi javnosti i gospodarskim subjektima. To je također preduvjet za pravilnu provedbu i ujednačenu primjenu zakonodavstva Zajednice u državama članicama.

(7) Te smjernice treba smatrati instrumentima za internu uporabu od strane institucija. One nisu pravno obvezujuće,

ZAJEDNIČKOM SUGLASNOŠĆU USVAJAJU OVE SMJERNICE:

(2) U skladu sa sudskom praksom Suda, načelo pravne sigurnosti koje je dio pravnog poretka Zajednice zahtijeva da zakonodavstvo Zajednice mora biti jasno i točno, a njegova primjena predvidljiva pojedincima. Taj zahtjev mora se strože poštovati u slučaju akata koji bi mogli imati financijske posljedice i nametati obveze pojedincima kako bi osobe na koje se odnose mogle točno znati opseg obveza koje im se njima nalažu.

Opća načela

1. Zakonodavni akti Zajednice izrađuju se jasno, jednostavno i točno.

2. Izrada akata Zajednice mora odgovarati vrsti predmetnog akta i posebno činjenici je li akt obvezujući ili nije (uredba, direktiva, odluka, preporuka ili drugi akt).

(3) Stoga bi zajedničkom suglasnošću trebalo usvojiti smjernice o kvaliteti izrade zakonodavstva Zajednice. Te su smjernice namijenjene kao vodič za institucije Zajednice kada donose zakonodavne akte i za djelatnike institucija Zajednice koji su uključeni u oblikovanje i izradu tih akata, bilo u stadiju početnog teksta ili teksta raznih izmjena tijekom zakonodavnog postupka.

3. Pri izradi akata uzimaju se u obzir osobe na koje bi se trebali primjenjivati, s ciljem da im se omogući nedvosmisleno utvrđivanje njihovih prava i obveza, kao i osobe odgovorne za primjenu akata.

4. Odredbe akata moraju biti sažete, a njihov sadržaj trebao bi biti u što većoj mjeri homogen. Trebalo bi izbjegavati prekomjerno duge članke i rečenice, nepotrebno zamršen tekst i pretjeranu uporabu kratica.

5. Tijekom postupka koji prethodi njihovom donošenju, nacrt akata formulira se izrazima i rečeničnim strukturama koje poštuju višejezičnu prirodu zakonodavstva Zajednice; pojmove ili terminologiju koji su specifični za pojedini nacionalni pravni sustav treba pažljivo koristiti.

6. Terminologija koja se koristi u određenom aktu mora biti dosljedna unutar samog teksta i s aktima koji su već stupili na snagu, posebno u istom području.

Jednaki se pojmovi izražavaju istim izrazima, u što je većoj mjeri moguće bez otklanjanja od njihovog značenja u standardnom, pravnom ili tehničkom jeziku.

Različiti dijelovi akta

7. Svi akti Zajednice opće primjene izrađuju se u skladu sa standardnom strukturom (naslov – preambula – normativni dio – prilozi, prema potrebi).

8. Naslov akta pruža u što je većoj mjeri moguće sažetu i potpunu indicaciju o predmetu koji ne dovodi čitatelja do krivih zaključaka u vezi sa sadržajem normativnog dijela. Ako je potrebno, iza punog naslova akta može slijediti kratki naslov.

9. Svrha je pozivanja određivanje pravnog temelja akta i glavnih koraka u postupku koji prethodi njegovom donošenju.

10. Svrha je uvodnih izjava utvrđivanje sažetih razloga za najvažnije odredbe normativnog dijela, bez ponavljanja ili parafraziranja. One ne smiju sadržavati normativne odredbe ili političke preporuke.

11. Uvodne izjave su numerirane.

12. Normativni dio obvezujućeg akta ne smije uključivati odredbe koje nisu normativne prirode, kao što su želje ili političke izjave, ili odredbe koje ponavljaju ili parafraziraju odlomke ili članke iz Ugovora ili odredbe kojima se potvrđuju pravne odredbe koje su već stupile na snagu.

Akti ne smiju sadržavati odredbe kojima se iskazuje sadržaj drugih članaka ili ponavlja naslov akta.

13. Prema potrebi se na početku normativnog dijela unosi članak kojim se određuju predmet i područje primjene akta.

14. Ako izrazi koji se koriste u aktu nisu jednoznačni, trebalo bi ih odrediti zajedno u jednom članku na početku akta. Definicije ne sadrže samostalne normativne odredbe.

15. Tekst članaka u najvećoj mogućoj mjeri mora imati standardnu strukturu (predmet i područje primjene – definicije – prava i obveze – odredbe kojima se dodjeljuju provedbene ovlasti – postupovne odredbe – provedbene mjere – prijelazne i završne odredbe).

Normativni dio podijeljen je na članke i, ovisno o njihovoj duljini i složenosti, glave, poglavlja i odjeljke. Kada članak sadrži popis, svaka stavka na popisu trebala bi biti određena brojem ili slovom, a ne alinejom.

Upućivanje na isti ili drugi akt

16. Upućivanje na druge akte trebalo bi koristiti u najmanjoj mjeri. Upućivanje mora točno naznačiti akt ili odredbu na koju upućuje. Kružno upućivanje (upućivanje na akt ili članak koji upućuje na izvornu odredbu) i serijsko upućivanje (upućivanje na odredbu koja upućuje na drugu odredbu) također treba izbjegavati.

17. Upućivanjem u normativnom dijelu obvezujućeg akta na neobvezujući akt potonji ne postaje obvezujući. Ako autor želi učiniti obvezujućim cijeli ili dio sadržaja neobvezujućeg akta, njegove odredbe trebalo bi u najvećoj mogućoj mjeri navesti kao dio obvezujućeg akta.

Akti o izmjeni

18. Svaka izmjena akta mora biti jasno izražena. Izmjene imaju oblik teksta koji treba umetnuti u akt koji treba izmijeniti. Prednost se daje zamjeni cijelih odredbi (članaka ili potpodjela članaka), radije nego umetanju ili brisanju pojedinih rečenica, izraza ili riječi.

Akt o izmjeni ne smije sadržavati samostalne suštinske odredbe koje nisu umetnute u akt koji treba izmijeniti.

19. Aktom koji u prvom redu nije namijenjen izmijeni drugog akta mogu se na kraju utvrditi izmjene drugih akata koje su posljedica promjena koje on uvodi. U slučaju suštinskih izmjena trebalo bi donijeti zaseban akt o izmjeni.

Završne odredbe, stavljanje izvan snage i prilozima

20. Odredbe kojima se utvrđuju datumi, vremenska ograničenja, iznimke, odstupanja i produljenja, prijelazne odredbe (posebno one koje se odnose na učinke akta na postojeće situacije) i završne odredbe (stupanje na snagu, krajnji rok za prenošenje i vremensku primjenu akta) sastavljaju se precizno.

Odredbe o krajnjim rokovima za prenošenje i primjenu akata određuju datum izražen kao dan/mjesec/godina. U slučaju direktiva, ti se krajnji rokovi izražavaju tako da jamče primjereno razdoblje za prenošenje.

21. Zastarjeli akti i odredbe izričito se stave izvan snage. Donošenje novog akta trebalo bi imati za posljedicu izričito stavljanje izvan snage svih akata ili odredbi koji su na temelju novog akta postali neprimjenjivi ili suvišni.
22. Tehnički aspekti akta sadržani su u prilogima, na koje se pojedinačno upućuje u normativnom dijelu i koji ne smiju obuhvaćati nova prava ili obveze koja nisu utvrđena u normativnom dijelu.

Prilozima se sastavljaju u skladu sa standardiziranim oblikom,

SPORAZUMJELI SU SE O SLJEDEĆIM PROVEDBENIM MJERAMA:

Institucije poduzimaju one mjere vezane uz njihovu unutarnju organizaciju koje smatraju potrebnim za osiguranje odgovarajuće primjene ovih smjernica.

Institucije osobito:

- daju upute svojim pravnim službama da u roku od jedne godine od objave ovih smjernica izrade zajednički praktični vodič za osobe uključene u izradu zakonodavstva;
- organiziraju odgovarajuće unutarnje postupke tako da pravne službe, uključujući njihove pravne/jezične stručnjake, mogu svaka za svoju instituciju pravodobno podnijeti prijedloge za izradu s ciljem primjene ovih smjernica;
- potiču stvaranje jedinica za izradu zakonodavstva unutar tih tijela ili službi unutar institucija koje su uključene u zakonodavni postupak;
- osiguravaju osposobljavanje svojih dužnosnika i ostalih službenika za izradu zakonodavstva, posebno ih upoznavajući s učincima višjezičnosti na kvalitetu izrade zakonodavstva;
- promiču suradnju s državama članicama s ciljem poboljšanja razumijevanja određenih pitanja koja treba uzeti u obzir pri izradi tekstova;
- potiču razvoj i poboljšanje alata informacijske tehnologije kao pomoći pri izradi zakonodavstva;
- potiču suradnju službi odgovornih za osiguranje kvalitete izrade zakonodavstva;
- daju upute svojim pravnim službama za redovitu izradu izvješća o poduzetim mjerama na temelju točaka od (a) do (g), svaka za instituciju čiji je dio.

Sastavljeno u Bruxellesu 22. prosinca 1998.

Za Europski parlament

Predsjednik

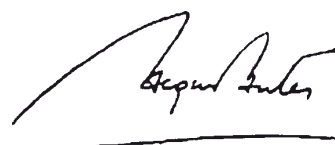
Za Vijeće
Europske unije

Predsjednik

Za Komisiju
Europskih zajednica

Predsjednik

Deklaracija Europskog parlamenta

Europski parlament smatra da zakonodavni akti Zajednice moraju biti sami po sebi razumljivi te da institucije i/ili države članice ne smiju usvajati izjave za pojašnjenje.

Usvajanje izjava za pojašnjenje nije predviđeno u Ugovorima i nije u skladu s prirodom prava Zajednice.

Izjave Vijeća

Kao i Europski parlament, Vijeće smatra da bi zakonodavni akti trebali biti razumljivi sami po sebi. Korištenje izjava kojima se tumače pravni akti trebalo bi stoga kadgod je to moguće izbjegavati, a sadržaj mogućih izjava trebalo bi prema potrebi uključiti u tekst akta.

Međutim, trebalo bi uzeti u obzir da ako izjave ne proturječe predmetnom zakonodavnom aktu i dane su javnosti na uvid (na temelju članka 151. stavka 3. Ugovora o EZ-u kako će biti izmijenjen Ugovorom iz Amsterdama), te su izjave o tumačenju koje je usvojio zakonodavac Zajednice u skladu s pravom Zajednice.

Vijeće smatra da je poželjno da opća načela dobre izrade zakonodavstva koja proizlaze iz „Općih smjernica o kvaliteti izrade zakonodavstva Zajednice” prema potrebi služe kao poticaj za izradu akata usvojenih na temelju glava V. i VI. i Ugovora o Europskoj uniji.

Vijeće smatra da bi, kako bi se mogla poboljšati transparentnost postupka donošenja odluka u Zajednici, bilo poželjno da ubuduće Komisija daje izjave o razlozima uz zakonodavne prijedloge koji trebaju biti stavljeni na raspolaganje javnosti putem najprikladnijih sredstava (na primjer, objavom u seriji C *Službenog lista Europskih zajednica*, elektroničkom distribucijom i drugo).

Vijeće smatra da bi, uz usvajanje službene kodifikacije zakonodavnih akata od strane zakonodavca, Ured za službene publikacije Europskih zajednica trebao, s ciljem poboljšanja pristupa zakonodavstvu Zajednice u slučaju da ono podliježe učestalim ili suštinskim izmjenama, pojačati rad na neslužbenom konsolidiranju zakonodavnih akata i poboljšati oglašavanje dostupnosti tih tekstova. Također bi bilo korisno razmotriti s drugim institucijama prikladnost mogućih mjera koje su usmjerene na pojačanu strukturiranu uporabu tehnike preinačavanja koja spaja kodifikaciju i izmjene akta u jedinstvenom zakonodavnom tekstu.

II.

(Informacije)

MEĐUINSTITUCIJSKI SPORAZUMI

EUROPSKI PARLAMENT
VIJEĆE
EUROPSKA KOMISIJA

MEĐUINSTITUCIONALNI SPORAZUM

od 2. prosinca 2013.

između Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije o proračunskoj disciplini, o suradnji u vezi s proračunskim pitanjima i o dobrom financijskom upravljanju

(2013/C 373/01)

EUROPSKI PARLAMENT, VIJEĆE EUROPSKE UNIJE I EUROPSKA KOMISIJA,

dalje u tekstu institucije

SPORAZUMJELI SU SE O SLJEDEĆEM:

1. Svrha ovog Sporazuma donesenog u skladu s člankom 295. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) jest primjena proračunske discipline i poboljšanje djelovanja godišnjeg proračunskog postupka te suradnje među institucijama u vezi s proračunskim pitanjima, kao i osigurati dobro financijsko upravljanje.

2. Proračunska disciplina iz ovog Sporazuma obuhvaća sve rashode. Ovaj je Sporazum obvezujući za sve institucije tijekom njegova važenja.

3. Ovaj Sporazum ne mijenja proračunske ovlasti pojedine institucije, kako su utvrđene Ugovorima, Uredbom Vijeća (EU, Euratom) br. 1311/2013 ⁽¹⁾ („Uredba o VFO-u“) i Uredbom (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ („Financijska uredba“).

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EU, Euroatom) br. 1311/2013 od 20. prosinca 2013. o utvrđivanju višegodišnjeg financijskog okvira za razdoblje 2014.–2020. (SL L 347, 20.12.2013. str. 884).

⁽²⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012. Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom), br. 1605/2002 (SL L 298, 26.10.2012., str.1.).

4. Za bilo kakve izmjene ovog Sporazuma potreban je zajednički sporazum svih institucija.

5. Ovaj se Sporazum sastoji od tri dijela:

— Dio I. sadrži dodatne odredbe povezane s višegodišnjim financijskim okvirom (VFO) i odredbe o posebnim instrumentima koji nisu uključeni u VFO.

— Dio II. odnosi se na međuinstitucionalnu suradnju u proračunskom postupku.

— Dio III. sadrži odredbe u odnosu na dobro financijsko upravljanje sredstvima Unije.

6. Ovaj Sporazum stupa na snagu 23. prosinca 2013. i zamjenjuje Međuinstitucionalni sporazum od 17. svibnja 2006. između Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije o proračunskoj disciplini i dobrom financijskom upravljanju ⁽³⁾.

DIO I.

VFO i POSEBNI INSTRUMENTI

A. Odredbe povezane s VFO-om

7. Podaci o poslovanju koji nisu uključeni u opći proračun Unije te predviđeni razvoj različitih kategorija vlastitih

⁽³⁾ SL C 139, 14.6.2006., str.1.

sredstava Unije prikazani su u posebnim tablicama. Ti se podaci ažuriraju svake godine zajedno s dokumentima priloženima nacrtu proračuna.

8. Institucije, za potrebe dobrog financijskog upravljanja, u što je moguće većoj mjeri osiguravaju da u proračunskom postupku i u trenutku donošenja proračuna za različite proračunske naslove na raspolaganju ostane dovoljna razlika do gornjih granica unutar raznih naslova VFO-a, osim u podnaslovu financijskog okvira „Ekonomska, socijalna i teritorijalna kohezija”.

Ažuriranje procjena odobrenih sredstava za plaćanje nakon 2020.

9. Godine 2017. Komisija ažurira procjene odobrenih sredstava za plaćanje nakon 2020. To ažuriranje uzima u obzir sve relevantne informacije, uključujući stvarno izvršavanje proračunskih odobrenih sredstava za preuzimanje obveza i proračunskih odobrenih sredstava za plaćanje kao i procjene izvršavanja. Ona također uzima u obzir pravila koja su donesena kako bi se osiguralo da se odobrena sredstva za plaćanje razvijaju primjereno odobrenim sredstvima za preuzimanje obveza te procjenama rasta bruto nacionalnog dohotka Unije.

B. Odredbe povezane s posebnim instrumentima koji nisu uključeni u VFO

Pričuva za pomoć u nuždi

10. Kad Komisija smatra da je potrebno iskoristiti sredstva iz pričuve za pomoć u nuždi ona Europskom parlamentu i Vijeću predlaže prijenos sredstava iz pričuve u odgovarajuće proračunske linije.

Međutim, prije prijedloga Komisije koji se odnosi na prijenos sredstava iz pričuve provjeravaju se mogućnosti preraspodjele odobrenih sredstava.

U slučaju neslaganja pokreće se postupak trijaloga.

Prijenosi sredstava iz pričuve se obavljaju u skladu s Financijskom uredbom.

Fond solidarnosti Europske unije

11. Kad su ispunjeni uvjeti za upotrebu Fonda solidarnosti Europske unije, kako je utvrđeno u odgovarajućem temeljnom aktu, Komisija priprema prijedlog za njegovo korištenje. Ako postoje mogućnosti za preraspodjelu odobrenih sredstava u okviru naslova u kojem su potrebni dodatni rashodi, Komisija to uzima u obzir pri izradi potrebnog prijedloga, u skladu s Financijskom uredbom te putem odgovarajućeg proračunskog instrumenta. Odluku o korištenju Fonda solidarnosti zajednički donose

Europski parlament i Vijeće. Vijeće odlučuje kvalificiranom većinom, a Europski parlament većinom svojih članova i s tri petine danih glasova.

U slučaju neslaganja pokreće se postupak trijaloga.

Instrument fleksibilnosti

12. Komisija priprema prijedlog za korištenje instrumenta fleksibilnosti nakon što su istražene sve mogućnosti za preraspodjelu odobrenih sredstava unutar naslova u kojem su potrebni dodatni rashodi.

Tim se prijedlogom utvrđuju potrebe koje treba obuhvatiti i iznos. On može biti predstavljen za bilo koju financijsku godinu tijekom proračunskog postupka.

Odluku o korištenju instrumenta fleksibilnosti zajedno donose Europski parlament i Vijeće. Vijeće odlučuje kvalificiranom većinom, a Europski parlament većinom svojih članova i s tri petine danih glasova.

Sporazum se postiže u okviru godišnjeg proračunskog postupka.

Europski fond za prilagodbu globalizaciji

13. Kad su ispunjeni uvjeti za upotrebu Europskog fonda za prilagodbu globalizaciji, kako je utvrđeno u odgovarajućem temeljnom aktu, Komisija priprema prijedlog za njegovo korištenje. Odluku o korištenju Fonda za prilagodbu globalizaciji zajednički donose Europski parlament i Vijeće. Vijeće odlučuje kvalificiranom većinom, a Europski parlament većinom svojih članova i s tri petine danih glasova.

Istodobno s podnošenjem svojeg prijedloga odluke o korištenju Fonda za prilagodbu globalizaciji, Komisija Europskom parlamentu i Vijeću podnosi prijedlog za prijenos u odgovarajuće proračunske linije.

U slučaju neslaganja pokreće se postupak trijaloga.

Prijenosi u vezi s Fondom za prilagodbu globalizaciji obavljaju se u skladu s Financijskom uredbom.

Rezerva za nepredviđene izdatke

14. Upotrebu rezerve za nepredviđene izdatke ili nekog dijela te rezerve predlaže Komisija nakon pomne analize svih ostalih financijskih mogućnosti. Takav prijedlog može se podnijeti samo u odnosu na nacrt izmjene proračuna ili godišnji proračun za čije bi donošenje takav prijedlog bio potreban. Komisija tom prijedlogu za upotrebu rezerve za nepredviđene izdatke prilaže prijedlog za preraspodjelu, unutar postojećeg proračuna, većeg iznosa, u mjeri u kojoj je to opravdano na temelju analize Komisije, unutar postojećeg proračuna.

Odluku o upotrebi rezerve za nepredviđene izdatke zajednički donose Europski parlament i Vijeće istovremeno sa svojim odobrenjem izmjene proračuna ili općeg proračuna Unije čije donošenje pospješuje rezerva za nepredviđene izdatke. Europski parlament i Vijeće djeluju u skladu s pravilima glasanja predviđenima u članku 314. UFEU-a za odobrenje općeg proračuna Unije.

DIO II.

POBOLJŠANJE MEĐUINSTITUCIONALNE SURADNJE U VEZI S PRORAČUNSKIM PITANJIMA**A. Postupak međuinstitucionalne suradnje**

15. Pojediniosti o međuinstitucionalnoj suradnji tijekom proračunskog postupka navode se u Prilogu.

Proračunska transparentnost

16. Komisija priprema godišnje izvješće koje prilaže uz opći proračun Unije i u kojem spaja raspoložive informacije te informacije koje nisu povjerljive, u odnosu na:

— imovinu i obveze Unije, uključujući one koje proizlaze iz poslova davanja i uzimanja zajmova koje obavlja Unija u skladu sa svojim ovlastima na temelju Ugovorâ;

— prihode, rashode, imovinu i obveze Europskog fonda za razvoj (EDF), Europskog instrumenta za financijsku stabilnost (EFSF), Europskog mehanizma za stabilnost (ESM) i ostalih budućih mehanizama, uključujući uzajamne fondove;

— rashode koje su ostvarile države članice u okviru pojačane suradnje, do te mjere da oni nisu uključeni u opći proračun Unije.

B. Uključivanje financijskih odredaba u zakonodavne akte

17. Svaki zakonodavni akt koji se odnosi na višegodišnje programe koji je donesen redovnim zakonodavnim postupkom sadrži odredbu kojom zakonodavac utvrđuje financijsku omotnicu za program.

Taj iznos predstavlja primarni referentni iznos za Europski parlament i Vijeće tijekom godišnjeg proračunskog postupka.

Europski parlament i Vijeće, i Komisija obvezuju se da kod pripreme nacрта proračuna neće odstupati za više od 10 % od tog iznosa tijekom cijelog razdoblja trajanja predmetnog programa, osim ako nastanu nove, objektivne i dugotrajne okolnosti za koje su navedeni izričiti i precizni razlozi, pri čemu se poštuju rezultati provođenja programa, posebno na temelju ocjena. Svako povećanje na temelju takvih vari-

jacija ostaje ispod postojeće gornje granice predmetnog naslova, ne dovodeći u pitanje upotrebu instrumenata iz Uredbe o VFO-u i ovog Sporazuma.

Ova se točka ne primjenjuje ni na odobrena sredstva za koheziju, koja su donesena u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom te su ih države članice unaprijed dodijelile, a koja sadrže financijsku referentni iznos za cjelokupno trajanje programa, niti na velike projekte iz članka 16. Uredbe o VFO-u.

18. Zakonodavni akti koji se odnose na višegodišnje programe na koje se ne primjenjuje redovni zakonodavni postupak ne navode „iznos koji se smatra potrebnim”.

Ako Vijeće želi uključiti financijski referentni iznos, taj se iznos smatra kao izraz želje zakonodavca te ne utječe na proračunske ovlasti Europskog parlamenta i Vijeća kako su određene u UFEU-u. Odredba u ovu svrhu navodi se u svim zakonodavnim aktima koji sadrže navedeni financijski referentni iznos.

Ako je financijski referentni iznos predmet dogovora u skladu s postupkom mirenja iz Zajedničke izjave Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije od 4. ožujka 1975. ⁽¹⁾, on se smatra referentnim iznosom u smislu točke 17. ovog Sporazuma.

C. Rashodi u vezi sa ribarstvenim sporazumima

19. Rashodi u vezi sa ribarstvenim sporazumima podliježu sljedećim posebnim pravilima:

Komisija se obvezuje redovno obavješćivati Europski parlament o pripremama i tijeku pregovora, kao i o njihovim posljedicama za proračun.

Tijekom zakonodavnog postupka koji se odnosi na ribarstvene sporazume, institucije se obvezuju poduzeti sve mjere kako bi osigurale da se svi postupci provedu što je brže moguće.

Iznosi predviđeni u proračunu za nove ribarstvene sporazume ili za produljenje ribarstvenih sporazuma koji stupaju na snagu nakon 1. siječnja odgovarajuće financijske godine stavljaju se u pričuvu.

Ako se pokaže da su odobrena sredstva vezana uz ribarstvene sporazume (uključujući pričuve) nedostatna, Komisija dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću potrebne podatke za razmjenu stajališta u obliku trijaloga, po mogućnosti u pojednostavljenom obliku, u odnosu na uzroke takve situacije te o mjerama koje je moguće donijeti u skladu s uobičajenim postupcima. Prema potrebi, Komisija predlaže odgovarajuće mjere.

⁽¹⁾ SL C 89, 22.4.1975., str.1.

Komisija svako tromjesečje dostavlja Europskom parlamentu i Vijeću detaljne podatke o provedbi važećih ribarstvenih sporazuma te financijsko predviđanje za preostali dio godine.

20. Predstavnici Europskog parlamenta mogu sudjelovati u statusu promatrača na bilateralnim i multilateralnim konferencijama na kojima se pregovara o međunarodnim ribarstvenim sporazumima, vodeći računa o ovlastima Europskog parlamenta u području sporazumâ o ribarstvu i u skladu s točkama 25. i 26. Okvirnog sporazuma o odnosima između Europskog parlamenta i Europske komisije ⁽¹⁾.
21. Ne dovodeći u pitanje relevantni postupak kojim se uređuju pregovori o ribarstvenim sporazumima, Europski parlament i Vijeće obvezuju se da će, u okviru proračunske suradnje, postići pravovremeni sporazum o odgovarajućem financiranju ribarstvenih sporazuma.

D. Rashodi u vezi s pričuvom za krize u poljoprivrednom sektoru

22. Odobrena sredstva za pričuvu za krize u poljoprivrednom sektoru predviđena u članku 25. Uredbe (EU) br. 1306/2013. Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾ izravno se uključuju u opći proračun Unije. Bilo koji iznos sredstava pričuve koji nije stavljen na raspolaganje za krizne mjere vraća se pod Izravna plaćanja.

Rashodi u vezi s mjerama u slučaju krize koje nastanu između 16. listopada i kraja financijske godine mogu se financirati iz pričuve za sljedeću financijsku godinu u skladu sa zahtjevima utvrđenima u trećem stavku.

Ako Komisija smatra da je potrebno iskoristiti sredstva iz pričuve, u skladu s relevantnim zakonodavnim aktom, ona Europskom parlamentu i Vijeću predlaže prijenos sredstava iz pričuve u proračunske linije za financiranje mjera koje smatra potrebnima. Prije prijedloga Komisije koji se odnosi na prijenos sredstava iz pričuve provjeravaju se mogućnosti preraspodjele odobrenih sredstava.

Prijenosi iz pričuve obavljaju se u skladu s Financijske uredbe.

U slučaju neslaganja pokreće se postupak trijaloga.

E. Financiranje zajedničke vanjske i sigurnosne politike (ZVSP)

23. Ukupni iznos rashoda poslovanja ZVSP-a u cijelosti se uključuje u jedno proračunsko poglavlje pod nazivom ZVSP. Taj iznos mora obuhvatiti stvarne predvidive potrebe procijenjene u okviru donošenja nacrtâ proračuna na temelju projekcija koje Visoki predstavnik Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku („Visoki predstavnik“)

priprema na godišnjoj osnovi te razumne razlike za postupke koje nije moguće predvidjeti. Nikakva sredstva nije moguće uključiti u pričuvu.

24. U vezi s rashodima za ZVSP koji u skladu s člankom 41. Ugovora o Europskoj uniji idu na teret općeg proračuna Unije, institucije nastoje, u Odboru za mirenje te na temelju nacrtâ proračuna koji je utvrdila Komisija, svake godine sporazumno dogovoriti iznos rashoda poslovanja koji idu na teret općeg proračuna Unije kao i raspodjele tog iznosa na pojedine članke proračunskog poglavlja koje se odnosi na ZVSP, koji su predloženi u četvrtom stavku ove točke. U slučaju da nije postignut dogovor, podrazumijeva se da Europski parlament i Vijeće u proračun uključuju niži od dvaju iznosa između iznosa iz prethodnog proračuna ili iznosa iz nacrtâ proračuna.

Ukupni iznos rashoda poslovanja ZVSP-a raspodjeljuje se na članke proračunskog poglavlja koje se odnosi na ZVSP, kako je predloženo u četvrtom stavku. Svaki članak obuhvaća instrumente koji su već doneseni, instrumente koji su predviđeni, ali ne i doneseni te sve druge buduće, dakle nepredviđene instrumente koje Vijeće treba donijeti tijekom predmetne financijske godine.

Budući da Komisija, na temelju Financijske uredbe, ima ovlasti samostalno prenositi odobrena sredstva između članaka unutar proračunskog poglavlja koje se odnosi na ZVSP, time je osigurana fleksibilnost koja se smatra potrebnom za brzu provedbu djelovanja u sklopu ZVSP-a. U slučaju da iznos proračunskog poglavlja koje se odnosi na ZVSP tijekom financijske godine bude nedostatan za pokrivanje potrebnih troškova, Europski Parlament i Vijeće, na prijedlog Komisije te u skladu s člankom 3. Uredbe o VFO-u i točkom 10. ovog Sporazuma, hitno pokušavaju pronaći rješenje.

U okviru proračunskog poglavlja koje se odnosi na ZVSP, članci u koje se uključuju djelovanja u sklopu ZVSP-a, glase otprilike kako slijedi:

- pojedinačne glavne misije navedene u članku 49. stavku 1. točki (g) Financijske uredbe,
- operacije upravljanja krizama, sprečavanje i rješavanje sporova te stabilizacija, praćenje i provedba mirovnih i sigurnosnih procesa,
- neširenje oružja i razoružanje,
- hitne mjere,
- pripremne mjere i mjere praćenja,
- posebni predstavnici Europske unije.

⁽¹⁾ SL L 304, 20.11.2010., str. 47.

⁽²⁾ Uredba (EU) br. 1306/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o financiranju, upravljanju i nadzoru zajedničke poljoprivredne politike (SL L 347, 20.12.2013. str. 549).

25. Svake se godine Visoki predstavnik savjetuje s Europskim parlamentom o dokumentu usmjerenom na buduće razdoblje koji se dostavlja do 15. lipnja predmetne godine, a u kojem su određeni glavni aspekti te osnovni smjer ZVSP-a, uključujući i financijske posljedice za opći proračun Unije te vrednovanje mjera započelih godine n-1 i procjenu usklađenosti i dopunjavanja ZVSP-a s drugim vanjskim financijskim instrumentima Unije. Nadalje, Visoki predstavnik redovito obavješćuje Europski parlament, u okviru uobičajenog političkog dijaloga o ZVSP-u, održavajući zajednička savjetovanja najmanje pet puta godišnje koja trebaju biti dogovorena najkasnije na Odboru za mirenje. Sudjelovanje na tim savjetovanjima određuju Europski parlament i Vijeće, imajući u vidu cilj i narav informacija koje se na tim savjetovanjima razmjenjuju.

Komisiju se poziva da sudjeluje na tim savjetovanjima.

Ako Vijeće donese odluku na području ZVSP-a iz koje proizlaze rashodi, Visoki predstavnik odmah, a najkasnije pet radnih dana nakon toga, Europskom parlamentu dostavlja procjenu predviđenih troškova („financijski izvještaj”), osobito troškova koji se odnose na vremenski okvir, zaposleno osoblje, korištenje poslovnih prostora i druge infrastrukture, prometne infrastrukture, zahtjeve u pogledu osposobljavanja te sigurnosne mjere.

Jednom tromjesečno Komisija obavješćuje Europski parlament i Vijeće o provedbi djelovanja ZVSP-a te financijskim predviđanjima za ostatak financijske godine.

F. Uključivanje institucija u pogledu pitanja razvojne politike i Europskog Fonda za razvoj

26. Komisija uspostavlja neformalni dijalog s Europskim parlamentom o pitanjima razvojne politike, bez obzira o njihovu izvoru financiranja. Nadzor Europskog fonda za razvoj (EDF) od strane Europskog parlamenta usklađuje se na dobrovoljnoj osnovi s pravima nadzora koja postoje na temelju općeg proračuna Unije, osobito u vezi s instrumentom za razvojnu suradnju, na temelju detaljnog uređenja koje se određuje u neformalnom dijalogu.

Europski parlament i Vijeće napominju da Komisija, između ostalog u cilju jačanja demokratskog nadzora razvojne politike, namjerava predložiti uključivanje EDF-a u proračun, počevši od 2021.

G. Suradnja institucija u proračunskom postupku u pogledu administrativnih rashoda

27. Uštede koje se podrazumijevaju na temelju gornje granice za naslov 5. kako je određeno u Prilogu Uredbi o VFO-u proporcionalno se dijele među svim institucijama, kao i među drugim tijelima Unije na temelju njihovih udjela u njihovim administrativnim proračunima.

Od svake institucije, tijela ili agencije očekuje se da predstavi procjene rashoda u godišnjem proračunskom postupku usklađene s smjericama navedenima u prvom stavku.

Kako bi se neutraliziralo dodatno gomilanje kapaciteta stvoreno produljenjem radnog vremena na 40 sati tjedno, Europski parlament, Vijeće i Komisija pristali su postupno smanjiti za 5 % broj svojeg osoblja kako je navedeno u planu radnih mjesta 1. siječnja 2013. ⁽¹⁾. To smanjenje trebalo bi se primjenjivati na sve institucije, tijela i agencije te izvršiti između 2013. i 2017. Smanjenje ne dira u proračunska prava Europskog parlamenta i Vijeća.

DIO III.

DOBRO FINANCIJSKO UPRAVLJANJE SREDSTVIMA UNIJE

A. Zajedničko upravljanje

28. Komisija osigurava da Europski parlament, Vijeće i Revizorski sud na svoj zahtjev dobiju bilo kakve informacije i dokumentaciju povezanu sa sredstvima Unije potrošenima putem međunarodnih organizacija, pribavljenima na temelju sporazuma o provjeri zaključenih s tim organizacijama, koje informacije i dokumentacija se smatraju nužnima za izvršavanje nadležnosti Europskog parlamenta, Vijeća ili Revizorskog suda u skladu s UFEU-om.

Izvešće o procjeni

29. U izvješću o procjeni koje je predviđeno člankom 318. UFEU-a, Komisija čini razliku između unutarnjih politika, čiji je fokus strategija Europa 2020., i vanjskih politika i koristi više podataka o uspješnosti, uključujući rezultate revizije uspješnosti, kako bi procijenila financije Unije na temelju ostvarenih rezultata.

Financijsko programiranje

30. Komisija dva puta godišnje, prvi put u travnju ili svibnju (zajedno s dokumentima priloženima nacrtu proračuna) i drugi put u prosincu ili siječnju (nakon donošenja općeg proračuna Unije), dostavlja potpuno financijsko programiranje za naslove 1. (osim podnaslova „Ekonomika, socijalna i teritorijalna kohezija”), 2. (samo za „okoliš” i „ribarstvo”) te 3. i 4. financijskog okvira. To programiranje, strukturirano prema naslovu, području politike i proračunskoj liniji, trebao bi određivati:

(a) zakonodavstvo na snazi, uz razlikovanje višegodišnjih programa od godišnjih djelovanja:

— za višegodišnje programe, Komisija bi trebala navesti postupak prema kojemu su oni doneseni (redovni ili posebni zakonodavni postupak), njihovo trajanje, ukupnu financijsku omotnicu i udio dodijeljen za administrativne rashode;

⁽¹⁾ Vijeće i Komisija već su proveli prvo smanjenje 1 % osoblja u skladu sa svojim planom radnih mjesta od 1. siječnja 2013.

— za godišnja djelovanja (povezana s pilot-projektima, pripremnim djelovanjima i agencijama) i djelovanja koja se financiraju u okviru ovlasti Komisije, Komisija bi trebala navesti višegodišnje procjene i navesti razlike koje preostaju do odobrenih gornjih granica utvrđenih u Delegiranoj uredbi Komisije (EU) br. 1268/2012 ⁽¹⁾;

(b) tekuće zakonodavne prijedloge: aktualne prijedloge Komisije koji su ažurirani.

Komisija bi trebala razmotriti načine za međusobno povezivanje financijskog programiranja sa svojim zakonodavnim programiranjem kako bi osigurala točnija i pouzdanija predviđanja. Za svaki zakonodavni prijedlog, Komisija bi trebala navesti je li uključen u program za travanj ili u program za prosinac. Europski parlament i Vijeće posebno bi trebali biti obaviješteni o:

(a) svim novim zakonodavnim aktima koji su doneseni i svim prijedlozima koji su u postupku donošenja, no koji nisu uključeni u program za travanj ili program za prosinac (s odgovarajućim iznosima);

(b) zakonodavstvu predviđenom u godišnjem zakonodavnom programu rada Komisije, uz navođenje bi li te aktivnosti mogle imati financijski učinak.

Kad god je potrebno, Komisija bi trebala naznačiti reprogramiranje do kojeg dolazi zbog novih zakonodavnih prijedloga.

B. Agencije i Europske škole

31. Prije podnošenja prijedloga za osnivanje nove agencije, Komisija bi trebala izraditi dobru, potpunu i objektivnu procjenu učinka, uzimajući u obzir, između ostalog, kritičnu masu osoblja i nadležnosti, aspekte troškova i koristi, supsidijarnost i proporcionalnost, učinak na nacionalne aktivnosti i aktivnosti Unije te proračunske posljedice za predmetni naslov rashoda. Na temelju tih podataka, te ne dovodeći u pitanje zakonodavne postupke koji uređuju osnivanje agencije, Europski parlament i Vijeće obvezuju se da će, u okviru proračunske suradnje, postići pravovremeni dogovor o financiranju predložene agencije.

Primjenjuju se sljedeći postupovni koraci:

⁽¹⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 1268/2012 od 29. listopada 2012. o pravilima za primjenu Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije (SL L 362, 31.12.2012., str. 1.).

— prvo, Komisija sustavno podnosi svaki prijedlog za osnivanje nove agencije prvom trijalogu nakon donošenja prijedloga te prikazuje financijsko izvješće priloženo nacrtu pravnog akta koji predlaže osnivanje agencije te prikazuje posljedice toga u preostalom razdoblju financijskog programiranja;

— drugo, tijekom zakonodavnog postupka Komisija pomaže zakonodavcu u procjeni financijskih posljedica predloženih izmjena. Te financijske posljedice trebalo bi razmotriti tijekom odgovarajućih zakonodavnih trijaloga;

— treće, prije zaključenja zakonodavnog postupka Komisija prikazuje ažurirani financijski izvještaj, uzimajući u obzir moguće izmjene od strane zakonodavca; taj završni financijski izvještaj uvrštava se na dnevni rad završnog zakonodavnog trijaloga te ga formalno odobrava zakonodavac. Također se uvrštava u dnevni red idućeg trijaloga o proračunu (u hitnim slučajevima, u pojednostavljenom obliku) s ciljem postizanja dogovora o financiranju;

— četvrto, dogovor postignut tijekom trijaloga, uzimajući u obzir proračunsku procjenu Komisije u odnosu na sadržaj zakonodavnog postupka, potvrđuje se u zajedničkoj izjavi. Taj sporazum podlozan je odobrenju Europskog parlamenta i Vijeća, u skladu s poslovnikom svakog od njih.

Isti postupak primijenio bi se na sve izmjene pravnog akta koji se tiče osnivanja agencije koji bi imao učinak na resurse dotične agencije.

Ako se zadaci agencije značajno izmijene bez izmjene pravnog akta kojim se osniva dotična agencija, Komisija je dužna obavijestiti Europski parlament i Vijeće putem revidiranog financijskog izvještaja, kako bi se omogućilo Europski parlament i Vijeće postignu pravovremeni dogovor o financiranju agencije.

32. Odgovarajuće odredbe iz Zajedničkog pristupa priloženog Zajedničkoj izjavi Europskog parlamenta, Vijeća Europske Unije i Europske komisije o decentraliziranim agencijama potpisanoj 19. lipnja 2012. trebalo bi propisno uzeti u obzir u proračunskom postupku.

33. Ako Vijeće guvernera predviđa osnivanje nove Europske škole, potrebno je primijeniti sličan postupak, *mutatis mutandis*, zbog proračunskih posljedica na opći proračun Unije.

Sastavljeno u Bruxellesu 9. prosinca 2013.

Za Vijeće
Predsjednik
J. BERNATONIS

Za Komisiju
J. LEWANDOWSKI
Član Komisije

Sastavljeno u Strasbourgu 10. prosinca 2013.

Za Europski parlament
Predsjednik
M. SCHULZ

PRILOG

Međuinstitucionalna suradnja tijekom proračunskog postupka

Dio A. Raspored proračunskog postupka

1. Institucije svake godine dogovaraju pragmatični raspored pravovremeno prije početka proračunskog postupka na temelju važeće prakse.

Dio B. Prioriteti u proračunskom postupku

2. Pravovremeno, prije nego što Komisija donese nacrt proračuna, saziva se trijalog u svrhu rasprave o mogućim prioritetima proračuna za dolazeću financijsku godinu.

Dio C. Utvrđivanje nacrta proračuna i ažuriranje procjena

3. Pozivaju se institucije, osim Komisije, da donesu izjavu o procjeni prihoda i rashoda do kraja ožujka.
4. Komisija svake godine predlaže nacrt proračuna koji prikazuje stvarne financijske potrebe Unije.

Pri tome uzima u obzir:

- (a) projekcije koje osiguravaju države članice u vezi sa strukturnim fondovima,
 - (b) sposobnost za korištenje odobrenih sredstava, pri čemu se nastoji održati čvrsta veza između odobrenih sredstava za preuzimanje obveza i odobrenih sredstava za plaćanja,
 - (c) mogućnosti za započinjanje novih politika putem pilot-projekata, ili novih pripremljenih djelovanja, ili oboje, ili za nastavljavanje višegodišnjih djelovanja koja završavaju, nakon što je procijenjeno je li moguće osigurati temeljni akt, u smislu Financijske uredbe (definicija temeljnog akta, nužnost donošenja temeljnog akta za provedbu i iznimke),
 - (d) potrebu da se osigura da su sve promjene u rashodima u odnosu na prethodnu godinu u skladu s ograničenjima proračunske discipline.
5. Institucije, koliko god je to moguće, izbjegavaju uključivanje u proračun stavki kod kojih su iznosi rashoda poslovanja beznačajni.
 6. Europski parlament i Vijeće također se obvezuju uzeti u obzir procjenu mogućnosti za provedbu proračuna koje je pripremila Komisija u nacrtima te u vezi s provedbom tekućeg proračuna.
 7. U interesu dobrog financijskog upravljanja te zbog učinaka značajnih promjena u glavama i poglavljima proračunske nomenklature na obveze odjela Komisije u vezi s izvješćivanjem o poslovanju, Europski parlament i Vijeće obvezuju se da će se o svim takvim velikim promjenama savjetovati s Komisijom tijekom postupka mirenja.
 8. U interesu lojalne i dobre institucionalne suradnje, Europski parlament i Vijeće obvezuju se održavati redovne i aktivne kontakte putem svojih pregovarača na svim razinama tijekom čitavog proračunskog postupka te posebice tijekom razdoblja mirenja. Europski parlament i Vijeće obvezuju se osigurati pravovremenu i trajnu uzajamnu razmjenu relevantnih informacija i dokumenata i na formalnoj i neformalnoj razini, kao i da će održavati tehničke ili neformalne sastanke, prema potrebi, tijekom postupka mirenja u suradnji s Komisijom. Komisija osigurava Europskom parlamentu i Vijeću pravovremen i ravnomjeran pristup informacijama i dokumentima.
 9. Do sazivanja Odbora za mirenje Komisija može, prema potrebi, izmijeniti nacrt proračuna u skladu s člankom 314. stavkom 2. UFEU-a uključujući ažuriranje procjena rashoda za poljoprivredu putem pisma izmjene. Komisija podnosi informacije o ažuriranjima na razmatranje Europskom parlamentu i Vijeću čim one postanu dostupne. Proračunskom tijelu dostavlja sve zahtijevane dobro utemeljene razloge.

Dio D. Proračunski postupak prije postupka mirenja

10. Trijalog se saziva pravovremeno prije čitanja u Vijeću kako bi se institucijama omogućila razmjena stajališta o nacrtu proračuna.
11. Kako bi Komisija mogla pravovremeno procijeniti provedivost izmjena koje su predvidjeli Europski parlament i Vijeće, a kojima se stvaraju nova pripremljena djelovanja ili pilot-projekti ili kojima se produljuju postojeći, Europski parlament i Vijeće obavješćuju Komisiju o svojim namjerama u tom pogledu, tako da se prva rasprava može održati već tijekom tog trijaloga.
12. Trijalog bi se mogao se sazvati prije glasovanja na plenarnoj sjednici Europskog parlamenta.

Dio E. **Postupak mirenja**

13. Ako Europski parlament usvoji izmjene stajališta Vijeća, predsjednik Vijeća, tijekom iste plenarne sjednice, primiti na znanje razlike u stajalištu dvaju institucija te će dati suglasnost da predsjednik Europskog parlamenta odmah sazove Odbor za mirenje. Pismo kojim se saziva Odbor za mirenje šalje se najkasnije prvog radnog dana u tjednu nakon završetka parlamentarne sjednice tijekom koje je glasovano na plenarnoj sjednici, a razdoblje mirenja započinje sljedeći dan. Razdoblje od 21 dana računa se u skladu s Uredbom Vijeća (EEZ, Euratom) br. 1182/71 ⁽¹⁾.
14. Ako se Vijeće ne može usuglasiti o svim izmjenama koje je usvojio Europski parlament, svoje bi stajalište trebao potvrditi slanjem pisma prije prvog trijaloga predviđenog za razdoblje mirenja. U tom slučaju Odbor za mirenje nastavlja postupati u skladu s uvjetima navedenim u sljedećim točkama.
15. Odborom za mirenje zajednički predsjedavaju predstavnici Europskog parlamenta i Vijeća. Sastancima Odbora za mirenje predsjedava supredsjedatelj iz institucije koja je domaćin sastanka. Svaka institucija, u skladu s vlastitim poslovnikom, određuje sudionike za svaki sastanak te definira svoje ovlasti za pregovore. Europski parlament i Vijeće na odgovarajućoj su razini zastupljeni u Odboru za mirenje, tako da se svaka delegacija može politički obvezati svoju instituciju te tako da se može ostvariti stvaran napredak u smjeru konačnog dogovora.
16. U skladu s člankom 314. stavkom 5. drugim podstavkom UFEU-a, Komisija sudjeluje u postupku Odbora za mirenje i poduzima sve potrebne inicijative radi usuglašavanja stajališta Europskog parlamenta i Vijeća.
17. Trijalozu se odvijaju tijekom postupka mirenja, na različitim razinama zastupljenosti, s ciljem rješavanja otvorenih pitanja i pripreme temelja za dogovor koji se treba postići u Odboru za mirenje.
18. Sastanci Odbora za mirenje i trijaloga održavaju se naizmjenice u prostorima Europskog parlamenta i prostorima Vijeća, s ciljem jednakomjernog korištenja infrastrukture, uključujući infrastrukturu za tumačenje.
19. Datumi sastanaka Odbora za mirenje i trijaloga određuju se unaprijed dogovorom triju institucija.
20. Odboru za mirenje stavlja se na raspolaganje zajednički skup dokumenata (ulazni dokumenti) koji uspoređuju različite korake proračunskog postupka ⁽²⁾. Ti dokumenti uključuju iznose „liniju po liniju”, ukupne iznose po naslovima VFO-a i pročišćeni dokument s iznosima i napomenama za sve proračunske linije koje se smatraju tehnički „otvorenima”. Ne dovodeći u pitanje konačnu odluku Odbora za mirenje, poseban dokument navodi sve proračunske linije koje se smatraju tehnički zatvorenima ⁽³⁾. Ti su dokumenti razvrstani prema proračunskoj nomenklaturi.

Drugi se dokumenti također prilažu ulaznim dokumentima za Odbor za mirenje, uključujući i pismo o izvršivosti Komisije o stajalištu Vijeća i amandmanima Europskog parlamenta; također sva pisma iz drugih institucija koja se tiču stajališta Vijeća ili amandmana Europskog parlamenta.

21. S ciljem postizanja dogovora do kraja razdoblja mirenja, trijalozu

- određuju područje pregovora o proračunskim pitanjima koja treba riješiti;
- potvrđuju popis proračunskih linija koje se smatraju tehnički zatvorenima, podložno konačnom dogovoru o čitavom proračunu financijske godine;
- raspravljaju o pitanjima navedenima u prvoj alineji s ciljem postizanja mogućih dogovora koje treba odobriti Odbor za mirenje;
- bave se tematskim pitanjima, uključujući naslove VFO-a.

Provizorni se zaključci zajednički donose tijekom svakog trijaloga ili odmah nakon njega, i istovremeno se dogovara dnevni red sljedećeg sastanka. Te zaključke bilježi institucija koja je domaćin trijaloga, a oni se smatraju privremeno odobrenima nakon 24 sata, ne dovodeći u pitanje konačnu odluku Odbora za mirenje.

22. Zaključci trijaloga i dokument za moguću podršku dostupan je Odboru za mirenje na njegovim sastancima, zajedno imaju s proračunskim linijama u pogledu kojih je ostvaren provizorni dogovor tijekom trijaloga.

⁽¹⁾ Uredba (EEZ, Euratom) br. 1182/71 Vijeća od 3. lipnja 1971. o utvrđivanju pravila koja se primjenjuju na razdoblja, datume i rokove (SL L 124, 8.6.1971., str. 1.).

⁽²⁾ Različiti koraci uključuju: proračun tekuće financijske godine (uključujući donesene izmjene proračuna); početni nacrt proračuna; stajalište Vijeća o nacrtu proračuna; izmjene Europskog parlamenta u odnosu na stajalište Vijeća i pisma izmjenjena koje predlaže Komisija (ako ih još nisu u potpunosti odobrile sve institucije).

⁽³⁾ Proračunska linija koja se smatra tehnički zatvorenom jest linija oko koje ne postoji neslaganje između Europskog parlamenta i Vijeća i za koju nije predloženo pismo izmjene.

23. Zajednički tekst iz članka 314. stavka 5. UFEU-a zajednički utvrđuju tajništva Europskog parlamenta i Vijeća uz pomoć Komisije. On se sastoji od pisma o prijenosu upućenog predsjednicima Europskog parlamenta i Vijeća koje šalju predsjedateljima dvaju delegacija, a koje sadrži datum dogovora na Odboru za mirenje i priloge koji uključuju:

- iznose za svaku pojedinu liniju za sve proračunske stavke i ukupne iznose po naslovima VFO-a;
- pročišćeni dokument koji navodi iznose i konačni tekst svih linija koje su izmijenjene tijekom postupka mirenja;
- popis linija koje nisu izmijenjene u odnosu na nacrt proračuna ili stajalište Vijeća o proračunu.

Odbor za mirenje također može odobriti zaključke i moguće zajedničke izjave u vezi s proračunom.

24. Zajednički tekst prevodi se na sve službene jezike institucija Unije (od strane službi Europskog parlamenta) i podnosi se na odobrenje Europskom parlamentu i Vijeću u razdoblju od četrnaest dana od dana postizanja dogovora o zajedničkom tekstu u skladu s točkom 23.

Proračun je predmet pravno-jezične finalizacije nakon donošenja zajedničkog teksta, povezivanjem priloga zajedničkog teksta s proračunskim linijama koje nisu izmijenjene tijekom postupka mirenja.

25. Institucija koja je domaćin sastanka (trijaloga ili mirenja) osigurava infrastrukturu za tumačenje s punim jezičnim uređenjem koje se primjenjuje na sastanke Odbora za mirenje i *ad hoc* jezičnim uređenjem za trijaloge.

Institucija koja je domaćin sastanka osigurava umnožavanje i distribuciju radnih dokumenata.

Službe triju institucija surađuju u kodiranju rezultata pregovora s ciljem dovršenja zajedničkog teksta.

Dio F. **Izmjene proračuna**

Opća načela

26. Imajući na umu da su izmjene proračuna često usredotočene na posebna i ponekad hitna pitanja, institucije su suglasne s načelima koja slijede u svrhu osiguranja odgovarajuće međuinstitucionalne suradnje s ciljem neometanog i brzog postupka odlučivanja za izmjene proračuna uz izbjegavanje, u najvećoj mogućoj mjeri, sazivanja sastanaka mirenja u vezi s izmjenama proračuna.

27. Institucije u najvećoj mogućoj mjeri nastoje ograničiti broj izmjena proračuna.

Raspored

28. Komisija unaprijed obavještava Europski parlament i Vijeće o mogućim datumima donošenja nacrt izmjena proračuna ne dovodeći u pitanje konačni datum donošenja.

29. Svaki u skladu sa svojim unutarnjim poslovnikom, Europski parlament i Vijeće nastoje ispitati nacrt izmjene proračuna koji predlaže Komisija, što prije nakon što ga Komisija donese.

30. Kako bi se postupak ubrzao, Europski parlament i Vijeće osiguravaju da su njihovi rasporedi rada u najvećoj mogućoj mjeri usklađeni kako bi se postupak mogao provesti na dosljedan i usklađen način. Stoga nastoje što prije uspostaviti indikativni raspored za različite faze koje vode do konačnog donošenja izmjene proračuna.

Europski parlament i Vijeće uzimaju u obzir relativnu hitnost izmjene proračuna i potrebu da se isti pravovremeno odobri kako bi stupio na snagu tijekom dotične financijske godine.

Suradnja tijekom čitanja

31. Institucije tijekom cijelog postupka surađuju u dobroj vjeri omogućujući, što je više moguće, donošenje izmjena proračuna u ranoj fazi postupka.

Prema potrebi, i u slučaju mogućeg razilaženja, Europski parlament ili Vijeće prije bilo koji zauzme svoje konačno stajalište o izmjeni proračuna, ili Komisija u bilo kojem trenutku, mogu predložiti sazivanje posebnog trijaloga u svrhu rasprave o razilaženjima i pokušaja postizanja kompromisa.

32. Svi nacrti izmjena proračuna koje predlaže Komisija, a koji još nisu konačno odobreni, sustavno se uvrtavaju na dnevni red trijaloga planiranih za godišnji proračunski postupak. Komisija predlaže nacrt izmjena proračuna, a Europski parlament i Vijeće, koliko god je moguće, izvješćuju o svojim stajalištima prije trijaloga.

33. Ako se tijekom trijaloga postigne kompromis, Europski parlament i Vijeće obvezuju se uzeti u obzir rezultate trijaloga prilikom rasprave o izmjeni proračuna u skladu s UFEU-om i svojim poslovnima.

Suradnja nakon čitanja

34. Ako Europski parlament odobri stajalište Vijeća bez izmjena, donosi se izmjena proračuna u skladu s UFEU-om.
35. Ako Europski parlament donese izmjene većinom svojih članova, primjenjuje se članak 314. stavak 4. točka (c) UFEU-a. Međutim, prije nego što se sastane Odbor za mirenje, saziva se trijalog:
- ako se tijekom trijaloga postigne dogovor te podložno dogovoru Europskog parlamenta i Vijeća o rezultatima trijaloga, mirenje se zaključuje putem razmjene pisama bez sastanka Odbora za mirenje.
 - ako se tijekom trijaloga ne postigne dogovor, Odbor za mirenje sastaje se i organizira rad u skladu s okolnostima, s ciljem što većeg napretka u postupku odlučivanja prije kraja roka od dvadeset i jednog dana koji je naveden u članku 314. stavku 5. UFEU-a. Odbor za mirenje može zaključiti svoju aktivnost putem razmjene pisama.

Dio G. **„Reste à liquider” (RAL)**

36. S obzirom na potrebu urednog povećanja ukupnih odobrenih sredstava za plaćanje u odnosu na odobrena sredstva za preuzimanje obveza s ciljem izbjegavanja abnormalnih pomaka RAL-a iz jedne godine u drugu, Europski parlament, Vijeće i Komisija suglasni su da će pažljivo pratiti razinu RAL-a kako bi se umanjio rizik od ugrožavanja provedbe programa Unije zbog nedostatka odobrenih sredstava za plaćanje na kraju VFO-a.

Kako bi se osigurala upravljiva razina i profil za plaćanja u svim naslovima, dosljedno se u svim naslovima primjenjuju pravila o prestanku obveza, posebice pravila o automatskom prestanku obveza.

Tijekom proračunskog postupka, tri se institucije redovito sastaju s ciljem zajedničkog ocjenjivanja postojećeg stanja i izgleda za provedbu proračuna u tekućoj i narednim godinama. Ta je suradnja u obliku namjenskih međuinstitucionalnih sastanaka na odgovarajućoj razini, prije kojih Komisija osigurava detaljne informacije o postojećem stanju, razvrstane prema fondu i državi članici, u vezi s provedbom plaćanja, primljenim zahtjevima za povrat i revidiranim predviđanjima. Posebice kako bi se osiguralo da Unija može ispuniti sve svoje financijske obveze koje proizlaze iz postojećih i budućih obveza u razdoblju od 2014. do 2020. u skladu s člankom 323. UFEU-a, Europski parlament i Vijeće analiziraju i raspravljaju o procjenama Komisije u vezi s potrebnom razinom odobrenih sredstava za plaćanje.

PRILOG XII.

Sporazum između Europskog parlamenta i Komisije o postupcima za provedbu Odluke Vijeća 1999/468/EZ kojom se propisuju postupci za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji, kako je izmijenjena Odlukom 2006/512/EZ

Obavješćavanje Europskog parlamenta

1. U skladu s člankom 7. stavkom 3. Odluke 1999/468/EZ¹, Komisija je dužna redovito izvještavati Europski parlament o radu odbora² u skladu s dogovorima koji osiguravaju transparentan i učinkovit sustav prijenosa te utvrđivanje proslijeđenih informacija i različitih faza postupka. Zbog toga Europski parlament mora istovremeno i pod istim uvjetima važećim za članove odbora zaprimiti prijedloge dnevnog reda za sjednice odbora, nacrt provedbenih mjera koji se predaje tim odborima na temelju glavnih akata donesenih u skladu s postupkom iz članka 251. Ugovora, rezultate glasovanja, sažetke zapisnika sa sjednica i popise tijela kojima pripadaju osobe koje su države članice odredile da ih predstavljaju.

Registar

2. Komisija osniva registar koji sadrži sve dokumente proslijeđene Europskom parlamentu³. Europski parlament ima izravan pristup registru. U skladu s člankom 7. stavkom 5. Odluke 1999/468/EZ, objavit će se upućivanja svih dokumenata proslijeđenih Europskom parlamentu.

3. U skladu s obvezama koje je Komisija preuzela u svojoj izjavi o članku 7. stavku 3. Odluke 1999/468/EZ⁴ i čim se ispune potrebni tehnički uvjeti, registar iz stavka 2. posebno će omogućiti:

- jasno određivanje dokumenata u okviru istog postupka i bilo kakvih promjena provedbene mjere u svakoj fazi postupka;
- navođenje faze postupka i rasporeda;
- jasno razlikovanje nacrta mjera koje je Europski parlament primio u isto vrijeme kao i članovi odbora u skladu s pravom na informiranje od konačnog nacrta nakon mišljenja odbora koje se šalje Europskom parlamentu;
- jasno utvrđivanje bilo kakve promjene u usporedbi s dokumentima koji su već poslani Europskom parlamentu.

¹SL L 184, 17. 7. 1999., str. 23. Odluka izmijenjena Odlukom 2006/512/EZ (SL L 200, 22. 7. 2006., str. 11).

²U ovom sporazumu riječ "odbor" odnosi se na odbore osnovane u skladu s Odlukom 1999/468/EU, osim ako se izričito navodi da je riječ o drugom odboru.

³Ciljni datum za osnivanje registra je 31. ožujka 2008.

⁴SL C 171, 22. 7. 2006., str. 21.

4. Kada nakon prijelaznog razdoblja koje počinje od stupanja na snagu ovog sporazuma, Europski parlament i Komisija zaključe da je sustav operativan i zadovoljavajući, prijenos dokumenata Europskom parlamentu obavlja se preko elektroničke obavijesti pomoću poveznice na registar iz stavka 2. Odluka se donosi na temelju razmjene pisama između predsjednika obiju institucija. Dokumenti se tijekom prijelaznog razdoblja šalju Europskom parlamentu u obliku priloga elektroničkoj pošti.

5. Nadalje, Komisija je suglasna da se Europskom parlamentu radi obavijesti i na zahtjev nadležnog parlamentarnog odbora šalju posebni nacrti mjera za provedbu glavnih akata koji su, iako nisu doneseni u skladu s postupkom iz članka 251. Ugovora, od osobite važnosti za Europski parlament. Te se mjere unose u registar iz stavka 2. o čemu se obavještava Europski parlament.

6. Osim pristupa sažetku zapisnika iz stavka 1., Europski parlament može zatražiti pristup zapisnicima sa sjednica odbora⁵. Komisija ispituje svaki zahtjev zasebno u skladu s pravilima o povjerljivosti navedenima u Prilogu 1. Okvirnom sporazumu o odnosima između Europskog parlamenta i Komisije⁶.

Povjerljivi dokumenti

7. Povjerljivi dokumenti obrađuju se u skladu s internim administrativnim postupcima koje sastavlja svaka institucija s namjerom pružanja svih potrebnih jamstava.

Rezolucije Europskog parlamenta u skladu s člankom 8. Odluke 1999/468/EZ

8. U skladu s člankom 8. Odluke 1999/468/EC, Europski parlament može u obrazloženoj rezoluciji izjaviti da nacrti mjera za provedbu glavnog akta donesenog u skladu s postupkom iz članka 251. Ugovora prekoračuju provedbene ovlasti predviđene tim glavnim aktom.

9. Europski parlament takve će rezolucije donijeti u skladu sa svojim Poslovníkom; u razdoblju od mjesec dana od dana primitka konačnog nacrta provedbenih mjera u jezičnim verzijama predanim članovima nadležnog odbora.

10. Europski parlament i Komisija suglasni su da je u interesu dobrog upravljanja potrebno trajno odrediti kraći rok za neke vrste hitnih provedbenih mjera o kojima se treba odlučiti u kratkom roku. To se prvenstveno odnosi na neke vrste mjera vezanih uz vanjskopolitičko djelovanje, uključujući humanitarnu i hitnu pomoć, zaštitu zdravlja i sigurnosti, sigurnost prijevoza i izuzeća od propisa javne nabave. Sporazum između člana Komisije i predsjednika nadležnog parlamentarnog odbora propisuje sve vrste mjera o kojima je riječ i važeće rokove. Ovakav sporazum mogu opozvati obje strane u bilo kojem trenutku.

11. Ne dovodeći u pitanje slučajeve iz stavka 10., rok je kraći za hitne slučajeve te slučajeve mjera vezanih za svakodnevna administrativna pitanja i/ili s ograničenim rokom valjanosti. Taj rok može biti vrlo kratak u iznimno hitnim slučajevima, posebno zbog javnog zdravlja. Nadležni član Komisije odlučuje o primjerenom roku i navodi razloge za određivanje takvog roka. U takvim slučajevima Europski parlament može iskoristiti postupak kojim se primjena

⁵Vidi presudu Prvostupanjškog suda Europskih zajednica od 19. srpnja 1999. u slučaju T-188/97 Rothmans protiv Komisije [1999] ECR II-2463.

⁶SL C 117 E, 18. 5. 2006., str. 123.

članka 8. Odluke 1999/468/EZ delegira na nadležni parlamentarni odbor, koji može poslati odgovor Komisiji unutar tog zadanog roka.

12. Čim službe Komisije procijene da će se nacrti mjera iz stavaka 10. i 11. možda morati predati odboru, o tome neslužbeno obavještavaju tajništvo parlamentarnog odbora ili nadležne odbore. Čim se članovima odbora predaju prvotni nacrti mjera, službe Komisije obavještavaju tajništvo parlamentarnog odbora ili parlamentarnih odbora o njihovoj hitnosti i o rokovima koji su važeći nakon predaje konačnog nacrta.

13. Nakon što Europski parlament donese rezoluciju iz stavka 8. ili odgovor iz stavka 11., nadležni član Komisije obavještava Europski parlament ili, ako je potrebno, nadležni parlamentarni odbor o radnjama koje Komisija namjerava poduzeti.

14. Podaci iz stavaka 10. i 13. unose se u registar.

Regulatorni postupak s kontrolom

15. U slučaju primjene regulatornog postupka s kontrolom i nakon glasovanja u odboru, Komisija obavještava Europski parlament o važećim rokovima. Sukladno stavku 16., rokovi počinju teći tek nakon što Europski parlament primi sve jezične verzije.

16. Kada se primjenjuje kraći rok (članak 5.a stavak 5. točka (b) Odluke 1999/468/EZ) i u hitnim slučajevima (članak 5.a stavak 6. Odluke 1999/468/EZ), rokovi počinju teći od dana kada je Europski parlament primio konačni nacrt provedbenih mjera u jezičnim verzijama koje su podnesene članovima odbora, osim ako se predsjednik nadležnog odbora ne usprotivi. U svakom slučaju, Komisija nastoji proslijediti sve jezične verzije Europskom parlamentu što je prije moguće. Čim službe Komisije procijene da će se nacrti mjera iz članka 5.a stavka 5. točke (b) ili stavka 6. možda morati predati odboru, neslužbeno obavještavaju tajništvo parlamentarnog odbora ili nadležne odbore.

Financijske usluge

17. U skladu s izjavom o članku 7. stavku 3. Odluke 1999/468/EZ, Komisija se obvezuje da će u pogledu financijskih usluga:

- osigurati da dužnosnik Komisije koji predsjedava sjednicom odbora obavijesti Europski parlament, na njegov zahtjev nakon svake sjednice, o raspravama u vezi s nacrtom provedbenih mjera koje su predane tom odboru;
- usmeno ili pisanim putem odgovoriti na sva pitanja u vezi s raspravama o nacrtu provedbenih mjera predanih odboru.

Naposljetku, Komisija osigurava da se obveze preuzete na plenarnoj sjednici Parlamenta 5. veljače 2002.⁷ i ponovno potvrđene na plenarnoj sjednici 31. ožujka 2004.⁸ te obveze iz točaka 1. do 7. pisma od 2. listopada 2001.⁹ povjerenika Bolkesteina upućenog predsjednici Odbora Europskog parlamenta za ekonomsku i monetarnu politiku, poštuju u pogledu cijelog sektora

⁷SL C 284 E, 21. 11. 2002., str. 19.

⁸SL C 103 E, 29. 4. 2004., str. 446 i doslovno izvješće postupaka (CRE) plenarne sjednice Parlamenta 31. ožujka 2004., pod točkom 'Glasovanje'.

⁹SL C 284 E, 21.11.2002., str. 83.

financijskih usluga (uključujući vrijednosne papire, banke, osiguranje, mirovine i računovodstvo).

Kalendar rada Parlamenta

18. Osim u slučajevima za koje vrijede kraći rokovi ili u hitnim slučajevima, Komisija pri prosljeđivanju nacрта provedbenih mjera iz ovog sporazuma uzima u obzir razdoblja stanki Europskog parlamenta (zima, ljeto, europski izbori), kako bi Parlamentu omogućila izvršavanje njegovih ovlasti u okviru roka propisanog Odlukom 1999/468/EZ i ovog sporazuma.

Suradnja Europskog parlamenta i Komisije

19. Dvije institucije izražavaju spremnost na međusobnu pomoć kako bi se osigurala potpuna suradnja u vezi s posebnim provedbenim mjerama. S tim ciljem uspostavljaju se potrebni kontakti na administrativnoj razini.

Prethodni sporazumi

20. Ovim sporazumom zamjenjuje se sporazum između Europskog parlamenta i Komisije iz 2000. godine o postupcima za provedbu Odluke Vijeća 1999/468/EZ¹⁰. U mjeri u kojoj se na njih odnose, Europski parlament i Komisija sljedeće sporazume smatraju nevažećima i bez učinka: Sporazum Plumb/Delors iz 1988. godine, Sporazum Samland/Williamson iz 1996. godine i *modus vivendi*¹¹ iz 1994. godine.

¹⁰SL L 256, 10. 10. 2000., str. 19.

¹¹SL C 102, 4. 4. 1996., str. 1.

32011R0182

28.2.2011.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 55/13

UREDBA (EZ) br. 182/2011 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 16. veljače 2011.

o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 291. stavak 3.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnima parlamentima,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽¹⁾,

budući da:

(1) Ako su za provedbu pravno obvezujućih akata Unije potrebni jednaki uvjeti, tim se aktima (dalje u tekstu "temeljni akti") provedbene ovlasti dodjeljuju Komisiji, ili, u valjano utemeljenim slučajevima i u slučajevima iz članka 24. i 26. Ugovora o Europskoj uniji, Vijeću.

(2) Zakonodavac poštujući kriterije utvrđene u Ugovoru o funkcioniranju Europske unije ("UFEU") odlučuje u vezi sa svakim temeljnim aktom o tome hoće li dodijeliti provedbene ovlasti Komisiji u skladu s člankom 291. stavkom 2. tog Ugovora.

(3) Do sada je izvršavanje provedbenih ovlasti Komisije uređeno Odlukom Vijeća 1999/468/EZ ⁽²⁾.

(4) UFEU-om se sada od Europskog parlamenta i Vijeća zahtijeva utvrđivanje općih pravila i načela na temelju kojih države članice nadziru izvršavanje provedbenih ovlasti Komisije.

(5) Potrebno je osigurati da postupci za takav nadzor budu jasni, učinkoviti i razmjerni prirodi provedbenih akata, te da odražavaju institucionalne zahtjeve UFEU-a, kao i stečena iskustva i praksu u provedbi Odluke 1999/468/EZ.

(6) U tim temeljnim aktima koji zahtijevaju nadzor država članica u odnosu na donošenje provedbenih akata

Komisije primjereno je za potrebe takve kontrole uspostaviti odbore sastavljene od predstavnika država članica kojima predsjedava Komisija.

(7) Nadzorni bi mehanizam prema potrebi trebao uključivati upućivanje na žalbeni odbor, koji bi se trebao sastajati na odgovarajućoj razini.

(8) U interesu pojednostavljenja Komisija bi trebala izvršavati provedbene ovlasti u skladu s jednim od samo dva postupka, tj. savjetodavnim postupkom ili postupkom ispitivanja.

(9) Radi daljnjeg pojednostavljenja na odbore bi trebalo primjenjivati zajednička postupovna pravila, uključujući ključne odredbe o njihovom djelovanju i mogućnost davanja mišljenja pisanim postupkom.

(10) Trebalo bi utvrditi kriterije prema kojima se utvrđuje postupak za donošenje provedbenih akata Komisije. Radi postizanja veće dosljednosti postupovni bi zahtjevi trebali biti razmjerni prirodi i utjecaju provedbenih akata koji će se donijeti.

(11) Postupak ispitivanja trebao bi se posebno primijeniti za donošenje akata općenitog područja primjene namijenjenih za provedbu temeljnih akata i posebnih provedbenih akata s potencijalno važnim utjecajem. Taj bi postupak trebao osigurati da Komisija ne može donijeti provedbene akte, ako nisu u skladu s mišljenjem odbora, osim u iznimnim okolnostima kada se mogu primjenjivati u ograničenom vremenskom razdoblju. Postupak bi također trebao osigurati da Komisija može provjeriti nacrt provedbenih akata, ako odbor nije dao mišljenje, uzimajući u obzir stajališta izražena u okviru odbora.

(12) Pod uvjetom da su temeljnim aktom Komisiji dodijeljene provedbene ovlasti u vezi programa koji imaju značajne proračunske posljedice ili su namijenjeni trećim zemljama trebalo bi primijeniti postupak ispitivanja.

⁽¹⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 16. prosinca 2010. (još nije objavljeno u Službenom listu) i odluka Vijeća od 14. veljače 2011.

⁽²⁾ SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

- (13) Predsjednik bi odbora trebao nastojati pronaći rješenja koja zahtijevaju najširu moguću potporu unutar odbora ili žalbenog odbora i trebao bi objasniti u kojoj su mjeri uzete u obzir rasprave prijedlozi izmjena. U tu bi svrhu Komisija trebala obratiti posebnu pozornost na stajališta izražena u okviru odbora ili žalbenog odbora u pogledu nacrti konačnih antidampinskih ili kompenzacijskih mjera.
- (14) Prilikom razmatranja donošenja ostalih nacrtima predviđenih provedbenih akata o posebno osjetljivim sektorima, posebno o oporezivanju, zdravlju potrošača, sigurnosti hrane i zaštiti okoliša, Komisija će, kako bi pronašla uravnoteženo rješenje, u najvećoj mogućoj mjeri djelovati na takav način da izbjegne suprotstavljanje bilo kojem prevladavajućem stajalištu koje može nastati u okviru žalbenog odbora protiv primjerenosti provedbenog akta.
- (15) Savjetodavni bi se postupak u pravilu trebao primjenjivati u svim drugim slučajevima ili ako se taj postupak smatra prikladnijim.
- (16) Kada je to predviđeno u temeljnom aktu, trebalo bi omogućiti donošenje provedbenih akata koji se zbog žurnosti primjenjuju bez odlaganja.
- (17) Europski parlament i Vijeće trebali bi pravodobno i redovito obavješćivati o odborskom postupku.
- (18) Europski parlament ili Vijeće trebali bi moći u svakom trenutku obavijestiti Komisiju da nacrt provedbenog akta prema njihovom mišljenju prelazi provedbene ovlasti predviđene u temeljnom aktu, uzimajući u obzir njihova prava preispitivanja zakonitosti akata Unije.
- (19) Javni pristup informacijama o odborskim postupcima trebalo bi osigurati u skladu s Uredbom (EZ) br.1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije ⁽¹⁾.
- (20) Registar s podacima o postupcima odbora trebala bi voditi Komisija. Stoga bi se pravila o zaštiti povjerljivih dokumenata koja se primjenjuje na Komisiju također trebala primjenjivati na korištenje registra.
- (21) Odluku 1999/468/EZ trebalo bi staviti izvan snage. Kako bi se osigurao prijelaz između režima iz Odluke 1999/468/EZ i ove Uredbe, svako upućivanje u postojećem zakonodavstvu na postupke iz te Odluke treba, s iznimkom regulatornog postupka s kontrolom predviđenom u njezinom članku 5.a, razumjeti kao upućivanje na odgovarajuće postupke predviđene ovom Uredbom. Učinke članka 5.a Odluke 1999/468/EZ trebalo bi privremeno zadržati za potrebe postojećih temeljnih akata koji upućuju na taj članak.
- (22) Ova Uredba ne utječe na ovlasti Komisije u vezi provedbe pravila o tržišnom natjecanju, kako je utvrđeno UFEU-om,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Predmet

Ovom se Uredbom utvrđuju opća pravila i načela koja uređuju mehanizme primjenjive kada se pravno obvezujućim aktom Unije (dalje u tekstu "temeljni akt") utvrdi potreba za jednakim uvjetima provedbe te zahtijeva nadzor država članica donošenja provedbenih akata Komisije.

Članak 2.

Izbor postupka

1. Temeljni akt može osigurati primjenu savjetodavnog postupka ili postupka ispitivanja, uzimajući u obzir prirodu ili učinak potrebnog provedbenog akta.

2. Postupak ispitivanja posebno se primjenjuje na donošenje:

(a) provedbenih akata općenitog područja primjene;

(b) ostalih provedenih akata koji se odnose na:

i. programe sa značajnim posljedicama;

ii. zajedničku poljoprivrednu i zajedničku ribarstvenu politiku;

iii. okoliš, sigurnost ili zaštitu zdravlja i sigurnosti, ljudi, životinja ili biljaka;

iv. zajedničku trgovinsku politiku;

v. oporezivanje.

⁽¹⁾ SL L 145, 31.5.2001., str. 43.

3. Savjetodavni postupak primjenjuje se u pravilu za donošenje provedbenih akata, koja ne pripadaju u područje primjene stavka 2. Međutim savjetodavni postupak može se u opravdanim slučajevima primijeniti za donošenje provedbenih akata iz stavka 2.

Članak 3.

Zajedničke odredbe

1. Zajedničke odredbe iz ovog članka primjenjuju se na sve postupke iz članaka od 4. do 8.

2. Komisiji pomaže odbor koji je sastavljen od predstavnika država članica. Odborom predsjedava predstavnik Komisije. Predsjednik ne sudjeluje u glasovanju odbora.

3. Predsjednik podnosi odboru nacrt provedbenog akta koji će donijeti Komisija.

Osim u opravdanim slučajevima, predsjednik saziva sastanak najmanje 14 dana nakon podnošenja nacrta provedbenog akta i nacrta dnevnog reda odboru. Odbor daje svoje mišljenje o nacrtu provedbenog akta u roku koji predsjednik može utvrditi s obzirom na žurnost predmeta. Rokovi su proporcionalni i omogućavaju članovima odbora pravodobno i učinkovito razmatranje nacrta provedbenog akta i izražavanje stajališta.

4. Dok odbor ne donese mišljenje, bilo koji član odbora može predložiti izmjene, a predsjednik može predstaviti izmijenjene verzije nacrta provedbenog akta.

Predsjednik nastoji pronaći rješenja koja imaju najširu moguću potporu u odboru. Predsjednik obavješćuje odbor o načinu uzimanja u obzir rasprava i prijedloga za izmjene, posebno što se tiče onih prijedloga koji su bili u velikoj mjeri podržani unutar odbora.

5. Predsjednik može u opravdanim slučajevima dobiti mišljenje odbora pisanim postupkom. Predsjednik dostavlja članovima odbora prijedlog provedbenog akta i utvrđuje rok za dostavu mišljenja s obzirom na žurnost predmeta. Smatra se da je svaki član odbora koji se ne protivi nacrtu provedbenog akta ili koji se izričito ne suzdrži od glasanja o aktu prije isteka tog roka prešutno pristao na nacrt provedbenog akta.

Osim ako je drukčije određeno u temeljnom aktu, pisani postupak se prekida bez rezultata, ako u roku iz prvog podstavka to odluči predsjednik ili zahtijeva član odbora. U tom slučaju predsjednik saziva sjednicu odbora u prihvatljivom roku.

6. Mišljenje Odbora bilježi se u zapisnik. Članovi odbora imaju pravo zahtijevati da se njihovo mišljenje zabilježi u zapisnik. Predsjednik dostavlja zapisnik članovima odbora bez odlaganja.

7. Nadzorni mehanizam prema potrebi uključuje upućivanje na žalbeni odbor.

Žalbeni odbor usvaja svoj poslovnik običnom većinom članova na prijedlog Komisije.

Ako se sazove žalbeni odbor, on se sastaje najranije 14 dana, osim u opravdanim slučajevima, i najkasnije 6 tjedana od dana upućivanja. Ne dovodeći u pitanje stavak 3., žalbeni odbor dostavlja svoje mišljenje u roku od 2 mjeseca od dana upućivanja.

Žalbenim odborom predsjedava predstavnik Komisije.

Predsjednik određuje dan sastanka žalbenog odbora u bliskoj suradnji s članovima odbora, kako bi se državama članicama i Komisiji omogućila odgovarajuća razina zastupljenosti. Komisija saziva prvi sastanak žalbenog odbora do 1. travnja 2011. radi donošenja njegovog poslovnika.

Članak 4.

Savjetodavni postupak

1. Kada se primjenjuje savjetodavni postupak, odbor daje svoje mišljenje prema potrebi i glasanjem. U slučaju glasanja mišljenje se donosi običnom većinom glasova članova.

2. Komisija odlučuje o nacrtu provedbenog akta koji treba donijeti, uzimajući u obzir što je više moguće zaključke iz rasprava unutar odbora i dostavljena mišljenja.

Članak 5.

Postupak ispitivanja

1. Kada se primjenjuje postupak ispitivanja za akte koji se donose na prijedlog Komisije, odbor donosi mišljenje većinom, kako je propisano u članku 16. stavcima 4. i 5. Ugovora o Europskoj uniji i, prema potrebi članku 238. stavku 3. UFEU-a. Glasovi predstavnika država članica unutar odbora ponderiraju se na način predviđen u tim člancima.

2. Kada je mišljenje odbora pozitivno, Komisija donosi nacrtom predviđeni provedbeni akt.

3. Ne dovodeći u pitanje članak 7., kada je mišljenje odbora negativno, Komisija ne donosi nacrtom predviđeni provedbeni akt. Ako se smatra da je provedbeni akt potreban, predsjednik može podnijeti izmijenjenu verziju nacrtu provedbenog akta istom odboru u roku od dva mjeseca od davanja negativnog mišljenja ili podnijeti nacrt provedbenog akta žalbenom odboru na daljnje razmatranje u roku od mjesec dana od davanja mišljenja.

4. Kada mišljenje nije dano, Komisija može donijeti nacrtom predviđeni provedbeni akt, osim u slučajevima iz drugog podstavka. Kada Komisija ne donese nacrtom predviđeni provedbeni akt, predsjednik može podnijeti odboru njegovu izmijenjenu verziju.

Ne dovodeći u pitanje članak 7. Komisija ne donosi nacrtom predviđeni provedbeni akt ako:

(a) se taj akt odnosi na poreze, financijske usluge, zaštitu zdravlja i sigurnosti ljudi, životinja ili biljaka, ili konačne multilateralne mjere zaštite;

(b) temeljni akt propisuje da se nacrtom predviđeni provedbeni akt ne može donijeti bez mišljenja; ili

(c) se članovi odbora protive aktu običnom većinom.

U svakom od slučajeva iz drugog podstavka, ako se smatra da je provedbeni akt potreban, predsjednik može podnijeti izmijenjenu verziju tog akta istom odboru u roku od dva mjeseca od glasovanja ili podnijeti nacrt provedbenog akta žalbenom odboru na daljnje razmatranje u roku od mjesec dana od glasovanja.

5. Odstupajući od stavka 4. sljedeći postupak se primjenjuje na donošenje nacrtom predviđenih konačnih antidampinskih ili kompenzacijskih mjera, ako mišljenje odbora nije dano i ako se njegovi članovi protive nacrtu provedbenog akta običnom većinom.

Komisija provodi savjetovanje s državama članicama. Najranije četrnaest dana a najkasnije mjesec dana nakon sastanka odbora, Komisija obavješćuje članove odbora o rezultatima tog savjetovanja i podnosi nacrt provedbenog akta žalbenom odboru. Odstupajući od članka 3. stavka 7. žalbeni odbor sastaje se najranije četrnaest dana, a najkasnije mjesec dana nakon podnošenja nacrtu provedbenog akta. Žalbeni odbor dostavlja svoje mišljenje u skladu s člankom 6. Rokovi utvrđeni u ovom stavku ne dovode u pitanje potrebu poštovanja rokova utvrđenih u relevantnim temeljnim aktima.

Članak 6.

Upućivanje na žalbeni odbor

1. Žalbeni odbor donosi svoje mišljenje većinom iz članka 5. stavka 1.

2. Dok se ne donese mišljenje, svaki član žalbenog odbora može predložiti izmjene nacrtu provedbenog akta i predsjednik može odlučiti hoće li ga mijenjati ili ne.

Predsjednik odbora nastoji pronaći rješenja koja imaju najširu moguću potporu unutar žalbenog odbora.

Predsjednik obavješćuje žalbeni odbor o načinu uzimanja u obzir rasprava i prijedloga za izmjene, posebno što se tiče onih prijedloga koji su bili u velikoj mjeri podržavani unutar žalbenog odbora.

3. Kada je mišljenje žalbenog odbora pozitivno, Komisija donosi nacrtom predviđeni provedbeni akt.

Kada mišljenje nije dano, Komisije može donijeti nacrtom predviđeni provedbeni akt.

Kada je mišljenje žalbenog odbora negativno, Komisija ne donosi nacrtom predviđeni provedbeni akt

4. Odstupajući od stavka 3. Komisija ne usvaja nacrtom predviđene mjere za konačne multilateralne zaštitne mjere, ako većina iz članka 5. stavka 1. ne usvoji pozitivno mišljenje.

5. Odstupajući od stavka 1. žalbeni odbor do 1. rujna 2012. daje svoje mišljenje o prijedlozima konačnih antidampinskih ili kompenzacijskih mjera usvojeno običnom većinom glasova svojih članova.

Članak 7.

Donošenje provedbenih akata u iznimnim slučajevima

Odstupajući od članka 5. stavka 3. i drugog podstavka članka 5. stavka 4. Komisija može donijeti nacrtom predviđeni provedbeni akt, ako ga treba donijeti bez odlaganja kako bi se izbjeglo stvaranje značajnog poremećaja tržišta u područje poljoprivrede ili rizika za financijske interese Europske unije u smislu članka 325. UFEU.

U takvom slučaju Komisija odmah dostavlja usvojeni provedbeni akt žalbenom odboru. Kada je mišljenje žalbenog odbora o usvojenom provedbenom aktu negativno, Komisija taj akt odmah stavlja izvan snage. Kada je mišljenje žalbenog odbora pozitivno ili nije dano, provedbeni akt ostaje na snazi.

Članak 8.

Provedbeni akti koji se primjenjuju bez odlaganja

1. Odstupajući od članka 4. i 5. temeljnim aktom može se predvidjeti primjena ovog članka iz opravdanih razloga žurnosti.

2. Komisija donosi provedbeni akt koji se primjenjuje bez odlaganja bez prethodnog podnošenja odboru i koji ostaje na snazi za razdoblje od najviše šest mjeseci, osim ako temeljnim aktom nije drukčije predviđeno.

3. Najkasnije četrnaest dana nakon njegovog usvajanja, predsjednik dostavlja akt iz stavka 2. relevantnom odboru na mišljenje.

4. Ako se primjenjuje postupak ispitivanja, u slučaju negativnog mišljenja odbora, Komisija bez odlaganja stavlja izvan snage provedbeni akt donesen u skladu sa stavkom 2.

5. Kada Komisija usvoji privremene antidampinške ili kompenzacijske mjere primjenjuje se postupak iz ovog članka. Komisija usvaja takve mjere nakon savjetovanja s državama članicama ili, u slučajevima iznimne žurnosti, nakon obavješćivanja država članica. U potonjem slučaju, savjetovanje se provodi najkasnije deset dana nakon obavijesti državama članicama o mjerama koje je usvojila Komisija.

Članak 9.

Poslovník

1. Svaki odbor na prijedlog svog predsjednika i na temelju standardnih poslovnika koje priprema Komisija nakon savjetovanja s državama članicama običnom većinom članova donosi poslovnik. Takav standardni poslovnik Komisija objavljuje u *Službenom listu Europske unije*.

U mjeri u kojoj je potrebno postojeći odbori donose svoje poslovničke prema standardnim poslovnicima.

2. Na odbore se primjenjuju načela i uvjeti o javnom pristupu dokumentima i pravila o zaštiti podataka koja se primjenjuju na Komisiju.

Članak 10.

Informacije o odborskim postupcima

1. Komisija vodi registar o odborskim postupcima koji sadrži:

(a) popis odbora;

(b) dnevne redove sastanaka odbora;

(c) sažete preglede i popise tijela i organizacija kojima pripadaju osobe imenovane od strane država članica za svoje predstavnike;

(d) nacрте provedbenih akata za koje se od odbora traži mišljenje;

(e) rezultate glasovanja;

(f) konačne nacрте provedbenih akata nakon dostave mišljenja odbora;

(g) informacije o donošenju konačnih nacртом predviđenih provedbenih akata od strane Komisije; i

(h) statističke podatke o radu odbora.

2. Komisija također objavljuje godišnje izvješće o radu odbora.

3. Europski parlament i Vijeće imaju pristup informacijama iz stavka 1. u skladu s važećim pravilima.

4. Istodobno kada se oni dostavljaju članovima Odbora, Komisija Europskom parlamentu i Vijeću stavlja na raspolaganje dokumente iz stavka 1. točaka (b), (d) i (f), te ih također obavješćuje o dostupnosti tih dokumenata.

5. Upućivanja na sve dokumente iz stavka 1. točaka od (a) do (g), kao i na informacije iz stavka 1. točke (h) objavljuju se u registru.

Članak 11.

Pravo nadzora Europskog parlamenta i Vijeća

Kada se temeljni akt donosi u redovnom zakonodavnom postupku, Europski parlament ili Vijeće može u bilo koje vrijeme naznačiti Komisiji da, prema njegovom mišljenju, nacrt provedbenog akta prelazi provedbene ovlasti predviđene u temeljnom aktu. U tom slučaju Komisija razmatra nacrt provedbenog akta, uzimajući u obzir iznesena stajališta i obavješćuje Europski parlament i Vijeće o tome namjerava li zadržati, izmijeniti ili povući nacrt provedbenog akta.

Članak 12.

Stavljanje izvan snage Odluke 1999/468/EZ

Odluka 1999/468/EZ stavlja se izvan snage.

Učinci članka 5.a Odluke 1999/468/EZ zadržavaju se za potrebe postojećih temeljnih akata koji upućuju na taj članak.

Članak 13.

Prijelazne odredbe: donošenje postojećih temeljnih akata

1. Ako se u temeljnim aktima donesenim prije stupanja na snagu ove Uredbe predviđa izvršavanje provedbenih ovlasti Komisije u skladu s Odlukom 1999/468/EZ primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) kada se temeljni akt poziva na članak 3. Odluke 1999/468/EZ primjenjuje se savjetodavni postupak iz članka 4. ove Uredbe;
- (b) kod upućivanja u temeljnom aktu na članak 4. Odluke 1999/468/EZ primjenjuje se postupak ispitivanja iz članka 5. ove Uredbe, osim članka 5. stavka 4. drugog i trećeg podstavka;
- (c) kod upućivanja u temeljnom aktu na članak 5. Odluke 1999/468/EZ primjenjuje se postupak ispitivanja iz članka 5. ove Uredbe i kada se smatra da je temeljnim aktom predviđeno da u slučaju nedostatka mišljenja Komisija ne smije donijeti nacrtom predviđeni provedbeni akt, kako je utvrđeno u članku 5. stavku 4. drugom podstavku, točki (b).
- (d) kod upućivanja u temeljnom aktu na članak 6. Odluke 1999/468/EZ primjenjuje se članak 8. ove Uredbe;
- (e) kod upućivanja u temeljnom aktu na članak 7. Odluke 1999/468/EZ primjenjuju se članci 10. i 11. ove Uredbe.

2. Članci 3. i 9. ove Uredbe primjenjuju se na sve postojeće odbore za potrebe stavka 1.

3. Članak 7. ove Uredbe primjenjuje se samo na postojeće postupke koji sadrže upućivanja na članak 4. Odluke 1999/468/EZ.

4. Prijelazne odredbe iz ovog članka ne dovode u pitanje prirodu predmetnih akata.

Članak 14.

Prijelazne odredbe

Ova Uredba ne utječe na postupke u tijeku u okviru kojih je odbor već donio mišljenje u skladu s Odlukom 1999/468/EZ.

Članak 15.

Nadzor

Komisija Europskom parlamentu i Vijeću do 1. ožujka 2016. predstavlja izvješće o provedbi ove Uredbe zajedno s odgovarajućim zakonskim prijedlozima prema potrebi.

Članak 16.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu 1. ožujka 2011.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje na sve države članice.

Sastavljeno u Strasbourgu 16. veljače 2011.

Za Europski parlament
Predsjednik
J. BUZEK

Za Vijeće
Predsjednik
MARTONYI J.

II.

(Informacije)

MEĐUINSTITUCIJSKI SPORAZUMI

**Neobvezujući kriteriji za primjenu članka 290. i 291. Ugovora o funkcioniranju Europske unije –
18. lipnja 2019.**

(2019/C 223/01)

EUROPSKI PARLAMENT, VIJEĆE EUROPSKE UNIJE I EUROPSKA KOMISIJA

budući da:

- (1) Europski parlament, Vijeće i Komisija („tri institucije“) sklopili su 13. travnja 2016. Međuinstitucijski sporazum o boljoj izradi zakonodavstva ⁽¹⁾ („Sporazum“).
- (2) U točki 26. Sporazuma tri institucije naglasile su važnu ulogu koju u pravu Unije imaju provedbeni i delegirani akti te da su oni, kada se upotrebljavaju na učinkovit i transparentan način te u opravdanim slučajevima, sastavni instrument bolje izrade zakonodavstva koji doprinosi jednostavnom, ažuriranom zakonodavstvu i njegovoj učinkovitij, brzij provedbi.
- (3) Tri institucije predvidjele su u točki 28. Sporazuma dopunjavanje Zajedničkog dogovora o delegiranim aktima priloženog Sporazumu utvrđivanjem neobvezujućih kriterija za primjenu članka 290. i 291. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU).
- (4) Primjena tih kriterija može biti predmetom godišnjih rasprava i na političkoj i na tehničkoj razini u okviru općeg praćenja provedbe Sporazuma u skladu s njegovom točkom 50.
- (5) U skladu s člankom 291. stavkom 2. UFEU-a, kada su potrebni jedinstveni uvjeti za provedbu pravno obvezujućih akata Unije, tim se aktima provedbene ovlasti dodjeljuju Komisiji ili, u posebnim valjano utemeljenim slučajevima i u slučajevima predviđenima u člancima 24. i 26. Ugovora o Europskoj uniji, Vijeću, međutim svrha je neobvezujućih kriterija odrediti granicu između delegiranih i provedbenih akata, a ne između institucija kojima se provedbene ovlasti dodjeljuju. Ovi neobvezujući kriteriji nisu osmišljeni kako bi se njima u bilo kojem pogledu definirali ili ograničili uvjeti pod kojima institucija izvršava ovlasti koje su joj dodijeljene u skladu s relevantnim pravom Unije, što uključuje temeljni akt.
- (6) Sud Europske unije već se u više navrata bavio posebnim pitanjima relevantnima za primjenu članka 290. i 291. UFEU-a ⁽²⁾. Ta bi se sudska praksa u budućnosti mogla dodatno razvijati. Ako to bude primjereno, možda će biti potrebno preispitati neobvezujuće kriterije s obzirom na razvoj sudske prakse,

⁽¹⁾ Međuinstitucijski sporazum Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije i Europske komisije o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. (SL L 123, 12.5.2016., str. 1.).

⁽²⁾ Među ostalim: presuda Suda od 18. ožujka 2014., *Komisija protiv Parlamenta i Vijeća*, (poznat kao predmet „Biocidni proizvodi“), C-427/12, ECLI:EU:C:2014:170; presuda Suda od 17. ožujka 2016., *Parlament protiv Komisije*, (poznat kao predmet „Instrument za povezivanje Europe (CEF)“), C-286/14, ECLI:EU:C:2016:183; presuda Suda od 16. srpnja 2015., *Komisija protiv Parlamenta i Vijeća*, (poznat kao predmet „Mehanizam viznog reciprociteta“), C-88/14, ECLI:EU:C:2015:499.

SPORAZUMJELI SU SE KAKO SLIJEDI:

I. OPĆA NAČELA

1. Ovim se neobvezujućim kriterijima daju smjernice trima institucijama o tome treba li u zakonodavnom aktu ovlast koja se dodjeljuje biti delegirane ili provedbene naravi, odnosno treba li se dodijeliti na temelju članka 290. UFEU-a za donošenje delegiranog akta ili članka 291. UFEU-a za donošenje provedbenog akta.
2. Priroda predviđenog akta mora se u svakom slučaju utvrditi uzimajući u obzir ciljeve, sadržaj i kontekst predviđenog akta te ciljeve, sadržaj i kontekst samog zakonodavnog akta.
3. Zakonodavac je taj koji ima nadležnost odlučiti o tome je li potrebno koristiti se delegiranim ili provedbenim aktima te u kojoj mjeri, unutar granica utvrđenih UFEU-om. U tom pogledu zakonodavac treba odrediti hoće li ovlastiti Komisiju za donošenje delegiranih akata i ocijeniti hoće li biti potrebne ovlasti kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za provedbu zakonodavnog akta.
4. Ako zakonodavac smatra da bi pojedina odredba trebala biti sastavni dio temeljnog akta, može odlučiti tu odredbu uključiti u prilog. Zakonodavac nikada nije obvezan predvidjeti priloge zakonodavnim aktima i može odlučiti da umjesto toga predvidi zasebne akte, ali tri institucije podsjećaju da bi se struktura zakonodavnog akta trebala temeljiti na zajedničkim obvezama i ciljevima utvrđenima u Sporazumu kako bi se donosilo jednostavno, jasno i dosljedno zakonodavstvo koje je dostupno, razumljivo građanima, upravama i poduzećima te praktično za provedbu i izrađeno neovisno o pitanju dodjeljivanja ovlasti. Time se ni na koji način ne ograničavaju ovlasti zakonodavca.
5. Ključni elementi zakonodavstva moraju biti utvrđeni u temeljnom aktu. Stoga se ovlast za donošenje pravila koja uključuju političke odabire koji su u nadležnosti zakonodavca Unije, primjerice time što se njome zahtijeva prosudba predmetnih sukobljenih interesa na temelju niza procjena, ne može dodijeliti Komisiji⁽³⁾. Komisija pri izvršavanju delegiranih ili provedbenih ovlasti u potpunosti mora poštovati ključne elemente akta kojim su joj ovlasti dodijeljene⁽⁴⁾.
6. Zakonodavnim se aktom ovlast za donošenje delegiranih akata može dodijeliti samo Komisiji.
7. Kriteriji se ne bi trebali smatrati iscrpnima.

II. KRITERIJI

A. AKTI OPĆE ILI POJEDINAČNE PRIMJENE

1. Delegirani akti mogu imati samo opću primjenu. Mjere pojedinačne primjene ne mogu se donijeti delegiranim aktima.
2. Provedbeni akti mogu imati pojedinačnu ili opću primjenu.
3. Smatra se da akt ima opću primjenu ako se primjenjuje na objektivno utvrđene situacije i ako proizvodi pravne učinke u pogledu općenito i apstraktno određenih kategorija osoba⁽⁵⁾.

B. IZMJENE ZAKONODAVNIH AKATA I NJIHOVIH PRILOGA

1. Ako zakonodavac Komisiji dodijeli ovlast za izmjenu zakonodavnog akta, ta se ovlast može izvršiti samo delegiranim aktima⁽⁶⁾, između ostalog i kada se ovlast za izmjenu odnosi na priloge, s obzirom na to da su oni sastavni dio zakonodavnih akata.
2. Delegacija ovlasti za „izmjenu” zakonodavnog akta ima za cilj ovlastiti Komisiju da izmijeni ili stavi izvan snage elemente koji nisu ključni koje je zakonodavac utvrdio u tom aktu⁽⁷⁾. Izmjene mogu uključivati umetanja i dodavanja koja se odnose na određene elemente zakonodavnog akta koji nisu ključni, ili brisanja ili zamjene elemenata koji nisu ključni.

⁽³⁾ Presuda Suda od 5. rujna 2012., *Parlament protiv Vijeća*, C-355/10, ECLI:EU:C:2012:516, točke 64., 65. i 76.; presuda Suda od 26. srpnja 2017., *Češka Republika protiv Komisije*, C-696/15 P, ECLI:EU:C:2017:595, točka 78.; presuda Suda od 11. svibnja 2017., *Dyson protiv Komisije*, C-44/16 P, ECLI:EU:C:2017:357, točke 61. i 62.

⁽⁴⁾ Presuda Suda od 11. svibnja 2017., *Dyson protiv Komisije*, C-44/16 P, ECLI:EU:C:2017:357, točka 65.

⁽⁵⁾ Presuda Općeg suda od 14. lipnja 2012., *Stichting Natuur en Milieu i Pesticide Action Network Europe protiv Komisije*, T-338/08, ECLI:EU:T:2012:300, točka 30.; presuda Općeg suda od 7. ožujka 2013., *Bilbaina de Alquitranes i drugi protiv ECHA-e*, T-93/10, ECLI:EU:T:2013:106, točke 32. i 56.

⁽⁶⁾ Presuda Suda od 15. listopada 2014., *Parlament protiv Komisije*, C-65/13, ECLI:EU:C:2014:2289, točka 45.; presuda Suda od 16. srpnja 2015., *Komisija/Parlament i Vijeće*, C-88/14, ECLI:EU:C:2015:499, točka 31.

⁽⁷⁾ Presuda Suda od 17. ožujka 2016., *Parlament protiv Komisije*, C-286/14, ECLI:EU:C:2016:183, točka 42.

C. DODATNA PRAVILA KOJIMA SE DOPUNJUJE TEMELJNI AKT

Mjere koje se sastoje od donošenja dodatnih pravila koja se temelje na sadržaju temeljnog akta ili kojima se taj sadržaj dodatno razvija i koja su unutar regulatornog okvira kako je definiran temeljnim aktom trebale bi se utvrđivati u delegiranim aktima. To bi bio slučaj s mjerama koje utječu na sadržaj pravila utvrđenih u temeljnom aktu i kojima se Komisiji omogućuje da razradi temeljni akt, pod uvjetom da se njima ne mijenjaju njegovi ključni elementi.

D. DODATNA PRAVILA KOJIMA SE PROVODI TEMELJNI AKT

S druge strane, dodatna pravila o provedbi ili o davanju učinka pravilima već utvrđenima u temeljnom aktu kojima se dodatno detaljno određuje sadržaj tog akta, a da se pritom ne utječe na sadržaj zakonodavnog okvira, trebala bi se utvrditi u provedbenim aktima. To bi bio slučaj kada je zakonodavac utvrdio dovoljno precizan pravni okvir, na primjer kada je zakonodavac utvrdio glavne uvjete i kriterije.

E. AKTI KOJIMA SE UTVRĐUJU POSTUPAK, METODA ILI METODOLOGIJA

1. Mjere kojima se utvrđuje postupak (to jest način provođenja ili obavljanja nečega radi postizanja određenog rezultata utvrđenog u temeljnom aktu) mogu se utvrditi delegiranim aktom ili provedbenim aktom (ili čak mogu biti ključni element temeljnog akta), ovisno o njihovoj prirodi, ciljevima, sadržaju i kontekstu.

Primjerice, mjere kojima se određuju elementi postupka koji se temelje na sadržaju temeljnog akta ili kojima se taj sadržaj dodatno razvija i koje su unutar regulatornog okvira kako je definiran temeljnim aktom trebale bi se utvrđivati u delegiranim aktima.

S druge strane, mjere kojima se utvrđuje određeni postupak kako bi se osigurala jedinstvena provedba pravila utvrđenog u temeljnom aktu trebale bi se utvrđivati u provedbenim aktima.

2. Slično tomu, ovlaštenje za određivanje metode (to jest način na koji bi se nešto konkretno provodilo na redovit i sustavan način) ili metodologije (to jest pravila za određivanje metode) može predvidjeti delegirane ili provedbene akte ovisno o njegovoj prirodi, ciljevima, sadržaju i kontekstu.

F. AKTI KOJI SE ODNOSU NA OBVEZU PRUŽANJA INFORMACIJA

Mjere koje se odnose na obvezu pružanja informacija mogu se utvrditi delegiranim aktom ili provedbenim aktom (ili čak mogu biti ključni element temeljnog akta), ovisno o njihovoj prirodi, ciljevima, sadržaju i kontekstu.

Primjerice, mjere kojima se određuju dodatna pravila koja se temelje na sadržaju obveze pružanja informacija trebale bi se utvrđivati u delegiranim aktima. To će općenito vrijediti za dodatne elemente koji nisu ključni, a utječu na sadržaj obveze pružanja informacija.

S druge strane, mjere kojima je cilj osigurati da se obveza pružanja informacija ispunjava na jedinstven način, primjerice s obzirom na format i tehnička sredstva, trebale bi se utvrđivati u provedbenim aktima. Primjerice, ako je temeljnim aktom na dovoljno precizan način određen sadržaj obveze pružanja informacija, mjere kojima se detaljnije navode informacije koje se trebaju pružiti kako bi se osigurala usporedivost podataka ili djelotvorno izvršavanje obveza trebale bi se utvrđivati u provedbenim aktima.

G. AKTI KOJI SE ODNOSU NA DAVANJE ODOBRENJA

Mjere koje se odnose na davanje odobrenja, primjerice za proizvode ili stvari, mogu se utvrditi u delegiranom aktu ili u provedbenom aktu (ili čak mogu biti ključni element temeljnog akta), ovisno o njihovoj prirodi, ciljevima, sadržaju i kontekstu.

Odobrenja pojedinačne primjene mogu se donijeti samo provedbenim aktima. Odobrenja opće primjene za koja se odluka Komisije temelji na kriterijima koji su u temeljnom aktu utvrđeni na dovoljno precizan način trebala bi se donositi provedbenim aktima.

Odobrenja opće primjene kojima se dopunjuje temeljni akt, odnosno odobrenja koja nisu ograničena na primjenu kriterija utvrđenih u temeljnom aktu, nego se istodobno temelje na sadržaju temeljnog akta (u okviru dodijeljene ovlasti), trebala bi se donositi delegiranim aktima.

III. PRAĆENJE PRIMJENE I PREISPITIVANJE OVIH KRITERIJA

1. Tri institucije zajedno će i redovito pratiti primjenu ovih kriterija.

2. Tri institucije preispitat će kriterije u skladu sa svojim unutarnjim mehanizmima, prema potrebi preko svojih tijela s posebnom kompetencijom u tom području, ako je to potrebno i primjereno s obzirom na razvoj sudske prakse Suda Europske unije.
-

MEĐUINSTITUCIJSKI SPORAZUMI

Sporazum Europskog parlamenta i Europske komisije o registru transparentnosti za organizacije i samozaposlene osobe koje sudjeluju u oblikovanju i provedbi politike EU-a

EUROPSKI PARLAMENT I EUROPSKA KOMISIJA (u daljnjem tekstu „strane”),

uzimajući u obzir Ugovor o Europskoj uniji, posebno njegov članak 11. stavke 1. i 2., Ugovor o funkcioniranju Europske unije, posebno njegov članak 295. i Ugovor o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju (u daljnjem tekstu „Ugovori”),

budući da stvaratelji europske politike ne djeluju odvojeno od civilnog društva, nego održavaju otvoreni, transparentni i redoviti dijalog s predstavničkim udrugama i civilnim društvom;

budući da su strane pregledale zajednički „registar transparentnosti” (u daljnjem tekstu „registar”) osnovan sporazumom između Europskog parlamenta i Europske komisije od 23. lipnja 2011. o osnivanju registra transparentnosti za organizacije i samozaposlene osobe koje sudjeluju u oblikovanju i provedbi politike Europske unije ⁽¹⁾ u skladu sa stavkom 30. tog sporazuma.

SPORAZUMJELE SU SE KAKO SLIJEDI:

I. NAČELA REGISTRA

1. Osnivanje i rad registra ne utječe i ne dovodi u pitanje ciljeve Europskog parlamenta izražene u njegovoj rezoluciji od 8. svibnja 2008. o razvoju okvira za aktivnosti zastupnika interesa (lobista) u institucijama Europske unije ⁽²⁾ te u njegovoj odluci od 11. svibnja 2011. o zaključivanju međuinstitucionalnog sporazuma između Europskog parlamenta i Komisije o zajedničkom registru transparentnosti ⁽³⁾.
2. Pri radu registra poštuju se opća načela prava Unije, uključujući načela proporcionalnosti i nediskriminacije.
3. Pri radu registra poštuje se pravo zastupnika u Europskom parlamentu na obnašanje njihove parlamentarne dužnosti bez ograničenja.
4. Rad registra ne zadire u ovlasti ili nadležnosti strana niti utječe na njihove organizacijske ovlasti.
5. Strane nastoje slično postupati prema svim subjektima koji se bave sličnim aktivnostima i osigurati ravnopravno postupanje pri upisu organizacija i samozaposlenih osoba koje sudjeluju u oblikovanju i provedbi politike Unije.

II. STRUKTURA REGISTRA

6. Struktura registra sadrži sljedeće:
 - (a) odredbe o području primjene registra, aktivnostima koje registar obuhvaća, definicijama, poticajima i izuzećima;
 - (b) kategorije koje podliježu upisu (Prilog I.);

⁽¹⁾ SL L 191, 22.7.2011., str. 29.

⁽²⁾ SL C 271 E, 12.11.2009., str. 48.

⁽³⁾ SL C 377 E, 7.12.2012., str. 176.

- (c) podatke koji se traže od osoba koje se upisuju, uključujući obveze koje se odnose na otkrivanje financijskih podataka (Prilog II.);
- (d) kodeks ponašanja (Prilog III.);
- (e) mehanizme upozorenja, pritužbi i mjera koje se primjenjuju u slučaju nepridržavanja Kodeksa ponašanja, uključujući postupak rješavanja upozorenja te postupak istrage i postupanja po pritužbi (Prilog IV.);
- (f) smjernice za primjenu s praktičnim informacijama za registrirane.

III. PODRUČJE PRIMJENE REGISTRA

Obuhvaćene aktivnosti

7. Područje primjene registra obuhvaća sve aktivnosti osim onih koje nisu navedene u stavcima 10. do 12., koje se obavljaju radi izravnog ili neizravnog utjecanja na oblikovanje ili provedbu politike te na postupke odlučivanja institucija EU-a, bez obzira na mjesto njihova provođenja i korišteni kanal ili način komunikacije, na primjer uporabu vanjskih usluga, medija, ugovora sa stručnim posrednicima, trustova mozgov, platforma, foruma, kampanja i lokalnih inicijativa.

Za potrebe ovog sporazuma „izravno utjecanje” znači utjecanje putem izravnog kontakta ili komunikacije s institucijama EU-a ili druga radnja nastavno na takve aktivnosti, a „neizravno utjecanje” znači utjecanje putem posrednih prijenosnika utjecaja, poput medija, javnog mišljenja, konferencija ili društvenih događaja, koji ciljaju na institucije EU-a.

Te aktivnosti posebice uključuju:

- održavanje kontakta sa zastupnicima i njihovim pomoćnicima, dužnosnicima ili drugim osobljem institucija EU-a,
- pripremu, slanje i dostavljanje pisama, informativnog materijala ili dokumenata za raspravu i zauzimanje stajališta,
- organizaciju događaja, susreta, promotivnih aktivnosti, konferencija ili društvenih događaja te slanje pozivnica zastupnicima i njihovim pomoćnicima, dužnosnicima ili drugom osoblju institucija EU-a, i
- dobrovoljne doprinose i sudjelovanje na službenim savjetovanjima ili saslušanjima o predviđenim zakonodavnim aktima ili drugim pravnim aktima EU-a i sudjelovanje na drugim otvorenim savjetovanjima.

8. Očekuje se upis u registar svih organizacija i samozaposlenih osoba, bez obzira na njihov pravni status, koje se bave aktivnostima iz područja primjene registra neovisno o tome jesu li one u tijeku ili su u fazi pripreme.

Svaka aktivnost obuhvaćena registrom koju na temelju ugovora obavlja posrednik koji pruža pravne i druge stručne savjete čini posrednika i njegovog klijenta podobnim za upis u registar. Takvi posrednici prijavljuju sve klijente s takvim ugovorima kao i prihod po klijentu za aktivnosti zastupanja iz Priloga II. točke II.C.2.b Ova obveza ne oslobađa klijente od dužnosti upisa u registar i dužnosti da u procjenu vlastitih troškova uključe troškove svih aktivnosti koje je izveo posrednik na temelju ugovora.

Aktivnosti koje nisu obuhvaćene

9. Organizacija je podobna za upis u registar samo ako provodi aktivnosti obuhvaćene registrom koje imaju za posljedicu izravnu ili neizravnu komunikaciju s institucijama EU-a. Organizacija koju se smatra nepodobnom može se brisati iz registra.

10. Aktivnosti u vezi s pružanjem pravnih i drugih stručnih savjeta nisu obuhvaćene registrom u sljedećim slučajevima:

- uključuju savjetovanje i kontakte s javnim tijelima kako bi se klijentu bolje objasnio opća pravna situacija ili njegov posebni pravni položaj ili kako bi ga savjetovali o prikladnosti ili dopuštenosti pravnih ili upravnih radnji u okviru postojećeg zakonskog i regulatornog okruženja,
- sastoje se od savjeta pruženih klijentima kako bi im pomogli osigurati usklađenost njihovih aktivnosti s relevantnim pravom,
- sastoje se od analiza i istraživanja pripremljenih za klijente o potencijalnom učinku bilo koje zakonodavne ili regulatorne promjene u vezi s njihovim pravnim položajem ili područjem aktivnosti,

- uključuju zastupanje u okviru postupka mirenja ili posredovanja kako bi se izbjegao spor pred sudskim ili upravnim tijelom, ili
- ako se odnose na ostvarivanje temeljnog prava klijenta na pravedno suđenje, uključujući pravo na obranu u upravnom postupku, kao što je postupak koji vode odvjetnici ili drugi stručnjaci koji u njemu sudjeluju.

Ako su društvo i njegovi savjetnici uključeni u svojstvu strana u poseban pravni ili upravni predmet ili postupak, svaka aktivnost koja je s time izravno povezana i kojom se kao takvom ne nastoji promijeniti postojeći pravni okvir nije obuhvaćena registrom. Ovaj se stavak odnosi na sve sektore poslovanja u Europskoj uniji.

No sljedeće aktivnosti vezane za pružanje pravnih i drugih stručnih savjeta obuhvaćene su registrom kada im je svrha utjecati na institucije EU-a, njihove članove i njihove pomoćnike ili njihove dužnosnike ili ostalo osoblje:

- pružanje potpore zastupanjem ili posredovanjem ili pružanje materijala za zagovaranje, uključujući argumentaciju i izradu nacrti, i
- pružanje taktičkih ili strateških savjeta, uključujući i pokretanje pitanja čiji opseg i vrijeme postavljanja ima namjeru utjecati na institucije EU-a, članove i njihove pomoćnike, dužnosnike institucija ili ostalo osoblje.

11. Aktivnosti socijalnih partnera kao sudionika socijalnog dijaloga (sindikati, udruge poslodavaca itd.) kada djeluju u skladu s ulogom koja im je dodijeljena Ugovorima nisu obuhvaćeni registrom. Ovaj se stavak uz nužne izmjene odnosi na svaki subjekt koji na temelju Ugovora ima posebnu institucionalnu ulogu;

12. Aktivnosti kojima se odgovara na izravne i pojedinačne zahtjeve institucija EU-a ili članova Europskog parlamenta, kao što su *ad hoc* ili redovni zahtjevi za činjenice, podatke ili stručna znanja, nisu obuhvaćeni registrom.

Posebne odredbe

13. Registar se ne primjenjuje na crkve i vjerske zajednice. Međutim, očekuje se upis u registar njihovih predstavništava ili pravnih subjekata, ureda i mreža osnovanih kako bi zastupale crkve i vjerske zajednice u odnosima s institucijama EU-a te njihove udruge.

14. Registar se ne primjenjuje na političke stranke. Međutim, očekuje se upis u registar svih organizacija koje one osnuju ili podupiru, a bave se aktivnostima obuhvaćenim registrom.

15. Registar se ne primjenjuje na službe vlada država članica, vlade trećih zemalja, međunarodne međuvladine organizacije i njihove diplomatske misije.

16. Ne očekuje se upis u registar regionalnih javnih tijela i njihovih predstavništava, ali mogu to učiniti ako to žele. Očekuje se upis bilo koje udruge ili mreže osnovane kako bi kolektivno zastupala regije.

17. Očekuje se upis u registar svih javnih vlasti ispod nacionalne razine osim onih iz stavka 16., kao što su lokalne i općinske vlasti ili gradovi ili njihova predstavništva, udruge ili mreže.

18. Očekuje se upis u registar mreža, platformi ili drugih oblika zajedničke aktivnosti bez pravnog statusa ili pravne osobnosti, ali koji *de facto* čine izvor organiziranog utjecaja i bave se aktivnostima obuhvaćenim registrom. Članovi takvih oblika zajedničke aktivnosti određuju predstavnika za rad u svojstvu osobe za kontakt odgovorne za održavanje kontakta sa „Zajedničkim tajništvom registra transparentnosti (ZTRS)”.

19. Aktivnosti koje treba uzeti u obzir u procjenjivanju podobnosti za upis u registar aktivnosti su one koje se (izravno ili neizravno) odnose na sve institucije, agencije i tijela Unije, kao i njihove članove i njihove pomoćnike, dužnosnike i ostalo osoblje. Takve aktivnosti ne uključuju aktivnosti koje su usmjerene na države članice, a osobito ne uključuju aktivnosti usmjerene na njihova stalna predstavništva u Europskoj uniji.

20. Mreže, savezi, udruge ili platforme na europskoj razini potiču se na stvaranje zajedničkih i transparentnih smjernica za svoje članove utvrđujući aktivnosti obuhvaćene registrom. Očekuje se da objave te smjernice.

IV. PRAVILA KOJA SE PRIMJENJUJU NA OSOBE KOJE SE UPISUJU U REGISTAR

21. Upisom u registar dotične organizacije i osobe:

- pristaju da podaci koje daju radi upisa u registar budu javni,
- obvezuju se da će djelovati u skladu s kodeksom ponašanja utvrđenim u Prilogu III. i da će po potrebi dostaviti tekst svih profesionalnih kodeksa ponašanja kojima su obvezane ⁽¹⁾,
- jamče da su podaci koje su dale radi upisa u registar točni i pristaju surađivati s administrativnim zahtjevima za dodatnim informacijama i ažuriranjima;
- pristaju da se po svim upozorenjima ili pritužbama u vezi s njima postupa na osnovi pravila kodeksa ponašanja utvrđenih u Prilogu III.;
- pristaju da se na njih primjenjuju sve mjere u slučaju kršenja kodeksa ponašanja iz Priloga III. i prihvaćaju da se na njih mogu primijeniti mjere predviđene Prilogom IV. u slučaju nepridržavanja pravila kodeksa ponašanja;
- primaju na znanje činjenicu da strane moraju otkriti prepisku i druge dokumente koji se odnose na aktivnosti osoba upisanih u registar, na zahtjev i u skladu s odredbama Uredbe (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽²⁾.

V. PROVEDBA

22. Glavni tajnici Europskog parlamenta i Europske komisije odgovorni su za nadziranje sustava i svih glavnih operativnih aspekata i zajedničkim dogovorom poduzimaju mjere nužne za provedbu ovog sporazuma.

23. Premda se registar vodi zajednički, strane su slobodne nezavisno upotrebljavati registar za vlastite posebne namjene.

24. Radi provedbe sustava, službe Europskog parlamenta i Europske komisije održavaju zajedničku operativnu strukturu osmišljenu kao „Zajedničko tajništvo registra transparentnosti” (ZTRS). ZTRS čini skupina dužnosnika Europskog parlamenta i Europske komisije na osnovi dogovora koji su usuglasile nadležne službe. Aktivnosti ZTRS-a koordinira načelnik odjela u Glavnom tajništvu Komisije. Zadaće ZTRS-a uključuju stvaranje smjernica za provedbu, unutar granica ovog sporazuma, kako bi se olakšalo da osobe upisane u registar dosljedno tumače pravila, i olakšao nadzor nad kvalitetom sadržaja registra. Tajništvo se koristi dostupnim administrativnim resursima za provođenje provjera kvalitete sadržaja registra, pri čemu se međutim podrazumijeva da su registrirane osobe u konačnici odgovorni za informacije koje su dali.

25. Strane provode odgovarajuće projekte osposobljavanja i unutarnje komunikacije kako bi se njihovi članovi i osoblje upoznali s registrom i s postupcima upozorenja i pritužbe.

26. Strane poduzimaju sve odgovarajuće mjere prema van kako bi podigle razinu obaviještenosti o registru i promicale njegovu upotrebu.

27. Niz osnovnih statističkih podataka dobivenih iz baze podataka registra objavljuje se redovito na internetskoj stranici registra transparentnosti *Europa* i dostupni su uz pomoć tražilice prilagođene korisniku. Javni sadržaj te baze podataka dostupan je na zahtjev u elektroničkim, računalno čitljivim formatima.

28. Glavni tajnici Europskog parlamenta i Europske komisije podnose svoja godišnja izvješća o radu registra nadležnom potpredsjedniku Europskog parlamenta i Europske komisije. Godišnje izvješće sadrži podatke o registru, njegovu sadržaju i razvoju te se svake godine objavljuje za prethodnu kalendarsku godinu.

⁽¹⁾ Profesionalni kodeks ponašanja u skladu s kojim je dotična osoba upisana u registar obvezana može nametati obveze koje su strože od zahtjeva iz Kodeksa ponašanja utvrđenih u Prilogu III.

⁽²⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, 31.5.2001., str. 43.).

VI. MJERE KOJE SE PRIMJENJUJU NA OSOBE UPISANE U REGISTAR KOJE ISPUNJAVAJU UVJETE PRIHVATLJIVOSTI

29. Propusnice za pristup prostorijama Europskog parlamenta izdavat će se pojedincima koji predstavljaju ili rade za organizacije na koje se primjenjuje registar samo ako su te organizacije ili osobe upisane u registar. Međutim, upisom u registar ne stječe se automatski pravo na tu propusnicu. Izdavanje i kontrola dugoročnih propusnica za pristup prostorijama Europskog parlamenta i dalje je unutarnji postupak Parlamenta pod njegovom vlastitom odgovornošću.

30. Strane nude poticaje u okviru svoje upravne vlasti kako bi potaknule upis unutar okvira uspostavljenog ovim sporazumom.

Poticaji koje Europski parlament nudi osobama upisanima u registar mogu uključivati:

- daljnje olakšavanje pristupa njegovim prostorijama, zastupnicima i njihovim pomoćnicima, njegovim dužnosnicima i ostalom osoblju,
- odobrenje za organiziranje ili zajedničko održavanje događaja u njegovim prostorijama,
- lakše priopćavanje informacija, uključujući posebne popise za slanje poruka e-pošte,
- sudjelovanje u svojstvu govornika na saslušanjima pred parlamentarnim odborima,
- pokroviteljstvo Europskog parlamenta.

Poticaji koje Europska komisija nudi osobama upisanima u registar mogu uključivati:

- mjere koje se tiču priopćavanja informacija osobama upisanima u registar prilikom pokretanja javnih savjetovanja,
- mjere o stručnim skupinama i drugim savjetodavnim tijelima,
- posebne popise za slanje poruka e-pošte,
- pokroviteljstvo Europske komisije.

Strane obavještavaju osobe koje su upisane u registar o posebnim poticajima koje su im dostupne.

VII. MJERE U SLUČAJU NEPRIDRŽAVANJA KODEKSA PONAŠANJA

31. Svaka osoba može podnijeti upozorenje i pritužbu ispunjavanjem standardnog obrasca za kontakt dostupnog na internetskoj stranici registra o mogućem nepridržavanju kodeksa ponašanja utvrđenom u Prilogu III. S upozorenjima i žalbama postupa se u skladu s postupcima utvrđenima u Prilogu IV.

32. Mehanizam upozoravanja je alat kojim se nadopunjuju provjere kvalitete koje provodi ZTRS u skladu sa stavkom 24. Svaka osoba može podnijeti upozorenje na činjenične pogreške u vezi s informacijama koje pružaju osobe upisane u registar. Upozorenja se također mogu uložiti na nepodobne upise.

33. Bilo koja osoba može podnijeti formalnu pritužbu ako, osim činjeničnih pogrešaka, postoji sumnja na nepridržavanje kodeksa ponašanja od strane osobe koja je upisana u registar. Pritužbe se moraju potkrijepiti činjenicama koje se tiču sumnje u nepridržavanje Kodeksa ponašanja.

ZTRS istražuje sumnje u nepridržavanje vodeći računa o načelima proporcionalnosti i dobrog upravljanja. Namjerno nepridržavanje kodeksa ponašanja od strane osoba upisanih u registar ili njihovih predstavnika ima za posljedicu primjenu mjera utvrđenih u Prilogu IV.

34. U slučaju kada ZTRS u okviru postupaka iz stavaka 31. do 33. utvrdi opetovanu nesuradnju, neprimjerno ponašanje ili ozbiljno kršenje kodeksa ponašanja, dotična osoba upisana u registar uklanja se iz njega na razdoblje od godine dana ili dvije godine te će se ta mjera javno navesti u registru kao što je utvrđeno u Prilogu IV.

VIII. SUDJELOVANJE DRUGIH INSTITUCIJA I TIJELA

35. Europsko vijeće i Vijeće pozvani su pridružiti se registru. Druge institucije, tijela i agencije EU-a i same se potiču na uporabu okvira uspostavljenog ovim sporazumom kao referentnim instrumentom za svoje odnose s organizacijama i samozaposlenim osobama koje sudjeluju u oblikovanju i provedbi politike EU-a.

IX. ZAVRŠNE ODREDBE

36. Ovim se sporazumom zamjenjuje sporazum između Europskog parlamenta i Europske komisije od 23. lipnja 2011. čiji učinci prestaju važiti na dan početka primjene ovog sporazuma.

37. Registar se preispituje 2017.

38. Ovaj sporazum stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*. Primjenjuje se od 1. siječnja 2015.

Očekuje se da subjekti koji su na datum primjene ovog sporazuma već upisani izmijene svoj upis u roku od tri mjeseca nakon toga datuma kako bi upis zadovoljavao nove zahtjeve koji proizlaze iz ovog sporazuma.

Sastavljeno u Strasbourgu 16. travnja 2014.

Za Europski parlament

Predsjednik

M. SCHULZ

Za Europsku komisiju

Potpredsjednik

M. ŠEFČOVIČ

PRILOG I.

„Registar transparentnosti”

Organizacije i samozaposlene osobe koje sudjeluju u oblikovanju i provedbi politike EU-a

Kategorije		Značajke/napomene
I. – Pružatelji usluga savjetovanja/odvjetnička društva/samozaposleni savjetnici		
Potkategorija	Pružatelji usluga savjetovanja	Poduzeća koja se u ime klijenata bave djelatnostima vezanima uz zagovaranje, lobiranje, promicanje, javna pitanja i odnose s tijelima javne vlasti.
Potkategorija	Odvjetnički uredi	Poduzeća koja se u ime klijenata bave djelatnostima vezanima uz zagovaranje, lobiranje, promicanje, javna pitanja i odnose s tijelima javne vlasti.
Potkategorija	Samozaposleni savjetnici	Samozaposleni savjetnici ili odvjetnici koji se u ime klijenata bave djelatnostima vezanima uz zagovaranje, lobiranje, promicanje, javna pitanja i odnose s tijelima javne vlasti. Ova je potkategorija namijenjena upisu subjekata koji uključuju samo jednu osobu.
II. – Interni lobisti i trgovinska/poslovna/strukovna udruženja		
Potkategorija	Poduzeća i skupine poduzeća	Poduzeća ili skupine poduzeća (s pravnim statusom ili bez njega) koje se interno, za svoj račun, bave djelatnostima vezanima uz zagovaranje, lobiranje, promicanje, javne poslove i odnose s tijelima javnih vlasti.
Potkategorija	Trgovinska i strukovna udruženja	Organizacije (koje same ostvaruju ili ne ostvaruju profit) koje zastupaju poduzeća ili mješovite skupine i platforme koje ostvaruju profit.
Potkategorija	Sindikati i stručna udruženja	Zastupanje interesa radnika, zaposlenika, zanata ili zanimanja.
Potkategorija	Ostale organizacije uključujući: — subjekte koji organiziraju događaje (profitni i neprofitni), — medije vezane za interese ili subjekte usmjerene na istraživanja povezana s privatnim interesima koji ostvaruju profit, — <i>ad hoc</i> koalicije i privremene strukture (s članovima koji ostvaruju profit).	
III. – Nevladine organizacije		
Potkategorija	Nevladine organizacije, platforme, mreže, <i>ad hoc</i> koalicije i privremene strukture i druge slične organizacije.	Neprofitne organizacije (s pravnim statusom ili bez njega), koje su nezavisne od tijela javnih vlasti ili trgovinskih organizacija. Uključuje zaklade, dobrotvorne udruge itd. Bilo koji takav subjekt čiji članovi ostvaruju profit mora se upisati u II. kategoriju.

Kategorije		Značajke/napomene
IV. – Trustovi mozgova, istraživanje i akademske ustanove		
Potkategorija	Trustovi mozgova i istraživačke ustanove	Specijalizirani trustovi mozgova i istraživačke ustanove koje se bave aktivnostima i politikom Europske unije.
Potkategorija	Akademske ustanove	Ustanove čiji je glavni cilj obrazovanje, ali koje se bave aktivnostima i politikom Europske unije.
V. – Organizacije koje zastupaju crkve i vjerske zajednice		
Potkategorija	Organizacije koje zastupaju crkve i vjerske zajednice	Pravni subjekti, uredi, mreže ili udruge osnovane radi zastupanja.
VI. – Organizacije koje zastupaju lokalna, regionalna i općinska tijela, druge javne ili javno-privatne subjekte itd.		
Potkategorija	Regionalne strukture	Ne očekuje se upis samih regija i njihovih predstavništava, ali mogu to učiniti ako to žele. Očekuje se upis nacionalnih udruženja ili mreža osnovanih kako bi kolektivno zastupala regije.
Potkategorija	Ostala podnacionalna javna tijela	Očekuje se upis svih drugih javnih vlasti ispod nacionalne razine, kao što su gradovi, lokalne i općinske vlasti ili njihovih predstavništava te nacionalnih udruženja ili mreža.
Potkategorija	Transnacionalna udruženja i mreže javne regionalne vlasti ili ostale javne vlasti ispod nacionalne razine	
Potkategorija	Drugi javni ili javno-privatni subjekti, stvoreni zakonom u svrhu djelovanja u interesu javnosti	Obuhvaća druge organizacije s javnim ili mješovitim (javno-privatnim) statusom.

PRILOG II.

PODACI KOJE DOSTAVLJAJU OSOBE KOJE SE UPISUJU U REGISTAR

I. OPĆI I OSNOVNI PODACI

- (a) ime(na) organizacije, adresa sjedišta te, po potrebi, adresa u Bruxellesu, Luxembourggu ili Strasbourgu ako je primjenjivo, broj telefona, adresa e-pošte, internetska stranica;
- (b) ime osobe koja je pravno odgovorna za organizaciju i ime direktora organizacije ili njezina izvršnog direktora ili, akoli je primjenjivo, glavne osobe za kontakt za aktivnosti obuhvaćene registrom (tj. voditelja europskih poslova.); imena osoba kojima je odobren pristup prostorijama Europskog parlamenta ⁽¹⁾;
- (c) broj osoba (članova, članova osoblja itd.) uključenih u aktivnosti obuhvaćene registrom i broj osoba koje se koriste propusnicom za pristup prostorijama Europskog parlamenta te količina vremena koju svaka osoba u skladu sa sljedećim postocima stalne aktivnosti na takve aktivnosti potroši: 25 %, 50 %, 75 % ili 100 %;
- (d) ciljevi/ovlasti – područja interesa – aktivnosti – zemlje u kojima se aktivnosti obavljaju – povezanost s mrežama – opći podaci na koje se primjenjuje registar;
- (e) članstvo i, po potrebi, broj članova (osoba i organizacija).

II. POSEBNE INFORMACIJE

A. Aktivnosti obuhvaćene registrom

Posebni se podaci pružaju o glavnim zakonodavnim prijedlozima ili politikama usmjerenim na aktivnosti osobe upisane u registar, a koji su obuhvaćeni registrom. Može se upućivati na druge posebne aktivnosti kao što su događaji ili objave.

B. Veze s institucijama EU-a

- (a) članstvo u skupinama visoke razine, savjetodavnim odborima, stručnim skupinama, drugim strukturama i platformama koje podupire EU itd.;
- (b) članstvo u Europskom parlamentu ili sudjelovanje u njegovim međuklubovima ili forumima o gospodarskim djelatnostima itd.

C. Financijski podaci vezani za aktivnosti obuhvaćene registrom

1. Sve osobe upisane u registar pružaju:

- (a) procjenu godišnjih troškova vezanih za aktivnosti obuhvaćene registrom. Financijski podaci pokrivaju cijelo godišnje financijsko poslovanje i odnose se na zadnju zaključenu financijsku godinu od dana upisa u registar ili godišnje obnove podataka o upisu u registar;
- (b) iznos i izvor financijskih sredstava dobivenih od institucija EU-a tijekom posljednje zaključene financijske godine od datuma upisa u registar ili obnove podataka o upisu u registar. Ti će podaci odgovarati podacima koje pruža Europski sustav financijske transparentnosti ⁽²⁾.

2. Pružatelji usluga savjetovanja/odvjetnički uredi/samozaposleni savjetnici (kategorija I. Priloga I.) trebaju navesti i:

- (a) promet za koji su zaslužne aktivnosti obuhvaćene registrom u skladu sa sljedećom tablicom:

Godišnji promet djelatnosti zastupanja u EUR
0 – 99 999
100 000 – 499 999
500 000 – 1 000 000
> 1 000 000

⁽¹⁾ Osobe upisane u registar mogu zatražiti pravo na pristup prostorijama Europskog parlamenta na kraju postupka upisivanja. Imena pojedinaca koji dobiju propusnice za pristup prostorijama Europskog parlamenta unose se u registar. Međutim, upisom u registar ne stječe se automatski pravo na tu propusnicu.

⁽²⁾ http://eeas.europa.eu/eastern/index_en.htm

- (b) Popis svih klijenata u čije se ime provode aktivnosti obuhvaćene registrom. Prihodi od klijenata za aktivnosti predstavljanja popisuju se u skladu sa sljedećom tablicom:

Godišnja zarada djelatnosti zastupanja po klijentu u EUR
0 – 9 999
10 000 – 24 999
25 000 – 49 999
50 000 – 99 999
100 000 – 199 999
200 000 – 299 999
300 000 – 399 999
400 000 – 499 999
500 000 – 599 999
600 000 – 699 999
700 000 – 799 999
800 000 – 899 999
900 000 – 1 000 000
> 1 000 000

- (c) Također se očekuje upis klijenata. Izjava o financijskim interesima koju o svojim klijentima daju profesionalni pružatelji usluga savjetovanja, odvjetnički uredi i samozaposleni savjetnici (popis i tablica) ne oslobađa dotične klijente obveze da te ugovorene djelatnosti uključe u svoje izjave kako ne bi došlo do preniske procjene njihovih prijavljenih financijskih izdataka.

3. Interni lobisti i trgovinska/poslovna/strukovna udruženja (kategorija II. Priloga I.) dodatno navode:

promet za koji su zaslužne aktivnosti obuhvaćene registrom, uključujući iznose manje od 10 000 EUR.

4. Nevladine organizacije – trustovi mozgova, istraživačke i akademske ustanove – organizacije koje zastupaju crkve i vjerske zajednice – organizacije koje zastupaju lokalne, regionalne i općinske vlasti, ostali javni ili javno-privatni subjekti itd. (kategorije III. do VI. Priloga I.) dodatno pružaju:

- (a) ukupni proračun organizacije;
 (b) specifikaciju glavnih iznosa i izvora financija.

PRILOG III.

KODEKS PONAŠANJA

Strane smatraju da bi se svi zastupnici interesa koji s njima komuniciraju, bilo samo jednokratno ili češće i bez obzira na to jesu li upisani u registar ili ne, trebali ponašati u skladu s ovim kodeksom ponašanja.

U okviru svojih odnosa s institucijama Europske unije te s njihovim članovima, dužnosnicima i ostalim osobljem, zastupnici interesa:

- (a) uvijek navode svoje ime i po potrebi identifikacijski broj registracije i subjekt ili subjekte koje zastupaju ili za koje rade; navode interese, ciljeve ili krajnje ciljeve koje promiču i, po potrebi, točno navode klijente ili članove koje zastupaju;
- (b) ne dobivaju niti pokušavaju dobiti informacije ili odluke na nepošten način ili pribjegavajući nepotrebnom pritisku ili neprimjerenom ponašanju;
- (c) u odnosima s trećim stranama ne pozivaju se na svoj službeni odnos s Europskom unijom ili s bilo kojom od njezinih institucija, a značenje upisa u registar ne predstavljaju lažno na način koji bi mogao dovesti u zabludu treću stranu ili dužnosnike ili drugo osoblje Unije, niti koriste logotipove institucija EU-a bez izričite dozvole;
- (d) pri upisu u registar, a zatim i u okviru svojih aktivnosti na koje se primjenjuje registar, osiguravaju da su, prema svojim saznanjima, podaci koje pružaju potpuni, ažurirani i ne navode na pogrešne zaključke; slažu se da su sve navedene informacije podložne reviziji te da će surađivati s administrativnim zahtjevima za dodatnim informacijama i ažuriranjima;
- (e) trećim stranama ne prodaju primjerke dokumenata dobivenih od institucija EU-a;
- (f) u načelu poštuju provedbu i izbjegavaju ometanje primjene svih pravila, kodeksa i praksi dobrog upravljanja koje određuju institucije EU-a;
- (g) članove institucija Europske unije, dužnosnike ili ostalo osoblje Europske unije, ili pomoćnike ili pripravnike tih članova ne potiču na kršenje pravila i normi ponašanja kojima podliježu;
- (h) pri zapošljavanju bivših dužnosnika ili ostalog osoblja EU-a ili pomoćnika ili pripravnika članova institucija EU-a poštuju obvezu ovih zaposlenika da se pridržavaju pravila i zahtjeva u vezi s povjerljivosti kojima podliježu;
- (i) prije stupanja u ugovorne veze s bilo kojom osobom iz pratnje dodijeljene zastupniku ili zastupnicima u Europskom parlamentu ili njezina zapošljavanja dobivaju pristanak tih zastupnika;
- (j) pridržavaju se svih propisa o pravima i odgovornostima bivših članova Parlamenta i Komisije;
- (k) sve koje zastupaju obavještavaju o svojim obvezama prema institucijama Unije.

Kako bi dobile osobnu neprenosivu propusnicu za pristup prostorijama Parlamenta, osobe koje su upisane u registar pri Europskom parlamentu:

- (l) u zgradama Parlamenta cijelo vrijeme nose propusnicu na vidljivom mjestu;
- (m) strogo se pridržavaju važećeg Poslovnika Parlamenta;
- (n) prihvaćaju da je bilo koja odluka o zahtjevu za pristup Europskom parlamentu isključivo pravo Parlamenta, a ne automatska posljedica pristupanja registru.

—

PRILOG IV.

POSTUPCI UPOZORENJA TE ISTRAGE I POSTUPANJA PO PRITUŽBI

I. Upozorenja

Svatko može uložiti upozorenje ZTRS-u u vezi s informacijama sadržanima u registru i nevažećim upisima ispunjavanjem standardnog obrasca dostupnog na internetskim stranicama registra.

Upozorenja koja se odnose na podatke sadržane u registru smatrat će se pritužbama zbog kršenja točke (d) kodeksa ponašanja iz Priloga III. ⁽¹⁾. Dotična osoba upisana u registar morat će ažurirati podatke ili dostaviti objašnjenje ZTRS-u o razlogu zbog kojega podatke nije potrebno ažurirati. Ako dotična osoba upisana u registar ne surađuje, mogu se primijeniti mjere iz tablice mjera (redovi 2.–4.) s kraja ovog Priloga.

II. Pritužbe

Prva faza: Podnošenje pritužbe

1. Svato može podnijeti pritužbu ZTRS-u ispunjavanjem standardnog obrasca dostupnog na internetskoj stranici registra. Taj obrazac sadržava sljedeće informacije:
 - (a) osobu upisanu u registar koja je predmet pritužbe;
 - (b) ime i kontaktne podatke podnositelja pritužbe;
 - (c) pojedinosti o navodnom kršenju kodeksa ponašanja, uključujući dokumente ili druge materijale koji podupiru pritužbu, naznaku o tome je li prouzročena bilo kakva šteta podnositelju pritužbe i razloge za sumnju u namjerno nepridržavanje.

Ne razmatraju se anonimne pritužbe.
2. Podnositelj pritužbe navodi odredbe kodeksa ponašanja za koje tvrdi da su prekršene. Utvrdi li ZTRS iz same pritužbe da je kršenje za koje je podnesena pritužba od početka očito nenamjerno, ta se pritužba može rekatégorizirati u „upozorenje”.
3. Kodeks ponašanja se primjenjuje isključivo na odnose između zastupnika interesa i institucija EU-a te se ne može upotrebljavati za reguliranje odnosa između trećih strana ili osoba upisanih u registar.

Druga faza: Dopuštenost

4. Po zaprimanju pritužbe ZTRS:
 - (a) potvrđuje zaprimanje pritužbe podnositelju pritužbe unutar 5 radnih dana;
 - (b) utvrđuje spada li pritužba u opseg djelovanja registra, kao što je opisano u Kodeksu ponašanja u Prilogu III. i gore navedenoj prvoj fazi;
 - (c) provjerava dokaze podnesene za utvrđivanje osnovanosti pritužbe, bez obzira na to je li riječ o dokumentima, ostalim materijalima ili osobnim iskazima; načelno bi se svi dokazi trebali pribaviti od osobe upisane u registar u vezi koje se podnosi pritužba, iz isprave koju je izdala treća strana ili iz javno dostupnih izvora. Sami vrijednosni sudovi koje iznese podnositelj pritužbe ne mogu se smatrati dokazom;
 - (d) na temelju analize iz točaka (b) i (c) odlučuje o dopuštenosti pritužbe.
5. Ako se pritužba ocijeni nedopuštenom, podnositelja pritužbe ZTRS o tome obavješćuje pisanim putem, uz obrazloženje svoje odluke.
6. Ako se pritužba ocijeni dopuštenom, ZTRS obavještava podnositelja pritužbe i osobu upisanu u registar protiv koje se podnosi pritužba o odluci i postupku koji slijedi kako je utvrđeno niže u tekstu.

⁽¹⁾ Točkom (d) od zastupnika interesa zahtijeva se da u okviru svojih odnosa s institucijama Europske unije i s njihovim članovima, dužnosnicima i ostalim osobljem, „pri upisu u registar, a zatim i u okviru svojih aktivnosti na koje se primjenjuje registar, osiguraju da su, prema svojim saznanjima, podaci koje pružaju potpuni, ažurirani i ne navode na pogrešne zaključke” i da „se slažu da su sve navedene informacije podložne reviziji te da pristaju na suradnju s administrativnim zahtjevima za dodatnim informacijama i ažuriranjima;”.

Treća faza: Rješavanje dopuštene pritužbe – ispitivanje i privremene mjere

7. Dotičnu osobu upisanu u registar ZTRS obavještava o sadržaju pritužbe i navodno prekršenoj odredbi/odredbama i poziva je da unutar 20 radnih dana podnese svoje stajalište kao odgovor na pritužbu. U prilogu odgovoru, u istome roku osoba upisana u registar može podnijeti memorandum zastupničke profesionalne organizacije, osobito za regulirane profesije ili organizacije koje podliježu profesionalnom kodeksu ponašanja.
8. Nepoštivanje roka iz stavka 7. dovodi do privremene suspenzije iz registra osobe upisane u registar sve do obnove suradnje.
9. Sve informacije prikupljene tijekom istrage pregledava ZTRS, koji može odlučiti saslušati osobu upisanu u registar u vezi s kojom se podnosi pritužba, podnositelja pritužbe ili oboje.
10. Dokaže li se pregledom materijala da je pritužba neutemeljena, ZTRS obavještava obje strane o takvoj odluci, navodeći pritom razloge iz kojih je tako odlučio.
11. Ako se utvrdi osnovanost pritužbe, upisanu osobu privremeno se isključuje iz registra u očekivanju poduzimanja koraka radi rješavanja problema (vidjeti dolje četvrtu fazu) i protiv nje se može donijeti više dodatnih mjera u rasponu od brisanju iz registra i po potrebi ukidanja svakog prava na pristup prostorijama Europskog parlamenta u skladu s unutarnjim postupcima te institucije (vidjeti petu fazu i redove 2.–4. u dolje navedenoj tablici mjera), posebice u slučajevima nesuradnje.

Četvrta faza: Rješavanje dopuštene pritužbe – rješavanje

12. Ako se potvrdi osnovanost pritužbe i utvrde se problematična pitanja, ZTRS u suradnji s dotičnom osobom upisanom u registar poduzima sve korake potrebne za rješavanje problema.
13. Ako dotična osoba upisana u registar surađuje, za svaki pojedinačni slučaj ZTRS dodjeljuje razuman vremenski rok za rješavanje pritužbe.
14. Ako je uočeno moguće rješenje problema i osoba upisana u registar surađuje u provedbi tog rješenja, upis te osobe upisane u registar ponovo se aktivira i pritužba se zaključuje. ZTRS obavještava osobu upisanu u registar i podnositelja pritužbe o takvoj odluci navodeći razloge za nju.
15. Ako je utvrđeno moguće rješenje problema, a osoba upisana u registar ne surađuje u provedbi tog rješenja, ta se osoba briše iz registra (vidjeti redove 2. i 3. dolje navedene tablice mjera). ZTRS obavještava osobu upisanu u registar i podnositelja pritužbe o takvoj odluci navodeći razloge za nju.
16. Ako moguće rješavanje tog problema zahtijeva odluku treće strane, uključujući tijelo u pojedinoj državi članici, konačna odluka ZTRS-a suspendira se do trenutka donošenja takve odluke.
17. Ako osoba upisana u registar ne surađuje unutar 40 radnih dana od obavijesti o pritužbi u skladu sa stavkom 7., primjenjuju se mjere u slučaju nepridržavanja (vidjeti stavke 19. do 22. pete faze i redove 2.–4. dolje navedene tablice mjera).

Peta faza: Rješavanje dopuštene pritužbe – mjere koje se provode u slučaju nepridržavanja kodeksa ponašanja

18. U slučaju da dotična osoba upisana u registar odmah provede ispravke, podnositelj pritužbe i osoba upisana u registar primaju od ZTRS-a pisanu potvrdu činjenica i njihovih ispravaka (vidjeti 1. red dolje navedene tablice mjera).
19. Nereagiranje osobe upisane u registar u roku od 40 dana utvrđenom u stavku 17. dovodi do brisanja iz registra (vidjeti red 2. dolje navedene tablice mjera) i gubitka pristupa svim poticajima povezanim s upisom u registar.
20. Ako je uočeno neprimjereno ponašanje, osoba upisana u registar briše se iz registra (vidjeti red 3. dolje navedene tablice mjera) i gubi pristup svim poticajima vezanim za upis.
21. U slučajevima iz stavaka 19. i 20. osoba upisana u registar može se ponovno upisati u registar ako su uklonjeni razlozi koji su doveli do njezina brisanja iz registra.

22. Ako je uočeno opetovana i namjerna nesuradnja ili neprimjereno ponašanje, ili ozbiljno nepridržavanje (vidjeti red 4. dolje navedene tablice mjera), ZTRS usvaja odluku o zabrani ponovnog upisa za razdoblje od jedne ili dvije godine, ovisno o težini slučaja.
23. ZTRS obavještava dotičnu osobu upisanu u registar i podnositelja pritužbe o svakoj mjeri donesenoj u skladu sa stavcima 18. do 22. ili redovima 1.–4. dolje navedene tablice mjera.
24. Ako mjera koju donese ZTRS rezultira dugoročnim brisanjem iz registra (vidjeti red 4. dolje navedene tablice mjera), dotična osoba upisana u registar može, unutar 20 radnih dana od obavijesti, glavnim tajnicima Europskog parlamenta i Europske komisije predati obrazloženi zahtjev za ponovnim razmatranjem te mjere.
25. Nakon isteka roka od 20 dana ili nakon što su glavni tajnici donijeli konačnu odluku, obavještavaju se relevantni potpredsjednici Europskog parlamenta i Europske komisije te se mjera javno navodi u registru.
26. Ako odluka o zabrani ponovnog upisa na određeno vrijeme uključuje ukidanje mogućnosti zahtijevanja dozvole pristupa Europskom parlamentu kao zastupniku interesa, glavni tajnik Europskog parlamenta predaje prijedlog Kolegiju kvestora, kojim ga poziva da odobri ukidanje dozvole pristupa dotične osobe ili osoba za to vremensko razdoblje.
27. ZTRS u svojim odlukama o mjerama koje se primjenjuju u skladu s ovim Prilogom poštuje načela proporcionalnosti i dobrog upravljanja. Njegove aktivnosti koordinira načelnik odjela u Glavnom tajništvu Europske komisije, a one ulaze u nadležnost glavnih tajnika Europskog parlamenta i Europske komisije, koji se o tim aktivnostima pravodobno obavještavaju.

Tablica raspoloživih mjera u slučaju nepridržavanja Kodeksa ponašanja

	Vrsta nepridržavanja (brojevi se odnose na gore navedene stavke)	Mjera	Objava mjere u registru	Formalna odluka o ukidanju prethodno odobrenog prava na pristup prostorijama Europskog parlamenta
1.	Nepridržavanje, odmah ispravljeno (18.)	Pisana obavijest u kojoj se navode činjenice i njihovo ispravljanje.	Ne	Ne
2.	Nesuradnja sa ZTRS-om (19. i 21.)	Brisanje iz registra, deaktivacija dozvole za pristup prostorijama Europskog parlamenta te ukidanje drugih poticaja	Ne	Ne
3.	Nepprimjereno ponašanje (20. i 21.)	Brisanje iz registra, deaktivacija dozvole za pristup prostorijama Europskog parlamenta te ukidanje drugih poticaja	Ne	Ne
4.	Opetovana i namjerna nesuradnja ili opetovano neprimjereno ponašanje (22.) i/ili ozbiljno nepridržavanje.	(a) Brisanje iz registra na jednu godinu i formalno ukidanje prava na pristup Parlamentu (kao ovlaštenom predstavniku interesnih skupina). (b) Brisanje iz registra na dvije godine i formalno ukidanje prava na pristup Parlamentu (kao ovlaštenom predstavniku interesnih skupina).	Da, odlukom glavnih tajnika Europskog parlamenta i Europske komisije.	Da, odlukom Kolegija kvestora.

32001R1049

31.5.2001.

SLUŽBENI LIST EUROPSKIH ZAJEDNICA

L 145/43

UREDBA (EZ) br. 1049/2001 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 30. svibnja 2001.****o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 255. stavak 2.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije ⁽¹⁾,u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora ⁽²⁾,

budući da:

(1) Člankom 1. drugim stavkom Ugovora o Europskoj uniji uveden je pojam otvorenosti, navodeći da Ugovor označava novi stadij u procesu stvaranja sve tješnje povezane unije među narodima Europe u kojoj se odluke donose na što otvoreniji način i na razini što je moguće bližoj građanima.

(2) Otvorenost omogućuje građanima da tješnje sudjeluju u procesu odlučivanja i jamči da administracija uživa veću legitimnost i da je učinkovitija i odgovornija prema građaninu u demokratskom sustavu. Otvorenost doprinosi jačanju načela demokracije i poštovanju temeljnih prava iz članka 6. Ugovora o EU i Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

(3) Zaključci sa sastanaka Europskoga Vijeća koji su održani u Birminghamu, Edinburgu i Kopenhagenu naglašavaju potrebu uvođenja veće transparentnosti u rad institucija Unije. Ova Uredba objedinjuje inicijative koje su institucije već poduzele s ciljem poboljšanja transparentnosti procesa odlučivanja.

(4) Svrha je ove Uredbe dati najveći mogući značaj pravu javnog pristupa dokumentima te utvrditi opća načela i ograničenja pristupa u skladu s člankom 255. stavkom 2. Ugovora o EZ-u.

(5) Budući da pitanje pristupa dokumentima nije obuhvaćeno odredbama Ugovora o osnivanju Europske zajednice za ugljen i čelik i Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, Europski parlament, Vijeće i Komisija trebali bi, u skladu s Deklaracijom br. 41. priloženom Završnomu aktu Ugovora iz Amsterdama sastaviti smjernice iz ove Uredbe koje su u vezi s dokumentima o aktivnostima obuhvaćenim ovim dvama ugovorima.

(6) Širi pristup dokumentima trebalo bi odobriti u slučaju kad institucije djeluju u svom zakonodavnom svojstvu, uključujući i prenesene ovlasti, štiteći istodobno djelotvornost postupka odlučivanja institucija. Takvi bi dokumenti trebali biti izravno dostupni u najvećoj mogućoj mjeri.

(7) U skladu s člankom 28. stavkom 1. i člankom 41. stavkom 1. Ugovora o EU-u pravo na pristup se primjenjuje i na dokumente koji se odnose na zajedničku vanjsku i sigurnosnu politiku i suradnju policije i pravosuđa u kaznenim stvarima. Svaka institucija trebala bi poštovati svoje propise o sigurnosti.

(8) Kako bi se osigurala potpuna primjena ove Uredbe na sve aktivnosti Unije, sve agencije koje institucije osnuju trebale bi primjenjivati načela određena ovom Uredbom.

(9) S određenim dokumentima bi, zbog njihova veoma osjetljivog sadržaja, trebalo postupati na poseban način. Mehanizmi izvješćivanja Europskoga parlamenta o sadržaju tih dokumenta trebali bi biti ostvareni međuinstitucionalnim sporazumom.

(10) Radi ostvarenja veće otvorenosti u radu institucija, Europski parlament, Vijeće i Komisija trebali bi odobravati pristup dokumentima i to ne samo za dokumente koje su izradile institucije nego i za one dokumente koje su institucije zaprimile. U tom smislu, podsjeća se da Deklaracija br. 35. priložena Završnomu aktu Ugovora iz Amsterdama predviđa da država članica može od Komisije ili Vijeća zatražiti da ne dostavljaju trećim stranama dokumente koji potječu iz te države bez prethodne suglasnosti.

(11) U načelu svi dokumenti institucija trebali bi biti dostupni javnosti. Međutim, određene javne i privatne interese trebalo bi posebno zaštititi putem izuzeća. Institucije bi trebale imati pravo, kad je to potrebno, zaštititi svoja unutarnja savjetovanja i rasprave kako bi osigurale provođenje svojih zadaća. U procjeni izuzeća institucije bi trebale voditi računa o načelima u zakonodavstvu Zajednice koja se odnose na zaštitu osobnih podataka u svim područjima aktivnosti Unije.

⁽¹⁾ SL C 177 E, 27.6.2000., str. 70.

⁽²⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 3. svibnja 2001. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 28. svibnja 2001.

(12) Sva pravila o pristupu dokumentima institucija trebala bi biti u skladu s ovom Uredbom.

- (13) Radi osiguranja punog poštovanja prava na pristup trebao bi biti primijenjen dvostupanjski administrativni postupak s dodatnom mogućnošću sudskog postupka ili pritužbi pravobranitelju.
- (14) Svaka institucija trebala bi poduzeti mjere potrebne za obavješćivanje javnosti o novim odredbama na snazi te obučiti svoje osoblje da pomogne građanima u ostvarivanju svojih prava na temelju ove Uredbe. Radi lakšeg ostvarivanja prava građana svaka institucija trebala bi osigurati pristup registru dokumenata.
- (15) Iako ni predmet ni rezultat ove Uredbe nije izmjena nacionalnog zakonodavstva o pristupu dokumentima, ipak je jasno da u skladu s načelom lojalne suradnje koja uređuje odnose između institucija i država članica, države članice trebale bi nastojati ne onemogućivati ispravnu primjenu ove Uredbe te bi se trebale pridržavati propisa o sigurnosti institucija.
- (16) Ova Uredba ne dovodi u pitanje postojeća prava na pristup dokumentima za države članice, pravosudna tijela ili istražna tijela.
- (17) U skladu s člankom 255. stavkom 3. Ugovora o EZ-u svaka institucija svojim poslovnikom propisuje posebne odredbe koje se odnose na pristup njezinim dokumentima. Odluka Vijeća 93/731/EZ od 20. prosinca 1993. o javnom pristupu dokumentima Vijeća ⁽¹⁾, Odluka Komisije 94/90/EZUČ, EZ, Euratom od 8. veljače 1994. o javnom pristupu dokumentima Komisije ⁽²⁾, Odluka Europskoga parlamenta 97/632/EZ, EZUČ, Euratom od 10. srpnja 1997. o javnom pristupu dokumentima Europskoga parlamenta ⁽³⁾ i propisi o povjerljivosti schengenskih dokumenata stoga bi trebali biti, prema potrebi, izmijenjeni ili stavljeni izvan snage,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

Članak 1.

Svrha

Svrha je ove Uredbe:

- (a) definirati načela, uvjete i ograničenja na temelju javnog ili privatnog interesa kojima se uređuje pravo na pristup dokumentima Europskoga parlamenta, Vijeća i Komisije (u daljnjem tekstu „institucije”) predviđeno u članku 255. Ugovora o EZ-u tako da se osigura najširi mogući pristup dokumentima;
- (b) uvesti mjere koja osiguravaju najlakše moguće ostvarenje tog prava; i

⁽¹⁾ SL L 340, 31.12.1993., str. 43. Odluka kako je posljednji put izmijenjena i dopunjena Odlukom 2000/527/EZ (SL L 212, 23.8.2000., str. 9.).

⁽²⁾ SL L 46, 18.2.1994., str. 58. Odluka kako je izmijenjena i dopunjena Odlukom 96/567/EZ, EZUČ, Euratom (SL L 247, 28.9.1996., str. 45.).

⁽³⁾ SL L 263, 25.9.1997., str. 27.

- (c) promicati dobru administrativnu praksu u pristupu dokumentima.

Članak 2.

Korisnici i područje primjene

1. Svaki građanin Unije i svaka fizička ili pravna osoba s boravištem ili registriranim sjedištem u državi članici ima pravo na pristup dokumentima institucija, podložno načelima, uvjetima i ograničenjima utvrđenim ovom Uredbom.
2. Institucije mogu, podložno istim načelima, uvjetima i ograničenjima, odobriti pristup dokumentima svakoj fizičkoj ili pravnoj osobi koja nema boravište u državi članici ili u njoj nema registrirano sjedište.
3. Ova se Uredba primjenjuje na sve dokumente koje čuva pojedina institucija, to jest dokumente koje je sastavila ili zaprimila i koje posjeduje, koji se odnose na sva područja aktivnosti Europske unije.
4. Ne dovodeći u pitanje članke 4. i 9., dokumenti se daju na uvid javnosti nakon pisanog zahtjeva ili izravno u elektroničkom obliku ili putem registra dokumenata. Dokumenti sastavljeni ili zaprimljeni tijekom zakonodavnog postupka daju se na uvid izravno u skladu s člankom 12.
5. Osjetljivi dokumenti definirani člankom 9. stavkom 1. podliježu posebnom postupku u skladu s tim člankom.
6. Ova Uredba ne smije dovoditi u pitanje pravo na javni pristup dokumentima kojima raspolažu institucije, a koji mogu proizlaziti iz instrumenata međunarodnog prava ili akata institucija koje ih provode.

Članak 3.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe:

- (a) „dokument” znači svaki sadržaj neovisno o mediju (pisan na papiru ili pohranjen u elektroničkom obliku ili kao zvučni, vizualni ili audiovizualni zapis) koji se odnosi na politike, aktivnosti i odluke iz područja nadležnosti neke od institucija;
- (b) „treća strana” znači svaka fizička ili pravna osoba, ili drugi subjekt izvan institucije o kojoj je riječ, uključujući države članice, druge institucije ili tijela Zajednice ili izvan Zajednice i treće zemlje.

Članak 4.

Izuzeca

1. Institucije uskraćuju pristup dokumentu ako bi njegovo otkrivanje ugrozilo zaštitu:

(a) javnog interesa koji se odnosi na:

- javnu sigurnost,
- obranu i vojna pitanja,
- međunarodne odnose,
- financijsku, monetarnu ili ekonomsku politiku Zajednice ili koje države članice;

(b) privatnost i integritet pojedinca, posebno u skladu s propisima Zajednice o zaštiti osobnih podataka.

2. Institucije uskraćuju pristup dokumentu ako bi njegovo otkrivanje ugrozilo zaštitu:

- komercijalnih interesa fizičke ili pravne osobe, uključujući intelektualno vlasništvo,
- sudskog postupka i pravnog savjetovanja,
- svrhe inspekcija, istraga i revizija,

osim ako za njegovo otkrivanje postoji prevladavajući javni interes.

3. Pristup dokumentu koji je sastavila institucija za internu uporabu ili koji je institucija zaprimila, a koji se odnosi na pitanje o kojem nije odlučivala, odbija se kad bi njegovo otkrivanje ozbiljno ugrozilo proces odlučivanja institucije, osim ako za njegovo otkrivanje ne postoji prevladavajući javni interes.

Pristup dokumentu koji sadrži mišljenja za internu uporabu kao dio rasprava i preliminarnih konzultacija u dotičnoj instituciji odbija se čak i nakon što je odluka donesena ako njegovo otkrivanje može ozbiljno ugroziti proces odlučivanja institucije, osim ako za njegovo otkrivanje ne postoji prevladavajući javni interes.

4. U vezi s dokumentima treće strane, institucije su dužne savjetovati se s trećom stranom kako bi procijenile je li primjenjivo izuzeće iz stavaka 1. i 2., osim ako je jasno smije li se dokument objaviti ili ne.

5. Država članica može od institucije zatražiti da bez njezine prethodne suglasnosti ne objavi dokument koji potječe iz te države članice.

6. Ako su izuzećima obuhvaćeni samo dijelovi traženog dokumenta, preostali se dijelovi dokumenta objavljuju.

7. Izuzeća utvrđena stavcima 1. do 3. primjenjuju se samo za razdoblje tijekom kojega je zaštita opravdana na temelju sadržaja dokumenta. Izuzeća se mogu primijeniti za razdoblje od

najviše 30 godina. U slučaju dokumenata obuhvaćenih izuzećima koja se odnose na privatnost ili komercijalne interese te u slučaju osjetljivih dokumenata, izuzeća se mogu, ako je to potrebno, primjenjivati i nakon tog razdoblja.

Članak 5.

Dokumenti u državama članicama

Kad država članica zaprimi zahtjev za pristup dokumentu koji je u njezinu posjedu, koji potječe iz jedne od institucija, država članica dužna je savjetovati se s dotičnom institucijom kako bi donijela odluku koja neće ugroziti ostvarivanje ciljeva iz ove Uredbe, osim ako je posve jasno smije li se dokument objaviti ili ne.

Umjesto tog država članica može uputiti zahtjev instituciji.

Članak 6.

Zahtjevi

1. Zahtjevi za pristup dokumentima daju se u pisanom obliku, uključujući elektronički oblik, na jednom od jezika iz članka 314. Ugovora o EZ-u i dovoljno određeni da instituciji omogućuju identifikaciju dokumenta. Podnositelj zahtjeva nije dužan navesti razloge za podnošenje zahtjeva.

2. Ako zahtjev nije dovoljno određen, institucija je dužna tražiti pojašnjenje od podnositelja zahtjeva i u tome mu pomaže, npr., pružanjem informacija o uporabi javnih registara dokumenata.

3. U slučaju zahtjeva koji se odnose na vrlo opsežan dokument ili na velik broj dokumenata, nadležna institucija se može neformalno savjetovati s podnositeljem zahtjeva kako bi pronašla povoljno rješenje.

4. Institucije su dužne građanima pružiti informacije i pomoći im uputama o tome kako i gdje mogu podnijeti zahtjeve za pristup dokumentima.

Članak 7.

Obrada početnih zahtjeva

1. Po zahtjevu za pristup dokumentu potrebno je odmah postupiti. Potvrda o primitku šalje se podnositelju zahtjeva. U roku od 15 radnih dana od upisa zahtjeva, institucija odobrava pristup traženom dokumentu i osigurava pristup u skladu s člankom 10. u tom razdoblju ili u pisanom odgovoru obrazlaže djelomično ili potpuno odbijanje zahtjeva te izvješćuje podnositelja zahtjeva o njegovu pravu da podnese ponovni zahtjev u skladu sa stavkom 2. ovog članka.

2. U slučaju potpunog ili djelomičnog odbijanja zahtjeva, podnositelj zahtjeva može u roku od 15 radnih dana od primitka odgovora institucije podnijeti ponovni zahtjev tražeći od institucije da preispita svoj stav.

3. U iznimnim slučajevima, npr. u slučaju zahtjeva koji se odnosi na vrlo dugačak dokument ili na vrlo velik broj dokumenata, rok iz stavka 1. se može produljiti za 15 radnih dana pod uvjetom da se podnositelja zahtjeva o tome unaprijed izvijesti i da se za to navedu detaljni razlozi.

4. Ako institucija ne odgovori u propisanom roku, podnositelj ima pravo podnijeti ponovni zahtjev.

Članak 8.

Obrada ponovnih zahtjeva

1. Po ponovnom zahtjevu potrebno je odmah postupiti. U roku od 15 radnih dana od registracije takvog zahtjeva, institucija odobrava pristup traženom dokumentu i osigurava pristup u skladu s člankom 10. u tom razdoblju ili u pisanom odgovoru navodi razloge za djelomično ili potpuno odbijanje zahtjeva. U slučaju potpunog ili djelomičnog odbijanja, institucija je dužna izvijestiti podnositelja zahtjeva o pravnim sredstvima koja su mu dostupna, tj. o pokretanju sudskog postupka protiv institucije i/ili podnošenju pritužbe Europskom ombudsmanu, prema uvjetima iz članka 230. odnosno 195. Ugovora o EZ-u.

2. U iznimnim slučajevima, npr. u slučaju zahtjeva koji se odnosi na vrlo dugačak dokument ili na velik broj dokumenata, rok iz stavka 1. može se produljiti za 15 radnih dana pod uvjetom da podnositelj zahtjeva bude o tome unaprijed obaviješten i da se za to navedu detaljni razlozi.

3. Ako institucija u propisanom roku ne odgovori, smatrat će se da je odgovor negativan i podnositelju dati pravo pokretanja sudskog postupka protiv institucije i/ili podnošenja pritužbe Europskom ombudsmanu u skladu s odgovarajućim odredbama Ugovora o EZ-u.

Članak 9.

Postupanje s osjetljivim dokumentima

1. Osjetljivi dokumenti jesu dokumenti koji potječu iz institucija ili agencija koje su one osnovale, iz država članica, trećih zemalja ili međunarodnih organizacija, koji su označeni „VRLO TAJNO“, „TAJNO“ ili „POVJERLJIVO“ u skladu s propisima predmetne institucije, koji štite temeljne interese Europske unije ili jedne ili više njezinih država članica u području obuhvaćenom člankom 4. stavkom 1. točkom (a), a posebno u području javne sigurnosti, obrane i vojnih pitanja.

2. Zahtjevi za pristup osjetljivim dokumentima u skladu s postupcima propisanim člancima 7. i 8. obrađuju samo osobe koje imaju pravo upoznati se sa sadržajem takvih dokumenata. Takve osobe, ne dovodeći u pitanje odredbe iz članka 11. stavka 2., također donose odluku o tome koja se upućivanja na osjetljive dokumente mogu navesti u javnom registru.

3. Osjetljivi se dokumenti bilježe u registar ili objavljuju samo uz suglasnost njihova izvora.

4. Svaka institucija koja odluči odbiti pristup osjetljivom dokumentu mora svoju odluku obrazložiti na način da ne šteti interesima zaštićenim člankom 4.

5. Države članice dužne su poduzeti odgovarajuće mjere kako bi se pri obradi zahtjeva koji se odnose na osjetljive dokumente poštovala načela iz ovog članka i iz članka 4.

6. Pravila institucija koja se odnose na osjetljive dokumente moraju biti objavljena.

7. Komisija i Vijeće dužni su izvijestiti Europski parlament o osjetljivim dokumentima u skladu s rješenjima dogovorenim između institucija.

Članak 10.

Pristup nakon podnošenja zahtjeva

1. Podnositelj zahtjeva ima pristup dokumentima uvidom u dokumente na licu mjesta ili primitkom preslike, uključujući, ako su dostupne, preslike u elektroničkom obliku, ovisno o izboru podnositelja zahtjeva. Troškovi pripreme i slanja preslika podnositelju se mogu naplatiti. Ta naknada ne smije prelaziti stvarne troškove pripreme i slanja kopija. Uvid u dokumente na licu mjesta, kopije koje iznose manje od 20 stranica formata A4 i izravan pristup u elektroničkom obliku ili putem registra ne naplaćuju se.

2. Ako je predmetna institucija već objavila dokument i lako je dostupan podnositelju zahtjeva, institucija svoju obvezu davanja pristupa dokumentima ispunjava izvješćivanjem podnositelja kako doći do traženog dokumenta.

3. Dokumenti se dostavljaju u postojećoj verziji i obliku (uključujući elektronički ili neki drugi oblik kao što je Brailleovo pismo, uvećan tisak ili vrpca), vodeći pritom računa o izboru podnositelja zahtjeva.

Članak 11.

Registri

1. Kako bi se prava građana na temelju ove Uredbe učinila djelotvornima, svaka je institucija dužna osigurati javni pristup registru dokumenata. Pristup registru trebao bi biti u elektroničkom obliku. Upućivanja na dokumente odmah se moraju evidentirati u registru.

2. Registar mora za svaki dokument sadržavati referentni broj (uključujući, gdje je primjenjivo, međuinstitucionalnu referencu), predmet i/ili kratak opis sadržaja dokumenta kao i datum kad je dokument zaprimljen ili sastavljen i upisan u registar. Upućivanja moraju biti takva da ne ugrožavaju zaštitu interesa iz članka 4.

3. Institucije su dužne odmah poduzeti potrebne mjere kako bi uspostavile registar koji mora biti stavljen u funkciju do 3. lipnja 2002.

Članak 12.

Izravan pristup u elektroničkom obliku ili putem registra

1. Institucije moraju što je više moguće učiniti dokumente izravno dostupnima javnosti u elektroničkom obliku ili putem registra u skladu s propisima nadležne institucije.
2. Posebno moraju izravno biti dostupni zakonodavni dokumenti, tj. dokumenti sastavljeni ili zaprimljeni tijekom postupaka donošenja akata koji su pravno obvezujući za države članice ili u njima, u skladu s člancima 4. i 9.
3. Kad je to moguće, ostali dokumenti, posebno dokumenti koji se odnose na razvoj politike ili strategije, moraju biti izravno dostupni.
4. Kad se izravan pristup ne daje putem registra, u njemu je potrebno koliko je to moguće naznačiti gdje se dokument nalazi.

Članak 13.

Objavljivanje u Službenom listu

1. Uz akte iz članka 254. stavaka 1. i 2. Ugovora o EZ-u i članka 163. stavka 1. Ugovora o Euratomu, sljedeći se dokumenti objavljuju u Službenom listu u skladu s člancima 4. i 9. ove Uredbe:
 - (a) prijedlozi Komisije;
 - (b) zajednička stajališta koja je donijelo Vijeće u skladu s postupcima iz članka 251. i 252. Ugovora o EZ-u i razlozi na kojima se temelje ta zajednička stajališta, te stajališta Europskoga parlamenta u tim postupcima;
 - (c) okvirne odluke i odluke iz članka 34. stavka 2. Ugovora o EU-u;
 - (d) konvencije koje je utvrdilo Vijeće u skladu s člankom 34. stavkom 2. Ugovora o EU-u;
 - (e) konvencije koje su potpisane među državama članicama na temelju članka 293. Ugovora o EZ-u;
 - (f) međunarodni sporazumi koje je sklopila Zajednica ili u skladu s člankom 24. Ugovora o EU-u.
2. U što je moguće većoj mjeri, sljedeći se dokumenti objavljuju u Službenom listu:
 - (a) inicijative koje Vijeću predstavlja država članica u skladu s člankom 67. stavak 1. Ugovora o EZ-u ili na temelju članka 34. stavka 2. Ugovora o EU-u;

(b) zajednička stajališta iz članka 34. stavka 2. Ugovora o EU-u;

(c) direktive osim direktiva iz članka 254. stavaka 1. i 2. Ugovora o EZ-u, odluke osim odluka iz članka 254. stavka 1. Ugovora o EZ-u, preporuke i mišljenja.

3. Svaka institucija u svom poslovniku može utvrditi koji će se još dokumenti objavljevati u Službenom listu.

Članak 14.

Informiranje

1. Svaka je institucija dužna poduzeti potrebne mjere i informirati javnost o pravima koja uživa na temelju ove Uredbe.
2. Države članice dužne su surađivati s institucijama u pružanju informacija građanima.

Članak 15.

Administrativna praksa u institucijama

1. Institucije su dužne razviti dobru administrativnu praksu kako bi olakšale ostvarivanje prava na pristup zajamčen ovom Uredbom.
2. Institucije su dužne osnovati međuinstitucionalni odbor koji ispituje najbolju praksu, rješava moguće sukobe i raspravlja o budućem razvoju događaja u javnom pristupu dokumentima.

Članak 16.

Umnožavanje dokumenata

Ova Uredba ne dovodi u pitanje nijedno postojeće pravilo o autorskim pravima koja trećoj strani mogu ograničiti pravo umnožavanja ili korištenja dokumenata danih na uvid.

Članak 17.

Izvešća

1. Svaka institucija svake godine objavljuje izvješće za prethodnu godinu, uključujući i broj predmeta u kojima je institucija odbila odobriti pristup dokumentima, razloge za odbijanje te broj osjetljivih dokumenata koji nisu evidentirani u registru.
2. Komisija najkasnije do 31. siječnja 2004. objavljuje izvješće o provedbi načela ove Uredbe te daje preporuke, uključujući, ako je to potrebno, prijedloge za reviziju ove Uredbe i akcijski program mjera koje institucije trebaju poduzeti.

*Članak 18.***Mjere primjene**

1. Svaka institucija svoj poslovnik prilagođuje odredbama ove Uredbe. Prilagodbe proizvode učinak od 3. prosinca 2001.

2. U roku od šest mjeseci od stupanja na snagu ove Uredbe Komisija ispituje usklađenost Uredbe Vijeća (EEZ, Euratom) br. 354/83 od 1. veljače 1983. o otvaranju za javnost arhivske građe Europske ekonomske zajednice i Europske zajednice za atomsku energiju ⁽¹⁾ s ovom Uredbom s ciljem očuvanja i arhiviranja dokumenata u najvećoj mogućoj mjeri.

3. U roku od šest mjeseci od stupanja na snagu ove Uredbe Komisija preispituje usklađenost postojećih propisa o pravu pristupa dokumentima s ovom Uredbom.

*Članak 19.***Stupanje na snagu**

Ova Uredba stupa na snagu trećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

Primjenjuje se od 3. prosinca 2001.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 30. svibnja 2001.

Za Europski parlament
Predsjednica
N. FONTAINE

Za Vijeće
Predsjednik
B. LEJON

⁽¹⁾ SL L 43, 15.2.1983., str. 1.

**MEĐUINSTITUCIONALNI SPORAZUM OD 20. STUDENOGA 2002.
IZMEĐU EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA O PRISTUPU EUROPSKOG
PARLAMENTA INFORMACIJAMA OSJETLJIVE PRIRODE VIJEĆA IZ PODRUČJA
SIGURNOSNE I OBRAMBENE POLITIKE¹**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE,

Budući da:

(1) Članak 21. Ugovora o Europskoj uniji navodi da se Predsjedništvo Vijeća savjetuje s Europskim parlamentom o glavnim aspektima i temeljnim izborima zajedničke vanjske i sigurnosne politike te osigurava propisno razmatranje stavova Europskog parlamenta. Taj članak također predviđa da Predsjedništvo Vijeća i Komisija redovito izvješćuju Europski parlament o razvoju zajedničke vanjske i sigurnosne politike. Potrebno je uvesti mehanizam koji će osigurati provođenje ovih načela u tom području.

(2) S obzirom na specifičnost i posebno sadržaj osjetljive prirode nekih strogo klasificiranih podataka na području sigurnosne i obrambene politike, potrebno je uvesti posebne postupke za dokumente koji sadrže takve informacije.

(3) U skladu s člankom 9. stavkom 7. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije², Vijeće treba obavijestiti Europski parlament o dokumentima osjetljive prirode u smislu članka 9. stavka 1. Uredbe u skladu s odredbama dogovorenima između institucija.

(4) U većini zemalja članica postoje posebni mehanizmi za prijenos i postupanje s klasificiranim podacima između nacionalnih vlada i parlamenata. Ovaj međuinstitucionalni sporazum trebao bi osigurati da se u slučaju Parlamenta postupanje temelji na najboljim praksama država članica,

SKLOPILI SU OVAJ MEĐUINSTITUCIONALNI SPORAZUM:

1. Područje primjene

1.1. Ovaj međuinstitucionalni sporazum određuje pristup Europskog parlamenta informacijama osjetljive prirode, tj. informacijama s oznakom stupnja tajnosti „TRÈS SECRET/TOP SECRET“, „SECRET“ ili „CONFIDENTIAL“, bez obzira na porijeklo, medij na kojem se nalaze ili stupanj dovršenosti, s kojima na području sigurnosne i obrambene politike raspolaže Vijeće, kao i postupanje s dokumentima označenima na taj način.

1.2. Informacije porijeklom iz treće države ili međunarodne organizacije šalju se uz suglasnost te države ili organizacije.

Kad se informacije s oznakom tajnosti porijeklom iz države članice šalju Vijeću bez izričite zabrane njihovog prenošenja ostalim institucijama, primjenjuju se odredbe iz 2. i 3. odjeljka

¹ SL C 298, 30. 11. 2002., str. 1.

²SL L 145, 31. 5. 2001., str. 43.

ovog međuinstitucionalnog sporazuma. U suprotnom, te se informacije šalju uz suglasnost dotične države članice.

Ako odbije proslijediti informacije porijeklom iz treće države, međunarodne organizacije ili države članice, Vijeće je dužno navesti razloge takvog postupanja.

1.3. Odredbe ovog međuinstitucionalnog sporazuma primjenjuju se u skladu s važećim pravom i ne dovodeći u pitanje Odluku 95/167/EZ, Euratom, EZUČ Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije od 19. travnja 1995. o detaljnim odredbama o izvršavanju prava Europskog parlamenta na istragu³ te ne dovodeći u pitanje postojeće sporazume, posebno međuinstitucionalni sporazum od 6. svibnja 1999. između Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije o proračunskoj disciplini i poboljšanju proračunskog postupka⁴.

2. Opća pravila

2.1. Dvije institucije djeluju u skladu s obostranom obvezom iskrene suradnje, u duhu obostranog povjerenja te u skladu s odgovarajućim odredbama Ugovora. Pri prosljeđivanju i postupanju s informacijama obuhvaćenima ovim međuinstitucionalnim sporazumom nužno je poštovati interese koji trebaju biti zaštićeni oznakom tajnosti, a posebno javne interese koji se tiču sigurnosti i obrane Europske unije ili jedne ili više država članica odnosno vojnog ili nevojnog upravljanja krizom.

2.2. Na zahtjev jedne od osoba iz točke 3.1, Predsjedništvo Vijeća ili glavni tajnik/Visoki predstavnik pravovremeno ih obavještava o sadržaju bilo koje informacije osjetljive prirode potrebne za izvršavanja ovlasti povjerenih Europskom parlamentu Ugovorom o Europskoj uniji na području obuhvaćenom ovim međuinstitucionalnim sporazumom, uzimajući u obzir javni interes na području sigurnosti i obrane Europske unije ili jedne ili više zemalja članica, ili vojnog i nevojnog upravljanja krizom, u skladu s pravilima iz odjeljka 3.

3. Pravila kojima se uređuju pristup i postupanje s informacijama osjetljive prirode

3.1. U okviru ovog međuinstitucionalnog sporazuma, predsjednik Europskog parlamenta ili predsjednik Odbora Europskog parlamenta za vanjske poslove, ljudska prava te zajedničku sigurnosnu i obrambenu politiku može zatražiti da Predsjedništvo Vijeća ili glavni tajnik/Visoki predstavnik spomenutom odboru dostavi informacije o događanjima na području europske sigurnosne i obrambene politike, uključujući informacije osjetljive prirode na koje se primjenjuje točka 3.3.

3.2. U slučaju krize ili na zahtjev predsjednika Europskog parlamenta ili predsjednika Odbora za vanjske poslove, ljudska prava, zajedničku sigurnosnu i obrambenu politiku, takve se informacije šalju u najkraćem mogućem roku.

3.3. U tom smislu, Predsjedništvo Vijeća ili glavni tajnik/Visoki predstavnik obavijestit će predsjednika Europskog parlamenta i posebni odbor kojim predsjeda predsjednik Odbora za vanjske poslove, ljudska prava, zajedničku sigurnosnu i obrambenu politiku, a sastoji se od četiri člana koje imenuje Konferencija predsjednika, o sadržaju informacije osjetljive prirode kada je to potrebno za izvršavanje ovlasti povjerenih Europskom parlamentu Ugovorom o Europskoj uniji na području uređenom ovim međuinstitucionalnim sporazumom. Predsjednik

³SL L 113, 19. 5. 1995., str. 1.

⁴SL C 172, 18. 6. 1999., str. 1.

Europskog parlamenta i poseban odbor mogu zatražiti uvid u dotične dokumente u prostorijama Vijeća.

Po potrebi i ako je moguće s obzirom na prirodu i sadržaj dotičnih informacija ili dokumenata, isti su dostupni predsjedniku Europskog parlamenta koji odabire jednu od sljedećih mogućnosti:

- (a) informacije namijenjene predsjedniku Odbora za vanjske poslove, ljudska prava, zajedničku sigurnosnu i obrambenu politiku;
- (b) pristup informacijama ograničen je samo na članove Odbora za vanjske poslove, ljudska prava, zajedničku sigurnosnu i obrambenu politiku;
- (c) rasprava zatvorena za javnost u Odboru za vanjske poslove, ljudska prava, zajedničku sigurnosnu i obrambenu politiku, u skladu s postupkom koji se razlikuje s obzirom na stupanj povjerljivosti;
- (d) prosljeđivanje dokumenata iz kojih su uklonjene informacije u skladu s traženim stupnjem tajnosti.

Ove se mogućnosti ne primjenjuju ako informacija osjetljive prirode ima oznaku stupnja tajnosti „TRÈS SECRET/TOP SECRET”.

Ako je riječ o informacijama ili dokumentima s oznakom stupnja tajnosti „SECRET” ili „CONFIDENTIAL”, predsjednik Europskog parlamenta se o odabiru jedne od mogućnosti prethodno dogovara s Vijećem.

Dotične informacije ili dokumenti ne objavljuju se niti šalju drugim primateljima.

4. Završne odredbe

4.1. Europski parlament i Vijeće zasebno poduzimaju sve mjere potrebne za provedbu međuinstitucionalnog sporazuma, uključujući korake potrebne za sigurnosnu provjeru uključenih osoba.

4.2. Dvije institucije voljne su raspraviti usporedne međuinstitucionalne sporazume o klasificiranim podacima na drugim područjima djelatnosti Vijeća, pod uvjetom da odredbe ovog međuinstitucionalnog sporazuma ne predstavljaju presedan za druga područja djelovanja Unije ili Zajednice i ne utječu na sadržaj bilo kojeg drugog međuinstitucionalnog sporazuma.

4.3. Međuinstitucionalni sporazum se preispituje nakon dvije godine na zahtjev bilo koje od dvije institucije sukladno iskustvu stečenom njegovom provedbom.

Prilog

Ovaj međuinstitucionalni sporazum provodi se u skladu s mjerodavnim primjenjivim uredbama, a posebno u skladu s načelom prema kojem je nužni uvjet za prosljeđivanje klasificiranih podataka suglasnost autora kao što je propisano točkom 1.2.

Uvid članova posebnog odbora Europskog parlamenta u dokumente osjetljive prirode odvija se u sigurnoj dvorani u prostorijama Vijeća.

Međuinstitucionalni sporazum stupa na snagu nakon što Europski parlament usvoji interne mjere sigurnosti, sukladne načelima propisanim točkom 2.1 i usporedive s mjerama drugih

institucija kako bi se osigurala jednaka razina zaštite informacija osjetljive prirode o kojima je riječ.

**ODLUKA EUROPSKOG PARLAMENTA OD 23. LISTOPADA 2002.
O PROVEDBI MEĐUINSTITUCIONALNOG SPORAZUMA O PRISTUPU EUROPSKOG
PARLAMENTA INFORMACIJAMA VIJEĆA IZ PODRUČJA SIGURNOSNE I
OBRAMBENE POLITIKE KOJE SU OSJETLJIVE PRIRODE¹**

EUROPSKI PARLAMENT,

uzimajući u obzir članak 9., a posebno njegove stavke 6. i 7. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije²,

uzimajući u obzir točku 1. priloga VII., dijela A Poslovnika,³

uzimajući u obzir članak 20. Odluke Predsjedništva od 28. studenog 2001. o javnom pristupu dokumentima Parlamenta⁴,

uzimajući u obzir međuinstitucionalni sporazum između Europskog parlamenta i Vijeća o pristupu Europskog parlamenta informacijama Vijeća iz područja sigurnosne i obrambene politike koje su osjetljive prirode,

uzimajući u obzir prijedlog Predsjedništva,

uzimajući u obzir specifičnost i osobito osjetljiv sadržaj nekih informacija strogo povjerljive prirode iz područja sigurnosne i obrambene politike,

budući da je Vijeće, u skladu s odredbama dogovorenim između institucija, dužno Parlamentu proslijediti informacije o dokumentima osjetljive prirode,

budući da zastupnici u Europskom parlamentu koji su članovi posebnog odbora osnovanog na temelju međuinstitucionalnog sporazuma moraju proći sigurnosnu provjeru za pristup informacijama osjetljive prirode u skladu s načelom „nužnog poznavanja”,

uzimajući u obzir nužnost utvrđivanja posebnih načina za primanje, obradu i čuvanje informacija osjetljive prirode koje se šalju Vijeću, državama članicama, trećim državama ili međunarodnim organizacijama,

ODLUČIO JE:

Članak 1.

Ovom odlukom usvojene su dodatne mjere nužne za provedbu međuinstitucionalnog sporazuma o pristupu Europskog parlamenta informacijama Vijeća iz područja sigurnosne i obrambene politike koje su osjetljive prirode.

¹OJ C 298, 30.11.2002, p. 4.

²SL L 145, 31. 5. 2001., str. 43.

³ Prilog brisan iz Poslovnika.

⁴SL C 374, 29. 12. 2001., str. 1.

Članak 2.

Vijeće, u skladu sa svojim mjerodavnim propisima, obrađuje zahtjeve Parlamenta za pristup informacijama Vijeća koje su osjetljive prirode. Ako su zatražene dokumente pripremile druge institucije, države članice, treće zemlje ili međunarodne organizacije, ti se dokumenti šalju samo uz suglasnost dotičnih institucija, država ili organizacija.

Članak 3.

Predsjednik Parlamenta odgovoran je za provedbu međuinstitucionalnog sporazuma unutar institucije.

U tom smislu poduzima sve potrebne mjere kako bi osigurao povjerljivu obradu informacija dobivenih izravno od predsjednika Vijeća ili glavnog tajnika/Visokog predstavnika, odnosno informacija dobivenih tijekom uvida u dokumente osjetljive prirode u prostorijama Vijeća.

Članak 4.

Kada predsjednik Parlamenta ili predsjednik Odbora za vanjske poslove, ljudska prava, zajedničku sigurnosnu i obrambenu politiku zatraži od Predsjedništva Vijeća ili glavnog tajnika/Visokog predstavnika da dostavi informacije osjetljive prirode posebnom odboru osnovanom na temelju međuinstitucionalnog sporazuma, te se informacije šalju u najkraćem mogućem roku. S tim u vezi Parlament je dužan opremiti dvoranu posebno uređenu za održavanje sastanaka na kojima se obrađuju informacije osjetljive prirode. Pri odabiru dvorane vodi se računa o tome da se osigura razina zaštite kakva je za takvu vrstu sastanaka propisana Odlukom Vijeća 2001/264/EZ od 19. ožujka 2001.⁵ kojom se prihvaćaju sigurnosne uredbe Vijeća.

Članak 5.

Informativni sastanak kojim predsjedava predsjednik Parlamenta ili predsjednik gore navedenog odbora zatvoren je za javnost.

Izuzev četiri člana koja imenuje Konferencija predsjednika, pristup dvorani za sastanke imaju samo oni službenici koji su zbog prirode posla ili u skladu sa zahtjevima posla prošli sigurnosnu provjeru i ovlašteni su za ulazak u dvoranu prema načelu „nužnog poznavanja”.

Članak 6.

Ako predsjednik Parlamenta ili predsjednik gore navedenog odbora zatraži odobrenje za uvid u dokumente koji sadrže informacije osjetljive prirode sukladno stavku 3.3. gore navedenog međuinstitucionalnog sporazuma, pregled tih dokumenata odvija se u prostorijama Vijeća.

Uvid u dokumente obavlja se na licu mjesta u bilo kojem obliku u kojem su dostupni.

Članak 7.

Zastupnici u Parlamentu koji sudjeluju na informativnim sastancima ili imaju pristup dokumentima osjetljive prirode podvrgavaju se sigurnosnoj provjeri kakvoj su podvrgnuti članovi Vijeća i Komisije. U tom slučaju predsjednik Parlamenta poduzima potrebne korake pri nadležnim državnim tijelima.

⁵SL L 101, 11. 4. 2001., str. 1.

Članak 8.

Dužnosnici koji bi trebali imati pristup informacijama osjetljive prirode podvrgavaju se sigurnosnoj provjeri u skladu s odredbama propisanim za druge institucije. Dužnosnici koji su prošli takvu sigurnosnu provjeru u skladu s načelom „nužnog poznavanja” mogu sudjelovati na gore navedenim informativnim sastancima ili proučiti dokumente o kojima je riječ. U tom slučaju, nakon savjetovanja s nadležnim tijelima država članica, glavni tajnik daje ovlaštenje na temelju sigurnosne provjere koju provode ta tijela.

Članak 9.

Informacije dobivene na takvim sastancima ili tijekom savjetovanja o takvim dokumentima u prostorijama Vijeća se niti u cijelosti niti djelomično ne otkrivaju, ne šire niti umnožavaju u bilo kojem obliku. Isto tako, nije dozvoljeno snimanje informacija osjetljive prirode dobivenih od Vijeća.

Članak 10.

Zastupnici u Parlamentu koje Konferencija predsjednika imenuje za pristup informacijama osjetljive prirode obvezuju se na čuvanje povjerljivosti informacija. Bilo kojeg zastupnika koji prekrši tu obvezu u posebnom odboru zamjenjuje drugi član kojeg imenuje Konferencija predsjednika. U tom slučaju, zastupnika koji je prekršio tu obvezu prije njegovog isključenja iz posebnog odbora može saslušati Konferencija predsjednika, koja održava posebnu sjednicu zatvorenu za javnost. Osim isključenja iz posebnog odbora zastupnik odgovoran za odavanje informacija može po potrebi biti podvrgnut kaznenom progonu sukladno mjerodavnim važećim zakonskim propisima.

Članak 11.

Dužnosnici kojima je propisno dozvoljen pristup informacijama osjetljive prirode u skladu s načelom „nužnog poznavanja”, obvezuju se na čuvanje povjerljivosti informacija. Bilo koji dužnosnik koji prekrši to pravilo predmetom je istrage koja se provodi u okviru nadležnosti predsjednika, a po potrebi se provodi stegovni postupak sukladno Pravilniku o osoblju. Ako se pokrene kazneni postupak, Predsjednik poduzima sve potrebne mjere da nadležnim državnim tijelima omogući provedbu primjerenih postupaka.

Članak 12.

Predsjedništvo je ovlašteno za reviziju, izmjenu ili tumačenje koje je potrebno za provedbu ove Odluke.

Članak 13.

Odluka se prilaže Poslovniku Parlamenta i stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europskih zajednica*.

II

(Informacije)

MEĐUINSTITUCIJSKI SPORAZUMI

MEĐUINSTITUCIONALNI SPORAZUM

od 12. ožujka 2014.

između Europskog parlamenta i Vijeća o slanju Europskom parlamentu klasificiranih podataka Vijeća, a koji se odnose na predmete koji nisu iz područja zajedničke vanjske i sigurnosne politike i o postupanju Europskog parlamenta s njima

(2014/C 95/01)

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE,

budući da:

- (1) Člankom 14. stavkom 1. Ugovora o Europskoj uniji (UEU) predviđeno je da Europski parlament zajedno s Vijećem izvršava zakonodavne i proračunske funkcije te da izvršava funkcije političkog nadzora i savjetovanja kako je navedeno u Ugovorima.
- (2) Člankom 13. stavkom 2. UEU-a predviđeno je da svaka institucija djeluje u granicama ovlasti koje su joj dodijeljene u Ugovorima i u skladu s njima određenim postupcima, uvjetima i ciljevima. Ta odredba također propisuje da institucije trebaju međusobno održavati lojalnu suradnju. Člankom 295. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) predviđeno je da Europski parlament i Vijeće, *inter alia*, trebaju odlučiti o aranžmanima za svoju suradnju i da, u tu svrhu, mogu, u skladu s Ugovorima, sklopiti međuinstitucionalne sporazume koji mogu biti obvezujuće prirode.
- (3) Ugovori i, prema potrebi, ostali relevantni propisi određuju da se Vijeće, ili u kontekstu posebnog zakonodavnog postupka ili na temelju drugih postupaka odlučivanja, treba savjetovati s Europskim parlamentom ili dobiti njegovu suglasnost prije donošenja pravnog akta. Ugovori također određuju da, u određenim slučajevima, Europski parlament treba biti obaviješten o napretku ili rezultatima nekog postupka ili treba biti uključen u ocjenu ili kontrolu određenih agencija Unije.
- (4) Člankom 218. stavkom 6. UFEU-a posebice je predviđeno da, osim ako se međunarodni sporazum odnosi isključivo na zajedničku vanjsku i sigurnosnu politiku, Vijeće treba donijeti odluku o sklapanju dotičnog sporazuma uz prethodnu suglasnost Europskog parlamenta ili savjetovanja s njim; svi takvi međunarodni sporazumi koji nisu isključivo povezani sa zajedničkom vanjskom i sigurnosnom politikom stoga su obuhvaćeni ovim Međuinstitucionalnim sporazumom.
- (5) Člankom 218. stavkom 10. TFEU-a predviđeno je da se Europski parlament treba odmah i u potpunosti izvješćivati o svim fazama tog postupka; ta odredba također se primjenjuje na sporazume u vezi sa zajedničkom vanjskom i sigurnosnom politikom.
- (6) U slučajevima gdje bi provedba Ugovora i, prema potrebi, ostalih relevantnih propisa zahtijevala da Europski parlament pristupi klasificiranim podacima u posjedu Vijeća, Europski parlament i Vijeće trebali bi dogovoriti odgovarajuće aranžmane kojima se uređuje takav pristup.
- (7) Ako Vijeće odluči Europskom parlamentu odobriti pristup svojim klasificiranim podacima u području zajedničke vanjske i sigurnosne politike, ono donosi ad hoc odluke u tom pogledu ili koristi Međuinstitucionalni sporazum od 20. studenog 2002. između Europskog parlamenta i Vijeća o pristupu Europskog parlamenta informacijama osjetljive prirode Vijeća iz područja sigurnosne i obrambene politike⁽¹⁾ (dalje u tekstu „Međuinstitucionalni sporazum od 20. studenoga 2002.“), prema potrebi.

⁽¹⁾ SL C 298, 30.11.2002., str. 1.

- (8) U izjavi Visokog predstavnika o političkoj odgovornosti⁽¹⁾, nakon donošenja Odluke Vijeća 2010/427/EU od 26. srpnja 2010. o uspostavi organizacije i funkcioniranju Europske službe za vanjsko djelovanje⁽²⁾, navodi se da će Visoki predstavnik preispitati i, gdje je potrebno, predložiti prilagodbu postojećih odredbi o pristupu klasificiranim dokumentima i podacima u području sigurnosne i obrambene politike za zastupnike Europskog parlamenta (tj. Međuinstitucionalni sporazum od 20. studenoga 2002.).
- (9) Važno je da Europski parlament bude povezan s načelima, standardima i pravilima za zaštitu klasificiranih podataka nužnih za zaštitu interesa Europske unije i država članica. Osim toga, Europski parlament bit će u poziciji da pruža klasificirane podatke Vijeću.
- (10) Dana 31. ožujka 2011. Vijeće je donijelo Odluku 2011/292/EU o sigurnosnim propisima za zaštitu klasificiranih podataka EU-a⁽³⁾ (dalje u tekstu „sigurnosna pravila Vijeća”).
- (11) Dana 6. lipnja 2011. Predsjedništvo Europskog parlamenta donijelo je Odluku o pravilima o postupanju Europskog parlamenta s klasificiranim podacima⁽⁴⁾ (dalje u tekstu „sigurnosna pravila Europskog parlamenta”).
- (12) Sigurnosna pravila institucija, tijela, ureda ili agencija Unije trebala bi zajedno sačinjavati sveobuhvatan i cjelovit opći okvir u okviru Europske unije za zaštitu klasificiranih podataka te bi trebala osigurati istovrijednost osnovnih načela i minimalnih standarda. Osnovna načela i minimalni standardi određeni u sigurnosnim pravilima Europskog parlamenta i u sigurnosnim pravilima Vijeća trebali bi, u skladu s time, biti istovrijedni.
- (13) Razina zaštite dodijeljena klasificiranim podacima prema sigurnosnim pravilima Europskog parlamenta trebala bi biti istovrijedna razini dodijeljenoj klasificiranim podacima prema sigurnosnim pravilima Vijeća.
- (14) Relevantne službe Tajništva Europskog parlamenta i Glavnog tajništva Vijeća usko će surađivati kako bi osigurale da se istovrijedne razine zaštite primijene na klasificirane podatke u objema institucijama.
- (15) Ovaj Sporazum ne dovodi u pitanje postojeća i buduća pravila o pristupu dokumentima donesena u skladu s člankom 15. stavkom 3. UFEU-a; pravila o zaštiti osobnih podataka donesena u skladu s člankom 16. stavkom 2. UFEU-a; pravila o pravu Europskog parlamenta na istragu donesena u skladu s člankom 226. trećim stavkom UFEU-a; i relevantnim odredbama koje se odnose na Europski ured za borbu protiv prijevara (OLAF),

SPORAZUMJELI SU SE:

Članak 1.

Svrha i područje primjene

Ovim se Sporazumom određuju aranžmani kojima se uređuje slanje Europskom parlamentu klasificiranih podataka Vijeća, a koji se odnose na predmete koji nisu iz područja zajedničke vanjske i sigurnosne politike i o postupanju Europskog parlamenta s njima, što je relevantno kako bi Europski parlament mogao izvršavati svoje ovlasti i funkcije. Tiče se svih takvih pitanja, to jest:

- (a) prijedloga koji podliježu posebnom zakonodavnom postupku ili drugom postupku odlučivanja prema kojem je potrebno savjetovati se s Europskim parlamentom ili on mora dati svoju suglasnost;
- (b) međunarodnih sporazuma o kojima je potrebno savjetovati se s Europskim parlamentom ili je potrebna njegova suglasnost u skladu s člankom 218. stavkom 6. UFEU-a;

⁽¹⁾ SL C 210, 3.8.2010., str. 1.

⁽²⁾ SL L 201, 3.8.2010., str. 30.

⁽³⁾ SL L 141, 27.5.2011., str. 17.

⁽⁴⁾ SL C 190, 30.6.2011., str. 2.

- (c) pregovaračkih direktiva za međunarodne sporazume navedene u točki (b);
- (d) aktivnosti, izvješća o procjeni i ostalih dokumenata o kojima je potrebno obavijestiti Europski parlament; i
- (e) dokumenata o aktivnostima onih agencija Unije u čiju ocjenu ili kontrolu treba biti uključen Europski parlament.

Članak 2.

Definicija „klasificiranih podataka”

Za potrebe ovog Sporazuma, „klasificirani podaci” znači jedno ili sve od sljedećeg:

- (a) „klasificirani podaci EU-a” (EUCI) kako su definirani u sigurnosnim pravilima Europskog parlamenta i u sigurnosnim pravilima Vijeća i koji nose jednu od sljedećih oznaka stupnjeva tajnosti:
 - RESTREINT UE/EU RESTRICTED,
 - CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL,
 - SECRET UE/EU SECRET,
 - TRÈS SECRET UE/ EU TOP SECRET;
- (b) klasificirani podaci koje Vijeću dostavljaju države članice i koji nose nacionalnu oznaku stupnja tajnosti koja je istovrijedna jednoj od oznaka stupnjeva tajnosti koje se koriste EUCI, a koje su navedene u točki (a);
- (c) klasificirani podaci koje Vijeću dostavljaju treće države ili međunarodne organizacije, koji nose nacionalnu oznaku stupnja tajnosti koja je istovrijedna jednoj od oznaka stupnjeva tajnosti koje se koriste za EUCI, a koji su navedeni u točki (a), kako je određeno u relevantnim sporazumima o sigurnosti podataka ili administrativnim aranžmanima.

Članak 3.

Zaštita klasificiranih podataka

1. Europski parlament, u skladu sa svojim sigurnosnim pravilima i s ovim Sporazumom, štiti sve klasificirane podatke koje mu dostavi Vijeće.
2. Budući da je potrebno održavati istovrijednost između osnovnih načela i minimalnih standarda za zaštitu klasificiranih podataka određenih od strane Europskog parlamenta i Vijeća u njihovim sigurnosnim pravilima, Europski parlament osigurava da sigurnosne mjere koje se provode na njegovim lokacijama pružaju razinu zaštite klasificiranih podataka koja je istovrijedna onoj koja se takvim podacima pruža na lokacijama Vijeća. Relevantne službe Europskog parlamenta i Vijeća usko surađuju u tom pogledu.
3. Europski parlament poduzima odgovarajuće mjere kako bi osigurao da se klasificirani podaci koje mu dostavlja Vijeće:
 - (a) ne koriste za svrhe osim onih za koje je osiguran pristup;
 - (b) ne otkrivaju osobama osim onih kojima je odobren pristup u skladu s člancima 4. i 5. ili stavljaju na raspolaganje javnosti;
 - (c) ne objavljuju u drugim institucijama, tijelima, uredima ili agencijama Unije ili državama članicama, trećim zemljama ili međunarodnim organizacijama bez prethodne pisane suglasnosti Vijeća.
4. Vijeće može Europskom parlamentu odobriti pristup klasificiranim podacima koji potječu iz drugih institucija, tijela, ureda ili agencija Unije ili iz država članica, trećih država ili međunarodnih organizacija samo uz prethodnu pisanu suglasnost izvora informacija.

Članak 4.

Sigurnost osoblja

1. Pristup klasificiranim podacima odobrava se zastupnicima u Europskom parlamentu u skladu s člankom 5. stavkom 4.

2. Ako su dotični podaci klasificirani na razini CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET ili TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET ili na istovrijednoj razini, pristup se može odobriti samo zastupnicima u Europskom parlamentu koje je ovlastio predsjednik Europskog parlamenta:

- (a) koji su prošli sigurnosnu provjeru u skladu sa sigurnosnim pravilima Europskog parlamenta; ili
- (b) za koje je zaprimljena obavijest od nadležnog nacionalnog tijela da su propisno ovlaštene na temelju svojih funkcija u skladu s nacionalnim zakonima i drugim propisima.

Neovisno o na prvom podstavku, ako su podaci klasificirani na razini CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL ili na istovrijednoj razini, pristup se može odobriti i onim zastupnicima u Europskom parlamentu određenim u skladu s člankom 5. stavkom 4. koji su potpisali svečanu izjavu o neotkrivanju informacija, u skladu sa sigurnosnim pravilima Europskog parlamenta. Vijeće se obavješćuje o imenima zastupnika Europskog parlamenta kojima je odobren pristup prema ovom podstavku.

3. Prije nego što im se odobri pristup klasificiranim podacima, zastupnici u Europskom parlamentu upućuju se u svoje odgovornosti povezane sa zaštitom takvih podataka u skladu sa sigurnosnim pravilima Europskog parlamenta te ih prihvaćaju, a upućuju se i u načine osiguravanja takve zaštite.

4. Pristup klasificiranim podacima odobrava se samo onim dužnosnicima Europskog parlamenta i drugim zaposlenicima Parlamenta koji rade za klubove zastupnika koji su:

- (a) unaprijed označeni kao da im je nužan pristup podacima od strane relevantnog parlamentarnog tijela ili obnašatelja dužnosti određenog u skladu s člankom 5. stavkom 4.;
- (b) prošli sigurnosnu provjeru odgovarajuće razine u skladu sa sigurnosnim pravilima Europskog parlamenta gdje se podaci klasificiraju na razini CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET ili TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET ili na jednakovrijednoj razini; i
- (c) upućeni i primili su pisane upute o svojim odgovornostima za zaštitu klasificiranih podataka kao i o načinima osiguravanja takve zaštite te su potpisali izjavu kojom potvrđuju primitak tih uputa i obvezuju se da će ih se pridržavati u skladu sa sigurnosnim pravilima Europskog parlamenta.

Članak 5.

Postupak za pristupanje klasificiranim podacima

1. Vijeće Europskom parlamentu dostavlja klasificirane podatke kako je navedeno u članku 1. ako za to ima pravnu obvezu u skladu s Ugovorima ili pravnim aktima donesenim na temelju Ugovorâ. Parlamentarna tijela ili obnašatelji dužnosti navedeni u stavku 3. mogu također podnijeti pisani zahtjev za takve podatke.

2. U ostalim slučajevima, Vijeće može pružiti klasificirane podatke kako je navedeno u članku 1. Europskom parlamentu ili na vlastitu inicijativu ili na pisani zahtjev jednog od parlamentarnih tijela ili obnašatelja dužnosti navedenih u stavku 3.

3. Sljedeća parlamentarna tijela ili obnašatelji dužnosti mogu podnijeti pisane zahtjeve Vijeću:

- (a) predsjednik;
- (b) Konferencija predsjednikâ;
- (c) Predsjedništvo;
- (d) predsjedatelj(i) dotičnog/dotičnih odbora;
- (e) dotični izvjestitelj(i).

Zahtjevi drugih zastupnika Europskog parlamenta dostavljaju se preko jednog od parlamentarnih tijela ili obnašatelja dužnosti navedenih u prvom stavku.

Vijeće bez odlaganja odgovara na te zahtjeve.

4. Ako Vijeće za to ima pravnu obavezu, ili je odlučilo Europskom parlamentu odobriti pristup klasificiranim podacima, sljedeće određuje pisanim putem prije nego što se ti podaci proslijede, zajedno s relevantnim tijelom ili obnašateljem dužnosti kako je navedeno u stavku 3.:

(a) da se takav pristup može odobriti jednom ili više od sljedećih:

- i. predsjedniku;
- ii. Konferenciji predsjednikâ;
- iii. Predsjedništvu;
- iv. predsjedatelju/predsjedateljima dotičnog / dotičnih odbora;
- v. dotičnom / dotičnim izvjestitelju/izvjestiteljima;
- vi. svim ili određenim članovima dotičnog / dotičnih odbora; i

(b) bilo kakve posebne aranžmane o postupanju za zaštitu takvih podataka.

Članak 6.

Upis, pohrana, savjetovanje i rasprava o klasificiranim podacima u Europskom parlamentu

1. Klasificirani podaci koje Vijeće dostavlja Europskom parlamentu, ako su klasificirani na razini CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET ili TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET ili na istovrijednoj razini:

- (a) upisuju se u sigurnosne svrhe kako bi se zabilježio njihov životni ciklus i osigurala njihova sljedivost u svakom trenutku;
- (b) pohranjuju se u sigurnom području koje ispunjava minimalne standarde fizičke sigurnosti navedene u sigurnosnim pravilima Vijeća i sigurnosnim pravilima Europskog parlamenta, koja su istovrijedna; i
- (c) mogu ih pregledavati relevantni zastupnici u Europskom parlamentu, dužnosnici Europskog parlamenta i drugi zaposlenici Parlamenta koji rade za klubove zastupnika navedene u članku 4. stavku 4. i članku 5. stavku 4. samo u sigurnoj čitaonici u prostorijama Europskog parlamenta. U tom slučaju vrijede sljedeći uvjeti:
 - i. podaci se ni na koji način ne umnožavaju, npr. fotokopiranjem ili fotografitranjem;
 - ii. ne pišu se bilješke; i
 - iii. u prostoriju se ne smiju unositi elektronički komunikacijski uređaji.

2. Klasificirani podaci koje Vijeće dostavlja Europskom parlamentu, ako su klasificirani na razini RESTREINT UE/EU RESTRICTED ili na istovrijednoj razini, pohranjuju se te se njima postupa u skladu sa sigurnosnim pravilima Europskog parlamenta koja pružaju razinu zaštite za takve klasificirane podatke jednakovrijednu onoj koju pruža Vijeće.

Neovisno o prvom podstavku, u razdoblju od 12 mjeseci nakon stupanja ovog Sporazuma na snagu, podaci klasificirani na razini RESTREINT UE/EU RESTRICTED ili na istovrijednoj razini pohranjuju se te se njima postupa u skladu sa stavkom 1. Pristup takvim klasificiranim podacima uređuju članak 4. stavak 4. točke (a) i (c) . i članak 5. stavak 4.

3. Klasificiranim podacima moguće je rukovati samo u komunikacijskim i informacijskim sustavima koji su propisno autorizirani ili odobreni u skladu sa standardima istovrijednim onima navedenim u sigurnosnim pravilima Vijeća.

4. Klasificirani podaci koji se primateljima u Europskom parlamentu daju usmenim putem podliježu istovrijednoj razini zaštite koja se primjenjuje na klasificirane podatke koji se dostavljaju u pisanom obliku.

5. Neovisno o stavku 1. točki (c) . ovog članka, o podacima klasificiranim do razine CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL ili istovrijedne razine koje Vijeće dostavlja Europskom parlamentu, može se raspravljati na sastancima koji su zatvoreni za javnost i kojima prisustvuju samo zastupnici u Europskom parlamentu i oni dužnosnici Europskog parlamenta i drugi zaposlenici Parlamenta koji rade za klubove zastupnika kojima je odobren pristup podacima u skladu s člankom 4. stavkom 4. i člankom 5. stavkom 4. Primjenjuju se sljedeći uvjeti:

- dokumenti se dijele na početku sastanka, a na kraju se ponovno skupljaju,
- dokumenti se ni na koji način ne umnožavaju, npr. fotokopiranjem ili fotografiranjem,
- ne pišu se bilješke,
- u prostoriju se ne smiju unositi elektronički komunikacijski uređaji, i
- zapisnik sa sastanka ne spominje raspravu o točki koja je sadržavala klasificirane podatke.

6. Ako je potrebno održati sastanke kako bi se raspravljalo o informacijama klasificiranim na razini SECRET UE/EU SECRET ili TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET ili na istovrijednoj razini, Europski parlament i Vijeće dogovaraju posebne aranžmane za svaki slučaj zasebno.

Članak 7.

Kršenje sigurnosti, gubitak ili ugrožavanje klasificiranih podataka

1. U slučaju dokazanog gubitka ili ugrožavanja ili sumnje na gubitak ili ugrožavanje klasificiranih podataka koje dostavlja Vijeće, glavni tajnik Europskog parlamenta odmah o tome obavješćuje glavnog tajnika Vijeća. Glavni tajnik Europskog parlamenta provodi istragu i obavješćuje glavnog tajnika Vijeća o rezultatima istrage i o mjerama poduzetim za sprečavanje ponovnog gubitka ili ugrožavanja. Ako je u pitanju član Europskog parlamenta, predsjednik Europskog parlamenta djeluje zajedno s glavnim tajnikom Europskog parlamenta.

2. Protiv svakog člana Europskog parlamenta koji je odgovoran za kršenje odredaba navedenih u sigurnosnim pravilima Europskog parlamenta ili u ovom Sporazumu mogu se primijeniti mjere i sankcije u skladu s člankom 9. stavkom 2. Poslovnika i člancima od 152. do 154. Poslovnika Europskog parlamenta.

3. Protiv svakog dužnosnika Europskog parlamenta ili drugog zaposlenika Parlamenta koji radi za neki klub zastupnika koji je odgovoran za kršenje odredaba navedenih u sigurnosnim pravilima Europskog parlamenta ili u ovom Sporazumu mogu se primijeniti sankcije navedene u Pravilniku o osoblju za dužnosnike i Uvjetima zaposlenja ostalih službenika Europske unije, utvrđenima Uredbom Vijeća (EEZ, Euratom, EZUČ) br. 259/68 ⁽¹⁾.

4. Protiv osoba odgovornih za ugrožavanje ili gubitak klasificiranih podataka može se pokrenuti disciplinski i/ili pravni postupak u skladu s mjerodavnim zakonima i drugim propisima.

Članak 8.

Završne odredbe

1. Europski parlament i Vijeće zasebno poduzimaju sve mjere potrebne za osiguranje provedbe ovog Sporazuma. U tu svrhu surađuju, posebice organiziranjem posjeta za praćenje provedbe sigurnosno-tehničkih aspekata ovog Sporazuma.

2. Relevantne službe Tajništva Europskog parlamenta i Glavnog tajništva Vijeća savjetuju se jedna s drugom prije nego što bilo koja institucija izmijeni svoja sigurnosna pravila, kako bi osigurale održavanje istovrijednosti osnovnih načela i minimalnih standarda za zaštitu klasificiranih podataka.

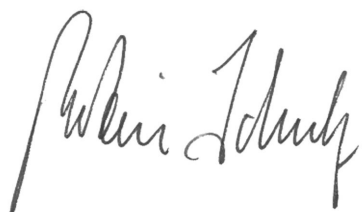
⁽¹⁾ SL L 56, 4.3.1968., str. 1.

3. Klasificirani podaci se Europskom parlamentu dostavljaju prema ovom Sporazumu nakon što Vijeće, zajedno s Europskim parlamentom, utvrdi da je ostvarena istovrijednost između osnovnih načela i minimalnih standarda za zaštitu klasificiranih podataka u sigurnosnim pravilima Europskog parlamenta i u sigurnosnim pravilima Vijeća, s jedne strane, te između razine zaštite koja se pruža klasificiranim podacima u prostorijama Europskog parlamenta i u prostorijama Vijeća, s druge strane.
4. Ovaj Sporazum može se preispitati na zahtjev jedne ili druge institucije u svjetlu iskustva u njegovoj provedbi.
5. Ovaj Sporazum stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

Sastavljeno u Bruxellesu i u Strasbourgu 12. ožujka 2014.

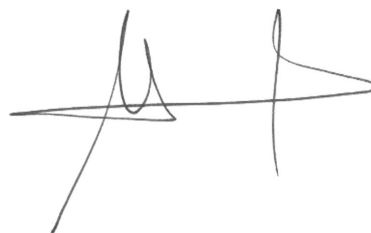
Za Europski parlament

Predsjednik

Za Vijeće

Predsjednik

II.

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

EUROPSKI PARLAMENT

ODLUKA PREDSEDNIŠTVA EUROPSKOG PARLAMENTA

od 15. travnja 2013.

o pravilima o postupanju Europskog parlamenta s povjerljivim informacijama

(2014/C 96/01)

PREDSJEDNIŠTVO EUROPSKOG PARLAMENTA,

uzimajući u obzir članak 23. stavak 12. Poslovnika Europskog parlamenta,

budući da:

- (1) S obzirom na Okvirni sporazum o odnosima između Europskog parlamenta i Europske komisije ⁽¹⁾ potpisan 20. listopada 2010. (Okvirni sporazum), i Međuinstitucionalni sporazum između Europskog parlamenta Vijeća o slanju povjerljivih informacija Vijeća, a koje se odnose na predmete koji nisu iz područja Zajedničke vanjske i sigurnosne politike, Europskom parlamentu i o postupanju Europskog parlamenta s njima ⁽²⁾, potpisan 12. ožujka 2014. (Međuinstitucionalni sporazum), potrebno je utvrditi posebna pravila o postupanju Parlamenta s povjerljivim informacijama.
- (2) Lisabonskim se ugovorom Europskom parlamentu dodjeljuju nove zadaće, a kako bi se aktivnosti Parlamenta razvile na onim područjima koja zahtijevaju određeni stupanj povjerljivosti, potrebno je utvrditi temeljna načela, minimalne standarde sigurnosti i odgovarajuće postupke sukladno kojima Europski parlament obrađuje povjerljive informacije uključujući klasificirane informacije.
- (3) Cilj pravila utvrđenih ovom Odlukom je osigurati jednake standarde zaštite i usklađenost s pravilima drugih institucija, tijela, ureda i agencija osnovanih u okviru ili na temelju Ugovora ili od strane država članica kako bi se olakšalo neometano funkcioniranje postupka donošenja odluka Europske unije.
- (4) Odredbe ove Odluke ne dovode u pitanje postojeća i buduća pravila o pristupu dokumentima donesena u skladu s člankom 15. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU).

⁽¹⁾ SL L 304, 20.11.2010., str. 47.⁽²⁾ SL C 95, 1.4.2014., str. 1.

- (5) Odluke ove Odluke ne dovode u pitanje postojeća i buduća pravila o zaštiti osobnih podataka donesena u skladu s člankom 16. UFEU-a.

DONIJELO JE OVU ODLUKU:

Članak 1.

Cilj

Ovom Odlukom uređuje se upravljanje i postupanje Europskog parlamenta s povjerljivim podacima, uključujući stvaranje, primitak, prosljeđivanje i pohranjivanje takvih informacija radi odgovarajuće zaštite njihove povjerljive prirode. Njome se provodi Međuinstitucionalni sporazum i Okvirni sporazum, a posebno njegov Prilog II.

Članak 2.

Definicije

U smislu ove Odluke:

- (a) „informacije” su sve pisane ili usmene informacije bez obzira na to na koji se način prenose i tko im je autor;
- (b) „povjerljive informacije” su „klasificirane informacije” i „ostale povjerljive informacije” koje nemaju status klasificiranih informacija;
- (c) „klasificirane informacije” su „klasificirane informacije EU-a” i „jednakovrijedne klasificirane informacije”;
- (d) „klasificirane informacije EU-a” su sve informacije i materijali sa stupnjem tajnosti „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET”, „SECRET UE/EU SECRET”, „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL” ili „RESTREINT UE/EU RESTRICTED” čije bi neovlašteno otkrivanje u različitoj mjeri moglo naštetiti interesima Unije ili interesima jedne ili više država članica, bez obzira na to je li takva informacija potekla iz institucija, tijela, ureda i agencija osnovanih u okviru ili na temelju Ugovora. U tom pogledu, informacije i materijali sa stupnjem tajnosti:
- „TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET” su informacije i materijali čije bi neovlašteno otkrivanje moglo nanijeti izuzetno tešku štetu najvažnijim interesima Unije ili interesima jedne ili više njezinih država članica;
 - „SECRET UE/EU SECRET” su informacije i materijali čije bi neovlašteno otkrivanje moglo ozbiljno naštetiti najvažnijim interesima Unije ili interesima jedne ili više njezinih država članica;
 - „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL” su informacije i materijali čije bi neovlašteno otkrivanje moglo naštetiti najvažnijim interesima Unije ili interesima jedne ili više njezinih država članica;
 - „RESTREINT UE/EU RESTRICTED” su informacije i materijali čije bi neovlašteno otkrivanje moglo nepovoljno utjecati na interese Unije ili interese jedne ili više njezinih država članica;
- (e) „jednakovrijedne klasificirane informacije” su klasificirane informacije koje izdaju države članice, treće države ili međunarodne organizacije i koji nose oznaku stupnja tajnosti jednakovrijednu jednoj od oznaka stupnja tajnosti koje se koriste za klasificirane informacije EU-a i koje su Vijeće ili Komisija prosljedili Europskom parlamentu;

- (f) „ostale povjerljive informacije” su sve ostale povjerljive informacije koje nemaju status klasificiranih informacija, uključujući informacije obuhvaćene pravilima o zaštiti podataka ili obvezom poslovne tajne, koje su stvorene u Europskom parlamentu ili ih Europskom parlamentu pošalju druge institucije, tijela, uredi i agencije osnovane u okviru ili na temelju Ugovora ili od strane država članica;
- (g) „dokument” je svaka zabilježena informacija bez obzira na njezin fizički oblik ili značajke;
- (h) „materijal” je svaki dokument ili dio uređaja ili opreme koji je već izrađen ili je u postupku izrade;
- (i) „nužno poznavanje” je potreba da osoba ima pristup povjerljivim informacijama radi izvršavanja službene dužnosti ili zadaće;
- (j) „odobrenje” je odluka koju donosi predsjednik Parlamenta ako se odnosi na zastupnike u Europskom parlamentu, ili glavni tajnik ako se odnosi na dužnosnike Europskog parlamenta i ostale zaposlenike Europskog parlamenta koji rade za klubove zastupnika, i kojom se pojedincu omogućava pristup povjerljivim podacima do određenog stupnja, na temelju pozitivnog ishoda sigurnosne provjere (pregleda) koju provodi nacionalno tijelo u skladu s nacionalnim pravom i odredbama utvrđenima u Prilogu I. dijelu 2.;
- (k) „snižavanje” je smanjenje stupnja tajnosti;
- (l) „deklasifikacija” je ukidanje svih stupnjeva tajnosti;
- (m) „oznaka” je znak koji se stavlja na „ostale povjerljive informacije” namijenjen ustanovljavanju unaprijed utvrđenih posebnih uputa o postupanju s njima ili područja koje određeni dokument pokriva. Može se staviti i na klasificirane informacije kako bi se za postupanje s njima nametnuli dodatni zahtjevi;
- (n) „uklanjanje oznaka” je skidanje svih oznaka;
- (o) „autor” je propisno ovlaštena osoba od koje potječu povjerljivi podaci;
- (p) „sigurnosne upute” su provedbene mjere utvrđene Prilogom II.;
- (q) „napuci o postupanju” su tehničke upute koje se izdaju službama Europskog parlamenta u vezi s upravljanjem povjerljivim informacijama.

Članak 3.

Temeljna načela i minimalni standardi

1. Postupanje Europskog parlamenta s povjerljivim informacijama slijedi temeljna načela i minimalne standarde utvrđene Prilogom I. dijelom 1.

2. Europski parlament u skladu s tim temeljnim načelima i minimalnim standardima uspostavlja sustav za upravljanje sigurnošću informacija (SUSI). SUSI čine sigurnosne upute, napuci o postupanju i relevantni Poslovnik. Njegov je cilj olakšati parlamentarni i administrativni rad, istodobno osiguravajući zaštitu svih povjerljivih informacija koje Parlament obradi, potpuno poštujući pravila koja odredi autor tih informacija u skladu sa sigurnosnim uputama.

Obrada povjerljivih informacija pomoću automatskih komunikacijskih i informacijskih sustava Europskog parlamenta provodi se u skladu s konceptom osiguravanja informacija, kao što je predviđeno sigurnosnom uputom 3.

3. Zastupnici u Europskom parlamentu mogu bez sigurnosne provjere dobiti uvid u klasificirane informacije uključujući stupanj RESTREINT UE/EU RESTRICTED.

4. Ako informacija o kojoj je riječ ima stupanj tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL ili jednakovrijedni stupanj, pristup se dopušta onim zastupnicima u Europskom parlamentu koje je ovlastio predsjednik na temelju stavka 5. ili nakon što su potpisali ovjerenu izjavu o neodavanju sadržaja tih informacija trećim osobama, poštovanju obveze zaštite informacija sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL i prihvaćanju posljedica nepridržavanja navedenog.
5. Ako informacija o kojoj je riječ ima stupanj tajnosti SECRET UE/EU SECRET ili TRÈS SECRET/EU TOP SECRET ili jednakovrijedni stupanj, pristup se dopušta onim zastupnicima u Europskom parlamentu koje ovlasti predsjednik:
- (a) nakon što su prošli sigurnosnu provjeru u skladu s Prilogom I. dijelom 2. ove Odluke, ili
- (b) nakon zaprimanja obavijesti od nadležnog nacionalnog tijela da su dotični zastupnici propisno ovlaštteni na temelju svojih funkcija u skladu s nacionalnim pravom.
6. Prije nego što im se dopusti pristup klasificiranim informacijama, zastupnike u Europskom parlamentu se upoznaje s njihovim odgovornostima u pogledu zaštite takvih informacija u skladu s Prilogom I. te ih oni primaju na znanje. Također ih se upoznaje s načinima osiguravanja ovakve zaštite.
7. Dužnosnici Europskog parlamenta i ostali zaposlenici Parlamenta koji rade za klubove zastupnika mogu imati uvid u povjerljive informacije ako im je priznata potreba „nužnog poznavanja” i mogu imati pristup klasificiranim informacijama iznad stupnja RESTREINT UE/EU RESTRICTED ako su prošli odgovarajući stupanj sigurnosne provjere. Pristup klasificiranim informacijama dopušta im se samo ako su upoznati sa svojim odgovornostima u vezi sa zaštitom takvih podataka i s načinima osiguravanja takve zaštite i ako su primili pisane upute koje se tiču tih odgovornosti te ako su potpisali izjavu kojom potvrđuju primitak tih uputa i kojom se obvezuju da će ih se pridržavati u skladu s postojećim pravilima.

Članak 4.

Stvaranje povjerljivih informacija i administrativno postupanje s njima u Europskom parlamentu

1. Predsjednik Europskog parlamenta, predsjednici dotičnih parlamentarnih odbora i glavni tajnik i/ili bilo koja osoba koju je on propisno ovlastio pisanim putem mogu biti autori povjerljivih informacija i/ili odrediti stupanj tajnosti informacija u skladu sa sigurnosnim uputama.
2. Prilikom stvaranja klasificiranih informacija autor dodjeljuje odgovarajući stupanj tajnosti u skladu s međunarodnim standardima i definicijama iz Priloga I. Autor u pravilu također određuje primatelje kojima će biti odobren uvid u informacije u skladu sa stupnjem tajnosti. Te se informacije priopćavaju Odjelu za klasificirane informacije prilikom predaje dokumenta Odjelu za klasificirane informacije.
3. „Ostale povjerljive informacije” obuhvaćene poslovnom tajnom obrađuju se u skladu s prilogima I. i II. i napucima za postupanje.

Članak 5.

Primitak povjerljivih informacija od strane Europskog parlamenta

1. Povjerljive informacije koje primi Europski parlament šalju se na sljedeći način:
- (a) informacije sa stupnjem tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED ili s jednakovrijednim stupnjem i „ostale povjerljive informacije”; šalju se tajništvu parlamentarnog tijela/obnašatelju dužnosti koji je za njih podnio zahtjev ili izravno Odjelu za klasificirane informacije;
- (b) informacije sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL SECRET UE/EU SECRET ili TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET ili s jednakovrijednim stupnjem; šalju se Odjelu za klasificirane informacije.

2. Upisivanje u registar, pohranjivanje i praćenje povjerljivih informacija obavlja, ovisno o slučaju, tajništvo parlamentarnog tijela/obnašatelj dužnosti koji je primio informaciju ili Odjel za klasificirane informacije.
3. Usuglašene mjere utvrđene zajedničkim dogovorom s ciljem čuvanja povjerljivosti informacija, u slučaju povjerljivih informacija koje priopćava Komisija na temelju točke 3.2. Priloga II. Okvirnom sporazumu, ili u slučaju klasificiranih informacija koje prosljeđuje Vijeće na temelju članka 5. stavka 4. Međuinstitucionalnog sporazuma, predaju se zajedno s povjerljivim informacijama tajništvu parlamentarnog tijela/obnašatelju dužnosti ili Odjelu za klasificirane informacije, ovisno o slučaju.
4. Mjere iz stavka 3. također se mogu na odgovarajući način primijeniti kada povjerljive informacije šalju institucije, tijela, uredi i agencije osnovani u okviru ili na temelju Ugovora ili od strane država članica.
5. Kako bi se osigurala razina zaštite primjerena stupnju tajnosti TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET ili jednakovrijednom stupnju, Konferencija predsjednika osniva nadzorni odbor. Informacije sa stupnjem tajnosti TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET ili s jednakovrijednim stupnjem priopćavaju se Europskom parlamentu u skladu s dodatnim mjerama o kojima se usuglašavaju Europski parlament i institucija Unije od koje su informacije dobivene.

Članak 6.

Slanje klasificiranih informacija od strane Parlamenta trećim stranama

Europski parlament može, ovisno o prethodnoj pisanoj suglasnosti autora ili institucije Unije koja je klasificirane informacije priopćila Europskom parlamentu, ovisno o slučaju, proslijediti takve klasificirane informacije trećim stranama, pod uvjetom da zajamče da se pri postupanju s takvim informacijama u njihovim službama i prostorijama poštuju pravila jednaka onima utvrđenima ovom Odlukom.

Članak 7.

Sigurni prostori

1. Za potrebe upravljanja povjerljivim informacijama, Europski parlament uspostavlja sigurno područje i sigurne čitaonice.
2. U sigurnom području nalaze se prostori i oprema za upisivanje klasificiranih informacija u registar, uvid u klasificirane informacije, njihovo pohranjivanje i prenošenje te postupanje s njima. Među ostalim uključuje čitaonicu i dvoranu za sastanke za uvid u klasificirane informacije, a njima upravlja Odjel za klasificirane informacije.
3. Izvan sigurnog područja mogu se otvoriti sigurne čitaonice kako bi se omogućio uvid u informacije sa stupnjem tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED ili s jednakovrijednim stupnjem i „ostalim povjerljivim informacijama”. Tim sigurnim čitaonicama upravljaju nadležne službe tajništva parlamentarnog tijela/obnašatelja dužnosti ili Odjel za klasificirane informacije, ovisno o slučaju. U njima nema uređaja za umnožavanje, telefona, faks uređaja, čitača i ostale tehničke opreme za umnožavanje ili slanje dokumenata.

Članak 8.

Upis u registar, postupanje s povjerljivim informacijama i njihovo pohranjivanje

1. Informacije sa stupnjem tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED ili s jednakovrijednim stupnjem i „ostale povjerljive informacije” upisuju i pohranjuju nadležne službe tajništva parlamentarnog tijela/obnašatelja dužnosti ili Odjel za klasificirane informacije, ovisno o tomu tko je primio informacije.

2. Na postupanje s informacijama sa stupnjem tajnosti RESTREINT EU/EU RESTRICTED ili jednakovrijednim stupnjem i s „ostalim povjerljivim informacijama” primjenjuju se sljedeći uvjeti:
- (a) dokumenti se osobno predaju voditelju tajništva koji ih bilježi i izdaje potvrdu o primitku;
 - (b) kada se ne koriste, takvi se dokumenti drže pod ključem, a za njih je nadležno tajništvo;
 - (c) informacija se ni u kojem slučaju ne smije pohraniti na nekom drugom mediju ili poslati bilo kojoj osobi. Takvi se dokumenti smiju umnožavati samo pomoću odgovarajuće službeno odobrene opreme kao što je utvrđeno u sigurnosnim uputama;
 - (d) pristup takvim informacijama ograničava se osobama koje odredi autor ili institucija Unije koji su informaciju priopćili Europskom parlamentu, u skladu s mjereama navedenima u članku 4. stavku 2. ili članku 5. staccima 3., 4. i 5.
 - (e) tajništvo parlamentarnog tijela/obnašatelja dužnosti čuva zapis o osobama koje su imale uvid u informacije te datum i vrijeme tog uvida i Odjelu za klasificirane informacije šalje zapis kad se informacija preda Odjelu za klasificirane informacije.
3. Informacije sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET ili TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET ili s jednakovrijednim stupnjem Odjel za klasificirane informacije upisuje, obrađuje i pohranjuje u sigurnom području, u skladu s određenim stupnjem tajnosti i kao što je utvrđeno u sigurnosnim uputama.
4. U slučaju kršenja pravila navedenih u staccima od 1. do 3., nadležni dužnosnik tajništva parlamentarnog tijela/obnašatelja dužnosti ili Odjela za klasificirane informacije, ovisno o slučaju, o tome obavještava glavnog tajnika koji predmet upućuje predsjedniku ako je kršenje počinio zastupnik u Europskom parlamentu.

Članak 9.

Pristup sigurnim prostorima

1. Pristup sigurnom području imaju samo sljedeće osobe:
- (a) osobe kojima je u skladu s člankom 3. staccima od 4. do 7. dopušten uvid u informacije i koje su podnijele zahtjev na temelju članka 10. stavka 1.
 - (b) osobe koje su u skladu s člankom 4. stavkom 1. ovlaštene stvoriti klasificirane informacije i koje su podnijele zahtjev na temelju članka 10. stavka 1.
 - (c) dužnosnici Odjela za klasificirane informacije Europskog parlamenta;
 - (d) dužnosnici Europskog parlamenta nadležni za upravljanje Odjelom za klasificirane informacije;
 - (e) dužnosnici Europskog parlamenta nadležni za sigurnost i protupožarnu zaštitu, ako je potrebno;
 - (f) osoblje zaduženo za čišćenje, ali samo u prisutnosti i pod strogim nadzorom dužnosnika Odjela za klasificirane informacije.
2. Odjel za klasificirane informacije može uskratiti pristup sigurnom području svakome tko nema dopuštenje za ulazak. Ako je riječ o zahtjevu za dobivanje pristupa koji je podnio zastupnik u Europskom parlamentu, svaki prigovor na takvo uskraćivanje pristupa podnosi se predsjedniku; u ostalim slučajevima prigovor se podnosi glavnom tajniku.
3. Glavni tajnik može odobriti sastanak ograničenog broja osoba u dvorani za sastanke koja se nalazi unutar sigurnog područja.

4. Pristup sigurnoj čitaonici imaju samo sljedeće osobe:
- zastupnici u Europskom parlamentu, dužnosnici Europskog parlamenta i drugi zaposlenici Europskog parlamenta koji rade za klubove zastupnika, čiji je identitet propisno utvđen za potrebe uvida u povjerljive informacije ili njihovo stvaranje;
 - dužnosnici Europskog parlamenta nadležni za upravljanjem Odjelom za klasificirane informacije, dužnosnici tajništva parlamentarnog tijela/obnašatelja dužnosti koje je primilo informaciju i dužnosnici Odjela za klasificirane informacije;
 - po potrebi dužnosnici Europskog parlamenta nadležni za sigurnost i protupožarnu zaštitu.
 - osoblje zaduženo za čišćenje, ali samo u prisutnosti i pod strogim nadzorom dužnosnika zaposlenog u tajništvu parlamentarnog tijela/obnašatelja dužnosti ili u Odjelu za klasificirane informacije, ovisno o slučaju.
5. Nadležno tajništvo parlamentarnog tijela/obnašatelja dužnosti ili Odjela za klasificirane informacije, ovisno o slučaju, pristup sigurnoj čitaonici može uskratiti svim osobama koje nemaju dopuštenje za ulazak. Ako je riječ o zahtjevu za pristup koji je podnio zastupnik u Europskom parlamentu, svaki prigovor na takvo uskraćivanje pristupa podnosi se predsjedniku; u ostalim slučajevima prigovor se podnosi glavnom tajniku.

Članak 10.

Uvid u povjerljive informacije ili njihovo stvaranje u sigurnim prostorima

- Svaka osoba koja želi dobiti uvid u povjerljive informacije ili ih stvoriti u sigurnom području svoje ime i prezime unaprijed priopćuje Odjelu za klasificirane informacije. Odjel za klasificirane informacije provjerava identitet te osobe i utvrđuje smije li ona u skladu s člankom 3. stavcima od 3. do 7., člankom 4. stavkom 1. ili člankom 5. stavcima 3., 4. i 5. imati uvid u povjerljive informacije ili ih stvoriti.
- Sve osobe koje u skladu s člankom 3. stavcima 3. i 7. u sigurnoj čitaonici žele dobiti uvid u povjerljive informacije sa stupnjem tajnosti RESTREINT EU/EU RESTRICTED ili s jednakovrijednim stupnjem ili u „ostale povjerljive informacije” unaprijed priopćuju svoje ime i prezime nadležnim službama tajništva parlamentarnog tijela/obnašatelja dužnosti ili Odjelu za klasificirane informacije.
- Osim u iznimnim okolnostima (primjerice kad se u kratkom roku zaprimaju brojni zahtjevi za uvid), uvid u povjerljive informacije u sigurnom prostoru dopušten je u danom trenutku samo jednoj osobi i to u prisutnosti dužnosnika tajništva parlamentarnog tijela/obnašatelja dužnosti ili Odjela za klasificirane informacije.
- Prilikom uvida u informacije zabranjuje se svaki kontakt s vanjskim svijetom (uključujući upotrebu telefona ili drugih tehničkih uređaja), vođenje bilješki te umnožavanje ili fotografiranje dotičnih povjerljivih informacija.
- Prije nego što se osobi dopusti napuštanje sigurnog prostora, dužnosnik tajništva parlamentarnog tijela/obnašatelja dužnosti ili Odjela za klasificirane informacije provjerava jesu li povjerljive informacije dane na uvid još uvijek na svome mjestu, neoštećene i potpune.
- U slučaju kršenja gore navedenih pravila dužnosnik tajništva parlamentarnog tijela/obnašatelja dužnosti ili Odjela za klasificirane informacije o tome obavještava glavnog tajnika koji predmet upućuje predsjedniku ako je riječ o zastupniku u Europskom parlamentu.

Članak 11.

Minimalni standardi za uvid u povjerljive informacije na sastanku zatvorenom za javnost izvan sigurnih prostora

- Uvid u informacije sa stupnjem tajnosti RESTREINT EU/EU RESTRICTED ili s jednakovrijednim stupnjem i u „ostale povjerljive informacije” mogu imati članovi parlamentarnih odbora ili drugih političkih i administrativnih tijela Europskog parlamenta na sastanku zatvorenom za javnost izvan sigurnih prostora.

2. U okolnostima predviđenima stavkom 1., tajništvo parlamentarnog tijela/obnašatelja dužnosti odgovornog za sastanak osigurava ispunjavanje sljedećih uvjeta:

- (a) da se ulazak u dvoranu za sastanke dopusti samo onim osobama koje predsjednik nadležnog odbora ili tijela odredi da sudjeluju na sastanku;
- (b) da su svi dokumenti brojčano označeni, distribuirani na početku sastanka i na kraju ponovno sakupljeni te da se o tim dokumentima ne vode bilješke, da ih se ne umnožava i ne fotografira;
- (c) da se u zapisniku sa sastanka ne spominje sadržaj informacija o kojima se raspravljalo. Dozvoljeno je zabilježiti samo relevantnu odluku ako je donesena;
- (d) da povjerljive informacije koje se primateljima u Europskom parlamentu daju usmenim putem podliježu jednakovrijednoj razini zaštite kakva se primjenjuje na povjerljive informacije koje se dostavljaju u pisanom obliku.
- (e) u dvoranama za sastanke ne čuvaju se dodatne količine dokumenata;
- (f) primjerci dokumenata dijele se sudionicima i usmenim prevoditeljima na početku sastanaka samo u potrebnim količinama;
- (g) stupanj tajnosti/oznaku dokumenata predsjedatelj sastanka daje na znanje na početku sastanka;
- (h) sudionici ne odnose dokumente iz dvorane za sastanke;
- (i) tajništvo parlamentarnog tijela/obnašatelja dužnosti na kraju sastanka prikuplja i prebrojava sve primjerke dokumenata; te
- (j) u dvoranu za sastanke u kojoj se dotične povjerljive informacije daju na uvid ili u kojoj se o njima raspravlja ne unose se elektronički komunikacijski uređaji ili drugi elektronički uređaji.

3. Ako se u skladu s iznimkama utvrđenima u točki 3.2.2. Priloga II. Okvirnom sporazumu i u članku 6. stavku 5. Međuinstitucionalnog sporazuma o informacijama sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL ili s jednakovrijednim stupnjem raspravlja na sastanku zatvorenom za javnost, tajništvo parlamentarnog tijela/obnašatelja dužnosti nadležnog za sastanak, osim što osigurava poštovanje odredbi utvrđenih u stavku 2., osigurava da osobe određene kao sudionici sastanka ispunjavaju uvjete članka 3. stavaka od 4. do 7.

4. U slučaju predviđenom u stavku 3., Odjel za klasificirane informacije tajništvu parlamentarnog tijela/obnašatelja dužnosti nadležnog za sastanak zatvoren za javnost dostavlja potreban broj primjeraka dokumenata o kojima će se raspravljati, a koje se Odjelu za klasificirane informacije vraćaju nakon sastanka.

Članak 12.

Arhiviranje povjerljivih informacija

1. Unutar sigurnog područja predviđene su sigurne prostorije za arhiviranje. Odjel za klasificirane informacije odgovoran je za upravljanje sigurnim arhivom u skladu sa standardnim kriterijima arhiviranja.

2. Klasificirane informacije koje su konačno predane Odjelu za klasificirane informacije i informacije sa stupnjem tajnosti RESTREINT EU/EU RESTRICTED ili s jednakovrijednim stupnjem koji se predaju tajništvu parlamentarnog tijela/obnašatelja dužnosti prenose se u sigurni arhiv u sigurnom području šest mjeseci nakon što je netko zadnji put u njih imao uvid i najkasnije godinu dana nakon što su predane. „Ostale povjerljive informacije”, osim ako nisu predane Odjelu za klasificirane informacije, arhivira tajništvo dotičnog parlamentarnog tijela/obnašatelja dužnosti, u skladu s općim pravilima o upravljanju dokumentima.

3. Uvid u povjerljive informacije koje se čuvaju u sigurnom arhivu može se dobiti pod sljedećim uvjetima:
 - (a) uvid u te informacije dopušten je samo osobama koje su svojim imenom, ovlašću ili funkcijom navedene u popratnom dokumentu koji je sastavljen pri predavanju dotičnih povjerljivih informacija;
 - (b) zahtjev za uvid u povjerljive informacije predaje se Odjelu za klasificirane informacije koji dotične dokumente prenosi u sigurnu čitaonicu; **te**
 - (c) primjenjuju se postupci i uvjeti za uvid u povjerljive informacije utvrđeni člankom 10.

Članak 13.

Snižavanje stupnja tajnosti, deklasifikacija i uklanjanje oznake s povjerljivih informacija

1. Snižavanje stupnja tajnosti, deklasifikacija ili uklanjanje oznake s povjerljivih informacija mogući su samo uz prethodnu suglasnost autora i, po potrebi, nakon rasprave s ostalim zainteresiranim stranama.
2. Snižavanje stupnja tajnosti ili deklasifikacija potvrđuje se u pisanom obliku. Autor je odgovoran o promjeni obavijestiti primatelje, a oni su pak odgovorni o toj promjeni obavijestiti sve sljedeće primatelje kojima su oni poslali ili kopirali dokument. Ako je moguće, autori će na klasificiranim dokumentima navesti datum, razdoblje ili događaj kada se stupanj tajnosti može sniziti ili ukloniti sa sadržaja dokumenata. U suprotnom će se dokumenti najmanje svakih pet godina pregledati kako bi se utvrdilo da je izvoran stupanj tajnosti potreban.
3. Povjerljive informacije koje se čuvaju u sigurnom arhivu pravovremeno se pregledavaju, a najkasnije 25 godina od dana kada su nastale kako bi se utvrdilo treba li ih deklasificirati, sniziti im stupanj tajnosti ili s njih ukloniti oznaku. Pregledavanje i objava takvih informacija radi se u skladu s odredbama Uredbe Vijeća (EEZ, Euratom) br. 354/83 od 1. veljače 1983. o otvaranju za javnost arhivske građe Europske ekonomske zajednice i Europske zajednice za atomsku energiju ⁽¹⁾. Deklasifikaciju vrši autor klasificiranih informacija ili služba koja je trenutno za to odgovorna u skladu s Prilogom I. dijelom 1. odjeljkom 10.
4. Nakon deklasifikacije, bivše klasificirane informacije držane u sigurnom arhivu prenose se u povijesni arhiv Europskog parlamenta na trajno čuvanje i daljnju obradu u skladu s primjenjivim pravilima.
5. Nakon uklanjanja oznake, nekadašnje „ostale povjerljive informacije” podliježu pravilima Europskog parlamenta o upravljanju dokumentima.

Članak 14.

Kršnja sigurnosti, gubitak ili otkrivanje povjerljivih informacija

1. Kršenje povjerljivosti općenito, a posebno ove Odluke, kada se radi o zastupnicima u Europskom parlamentu, za sobom povlači primjenu odgovarajućih odredbi o sankcijama utvrđenih u Poslovniku Europskog parlamenta.
2. Kršenje povjerljivosti koje počini član osoblja Europskog parlamenta dovodi do primjene postupaka i sankcija predviđenih Pravilnikom o osoblju za dužnosnike i Uvjetima zaposlenja ostalih službenika Europske unije, kako je utvrđeno Uredbom (EEZ, Euratom, EZUČ) br. 259/68 ⁽²⁾ (u daljnjem tekstu: Pravilnik o osoblju).

⁽¹⁾ SL L 43, 15.2.1983., str. 1.

⁽²⁾ SL L 56, 4.3.1968., str. 1.

3. Predsjednik i/ili glavni tajnik, ovisno o okolnostima, organiziraju sve potrebne istrage u slučaju kršenja utvrđenog u sigurnosnoj uputi 6.
4. Ako institucija Unije ili država članica Europskom parlamentu priopći povjerljivu informaciju, predsjednik i/ili glavni tajnik, ovisno o slučaju, obavještava dotičnu instituciju Unije ili državu članicu o svakom dokazanom ili mogućem gubitku ili otkrivanju klasificiranih informacija, o rezultatima istrage i mjerama koje su se poduzela radi sprečavanja njihovog ponavljanja.

Članak 15.

Prilagodba ove Odluke i njezinih provedbenih odredbi te godišnje izvješćivanje o njezinoj primjeni

1. Glavni tajnik predlaže svaku potrebnu prilagodbu ove Odluke i priloga za njezinu provedbu i te prijedloge prosjeđuje Predsjedništvu radi donošenja odluke.
2. Glavni tajnik je odgovoran za provedbu ove Odluke od strane službi Europskog parlamenta i izdaje upute o postupanju o predmetima koje pokriva SUSI u skladu s načelima utvrđenima ovom Odlukom.
3. Glavni tajnik Predsjedništvu podnosi godišnje izvješće o primjeni ove Odluke.

Članak 16.

Prijelazne i završne odredbe

1. Neklasificirane informacije koji se čuvaju u Odjelu za klasificirane informacije ili u bilo kojem drugom arhivu Europskog parlamenta, a koji se smatraju povjerljivima te su datirane prije 1. travnja 2014. za potrebe ove Odluke smatraju se „ostalim povjerljivima informacijama”. Njihov autor u svakom trenutku može ponovno razmotriti stupanj njihove povjerljivosti.
2. Odstupajući od točke (a) članka 5. stavka 1. i od članka 8. stavka 1. ove Odluke, u razdoblju od dvanaest mjeseci od 1. travnja 2014., informacije koje Vijeće daje na temelju Međuinstitucionalnog sporazuma, a koje imaju stupanj tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED ili jednakovrijedni stupanj, predaju se Odjelu za klasificirane informacije koji ih upisuje i pohranjuje. U takve se podatke može dobiti uvid u skladu s točkama (a) i (c) članka 4. stavka 2. i s člankom 5. stavkom 4. Međuinstitucionalnog sporazuma.
3. Ukida se Odluka Predsjedništva od 6. lipnja 2011. o pravilima o postupanju Europskog parlamenta s povjerljivim informacijama.

Članak 17.

Stupanje na snagu

Ova Odluka stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

PRILOG I.

Dio 1.

TEMELJNA NAČELA I MINIMALNI STANDARDI SIGURNOSTI ZA ZAŠTITU POVJERLJIVIH INFORMACIJA

1. UVOD

Ovim odredbama određuju se temeljna načela i minimalni standardi sigurnosti za zaštitu povjerljivih informacija koje u svim svojim mjestima rada Europski parlament treba poštovati i/ili kojih se treba pridržavati, kao i svi primatelji klasificiranih informacija i drugih povjerljivih informacija kako bi se zajamčila sigurnost i kako bi sve dotične osobe bile sigurne da je uspostavljen zajednički standard zaštite. Ove odredbe dopunjuju sigurnosne upute sadržane u Prilogu II. i ostale odredbe o obradi povjerljivih informacija od strane parlamentarnih odbora i drugih parlamentarnih tijela/obnašatelja dužnosti

2. TEMELJNA NAČELA

Sigurnosna politika Europskog parlamenta sastavni je dio njegove opće unutarnje politike upravljanja te se stoga temelji na načelima kojima se ona uređuje. Ta načela uključuju zakonitost, transparentnost, odgovornost, supsidijarnost i proporcionalnost.

Zakonitost podrazumijeva potrebu da se pri obavljanju sigurnosnih funkcija dosljedno djeluje u okviru pravnog sustava i pridržava primjenjivih pravnih zahtjeva. K tomu, nadležnosti na području sigurnosti moraju se temeljiti na odgovarajućim pravnim odredbama. Odredbe Pravilnika o osoblju primjenjuju se u cijelosti, posebno njegov članak 17. o obvezi osoblja da se suzdrži od svakog neovlaštenog otkrivanja informacija koje primi u okviru obavljanja dužnosti te njegova Glava VI. o stegovnim mjerama. Konačno, povrede sigurnosti u okviru nadležnosti Europskog parlamenta rješavaju se na način koji je u skladu s njegovim Poslovníkom i njegovom politikom o stegovnim mjerama.

Transparentnost podrazumijeva potrebu za preciznošću svih sigurnosnih pravila i odredaba, za ravnotežom između različitih službi i područja (fizička sigurnost u usporedbi sa zaštitom informacija itd.) te za dosljednom i strukturiranom politikom podizanja svijesti o sigurnosti. Ono također znači da su za provođenje mjera sigurnosti potrebne jasne pisane smjernice.

Odgovornost znači da nadležnosti na području sigurnosti moraju biti jasno određene. Osim toga, ono podrazumijeva potrebu da se redovito nadgleda izvršava li se ta nadležnost pravilno.

Supsidijarnost znači da se sigurnost mora organizirati na najnižoj mogućoj razini i što je moguće bliže glavnih uprava Europskog parlamenta i službi.

Proporcionalnost znači da se sigurnosne aktivnosti moraju ograničiti samo na najnužnije te da mjere sigurnosti moraju biti proporcionalne interesima koje treba štiti te stvarnoj ili mogućoj prijetnji tim interesima kako bi se omogućila njihova zaštita na način koji uzrokuje što manje smetnji.

3. TEMELJI INFORMACIJSKE SIGURNOSTI

Temelji pouzdane informacijske sigurnosti su:

- (a) odgovarajući komunikacijski i informacijski sustavi. Oni su u nadležnosti sigurnosnog tijela Europskog parlamenta (kao što je utvrđeno u sigurnosnoj uputi 1.);
- (b) u Europskom parlamentu, Tijelo nadležno za osiguravanje informacija (kako je određeno u sigurnosnoj uputi 1.), odgovorno za to da u suradnji sa sigurnosnim tijelom komunikacijskim i informacijskim sustavima daje informacije i savjete o tehničkim prijetnjama i načinima da se od tih prijetnji zaštiti;
- (c) uska suradnja između nadležnih službi Europskog parlamenta i sigurnosnih službi drugih institucija Unije.

4. NAČELA INFORMACIJSKE SIGURNOSTI

4.1. Ciljevi

Glavni ciljevi informacijske sigurnosti su sljedeći:

- (a) čuvanje povjerljivih informacija od špijunaže, ugrožavanja ili neovlaštenog otkrivanja;
- (b) čuvanje klasificiranih informacija koje se obrađuju u komunikacijskim i informacijskim sustavima i mrežama od ugrožavanja njihove povjerljivosti, cjelovitosti i dostupnosti;
- (c) čuvanje prostora Europskog parlamenta u kojima se nalaze klasificirane informacije od sabotaze i zlonamjernog nanošenja štete;
- (d) u slučaju sigurnosnog propusta, procjenjivanje nanesene štete, ograničavanje njezinih posljedica, vođenje sigurnosnih istraga i prihvaćanje svih potrebnih mjera poboljšanja.

4.2. Određivanje stupnja tajnosti

4.2.1. Kad je u pitanju povjerljivost, izbor informacija i materijala koje treba zaštititi te procjena potrebnog stupnja zaštite zahtijevaju oprez i iskustvo. Bitno je da stupanj zaštite odgovara osjetljivosti, u smislu sigurnosti, pojedine informacije ili materijala koji treba čuvati. Kako bi se osigurao nesmetani protok informacija, izbjegava se dodjela previsokog i preniskog stupnja tajnosti.

4.2.2. Sustav određivanja stupnja tajnosti je instrument za ostvarivanje načela utvrđenih ovim odjeljkom; prilikom planiranja i organiziranja načina za borbu protiv špijunaže, sabotaze, terorizma i drugih prijetnji koristi se sličan sustav određivanja stupnja tajnosti kako bi se za najvažnije prostore u kojima se pohranjuju klasificirane informacije i za najosjetljivije točke unutar tih prostora osigurala najveća zaštita.

4.2.3. Za određivanje stupnja tajnosti informacija odgovoran je isključivo autor dotičnih informacija.

4.2.4. Stupanj tajnosti smije se temeljiti isključivo na sadržaju dotičnih informacija.

4.2.5. Kada se nekoliko informacija poveže u cjelinu, njihov stupanj tajnosti barem je jednak najvišem stupnju tajnosti dodijeljenom jednoj od tih informacija. Međutim, skupu informacija može se dodijeliti viši stupanj tajnosti nego njegovim sastavnim dijelovima.

4.2.6. Stupnjevi tajnosti dodjeljuju se samo po potrebi i za razdoblje u kojem za to postoji potreba.

4.3. Ciljevi mjera sigurnosti

Mjere sigurnosti:

- (a) vrijede za sve osobe koje imaju pristup klasificiranim informacijama, medijima na kojima se nalaze klasificirane informacije i drugim povjerljivim informacijama te za sve prostore u kojima se takve informacije nalaze i važne objekte;
- (b) osmišljene su tako da omogućuju otkrivanje osoba koje bi svojim položajem (u smislu pristupa, veza ili na drugi način) mogle ugroziti sigurnost takvih informacija i važnih objekata u kojima se takve informacije nalaze, te omogućuju njihovo izdvajanje ili uklanjanje;

- (c) sprečavaju pristup neovlaštenih osoba takvim informacijama ili objektima koji ih sadržavaju;
- (d) osiguravaju da se te informacije šire samo na temelju načela „nužnog poznavanja” koje je od temeljnog značenja za sve aspekte sigurnosti;
- (e) osiguravaju cjelovitost (sprečavanjem krivotvorenja, neovlaštenih promjena ili brisanja) i dostupnost povjerljivih informacija (onima kojima su informacije potrebne i kojima je odobren pristup tim informacijama), pogotovo informacija koje se pohranjuju, obrađuju ili prenose u elektromagnetskom obliku.

5. ZAJEDNIČKI MINIMALNI STANDARDI

Europski parlament osigurava da se svi primatelji klasificiranih informacija, odnosno sve službe i ugovorni izvođači radova, kako unutar institucije tako i u okviru njezine nadležnosti, pridržavaju zajedničkih minimalnih standarda sigurnosti kako bi se takve informacije mogle prosljeđivati sa sigurnošću da će se s njima svugdje postupati s jednakim oprezom. Takvi minimalni standardi uključuju kriterije za sigurnosnu provjeru dužnosnika Europskog parlamenta i drugih zaposlenika Parlamenta koji rade za klubove zastupnika te postupke za zaštitu povjerljivih informacija.

Europski parlament trećim stranama dopušta pristup tim informacijama samo ako te treće strane zajamče da će se s njima postupati u skladu s odredbama koje su barem u potpunosti istovjetne ovim zajedničkim minimalnim standardima.

Takvi zajednički minimalni standardi također se primjenjuju i kad Europski parlament, na temelju ugovora ili potpora, industrijskim ili drugim subjektima dodijeli zadaće koje se odnose na povjerljive informacije.

6. MJERE SIGURNOSTI U POGLEDU DUŽNOSNIKA EUROPSKOG PARLAMENTA I DRUGIH ZAPOSLENIKA PARLAMENTA KOJI RADE ZA KLUBOVE ZASTUPNIKA

6.1. *Sigurnosne upute u pogledu dužnosnika Europskog parlamenta i drugih zaposlenika Parlamenta koji rade za klubove zastupnika*

Dužnosnicima Europskog parlamenta i drugim zaposlenicima Parlamenta koji rade za klubove zastupnika na radnim mjestima na kojima bi mogli imati pristup klasificiranim informacijama i prilikom prihvaćanja dužnosti, a potom i u redovitim vremenskim razmacima, daju se detaljne upute o nužnosti mjera sigurnosti i o uključenim postupcima. Od tih se osoba zahtijeva da u pisanom obliku potvrde da su pročitale i u cijelosti razumjele primjenjive odredbe o sigurnosti.

6.2. *Odgovornosti rukovodećeg osoblja*

Rukovodeće osoblje između ostalog mora biti dužno znati tko od njihovog osoblja radi s klasificiranim informacijama ili ima pristup zaštićenim komunikacijskim ili informacijskim sustavima te evidentirati i izvještavati o svim neočekivanim događajima ili očitim slabim točkama koje bi mogle utjecati na sigurnost.

6.3. *Sigurnosni status dužnosnika Europskog parlamenta i drugih zaposlenika Parlamenta koji rade za klubove zastupnika*

Uvode se postupci kojima se, u slučaju da se o dužnosniku Europskog parlamenta ili drugom zaposleniku Parlamenta koji radi za klub zastupnika otkriju negativne informacije, osigurava da se poduzmu koraci radi utvrđivanja dolazi li on prilikom rada u kontakt s klasificiranim informacijama, odnosno ima li pristup zaštićenim komunikacijskim ili informacijskim sustavima, te da se o tome obavijesti nadležna služba Europskog parlamenta. Ako nadležno nacionalno sigurnosno tijelo ukaže na to da taj pojedinac predstavlja sigurnosni rizik, isključuje ga se ili udaljuje sa zadatka kada bi mogao ugroziti sigurnost.

7. FIZIČKA SIGURNOST

„Fizička sigurnost” je primjena fizičkih i tehničkih mjera zaštite radi sprečavanja neovlaštenog pristupa klasificiranim informacijama.

7.1. *Potreba za zaštitom*

Stupanj fizičkih mjera sigurnosti koje se primjenjuju kako bi se osigurala zaštita klasificiranih informacija razmjernan je dodijeljenom stupnju tajnosti, količini i ugroženosti dotičnih informacija i materijala. Sve osobe koje posjeduju klasificirane informacije pridržavaju se jedinstvene prakse u vezi s određivanjem stupnja tajnosti takvih informacija i moraju se ponašati u skladu sa zajedničkim standardima zaštite u vezi s čuvanjem, prijenosom i uništavanjem informacija i materijala koji zahtijevaju zaštitu.

7.2. *Provjera*

Prije nego što se područja s klasificiranim informacijama ostave bez nadzora, osobe koje su zadužene za njihovo čuvanje moraju osigurati da su te informacije pohranjene na sigurno i da su sve sigurnosne naprave aktivirane (brave, alarmi itd.). Daljnje nezavisne provjere obavljaju se izvan radnog vremena.

7.3. *Sigurnost zgrade*

Zgrade u kojima se nalaze klasificirane informacije ili zaštićeni komunikacijski i informacijski sustavi štite se od neovlaštenog pristupa.

Vrsta zaštite klasificiranih informacija, npr. rešetke na prozorima, brave, stražari na ulazima, automatizirani sustavi nadzora pristupa, sigurnosne provjere i ophodnje, alarmni sustavi, sustavi za otkrivanje neovlaštenog ulaska i psi čuvari, ovisi o:

- (a) stupnju tajnosti i količini čuvanih informacija i materijala te o mjestu na kojem se nalaze u zgradi;
- (b) kvaliteti sigurnosnih spremnika u kojima se dotične informacije i materijali nalaze; te
- (c) fizičkim svojstvima i lokaciji zgrade.

Vrsta zaštite komunikacijskih i informacijskih sustava ovisi o procjeni vrijednosti dotične imovine i mogućoj šteti u slučaju ugrožavanja sigurnosti, o fizičkim svojstvima i lokaciji zgrade u kojoj se sustav nalazi te o lokaciji tog sustava unutar zgrade.

7.4. *Planovi u slučaju nužde*

Unaprijed se provode detaljni planovi kako bi se osigurala zaštita klasificiranih informacija u slučaju nužde.

8. SIGURNOSNA OBILJEŽJA, OZNAKE, OZNAČIVANJE I PRAVILA O POSTUPANJU SA STUPNJEVIMA TAJNOSTI

8.1. *Sigurnosna obilježja*

Dopušteni su samo stupnjevi tajnosti određeni člankom 2. točkom (d) ove Odluke.

Kako bi se odredile granice valjanosti stupnja tajnosti (što za klasificirane informacije znači automatsko snižavanje stupnja tajnosti ili deklasifikaciju) može se upotrijebiti dogovoreno sigurnosno obilježje.

Sigurnosna obilježja koriste se samo u kombinaciji sa stupnjem tajnosti.

Sigurnosna obilježja dodatno su uređena u sigurnosnoj uputi 2. i utvrđena u napucima za postupanje.

8.2. *Oznake*

Oznaka se koristi za određivanje unaprijed utvrđenih posebnih uputa o postupanju s povjerljivim informacijama. Oznaka se također može naznačiti područje koje pokriva određeni dokument ili određena distribucija na temelju „nužnog poznavanja” ili (za informacije koje nisu klasificirane) označiti kraj neke zabrane.

Oznaka nije stupanj tajnosti i ne upotrebljava se umjesto njega.

Oznake su dodatno uređene u sigurnosnoj uputi 2. i utvrđene u napucima za postupanje.

8.3. *Stavljanje stupnjeva tajnosti i sigurnosnih obilježja*

Stavljanje stupnja tajnosti i sigurnosnih obilježja i oznaka u skladu je sa sigurnosnom uputom 2., odjeljkom E. i napucima o postupanju.

8.4. *Pravila o upravljanju stupnjevima tajnosti*

8.4.1 *Općenito*

Informacije se proglašavaju tajnima samo ako je to potrebno. Stupanj tajnosti jasno se i pravilno označava te se zadržava samo dok je potrebno štiti informacije.

Za određivanje stupnja tajnosti informacija i svako daljnje snižavanje stupnja tajnosti ili deklasifikacije odgovoran je isključivo autor.

Dužnosnici Europskog parlamenta određuju stupanj tajnosti informacija, snižavaju ga ili uklanjaju na temelju uputa ili po ovlaštenju glavnog tajnika.

Podrobni postupci za obradu klasificiranih dokumenata osmišljeni su tako da osiguravaju odgovarajuću zaštitu sadržanih informacija.

Broj osoba ovlaštenih za puštanje u optjecaj informacija sa stupnjem tajnosti TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET mora biti što manji, a njihova se imena navode na popisu koji sastavlja Odjel za klasificirane informacije.

8.4.2 *Primjena klasifikacije*

Stupanj tajnosti dokumenta određuje se prema razini osjetljivosti njegova sadržaja u skladu s definicijama pojmova iz članka 2. točke (d). Važno je da se stupanj tajnosti pravilno dodjeljuje i umjereno koristi.

Stupanj tajnosti pisma ili napomene koji sadržavaju priloge barem je jednak najvišem stupnju tajnosti dodijeljenom jednom od njihovih priloga. Autor jasno navodi razinu stupnja tajnosti pisma ili napomene koju trebaju imati kad se odvoje od svojih priloga.

Pri određivanju stupnja tajnosti dokumenta njegov se autor pridržava gore navedenih pravila i izbjegava određivanje previsokog ili preniskog stupnja tajnosti.

Za pojedine stranice, stavke, odjeljke, priloge, dodatke, dodane i priložene dijelove dotičnog dokumenta mogu biti potrebni, i u skladu s tim se i određuju, drukčiji stupnjevi tajnosti. Stupanj tajnosti cijelog dokumenta je onaj koji nosi njegov dio s najvišim dodijeljenim stupnjem tajnosti.

9. PROVJERE

Povremene unutarnje provjere mjera sigurnosti za zaštitu klasificiranih informacija provodi Uprava za sigurnost i procjenu rizika Europskog parlamenta koja može zatražiti pomoć od sigurnosnih tijela Vijeća ili Komisije.

Sigurnosna tijela i nadležne službe institucija Unije, u sklopu usuglašenog postupka koji je pokrenula bilo koja strana, mogu provesti međusobnu procjenu mjera sigurnosti za zaštitu klasificiranih informacija koje se razmjenjuju na temelju relevantnih međuinstitucionalnih sporazuma.

10. POSTUPCI DEKLASIFIKACIJE I UKLANJANJA OZNAKA

10.1. Odjel za klasificirane informacije pregledava povjerljive informacije sadržane u svom registru i traži suglasnost autora za deklasifikaciju ili uklanjanje oznake s dokumenta najkasnije 25 godina od dana kada je dokument nastao. Dokumenti koji se ne deklasificiraju ili s kojih se ne ukloni oznaka pri prvom pregledu redovito se pregledavaju najmanje svakih pet godina. Osim što se primjenjuje na dokumente koji se već nalaze u sigurnom arhivu u sigurnom području te im je dodijeljen odgovarajući stupanj tajnosti, postupak uklanjanja oznake može također obuhvatiti i druge povjerljive informacije koje čuva parlamentarno tijelo/ured ili služba zadužena za povijesni arhiv Parlamenta.

10.2 Odluka o deklasifikaciji ili uklanjanju oznake s dokumenta u pravilu može donijeti autor sam ili iznimno, u suradnji sa službom koja čuva takvu informaciju, prije no što se informacija koju dokument sadrži prenese službi zaduženoj za povijesni arhiv Parlamenta. Klasificirane informacije mogu se deklasificirati ili se s njih može ukloniti oznaka samo uz prethodnu pisanu suglasnost autora. U slučaju „ostalih povjerljivih informacija”, tajništvo parlamentarnog tijela koje čuva takve informacije u suradnji s autorom odlučuje može li se oznaka ukloniti s dokumenta.

10.3. Odjel za klasificirane informacije je zadužen da u ime autora obavijesti primatelje dokumenta o promjeni stupnja tajnosti ili oznake, a oni su zaduženi da obavijeste sve daljnje primatelje kojima su poslali dokument ili kopiju.

10.4. Deklasifikacija ne utječe na sigurnosna obilježja ili oznake koji se mogu naći na dokumentu.

10.5. U slučaju deklasifikacije, precrtava se izvorni stupanj tajnosti na vrhu i dnu svake stranice. Na prvu (naslovnu) stranicu dokumenta udara se žig i upisuje referentni broj Odjela za klasificirane informacije. U slučaju uklanjanja oznake, precrtava se izvorna oznaka na vrhu i dnu svake stranice.

10.6. Tekst dokumenta koji je deklasificiran ili s kojeg je uklonjena oznaka prilaže se elektroničkoj podatkovnoj kartici ili istovjetnom sustavu u kojemu je dokument bio registriran.

10.7. Za dokumente za koje vrijede iznimke u vezi s privatnošću i integritetom pojedinca ili poslovnim interesima fizičke ili pravne osobe te u slučaju dokumenata osjetljive prirode primjenjuje se članak 2. Uredbe (EEZ, Euratom) br. 354/83.

10.8. Osim navedenih odredaba iz točaka od 10.1. do 10.7. primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) u slučaju dokumenata trećih osoba, Odjel za klasificirane informacije savjetuje se s trećim osobama prije nego što prijeđe na deklasifikaciju ili uklanjanje oznake.
- (b) u slučaju iznimaka u vezi s privatnošću i integritetom pojedinca, prilikom postupka deklasifikacije ili uklanjanja oznake posebno se uzima u obzir suglasnost dotične osobe ili, ovisno o slučaju, nemogućnost identificiranja dotične osobe;
- (c) u slučaju iznimaka u vezi s poslovnim interesima fizičke ili pravne osobe, dotična se osoba može izvijestiti objavom u *Službenom listu Europske unije* te ima rok od četiri tjedna od datuma objavljivanja za podnošenje opaske.

Dio 2.

POSTUPAK SIGURNOSNE PROVJERE

11. POSTUPAK SIGURNOSNE PROVJERE ZA ZASTUPNIKE EUROPSKOG PARLAMENTA

11.1. Za pristup informacijama sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL ili s jednakovrijednim stupnjem zastupnici u Europskom parlamentu moraju imati odobrenje u skladu s postupkom iz točaka 11.3. i 11.4. ovog Priloga ili na temelju ovjerene izjave o neotkrivanju informacija u skladu s člankom 3. stavkom 4. ove Odluke.

11.2. Za pristup informacijama sa stupnjem tajnosti SECRET UE/EU SECRET, TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET ili s jednakovrijednim stupnjem zastupnici u Europskom parlamentu moraju imati odobrenje u skladu s postupkom iz točaka 11.3. i 11.4.

11.3. Odobrenje dobivaju samo zastupnici u Europskom parlamentu za koje su nadležna tijela država članica obavila sigurnosnu provjeru u skladu s postupkom iz točaka od 11.9. do 11.14. Predsjednik je nadležan za davanje odobrenja zastupnicima.

11.4. Predsjednik može dati pisano odobrenje nakon što dobije mišljenje nadležnih tijela država članica na temelju sigurnosne provjere izvršene u skladu s točkama od 11.8. do 11.13.

11.5. Uprava za sigurnost i procjenu rizika Europskog parlamenta vodi ažurirani popis svih zastupnika u Europskom parlamentu koji su dobili odobrenje, uključujući privremeno odobrenje u smislu točke 11.15.

11.6. Odobrenje vrijedi za razdoblje od pet godina ili razdoblje trajanja zadaća na temelju kojih je dobiveno ako je ono kraće. Odobrenje se može obnoviti u skladu s postupkom iz točke 11.4.

11.7. Predsjednik može oduzeti odobrenje ako smatra da za takvo oduzimanje ima opravdan razlog. O svakoj odluci o oduzimanju odobrenja obavještava se dotični zastupnik u Europskom parlamentu, koji može zatražiti da ga predsjednik sasluša prije nego što oduzimanje odobrenja proizvede učinke, te se također obavještava nadležno nacionalno tijelo.

11.8. Sigurnosna provjera obavlja se u suradnji s dotičnim zastupnikom u Europskom parlamentu te na predsjednikov zahtjev. Za provjeru je nadležno tijelo države članice čiji je dotični zastupnik državljanin.

11.9. Kao dio postupka provjere dotični zastupnik u Europskom parlamentu mora ispuniti obrazac s osobnim podacima.

11.10. Predsjednik u svojem zahtjevu nadležnom nacionalnom tijelu navodi stupanj tajnosti informacija koje se dotičnom zastupniku u Europskom parlamentu stavljaju na raspolaganje, kako bi ono moglo provesti postupak provjere.

11.11. Cijeli postupak sigurnosne provjere koji obavlja nadležno nacionalno tijelo te dobiveni rezultati u skladu su s odgovarajućim pravilima i propisima koji su na snazi u dotičnoj državi članici, uključujući i one koji se odnose na pritužbe.

11.12. Ako nadležno nacionalno tijelo da pozitivno mišljenje, predsjednik može dotičnom zastupniku u Europskom parlamentu dati odobrenje.

11.13. Ako nadležno nacionalno tijelo da negativno mišljenje, o tome se obavještava dotični zastupnik u Europskom parlamentu koji može zatražiti da ga predsjednik sasluša. Ako predsjednik smatra da je to potrebno, može zatražiti od nadležnog nacionalnog tijela dodatno pojašnjenje. Ako se potvrdi negativno mišljenje, odobrenje se ne daje.

11.14. Svi zastupnici u Europskom parlamentu koji su dobili odobrenje u smislu točke 11.3. prilikom dobivanja odobrenja te potom u redovitim vremenskim razmacima dobivaju sve potrebne smjernice u vezi sa zaštitom klasificiranih informacija i načinima osiguravanja zaštite. Ti zastupnici potpisuju izjavu kojom potvrđuju da su dobili navedene smjernice.

11.15. U iznimnim okolnostima predsjednik, dok čeka ishod sigurnosne provjere iz točke 11.11. i nakon što je obavijestio nadležno nacionalno tijelo te pod uvjetom da od tog tijela nije dobio odgovor u roku od mjesec dana, može dati privremeno odobrenje zastupniku u Europskom parlamentu za razdoblje koje nije duže od šest mjeseci. Tako dobivena privremena odobrenja ne omogućuju pristup informacijama sa stupnjem tajnosti TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET ili s jednakovrijednim stupnjem.

12. POSTUPAK SIGURNOSNE PROVJERE ZA DUŽNOSNIKE EUROPSKOG PARLAMENTA I OSTALE ZAPOSLENIKE PARLAMENTA KOJI RADE ZA KLUBOVE ZASTUPNIKA

12.1. Pravo pristupa klasificiranim informacijama mogu imati samo dužnosnici Europskog parlamenta i ostali zaposlenici Parlamenta koji rade za klubove zastupnika, a koji zbog obavljanja svojih zadaća i ispunjavanja zahtjeva službe moraju znati ili upotrebljavati takve informacije.

12.2. Za pristup informacijama sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET, TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET ili s jednakovrijednim stupnjem, dotični dužnosnici Europskog parlamenta i ostali zaposlenici Parlamenta koji rade za klubove zastupnika moraju imati odobrenje u skladu s postupkom iz točaka 12.3. i 12.4.

12.3. Odobrenje se daje samo osobama iz točke 12.1. za koje su nadležna tijela država članica obavila sigurnosnu provjeru u skladu s postupkom iz točaka od 12.9. do 12.14. Glavni tajnik je nadležan za davanje odobrenja dužnosnicima Europskog parlamenta i ostalim zaposlenicima Parlamenta koji rade za klubove zastupnika.

12.4. Glavni tajnik može dati pisano odobrenje nakon što dobije mišljenje nadležnih tijela država članica na temelju sigurnosne provjere obavljene u skladu s točkama od 12.8. do 12.13.

12.5. Uprava za sigurnost i procjenu rizika Europskog parlamenta vodi ažurirani popis svih radnih mjesta za koje je potrebno proći sigurnosnu provjeru, o čemu izvještavaju nadležne službe Europskog parlamenta, te svih osoba koje su dobile odobrenje, uključujući privremeno odobrenje u smislu točke 12.15.

12.6. Odobrenje vrijedi za razdoblje od pet godina ili razdoblje trajanja zadaća na temelju kojih je dobiveno ako je ono kraće. Odobrenje se može obnoviti u skladu s postupkom iz točke 12.4.

12.7. Glavni tajnik može oduzeti odobrenje ako smatra da za takvo oduzimanje ima opravdan razlog. O svakoj odluci o oduzimanju odobrenja obavještava se dotični dužnosnik Europskog parlamenta ili drugi zaposlenik Parlamenta koji radi za klub zastupnika, koji može zatražiti da ga glavni tajnik sasluša prije nego što oduzimanje odobrenja proizvede učinke, te se također obavještava nadležno nacionalno tijelo.

12.8. Sigurnosna provjera obavlja se u suradnji s dotičnim dužnosnikom Europskog parlamenta ili drugog zaposlenika Parlamenta koji radi za klubove zastupnika te na zahtjev glavnog tajnika. Za provjeru je nadležno tijelo države članice čiji je dotična osoba državljanin. Ako nacionalno pravo i propisi to dopuštaju, nadležna nacionalna tijela mogu provoditi istrage u vezi s osobama koje nisu državljani a traže pristup informacijama sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET ili TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET.

12.9. Kao dio postupka sigurnosne provjere dotični dužnosnik Europskog parlamenta ili drugi zaposlenik Parlamenta koji radi za klub zastupnika moraju ispuniti obrazac s osobnim podacima.

12.10. Glavni tajnik u svojem zahtjevu nadležnom nacionalnom tijelu navodi stupanj tajnosti klasificiranih informacija koje se dotičnom dužnosniku Europskog parlamenta ili drugom zaposleniku Parlamenta koji radi za klub zastupnika stavljaju na raspolaganje, kako bi ono moglo provesti sigurnosnu provjeru i dati svoje mišljenje o razini odobrenja koje je prikladno dati toj osobi.

12.11. Cijeli postupak sigurnosne provjere koje obavlja nadležno nacionalno tijelo te dobiveni rezultati u skladu su s odgovarajućim pravilima i propisima koji su na snazi u dotičnoj državi članici, uključujući i one koji se odnose na pritužbe.

12.12. Ako nadležno nacionalno tijelo da pozitivno mišljenje, glavni tajnik može dotičnom dužnosniku Europskog parlamenta ili drugom zaposleniku Parlamenta koji radi za klub zastupnika dati odobrenje.

12.13. Ako nadležno nacionalno tijelo da negativno mišljenje, o tome se obavještava dotični dužnosnik Europskog parlamenta ili drugi zaposlenik Parlamenta koji radi za klub zastupnika, koji može zatražiti da ga sasluša glavni tajnik. Ako glavni tajnik smatra da je to potrebno, može zatražiti od nadležnog nacionalnog tijela dodatna pojašnjenja. Ako se potvrdi negativno mišljenje, odobrenje se ne daje.

12.14. Svi dužnosnici Europskog parlamenta i ostali zaposlenici Parlamenta koji rade za klubove zastupnika koji su dobili odobrenje u smislu točaka 12.4. i 12.5. prilikom dobivanja odobrenja te potom u redovitim vremenskim razmacima dobivaju sve potrebne upute u vezi sa zaštitom klasificiranih informacija i načinima osiguravanja zaštite. Ti dužnosnici i zaposlenici potpisuju izjavu kojom potvrđuju da su navedene upute dobili te se obvezuju da će ih se pridržavati.

12.15. U iznimnim okolnostima glavni tajnik, dok čeka ishod sigurnosne provjere iz točke 12.11. i nakon što je obavijestio nadležno nacionalno tijelo te pod uvjetom da od tog tijela nije dobio odgovor u roku od mjesec dana, može dati privremeno odobrenje dužnosniku Europskog parlamenta ili drugom zaposleniku Parlamenta koji radi za klub zastupnika za razdoblje koje nije duže od šest mjeseci. Tako dobivena privremena odobrenja ne omogućuju pristup informacijama sa stupnjem tajnosti TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET ili s jednakovrijednim stupnjem.

PRILOG II.

UVOD

Ovim se odredbama utvrđuju sigurnosne upute kojima se određuje i osigurava sigurno postupanje i upravljanje povjerljivim informacijama Europskog parlamenta. Te sigurnosne upute, zajedno s napucima za postupanje, čine sustav Europskog parlamenta za upravljanje informacijskom sigurnosti iz članka 3. stavka 2. ove Odluke.

SIGURNOSNA UPUTA 1.

Organiziranje sigurnosti u Europskom parlamentu za zaštitu povjerljivih informacija

SIGURNOSNA UPUTA 2.

Upravljanje povjerljivim informacijama

SIGURNOSNA UPUTA 3.

Obrada povjerljivih informacija s pomoću automatiziranih komunikacijskih i informacijskih sustava

SIGURNOSNA UPUTA 4.

Fizička sigurnost

SIGURNOSNA UPUTA 5.

Gospodarska sigurnost

SIGURNOSNA UPUTA 6.

Kršnja sigurnosti, gubitak ili otkrivanje povjerljivih informacija

SIGURNOSNA UPUTA 1.

ORGANIZIRANJE SIGURNOSTI U EUROPSKOM PARLAMENTU ZA ZAŠTITU POVJERLJIVIH INFORMACIJA

1. Glavni tajnik nadležan je za cjelokupnu i dosljednu provedbu ove Odluke.

Glavni tajnik poduzima sve potrebne mjere kako bi osigurao da, u svrhu obrade ili pohranjivanja povjerljivih informacija, ovu Odluku primjenjuju u prostorima Parlamenta zastupnici u Europskom parlamentu, dužnosnici Europskog parlamenta, ostali zaposlenici Parlamenta koji rade za klubove zastupnika i ugovorni izvođači radova.

2. Glavni tajnik je sigurnosno tijelo. U tom svojstvu glavni tajnik nadležan je za:

- 2.1. koordinaciju svih sigurnosnih pitanja u vezi s aktivnostima Parlamenta povezanih sa zaštitom povjerljivih informacija;

- 2.2. odobravanje uspostavljanja sigurnog područja, sigurnih čitaonica i instaliranja sigurne opreme;
- 2.3. provedbene odluke kojima se odobrava Parlamentu, u skladu s člankom 6. ove Odluke da prenosi klasificirane informacije trećim osobama;
- 2.4. istragu ili davanje naloga za istragu o svakom odavanju povjerljivih informacija do kojeg je došlo naizgled unutar Parlamenta, u dogovoru s predsjednikom Europskog parlamenta, ako se radi o zastupniku u Europskom parlamentu;
- 2.5. održavanje bliskih veza sa sigurnosnim tijelima drugih institucija Unije i s nacionalnim sigurnosnim tijelima u državama članicama kako bi se osigurala optimalna koordinacija sigurnosne politike povezane s klasificiranim informacijama;
- 2.6. stalno razmatranje sigurnosnih politika i postupaka Parlamenta i davanje odgovarajućih preporuka koje iz toga proizađu;
- 2.7. izvještavanje nacionalnog sigurnosnog tijela koje je provelo postupak sigurnosne provjere, u skladu s Prilogom I. dijelom 2. točkom 11.3., u slučajevima koji uključuju štetne informacije koje bi mogle utjecati na to tijelo.
3. Ako se radi o zastupniku u Europskom parlamentu, glavni tajnik obavlja svoje nadležnosti blisko surađujući s predsjednikom Europskog parlamenta.
4. Obavljajući svoje nadležnosti iz stavaka 2. i 3., glavnom tajniku pomaže zamjenik glavnog tajnika, Uprava za sigurnost i procjenu rizika, Uprava za informacijske tehnologije (DIT) i Odjel za klasificirane informacije
- 4.1. Uprava za sigurnost i procjenu rizika nadležna je za osobne zaštitne mjere i posebno za postupak sigurnosne provjere, kao što je utvrđeno Prilogom I. dijelom 2. Uprava za sigurnost i procjenu rizika također:
 - (a) poveznica je za sigurnosna tijela drugih institucija Unije i za nacionalna sigurnosna tijela, oko pitanja povezanih s postupcima sigurnosne provjere za zastupnike u Europskom parlamentu, dužnosnike Europskog parlamenta i ostale zaposlenike Parlamenta koji rade za klubove zastupnika;
 - (b) osigurava potrebne opće sigurnosne informativne razgovore o obvezi zaštite klasificiranih informacija te o posljedicama svakog neispunjavanja ove obveze;
 - (c) nadzire vođenje sigurnog područja i sigurnih čitaonica u prostorima Parlamenta, u suradnji, po potrebi, sa sigurnosnim službama drugih institucija Unije i nacionalnih sigurnosnih tijela;
 - (d) u suradnji sa sigurnosnim tijelima drugih institucija Unije i nacionalnim sigurnosnim tijelima revidira postupke upravljanja i pohranjivanja klasificiranih informacija, sigurno područje i sigurne čitaonice u prostorima Parlamenta u kojima se klasificirane informacije obrađuju;
 - (e) predlaže glavnom tajniku odgovarajuće naputke o postupanju.

4.2. Uprava za informacijske tehnologije nadležna je za obradu povjerljivih informacija preko sigurnih IT sustava u Europskom parlamentu.

4.3. Odjel za klasificirane informacije nadležan je za:

- (a) određivanje sigurnosnih potreba za učinkovitu zaštitu povjerljivih informacija, blisko surađujući s Upravom za sigurnost i procjenu rizika te s Upravom za informacijske tehnologije i sa sigurnosnim tijelima drugih institucija Unije;
- (b) određivanje svih aspekata upravljanja i pohranjivanja povjerljivih informacija u Parlamentu, kao što je određeno napucima o postupanju;
- (c) vođenje sigurnog područja;
- (d) upravljanje povjerljivim informacijama ili uvid u njih u sigurnom području ili sigurnoj čitaonici Odjela za klasificirane informacije, u skladu sa stavcima 2. i 3. članka 7. ove Odluke;
- (e) upravljanje registrom Odjela za klasificirane informacije;
- (f) izvještavanje sigurnosnog tijela o svim dokazanim ili mogućim povredama sigurnosti, gubitku ili otkrivanju povjerljivih informacija predanih Odjelu za klasificirane informacije i čuvanima na sigurnom području ili u sigurnoj čitaonici Uprave za klasificirane informacije.

5. Osim toga, glavni tajnik, kao sigurnosno tijelo, imenuje sljedeća tijela:

- (a) tijelo nadležno za sigurnosnu akreditaciju (SAA);
- (b) operativno tijelo nadležno za osiguravanje informacija;
- (c) tijelo za distribuciju kriptomaterijala;
- (d) tijelo TEMPEST;
- (e) tijelo nadležno za osiguravanje informacija.

Za izvršavanje tih ovlasti nisu potrebna pojedinačna organizacijska tijela. Ona imaju odvojene mandate. Međutim, te ovlasti i njima pripadajuće nadležnosti mogu se kombinirati ili integrirati u isti organizacijski subjekt ili podijeliti na različite organizacijske subjekte uz uvjet da se spriječe sukobi interesa i udvostručavanje zadaća.

6. Tijelo nadležno za sigurnosnu akreditaciju savjetuje o svim sigurnosnim pitanjima povezanima s akreditacijom svakog IT sustava i mreže unutar Parlamenta tako što:

6.1. osigurava da su komunikacijski i informacijski sustavi u skladu s odgovarajućim sigurnosnim politikama i smjernicama i u tu svrhu daje izjavu o odobrenju za rad takvog sustava s klasificiranim informacijama do određenog stupnja tajnosti u njegovu operativnom okruženju i navodi uvjete za akreditaciju i kriterije u skladu s kojima je potrebno ponovno odobrenje;

6.2. utvrđuje postupak sigurnosne akreditacije, u skladu s odgovarajućim politikama, jasno navodeći uvjete za odobrenje za komunikacijske i informacijske sustave u svojoj nadležnosti;

6.3. sastavlja strategiju za sigurnosnu akreditaciju kojom se određuje koliko detaljan mora biti akreditacijski postupak prema razini potrebne tajnosti;

6.4. pregledava i odobrava dokumentaciju povezanu sa sigurnošću, uključujući izjave o upravljanju rizikom i o preostalom riziku, dokumentaciju o provjeri provedbe sigurnosti i sigurnosno-operativne postupke, te osigurava da je ona u skladu sa sigurnosnim pravilima i politikama Parlamenta;

6.5. provjerava provedbu sigurnosnih mjera povezanih s komunikacijskim i informacijskim sustavima i u tu svrhu provodi ili naručuje sigurnosne procjene, inspekcije ili preglede;

6.6. određuje sigurnosne uvjete (npr. razine sigurnosne provjere osoblja) za osjetljiva radna mjesta u vezi s komunikacijskim i informacijskim sustavima;

6.7. odobrava ili, gdje je to bitno, sudjeluje u zajedničkom odobrenju međusobne povezanosti određenog komunikacijskog i informacijskog sustava s drugim komunikacijskim i informacijskim sustavom;

6.8. odobrava sigurnosne standarde za tehničku opremu predviđene za sigurno postupanje s klasificiranim informacijama i njihovu zaštitu;

6.9. osigurava uvrštavanje kriptografskih proizvoda koji se koriste u Parlamentu na popis proizvoda koje je EU odobrio; te

6.10. savjetuje se s poslužiteljem sustava, sigurnosnim subjektima i predstavnicima korisnika u vezi s upravljanjem sigurnosnim rizikom, posebno preostalim rizikom, te uvjetima za izjavu o odobrenju.

7. Operativno tijelo za osiguravanje informacija nadležno je za:

7.1. razradu sigurnosne dokumentacije u skladu sa sigurnosnim politikama i smjernicama, što posebno uključuje izjavu o preostalom riziku, sigurnosno-operativne postupke i plan za šifriranje u okviru postupka akreditacije komunikacijskog i informacijskog sustava;

7.2. sudjelovanje u odabiru i testiranju tehničkih sigurnosnih mjera, uređaja i programske opreme karakterističnih za sustav s ciljem nadgledanja njihove provedbe i osiguranja da su sigurno instalirani, konfigurirani i održavani u skladu s odgovarajućom sigurnosnom dokumentacijom;

7.3. nadzor provedbe i primjene sigurnosno-operativnih postupaka i, ako je potrebno, delegiranje operativno-sigurnosnih nadležnosti na vlasnika sustava, odnosno Odjel za klasificirane informacije;

7.4. upravljanje i postupanje s kriptografskim proizvodima, osiguravanje čuvanja kriptiranih i kontroliranih predmeta te, po potrebi, osiguravanje stvaranja kriptografskih varijabli;

7.5. provođenje pregleda i ispitivanja sigurnosne analize, posebno u svrhu pripremanja odgovarajućih izvješća o riziku, kao što zahtijeva tijelo nadležno za sigurnosnu akreditaciju;

7.6. omogućavanje obuke o osiguravanju informacija u komunikacijskim i informacijskim sustavima;

7.7. provedbu i korištenje sigurnosnih mjera karakterističnih za komunikacijske i informacijske sustave.

8. Tijelo za distribuciju kriptomaterijala nadležno je za:
 - 8.1. upravljanje kriptomaterijalom EU-a i vođenje evidencije o njemu;
 - 8.2. osiguravanje, blisko surađujući s tijelom nadležnim za sigurnosnu akreditaciju, da se provode odgovarajući postupci i planovi za vođenje evidencije, sigurno postupanje, pohranjivanje i distribuciju svih kriptomaterijala EU-a; te
 - 8.3. osiguravanje prijenosa kriptomaterijala EU-a pojedincima ili službama koje ih koriste, ili od njih.
9. Tijelo TEMPEST nadležno je za osiguravanje sukladnosti komunikacijskih i informacijskih sustava s politikama TEMPEST-a i napucima za postupanje. Ono odobrava protumjere TEMPEST-a za objekte i proizvode za zaštitu klasificiranih informacija do određenog stupnja tajnosti u njihovu operativnom okruženju.
10. Tijelo za osiguravanje informacija nadležno je za sve vidove upravljanja i postupanja s povjerljivim informacijama u Parlamentu te, posebno, za:
 - 10.1. razvijanje osiguravanja sigurnosti informacija i sigurnosnih smjernica, te za nadzor njihove učinkovitosti i prikladnosti;
 - 10.2. zaštitu tehničkih informacija povezanih s kriptografskim proizvodima i postupanje s njima;
 - 10.3. osiguravanje da su mjere osiguravanja informacija izabrane za zaštitu klasificiranih informacija u skladu s odgovarajućim politikama kojima se određuje njihova prihvatljivost i odabir;
 - 10.4. osiguravanje da su kriptografski proizvodi izabrani u skladu s politikama kojima se određuje njihova prihvatljivost i odabir;
 - 10.5. savjetovanje s poslužiteljem sustava, sigurnosnim subjektima i predstavnicima korisnika u vezi s osiguravanjem sigurnosti informacija;

SIGURNOSNA UPUTA 2.

UPRAVLJANJE POVJERLJIVIM INFORMACIJAMA

A. UVOD

1. Ovom sigurnosnom uputom određuju se odredbe za Parlament u vezi s upravljanjem povjerljivim informacijama.
2. Prilikom stvaranja povjerljive informacije, autor procjenjuje stupanj povjerljivosti i i donosi odluku o stupnju tajnosti ili oznaci te informacije na temelju načela određenih ovom sigurnosnom uputom.

B. STUPANJ TAJNOSTI KLASIFICIRANIH INFORMACIJA EU-a

3. Odluka o određivanju stupnja tajnosti dokumenta donosi se prije njegova stvaranja. U tu svrhu, proglašavanje informacija klasificiranim informacijama EU-a uključuje prethodnu procjenu njihovog stupnja povjerljivosti i odluku autora da bi neovlašteno otkrivanje takvih informacija u nekoj mjeri naštetilo interesima Europske unije ili jednoj njezinoj državi članici ili više njih ili pojedincima.

4. Kad se donese odluka o proglašavanju informacija klasificiranima, slijedi druga prethodna procjena kako bi se odredio odgovarajući stupanj tajnosti. Stupanj tajnosti dokumenta određuje razina osjetljivosti njegova sadržaja.
5. Za određivanje stupnja tajnosti informacija odgovoran je isključivo autor. Dužnosnici Parlamenta određuju stupanj tajnosti informacija na temelju naputaka ili ovlaštenja glavnog tajnika.
6. Stupanj tajnosti upotrebljava se pravilno i umjereno. Pri određivanju stupnja tajnosti autor dokumenta izbjegava svaku težnju za previsokim ili preniskim stupnjem tajnosti.
7. Stupnjem tajnosti dodijeljenom informacijama određuje se razina zaštite koja im je dana na području osobne sigurnosti, fizičke sigurnosti, postupovne sigurnosti i osiguravanja informacija.
8. Informacije koje trebaju postati tajne moraju se tako označiti i tako treba s njima postupati, neovisno o njihovu fizičkom obliku. Primatele informacija jasno se izvještava o stupnju tajnosti informacija, ili oznakom stupnja tajnosti (u pisanom obliku na papiru ili preko komunikacijskog i informacijskog sustava) ili priopćenjem (usmeno, kao što je na primjer razgovor ili sastanak koji su zatvoreni za javnost). Klasificirani materijal mora biti fizički označen kako bi se jasno raspoznao njegov stupanj tajnosti.
9. Klasificirane informacije EU-a u elektronskom obliku mogu se stvarati samo unutar akreditiranog komunikacijskog i informacijskog sustava. Same klasificirane informacije te ime datoteke i uređaj za pohranjivanje informacija (ako je vanjski, kao na primjer CD-ROM ili USB-stik) moraju biti označeni s odgovarajućom oznakom stupnja tajnosti.
10. Čim informacije dobiju određeni oblik, određuje im se stupanj tajnosti. Na primjer, osobne bilješke, nacrti ili e-pošta u kojima se nalaze informacije koje trebaju postati tajne moraju se odmah označiti kao klasificirane informacije EU-a te se stvaraju i s njima se postupa u skladu s fizičkim i tehničkim uvjetima iz ove Odluke i njezinih naputaka za postupanje. Na temelju takvih informacija može nastati službeni dokument koji je na odgovarajući način označen i s kojim se na odgovarajući način postupa. Prilikom pripremanja službenog dokumenta, kako postupak napreduje, mogla bi se pojaviti potreba da se on ponovno ocijeni i da mu se odredi viši ili niži stupanj tajnosti.
11. Autor se može odlučiti na određivanje standardnog stupnja tajnosti za kategorije informacija koje redovito stvara. Međutim, autor osigurava da pritom pojedinim informacijama sustavno ne odredi previsok ili prenizak stupanj tajnosti.
12. Klasificirane informacije EU-a moraju uvijek imati oznaku stupnja tajnosti koja odgovara njihovom stupnju tajnosti.

B.1. *Stupnjevi tajnosti*

13. Klasificirani podaci EU-a imaju sljedeće stupnjeve tajnosti:
 - TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET, kao što je određeno točkom (d) članka 2. ove Odluke, kad bi njihovo otkrivanje moglo:
 - (a) izravno ugroziti unutarnju stabilnost Unije ili jedne njezine države članice ili više njih ili treće države ili međunarodne organizacije;
 - (b) nanijeti izuzetno ozbiljnu štetu odnosima s trećim državama ili međunarodnim organizacijama;
 - (c) izravno dovesti do velikog broja ljudskih gubitaka;

(d) prouzročiti izuzetno ozbiljnu štetu u pogledu operativne učinkovitosti ili sigurnosti raspoređenog osoblja iz država članica ili drugih zemlja donatorica, ili trajne učinkovitosti izuzetno korisnih sigurnosnih ili obavještajnih operacija; ili

(e) prouzročiti tešku dugoročnu štetu ekonomiji Unije ili država članica;

— SECRET UE/EU SECRET, kao što je određeno točkom (d) članka 2. ove Odluke, kad bi njihovo otkrivanje moglo:

(a) podići međunarodne tenzije na značajnu razinu;

(b) ozbiljno narušiti odnose s trećim državama i međunarodnim organizacijama;

(c) izravno ugroziti živote ili ozbiljno narušiti javni red ili sigurnost i slobodu pojedinaca;

(d) naštetiti važnim trgovinskim ili političkim pregovorima, prouzročivši znatne operativne probleme Uniji ili državama članicama;

(e) prouzročiti ozbiljnu štetu operativnoj sigurnosti država članica, ili učinkovitosti izuzetno korisnih sigurnosnih ili obavještajnih operacija;

(f) prouzročiti znatnu materijalnu štetu financijskim, monetarnim, ekonomskim i trgovinskim interesima Unije ili država članica;

(g) znatno oslabiti financijsku održivost važnih organizacija ili subjekata; ili

(h) ozbiljno omesti razvoj ili provođenje politika Unije sa znatnim ekonomskim, trgovinskim ili financijskim posljedicama;

— CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, kao što je određeno točkom (d) članka 2. ove Odluke, kad bi njihovo otkrivanje moglo:

(a) znatno naškoditi diplomatskim odnosima, npr. ako bi dovelo do službenog protesta ili drugih sankcija;

(b) dovesti u opasnost sigurnost ili slobodu pojedinaca;

(c) ozbiljno ugroziti ishod trgovinskih ili političkih pregovora; prouzročiti operativne probleme Uniji ili jednoj državi članici ili više njih;

(d) prouzročiti štetu operativnoj sigurnosti *jedne* države članice *ili više njih*, ili učinkovitosti sigurnosnih ili obavještajnih operacija;

(e) znatno oslabiti financijsku održivost važnih organizacija ili subjekata;

(f) omesti istragu ili olakšati počinjenje kaznenog djela ili terorističkih radnji;

(g) znatno naškoditi financijskim, monetarnim, ekonomskim i trgovinskim interesima Unije ili država članica; ili

(h) ozbiljno omesti razvoj ili provođenje politika Unije sa znatnim ekonomskim, trgovinskim ili financijskim posljedicama;

- RESTREINT UE/EU RESTRICTED, kao što je određeno točkom (d) članka 2. ove Odluke, kad bi njihovo otkrivanje moglo:
- (a) biti štetno za opće interese Unije;
 - (b) nepovoljno utjecati na diplomatske odnose;
 - (c) prouzročiti znatne poteškoće pojedincima ili trgovačkim društvima;
 - (d) biti nepovoljno za Uniju ili države članice u trgovinskim ili političkim pregovorima;
 - (e) otežati održavanje učinkovite sigurnosti unutar Unije ili jedne njezine države članice ili više njih;
 - (f) spriječiti učinkovit razvoj ili provođenje politika Unije;
 - (g) dovesti u pitanje pravilno upravljanje Unijom i njezinim aktivnostima;
 - (h) prekršiti preuzete obveze Parlamenta o čuvanju statusa tajnosti informacija koje daju treće osobe;
 - (i) prekršiti zakonska ograničenja otkrivanja informacija;
 - (j) prouzročiti financijski gubitak ili olakšati nedopušteni dobitak ili korist pojedincima ili trgovačkim društvima; ili
 - (k) utjecati na istragu ili olakšati počinjenje kaznenog djela.

B.2. *Određivanje stupnja tajnosti zbirki, popratnih stranica i izvadaka*

14. Stupanj tajnosti pisma ili napomene koji sadržavaju priloge jednak je najvišem stupnju tajnosti dodijeljenom jednom od njihovih priloga. Autor jasno navodi razinu stupnja tajnosti koju pismo ili napomena trebaju imati kad se odvoje od svojih priloga. Ako popratna napomena ili popratno pismo ne trebaju imati određen stupanj tajnosti, na kraju teksta mora pisati sljedeće: „Ako su odvojeni od svojih priloga, ova napomena ili pismo nisu klasificirani.”

15. Dokumente ili datoteke koji sadržavaju dijelove s različitim stupnjem tajnosti treba, koliko je god to moguće, oblikovati tako da se dijelovi s različitim stupnjem tajnosti mogu lako pronaći i po potrebi odvojiti. Sveukupni stupanj tajnosti dokumenta ili datoteke mora biti barem onoliko visok koliko je visok stupanj tajnosti dijela s najvišim stupnjem tajnosti.

16. Za pojedine stranice, stavke, odjeljke, priloge, dodatke, dodane i priložene dijelove dotičnog dokumenta mogu biti potrebni, i u skladu s tim se i određuju, drukčiji stupnjevi tajnosti. U dokumentima koji sadržavaju klasificirane informacije EU-a mogu se koristiti standardne kratice za označavanje stupnja tajnosti odjeljaka ili dijelova teksta koji su manji od jedne stranice.

17. Ako su informacije prikupljene iz različitih izvora, konačni se uradak pregledava kako bi se utvrdio njegov sveukupni stupanj tajnosti, s obzirom na to da mu možda treba odrediti viši stupanj tajnosti nego njegovim sastavnim dijelovima.

C. OSTALE POVJERLJIVE INFORMACIJE

18. „Ostale povjerljive informacije” označavaju se u skladu s točkom E. ove sigurnosne upute i napucima za postupanje.

D. STVARANJE POVJERLJIVIH INFORMACIJA

19. Povjerljive informacije mogu stvarati samo osobe koje na to imaju pravo u skladu s ovom Odlukom ili koje je ovlastilo tijelo nadležno za sigurnost.

20. Povjerljive se informacije ne smiju stavljati na internetske ili intranetske sustave za upravljanje dokumentima.

D.1. Stvaranje klasificiranih informacija EU-a

21. Za stvaranje klasificiranih informacija EU-a sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET ili TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET dotična osoba dobiva na to pravo u skladu s ovom Odlukom ili prvo mora imati odobrenje dobiveno u skladu s člankom 4. stavkom 1. ove Odluke.

22. Klasificirane informacije EU-a sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET ili TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET stvaraju se samo unutar sigurnog područja.

23. Na stvaranje klasificiranih informacija EU-a primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) na svakoj stranici jasno se označava odgovarajući stupanj tajnosti;
- (b) svaka stranica je brojačano označena i na svakoj se stranici navodi ukupan broj stranica;
- (c) na prvoj stranici dokumenta navode se referentni broj i predmet, koji sam po sebi nije klasificirana informacija, osim ako nije tako označen.
- (d) na prvoj stranici dokumenta navodi se datum;
- (e) na prvoj stranici svakog dokumenta sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET ili TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET je popis svih priloga i priloženih dijelova;
- (f) na dokumentima sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET ili TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET na svakoj se stranici navodi broj kopije, ako se dokumenti dijele u nekoliko primjeraka. Na svakoj se kopiji također navodi na prvoj stranici ukupan broj kopija i stranica, te
- (g) ako se u dokumentu poziva na druge dokumente koji sadrže klasificirane informacije dobivene od ostalih institucija Unije, ili ako on sadržava klasificirane informacije koje potječu iz tih dokumenata, taj dokument mora imati isti stupanj tajnosti kao ti dokumenti te ga se bez prethodne pisane suglasnosti autora ne smije dijeliti osobama koje nisu na popisu za distribuciju izvornog dokumenta ili dokumenata koji sadrže klasificirane informacije.

24. Autor zadržava nadzor nad klasificiranim informacijama EU-a koje je stvorio. Prethodna pisana suglasnost autora traži se prije nego što se:

- (a) snizi stupanj tajnosti klasificiranih informacija EU-a ili prije nego što se deklasificiraju;
- (b) klasificirane informacije EU-a upotrijebe u svrhu koju autor nije odredio;
- (c) klasificirane informacije EU-a otkriju bilo kojoj trećoj državi ili međunarodnoj organizaciji;
- (d) klasificirane informacije EU-a otkriju bilo kojoj osobi, instituciji, zemlji ili međunarodnoj organizaciji kojima autor nije prethodno odobrio uvid u dotične informacije;

- (e) klasificirane informacije EU-a otkriju izvođaču ili budućem izvođaču radova koji se nalaze u trećoj državi;
- (f) klasificirane informacije EU-a kopiraju ili prevedu, ako imaju stupanj tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED;
- (g) klasificirane informacije EU-a unište.

D.2. Stvaranje ostalih povjerljivih informacija

25. Glavni tajnik, kad postupa kao tijelo nadležno za sigurnost, može odlučiti hoće li dopustiti određenoj funkciji, službi i/ili pojedincu stvaranje „ostalih povjerljivih informacija”.

26. „Ostale povjerljive informacije” imaju jednu od oznaka koje su određene u napucima za postupanje.

27. Na stvaranje „ostalih povjerljivih informacija” primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) njihova se oznaka navodi na vrhu prve stranice dokumenta;
- (b) na svakoj se stranici navodi broj stranice i ukupan broj stranica;
- (c) na prvoj stranici dokumenta navodi se referentni broj i predmet;
- (d) na prvoj stranici dokumenta navodi se datum, a
- (e) zadnja stranica dokumenta sadržava popis svih priloga i priloženih dijelova.

28. Za stvaranje „ostalih povjerljivih informacija” vrijede posebna pravila i postupci određeni u napucima za postupanje.

E. SIGURNOSNA OBILJEŽJA I OZNAKE

29. Sigurnosna obilježja i oznake na dokumentima namijenjeni su nadzoru protoka informacija i ograničenju pristupa povjerljivim informacijama na temelju načela „nužnog poznavanja”.

30. Ako se sigurnosna obilježja i/ili oznake koriste ili stavljaju, treba dobro paziti da se izbjegne zamjena s oznakama stupnja tajnosti za klasificirane informacije EU-a: RESTREINT UE/EU RESTRICTED, CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET, TRES SECRET UE/EU TOP SECRET.

31. Posebna pravila za uporabu sigurnosnih obilježja i oznaka, zajedno s popisom sigurnosnih oznaka koje je Europski parlament odobrio, određuju se u napucima za postupanje.

E.1. Sigurnosna obilježja

32. Sigurnosna obilježja mogu se upotrebljavati samo u kombinaciji sa stupnjem tajnosti i na dokumentima se ne upotrebljavaju odvojeno. Sigurnosno obilježje može se upotrijebiti za klasificirane informacije EU-a kako bi se:

- (a) odredile granice valjanosti stupnja tajnosti (za klasificirane informacije to znači automatsko snižavanje stupnja tajnosti ili deklasifikaciju);
- (b) ograničila distribucija dotičnih klasificiranih informacija EU-a;
- (c) postigli posebni dogovori o postupanju uz one koji odgovaraju stupnju tajnosti.

33. Dodatni nadzor koji vrijedi za postupanje s dokumentima koji sadrže klasificirane informacije EU-a i njihovo pohranjivanje sve sudionike dodatno opterećuje. Kako bi se posao u vezi s tim sveo na najmanju mjeru, dobra je praksa prilikom stvaranja takvog dokumenta odrediti vremenski rok ili događaj nakon kojih stupanj tajnosti automatski prestaje vrijediti te se informacijama koje dokument sadržava snižava stupanj tajnosti ili se deklasificiraju.

34. Ako se dokument bavi specifičnim područjem rada i njegova se distribucija treba ograničiti te/ili ako za njega vrijede posebni dogovori o postupanju, u tu se svrhu stupnju tajnosti može dodati izjava kako bi se pomoglo odrediti njegovu ciljnu publiku.

E.2. Oznake

35. Oznake ne označavaju stupanj tajnosti. One bi samo trebale poslužiti kao konkretni napuci o postupanju s dokumentom te se ne upotrebljavaju kako bi se opisao sadržaj takvog dokumenta.

36. Oznake se mogu na dokumentima upotrijebiti odvojeno ili se mogu upotrijebiti u kombinaciji sa stupnjem tajnosti.

37. Opće je pravilo da se oznake primjenjuju na informacije koje su obuhvaćene profesionalnom tajnom iz članka 339. UFEU-a i članka 17. Pravilnika o osoblju, ili na one informacije koje Parlament treba zaštititi zbog pravnih razloga, a koje ne trebaju ili ne mogu biti klasificirane.

E.3. Uporaba oznaka u komunikacijskim i informacijskim sustavima

38. Pravila o uporabi oznaka vrijede i za akreditirane komunikacijske i informacijske sustave.

39. Tijelo za sigurnosnu akreditaciju određuje posebna pravila za uporabu oznaka u akreditiranim komunikacijskim i informacijskim sustavima.

F. PRIMITAK INFORMACIJA

40. Samo je Odjel za klasificirane informacije ovlašten u Parlamentu primiti informacije od trećih osoba sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET, TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET ili s jednakovrijednim stupnjem.

41. Informacije sa stupnjem tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED ili s jednakovrijednim stupnjem i „ostale povjerljive informacije”, i Odjel za klasificirane informacije ili nadležno parlamentarno tijelo/obnašatelj dužnosti mogu biti nadležni za njihov primitak od trećih osoba, te za primjenu načela određenih u ovoj sigurnosnoj uputi.

G. UPIS U REGISTAR

42. Upis u registar je primjena postupaka za evidentiranje životnog ciklusa povjerljivih informacija, uključujući njihovo širenje, uvid u njih i uništavanje.

43. U smislu ove sigurnosne upute „dnevnik” je registar u kojemu se evidentiraju posebno datum i vrijeme ako:

- (a) povjerljive informacije dođu u odgovarajuće tajništvo parlamentarnog tijela/obnašatelja dužnosti, odnosno u Odjel za klasificirane informacije, ili iz njega izađu;
- (b) osoba koja je prošla sigurnosnu provjeru pristupi povjerljivim informacijama ili joj ih netko prenese; te
- (c) se povjerljive informacije unište.

44. Autor klasificiranih informacija odgovoran je za oznaku početne izjave pri stvaranju dokumenta koji sadržava takvu informaciju. Ta se izjava dostavlja Odjelu za klasificirane informacije kad se dokument stvori.

45. Informacije sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET, TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET ili s jednakovrijednim stupnjem u registar može unijeti samo Odjel za klasificirane informacije iz sigurnosnih razloga. Informacije sa stupnjem tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED ili s jednakovrijednim stupnjem i „ostale povjerljive informacije” dobivene od trećih osoba u registar u administrativne svrhe unosi služba nadležna za službeni primitak dokumenta, koja je ili Odjel za klasificirane informacije ili tajništvo parlamentarnog tijela/obnašatelja dužnosti. „Ostale povjerljive informacije” koje su nastale u Parlamentu registrira autor, u administrativne svrhe.

46. Informacije sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET, TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET ili s jednakovrijednim stupnjem unose se u registar, pogotovo:

- (a) kad su nastale;
- (b) kad stignu u Odjel za klasificirane informacije ili iz njega izađu; te
- (c) kad stignu u komunikacijski i informacijski sustav ili iz njega izađu.

47. Informacije sa stupnjem tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED ili s jednakovrijednim stupnjem unose se u registar, pogotovo:

- (a) kad su nastale;
- (b) kad stignu u odgovarajuće tajništvo parlamentarnog tijela/obnašatelja dužnosti ili Odjel za klasificirane informacije ili ako iz njega izađu; te
- (c) kad stignu u komunikacijski i informacijski sustav ili iz njega izađu.

48. Upis u registar povjerljivih informacija može se obaviti na papiru ili u elektronskim dnevnicima/komunikacijskim i informacijskim sustavima.

49. Za informacije sa stupnjem tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED ili s jednakovrijednim stupnjem i za „ostale povjerljive informacije” evidentira se barem sljedeće:

- (a) datum i vrijeme kad informacije uđu u odgovarajuće tajništvo parlamentarnog tijela/obnašatelja dužnosti, odnosno Odjel za klasificirane informacije, ili kad iz njega izađu;
- (b) naziv dokumenta, stupanj tajnosti ili oznaka, datum isteka valjanosti stupnja tajnosti/oznake te referentni broj dodijeljen dokumentu.

50. Za informacije sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET, TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET ili s jednakovrijednim stupnjem evidentira se barem sljedeće:

- (a) datum i vrijeme kad informacije uđu u Odjel za klasificirane informacije ili iz njega izađu;
- (b) naziv dokumenta, stupanj tajnosti ili oznaka, bilo koji referentni broj dodijeljen dokumentu i datum isteka valjanosti stupnja tajnosti/oznake;
- (c) podatke o autoru;

- (d) evidencija o identitetu svih osoba kojima je dopušten pristup dokumentu te datum kad je osoba dokumentu pristupila;
- (e) evidencija svih kopija ili prijevoda dokumenta;
- (f) datum i vrijeme kad su bilo koja kopija ili prijevod dokumenta izašli iz Odjela za klasificirane informacije ili se u njega vratili, te pojedinosti o tome kamo su bili poslani i tko ih je vratio;
- (g) datum i vrijeme kad je dokument uništen i tko ga je uništio, u skladu sa sigurnosnim pravilima Parlamenta o uništavanju; te
- (h) deklasifikacija ili snižavanje stupnja tajnosti dokumenta.

51. Na dnevnik se po potrebi stavlja stupanj tajnosti ili oznaka. Dnevnik za informacije sa stupnjem tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED ili s jednakovrijednim stupnjem unose se u registar s istim stupnjem tajnosti.

52. Klasificirane informacije mogu se unijeti u registar:

- (a) u jedan dnevnik; ili
- (b) u odvojene dnevnik u skladu s njihovim stupnjem tajnosti, statusom ulaznih ili izlaznih informacija i njihovim porijeklom ili odredištem.

53. U slučaju elektronske obrade u komunikacijskim i informacijskim sustavima postupci upisa u registar mogu se izvesti onim sredstvima u samom komunikacijskom i informacijskom sustavu koji ispunjavaju uvjete koji su jednaki gore navedenima. Svaki put kad klasificirane informacije EU-a napuste prostor komunikacijskog i informacijskog sustava primjenjuje se gore opisani postupak upisa u registar.

54. Odjel za klasificirane informacije vodi evidenciju o svim klasificiranim informacijama koje je Parlament dao trećim osobama i o svim klasificiranim informacijama koje je Parlament primio od trećih osoba.

55. Kad je gotov upis u registar informacija sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET, TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET ili s jednakovrijednim stupnjem, Odjel za klasificirane informacije provjerava ima li primatelj valjano sigurnosno odobrenje. U tom slučaju Odjel za klasificirane informacije obavještava primatelja. Do uvida u klasificirane informacije može doći tek kad se dokument s klasificiranim informacijama unese u registar.

H. DISTRIBUCIJA

56. Autor sastavlja početni popis za distribuciju klasificiranih informacija EU-a koje je stvorio.

57. Informacije sa stupnjem tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED i „ostale povjerljive informacije” koje su nastale u Parlamentu autor dijeli unutar Parlamenta u skladu s odgovarajućim napucima za postupanje i na temelju načela „nužnog poznavanja”. Za informacije sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET ili TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET koje su stvorene u Parlamentu unutar sigurnog područja popis za distribuciju (te svi dodatni napuci u vezi s distribucijom) dostavlja se Odjelu za klasificirane informacije koji je nadležan za upravljanje tim informacijama.

58. Klasificirane informacije koje su nastale u Parlamentu trećim osobama može dijeliti samo Odjel za klasificirane informacije, na temelju načela „nužnog poznavanja”.

59. Povjerljive informacije koje primi Odjel za klasificirane informacije ili bilo koje parlamentarno tijelo/obnašatelj dužnosti koji su za to podnijeli zahtjev dijele se u skladu s napucima dobivenima od autora.

I. POSTUPANJE, POHRANJIVANJE I UVID

60. Postupanje s povjerljivim informacijama, njihovo pohranjivanje i uvid u njih odvija se u skladu sa sigurnosnom uputom 4. i napucima za postupanje.

J. KOPIRANJE/PISMENO PREVOĐENJE/USMENO PREVOĐENJE KLASIFICIRANIH INFORMACIJA

61. Dokumenti koji sadržavaju informacije sa stupnjem tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED ili s jednakovrijednim stupnjem ne smiju se kopirati ili prevoditi bez prethodne pisane suglasnosti autora. Dokumenti koji sadržavaju informacije sa stupnjem tajnosti SECRET UE/EU SECRET ili s jednakovrijednim stupnjem ili sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL ili s jednakovrijednim stupnjem mogu se kopirati ili prevoditi prema naputku posjednika informacija, pod uvjetom da autor to nije zabranio.

62. Svaka kopija dokumenta koji sadržava informacije sa stupnjem tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED, SECRET UE/EU SECRET, CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL ili s jednakovrijednim stupnjem unosi se u registar iz sigurnosnih razloga.

63. Sigurnosne mjere koje vrijede za izvorni dokument koji sadržava klasificirane informacije vrijede i za njegove kopije i prijevode.

64. Dokumenti dobiveni od Vijeća trebali bi se dobivati na svim službenim jezicima.

65. Kopije i/ili prijevodi dokumenata koji sadržavaju klasificirane informacije može zatražiti autor ili posjednik kopije. Kopije dokumenata koji sadrže informacije sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET, TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET ili s jednakovrijednim stupnjem smiju nastati samo u sigurnom području i na fotokopirnim uređajima koji su dio akreditiranog komunikacijskog i informacijskog sustava. Kopije dokumenata koji sadrže informacije sa stupnjem tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED ili s jednakovrijednim stupnjem i „ostale povjerljive informacije” izrađuju se samo na akreditiranom reprodukcijom uređaju u prostorima Parlamenta.

66. Sve kopije i prijevodi svih dokumenata ili dijelova kopija dokumenata koji sadrže povjerljive informacije na odgovarajući se način označavaju, numeriraju i unose u registar.

67. Izrađuje se samo onoliko kopija koliko je nužno potrebno. Sve se kopije uništavaju u skladu s napucima za postupanje po završetku razdoblja uvida u njih.

68. Samo usmeni i pismeni prevoditelji koji su dužnosnici Parlamenta dobivaju pristup klasificiranim informacijama.

69. Usmeni i pismeni prevoditelji s pristupom dokumentima koji sadrže informacije sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET, TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET ili s jednakovrijednim stupnjem moraju proći odgovarajuću sigurnosnu provjeru.

70. Prilikom rada na dokumentima koji sadrže informacije sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET, TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET ili s jednakovrijednim stupnjem usmeni i pismeni prevoditelji rade u sigurnom području.

K. SNIŽAVANJE STUPNJA TAJNOSTI, DEKLASIFIKACIJA I UKLANJANJE OZNAKE S POVJERLJIVIH INFORMACIJA**K.1. Opća načela**

71. Povjerljive informacije se deklasificiraju, snižava im se stupanj tajnosti ili im se uklanja oznaka kad zaštita više nije potrebna ili više nije potrebna na prvotnom stupnju.

72. Odluke o snižavanju stupnja tajnosti, deklasifikaciji ili uklanjanju oznake s informacija koje dokumenti nastali unutar Parlamenta sadrže možda se moraju donijeti i *ad hoc*, na primjer kao odgovor na zahtjev za pristup koji podnosi javnost ili neka druga institucija Unije ili na inicijativu Odjela za klasificirane informacije ili parlamentarnog tijela/obnašatelja dužnosti.

73. Autor prilikom stvaranja klasificiranih informacija EU-a, gdje je moguće, navodi može li se dotičnim klasificiranim informacijama EU-a sniziti stupanj tajnosti i mogu li se deklasificirati na određeni datum ili nakon određenog događaja. Ako nije moguće dati te podatke, autor, Odjel za klasificirane informacije ili parlamentarno tijelo/obnašatelj dužnosti koji posjeduju informaciju pregledavaju stupanj tajnosti klasificiranih informacija EU-a najmanje jednom u pet godina. U svim primjerima, klasificiranim informacijama EU-a može se sniziti stupanj tajnosti ili ih se može deklasificirati samo uz prethodnu pisanu suglasnost autora.

74. Ako za dokumente nastale unutar Parlamenta nije moguće ustanoviti ili pronaći autora klasificiranih informacija EU-a, sigurnosno tijelo pregledava stupanj tajnosti dotičnih klasificiranih informacija EU-a na temelju prijedloga parlamentarnog tijela/obnašatelja dužnosti koji posjeduju informacije te se u vezi s tim mogu posavjetovati s Odjelom za klasificirane informacije.

75. Odjel za klasificirane informacije ili parlamentarno tijelo/obnašatelj dužnosti koji posjeduju informacije odgovorni su za obavještanje primatelja da su informacije deklasificirane ili da im je snižen stupanj tajnosti, a primatelji su svoje strane odgovorni za obavještanje svih naknadnih primatelja kojima su poslali ili kopirali dokument.

76. Deklasifikacija, snižavanje stupnja tajnosti ili uklanjanje oznake s informacija koje sadrži neki dokument se evidentira.

K.2. Deklasifikacija

77. Klasificirane informacije EU-a mogu se deklasificirati u cijelosti ili djelomično. Mogu se djelomično deklasificirati ako se smatra da određeni dio dokumenta koji sadržava klasificirane informacije EU-a više nije potrebno zaštititi, a i dalje je opravdano zaštititi ostatak dokumenta.

78. Ako se nakon pregleda klasificiranih informacija EU-a, koje dokument stvoren unutar Parlamenta sadrži, donese odluka da je potrebna deklasifikacija, treba utvrditi može li dokument postati javan ili mora imati distribucijsku oznaku (odnosno ne postaje javan).

79. Kad su klasificirane informacije EU-a deklasificirane, to se evidentira u dnevniku sa sljedećim podacima: datum deklasifikacije, imena osoba koje su zatražile deklasifikaciju i osoba koje su je odobrile, referentni broj deklasificiranog dokumenta i njegovo konačno odredište.

80. Na deklasificiranom dokumentu i na svih njegovim kopijama treba precrtati stare oznake stupnjeva tajnosti. Dokumenti i sve njegove kopije moraju se na odgovarajući način pohraniti.

81. Nakon djelomične deklasifikacije klasificiranih informacija od deklasificiranog dijela stvara se izvadak i na odgovarajući se način pohranjuje. Nadležna služba unosi:

(a) datum djelomične deklasifikacije;

(b) imena osoba koje su deklasifikaciju zatražile i imena osoba koje su je odobrile; te

(c) referentni broj deklasificiranog izvotka.

K.3. Snižavanje stupnja tajnosti

82. Nakon snižavanja stupnja klasificiranih informacija dokument koji sadrži te informacije upisuje se u dnevnik koji odgovaraju i starom i novom stupnju tajnosti. Evidentira se datum snižavanja stupnja tajnosti te ime osobe koja ga je odobrila.

83. Dokument koji sadržava informacije kojima je snižen stupanj tajnosti i sve njegove kopije označavaju se ovim stupnjem tajnosti i na odgovarajući se način pohranjuju.

L. UNIŠTAVANJE POVJERLJIVIH INFORMACIJA

84. Povjerljive informacije (na papiru ili u elektronskom obliku) koje više nisu potrebne uništavaju se ili brišu, u skladu s napucima za postupanje i odgovarajućim pravilima o arhiviranju.

85. Informacije sa stupnjem tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED, SECRET UE/EU SECRET ili s jednakovrijednim stupnjem uništava Odjel za klasificirane informacije. Svjedok njihovu uništavanju je osoba koja je prošla sigurnosnu provjeru koja odgovara najmanje stupnju tajnosti informacija koje se uništavaju.

86. Informacije sa stupnjem tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED ili jednakovrijednim stupnjem uništavaju se samo uz prethodnu pisanu suglasnost autora.

87. Informacije sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET, TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET ili s jednakovrijednim stupnjem uništava Odjel za klasificirane informacije na temelju nalogu autora ili nadležnog tijela i rješava ih se. Dnevnik i ostali registri shodno tomu se ažuriraju. Informacije sa stupnjem tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED ili s jednakovrijednim stupnjem uništava Odjel za klasificirane informacije ili odgovarajuće parlamentarno tijelo/obnašatelj dužnosti i rješava ih se.

88. Dužnosnik odgovoran za uništenje i svjedok uništenja potpisuju potvrdu o uništenju koja se pohranjuje i arhivira u Odjelu za klasificirane informacije. Odjel za klasificirane informacije čuva, zajedno s obrascima za distribuciju, potvrde o uništenju u odnosu na informacije sa stupnjem tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED ili s jednakovrijednim stupnjem najmanje deset godina te u slučaju informacija sa stupnjem tajnosti SECRET UE/EU SECRET ili s jednakovrijednim stupnjem te sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL ili s jednakovrijednim stupnjem najmanje pet godina.

89. Dokumenti koji sadrže klasificirane informacije uništavaju se na načine koji su u skladu s odgovarajućim normama Unije ili jednakovrijednim normama kako bi se spriječila mogućnost njihova potpunog ili djelomičnog obnavljanja.

90. Uništavanje računalnih nositelja podataka koji se upotrebljavaju za klasificirane informacije provodi se u skladu s odgovarajućim napucima za postupanje.

91. Uništenje klasificiranih informacija evidentira se u odgovarajućem dnevniku navodeći sljedeće podatke:

- (a) datum i vrijeme uništenja;
- (b) ime dužnosnika odgovornog za uništenje;
- (c) identifikacijski broj uništenog dokumenta ili kopija;
- (d) izvorni fizički oblik uništenih klasificiranih informacija EU-a;

(e) načini uništenja; te

(f) mjesto uništenja.

M. ARHIVIRANJE

92. Klasificirane informacije, uključujući sve popratne napomene/pisma, priloge, priznanice o pologu i/ili druge dijelove dosjea, prenose se u sigurni arhiv u sigurnom području šest mjeseci nakon zadnjeg uvida u njih te najkasnije godinu dana nakon što su predani. Detaljna pravila o arhiviranju klasificiranih informacija određuju se u napucima za postupanje.

93. Za „ostale povjerljive informacije” vrijede opća pravila o upravljanju dokumentima ne dovodeći u pitanje ostale posebne odredbe o postupanju s njima.

SIGURNOSNA UPUTA 3.

OBRADA POVJERLJIVIH INFORMACIJA S POMOĆU AUTOMATIZIRANIH KOMUNIKACIJSKIH I INFORMACIJSKIH SUSTAVA

A. INFORMACIJSKA SIGURNOST KLASIFICIRANIH INFORMACIJA KOJE SE OBRADUJU U INFORMACIJSKIM SUSTAVIMA

1. „Informacijska sigurnost” na području informacijskih sustava je povjerenje da će takvi sustavi štiti klasificirane informacije koje obrađuju te da će funkcionirati onako kako trebaju i kad trebaju, pod nadzorom legitimnih korisnika. Učinkovita informacijska sigurnost osigurava odgovarajuću razinu tajnosti, integriteta, raspoloživosti, nepobitnosti i autentičnosti. Informacijska sigurnost temelji se na postupku upravljanja rizikom.

2. „Komunikacijski i informacijski sustav” za obradu klasificiranih informacija je sustav koji omogućava obradu informacija u elektronskom obliku. Takav informacijski sustav obuhvaća sve elemente potrebne za njegovo djelovanje, uključujući infrastrukturu, organizaciju, osoblje i informacijske izvore.

3. Komunikacijski i informacijski sustavi obrađuju klasificirane informacije u skladu s načelom osiguravanja informacijske sigurnosti.

4. Za svaki komunikacijski i informacijski sustav provodi se postupak akreditacije. Cilj akreditacije je dobiti jamstvo da su sve odgovarajuće sigurnosne mjere provedene i da je postignut dovoljan stupanj zaštite klasificiranih informacija i komunikacijskih i informacijskih sustava u skladu s ovom sigurnosnom uputom. U izjavi o akreditaciji određuje se najviši stupanj tajnosti informacija koje se mogu obrađivati u komunikacijskim i informacijskim sustavima te odgovarajući uvjeti.

5. Za sigurnost i pravilno funkcioniranje operacija u komunikacijskim i informacijskim sustavima ključne su sljedeće karakteristike i pojmovi u vezi s informacijskom sigurnosti:

(a) autentičnost: jamstvo da su informacije prave i da potječu iz dobronamjernih izvora,

(b) raspoloživost: informacije su dostupne i mogu se koristiti na zahtjev ovlaštenog subjekta;

(c) povjerljivost: informacije se ne otkrivaju neovlaštenim pojedincima i subjektima ili se ne koriste za neovlaštene postupke;

- (d) integritet: jamčenje točnosti i potpunosti informacija i njihovih sastavnih dijelova;
- (e) nepobitnost: mogućnost dokazivanja da su se radnja ili događaj zbili kako bi se isključila mogućnost svakog budućeg negiranja tog događaja ili radnje.

B. NAČELA OSIGURAVANJA INFORMACIJA

6. Niže navedene odredbe su temelj sigurnosti svih komunikacijskih i informacijskih sustava koji obrađuju klasificirane informacije. Detaljni uvjeti za provedbu tih odredaba određeni su sigurnosnim politikama i smjernicama tijela nadležnog za osiguravanje informacija.

B.1. *Upravljanje sigurnosnim rizikom*

7. Upravljanje sigurnosnim rizikom je sastavni dio određivanja, razvijanja, funkcioniranja i održavanja komunikacijskog i informacijskog sustava. Upravljanje rizikom (procjena, obrada, prihvaćanje i obavještanje) svaki put iznova zajedno provode predstavnici vlasnika sustava, tijela za projekte, operativnih tijela i tijela za sigurnosno odobrenje, kao što je određeno sigurnosnom uputom 1., upotrebom provjerenog, transparentnog i razumljivog postupka procjene rizika. Područje primjene komunikacijskih i informacijskih sustava i njihovih sastavnih dijelova jasno je određeno na početku postupka za upravljanje rizikom.

8. Nadležna tijela, kao što je određeno sigurnosnom uputom 1., analiziraju potencijalnu opasnost za komunikacijske i informacijske sustave i vode ažurirane i točne procjene opasnosti koje odražavaju trenutno operativno okruženje. Ona stalno dopunjavaju svoje znanje o pitanjima u vezi s izloženosti i periodično revidiraju procjenu izloženosti kako bi držali korak s promjenama u IT okruženju.

9. Cilj obrade sigurnosnog rizika je uporaba niza sigurnosnih mjera kojima se postiže zadovoljavajuća ravnoteža između zahtjeva korisnika, troškova i preostalog sigurnosnog rizika.

10. Akreditacija komunikacijskog i informacijskog sustava obuhvaća službenu izjavu nadležnog tijela o preostalom riziku i prihvaćanju tog rizika. Posebni uvjeti, opseg i pojedinosti koje za akreditaciju komunikacijskih i informacijskih sustava određuje odgovarajuće tijelo nadležno za sigurnosnu akreditaciju moraju biti proporcionalni s procijenjenim rizikom uzimajući u obzir sve relevantne čimbenike, uključujući stupanj tajnosti klasificiranih informacija koje se obrađuju u komunikacijskim i informacijskim sustavima.

B.2. *Sigurnost tijekom cjelokupnog životnog ciklusa komunikacijskog i informacijskog sustava*

11. Osiguravanje sigurnosti jedan je od uvjeta koji vrijede za cjelokupni životni ciklus komunikacijskog i informacijskog sustava, od njegova uvođenja do povlačenja iz uporabe.

12. Za svaku etapu životnog ciklusa komunikacijskog i informacijskog sustava određuju se uloga i interakcija svih aktera koji su uključeni u komunikacijske i informacijske sustave u vezi s njihovom sigurnosti.

13. Komunikacijski i informacijski sustavi, uključujući njihove tehničke i netehničke sigurnosne mjere, u okviru akreditacijskog postupka prolaze sigurnosno testiranje kako bi se osigurala odgovarajuća razina sigurnosti i provjerilo jesu li pravilno provedeni, integrirani i konfigurirani.

14. Sigurnosne ocjene, inspekcije i pregledi periodično se izvode tijekom rada i održavanja komunikacijskih i informacijskih sustava i u izvanrednim okolnostima.

15. Sigurnosna dokumentacija za komunikacijske i informacijske sustave razvija se tijekom njihova životnog ciklusa kao sastavni dio postupka upravljanja promjenama.

16. Postupci upisa u registar koje provodi komunikacijski i informacijski sustav, po potrebi, provjerava se u okviru akreditacijskog postupka.

B.3. *Najbolja praksa*

17. Tijelo nadležno za osiguravanje informacija razvija najbolju praksu za zaštitu klasificiranih informacija koje se obrađuju u komunikacijskim i informacijskim sustavima. Smjernicama za najbolju praksu određuju se tehničke, fizičke, organizacijske i postupovne sigurnosne mjere za komunikacijske i informacijske sustave čija je učinkovitost u sprečavanju određenih opasnosti i izloženosti dokazana.

18. Zaštita klasificiranih informacija koje se obrađuju u komunikacijskim i informacijskim sustavima temelji se na znanju subjekata uključenih u osiguravanje informacija.

19. Širenje i naknadna provedba najbolje prakse pomaže pri postizanju jednakovrijedne razine sigurnosti za komunikacijske i informacijske sustave kojima upravlja tajništvo Parlamenta u kojemu se obrađuju klasificirane informacije.

B.4. *Dubinska obrana*

20. Za ublažavanje rizika za komunikacijske i informacijske sustave provodi se niz tehničkih i netehničkih sigurnosnih mjera koje su organizirane kao višeslojna obrana. Ti slojevi obuhvaćaju:

- (a) odvratanje: sigurnosne mjere za odvratanje svih protivnika koji planiraju napad na komunikacijski i informacijski sustav;
- (b) sprečavanje: sigurnosne mjere za sprečavanje ili blokiranje napada na komunikacijski i informacijski sustav;
- (c) otkrivanje: sigurnosne mjere za otkrivanje napada na komunikacijski i informacijski sustav;
- (d) otpornost: sigurnosne mjere za ograničavanje posljedica napada na najmanji mogući skup informacija ili sastavnih dijelova komunikacijskog i informacijskog sustava te sprečavanje dodatne štete; te
- (e) oporavak: sigurnosne mjere za ponovno uspostavljanje sigurne situacije za komunikacijski i informacijski sustav.

Stupanj strogosti takvih sigurnosnih mjera određuje se nakon procjene rizika.

21. Nadležna tijela, kao što je određeno sigurnosnom uputom 1., osiguravaju odazivanje na incidente koji mogu prelaziti organizacijske granice na način da koordiniraju odgovore i daju informacije o tim incidentima i povezanim rizicima (mogućnosti odazivanja na računalne izvanredne situacije).

B.5. *Načelo minimalnosti i najmanjih povlastica*

22. Kako bi se izbjegao nepotreban rizik, provode se samo bitne funkcionalnosti, uređaji i usluge koji su potrebni za ispunjenje operativnih uvjeta.

23. Korisnici komunikacijskih i informacijskih sustava te automatizirani postupci dobivaju samo pristup, povlastice ili odobrenja koji su im potrebni za obavljanje zadaća, kako bi se ograničila svaka šteta do koje dolazi zbog nesreća, pogrešaka ili neovlaštenog korištenja resursa komunikacijskih i informacijskih sustava.

B.6. Svijest o informacijskoj sigurnosti

24. Svijest o rizicima i dostupnim sigurnosnim mjerama su najvažniji za obranu sigurnosti komunikacijskih i informacijskih sustava. Posebno, sve osoblje uključeno u životni ciklus komunikacijskog i informacijskog sustava, uključujući korisnike, mora biti svjesno:

- (a) da sigurnosni propusti mogu znatno naštetiti obradi klasificiranih informacija u komunikacijskom i informacijskim sustavu;
- (b) da međusobna povezanost i ovisnost može prouzročiti štetu drugim subjektima; te
- (c) svoje individualne dužnosti i odgovornosti za sigurnost komunikacijskih i informacijskih sustava u skladu sa svojom ulogom u tim sustavima i postupcima.

25. Kako bi se osiguralo razumijevanje odgovornosti u vezi sa sigurnošću, obuka o osiguravanju informacijske sigurnosti i podizanju svijesti o njoj obvezna je za sve osoblje koje se time bavi, uključujući više upravne kadrove, zastupnike u Europskom parlamentu i korisnike komunikacijskih i informacijskih sustava.

B.7. Ocjenjivanje i odobravanje IT sigurnosnih proizvoda

26. Komunikacijski i informacijski sustavi u kojima se obrađuju informacije sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET, TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET ili s jednakovrijednim stupnjem štite se na način da informacije ne mogu biti ugrožene nenamjernim elektromagnetskim zračenjem („sigurnosne mjere TEMPEST”).

27. Ako zaštitu klasificiranih informacija omogućavaju kriptografski proizvodi, tijelo nadležno za sigurnosnu akreditaciju mora potvrditi da su ti proizvodi kriptografski proizvodi koje je EU odobrio.

28. Tijekom prijenosa klasificiranih informacija elektronskim putem upotrebljavaju se kriptografski proizvodi koje je EU odobrio. Neovisno o tom uvjetu, posebni postupci ili posebne tehničke konfiguracije mogu se upotrijebiti u izvanrednim okolnostima kao što je određeno točkama od 41. do 44.

29. Potreban stupanj povjerenja u sigurnosne mjere, određen kao razina sigurnosti, utvrđuje se nakon ishoda postupka upravljanja rizikom i u skladu s odgovarajućim sigurnosnim politikama i smjernicama.

30. Razina sigurnosti provjerava se međunarodno priznatim ili nacionalno odobrenim postupcima i metodologijama. To prvenstveno obuhvaća ocjenjivanje, nadzor i reviziju.

31. Tijelo nadležno za sigurnosnu akreditaciju odobrava sigurnosne smjernice o prikladnosti i odobravanju nekriptografskih IT sigurnosnih proizvoda.

B.8. Prijenos u sigurnom području

32. Ako je prijenos klasificiranih informacija ograničen na sigurno područje, može se koristiti nešifrirana distribucija ili šifriranje na nižoj razini, na temelju ishoda postupka upravljanja rizikom i podložno odobrenju tijela nadležnog za sigurnosnu akreditaciju.

B.9. Sigurna međusobna povezanost komunikacijskih i informacijskih sustava

33. Međusobna povezanost je izravna veza dvaju ili više IT sustava kojoj je svrha razmjena podataka i ostalih izvora informacija u jednom ili više smjerova.

34. Komunikacijski i informacijski sustavi svaki IT sustav koji je s njima povezan smatraju nepouzdanim te provode zaštitne mjere kako bi nadzirali razmjenu klasificiranih informacija s ostalim komunikacijskim i informacijskim sustavima.

35. Za sva povezivanja komunikacijskih i informacijskih sustava s drugim IT sustavom moraju se ispuniti sljedeći osnovni uvjeti:

- (a) nadležna tijela odlučuju o poslovnim i operativnim uvjetima za takva međusobna povezivanja te ih ona odobravaju;
- (b) za dotično se povezivanje mora obaviti postupak upravljanja rizikom i akreditacijski postupak te ga mora odobriti nadležno tijelo za sigurnosnu akreditaciju;
- (c) usluge u vezi sa zaštitom provode se na prostoru komunikacijskih i informacijskih sustava.

36. Akreditirani komunikacijski i informacijski sustav i nezaštićene ili javne mreže ne smiju se međusobno povezati, osim ako komunikacijski i informacijski sustav nije odobrio usluge u vezi sa zaštitom koje su u tu svrhu uvedene između komunikacijskog i informacijskog sustava i nezaštićene ili javne mreže. Sigurnosne mjere za takva međusobna povezivanja pregledava nadležno tijelo za osiguravanje informacija te ih odobrava nadležno tijelo za sigurnosnu akreditaciju.

37. Ako se nezaštićena ili javna mreža upotrebljava samo za prijenos a podaci su šifrirani kriptografskim proizvodom EU-a koji je odobren u skladu sa stavkom 27., takva se veza me smatra međusobnom povezanosti.

38. Izravna ili kaskadna međusobna povezanost komunikacijskog i informacijskog sustava, akreditiranog za obradu informacija sa stupnjem tajnosti TRES SECRET UE/EU TOP SECRET ili s jednakovrijednim stupnjem ili sa stupnjem tajnosti SECRET UE/EU SECRET ili s jednakovrijednim stupnjem, s nezaštićenom ili javnom mrežom je zabranjena.

B.10. Računalni nositelji podataka

39. Računalni nositelji podataka uništavaju se u skladu s postupcima koje je odobrilo sigurnosno tijelo.

40. Računalni nositelji podataka ponovno se koriste, snižava im se stupanj tajnosti ili se deklasificiraju u skladu s napucima za postupanje.

B.11. Izvanredne okolnosti

41. Posebni postupci koji su niže opisani mogu se primijeniti u hitnom slučaju, kao što je prijeteća ili stvarna kriza, sukob ili rat, ili u izvanrednim operativnim okolnostima.

42. Klasificirane se informacije mogu, uz suglasnost nadležnog tijela, prenositi kriptografskim proizvodima za koje je odobren niži stupanj tajnosti, ili bez šifriranja ako bi bilo kakva odgoda prouzročila nesumnjivo veću štetu od štete zbog otkrivanja klasificiranog materijala te ako:

- (a) pošiljatelj i primatelj nemaju potrebnu opremu za šifriranje ili nemaju nikakvu opremu za šifriranje; te
- (b) klasificirani se materijal ne može pravodobno poslati na drukčiji način.

43. Klasificirane informacije koje su prenesene u okolnostima iz stavka 41. nemaju nikakve oznake ili navode na temelju kojih bi se mogle razlikovati od informacija koje nisu klasificirane ili koje se mogu zaštititi dostupnim kriptografskim proizvodom. Primatelji se o stupnju tajnosti bez odgode obavještavaju na drukčiji način.

44. Ako se mora pozvati na stavke 41. ili 42., nadležnom se tijelu mora poslati naknadno izvješće.

SIGURNOSNA UPUTA 4.

FIZIČKA SIGURNOST

A. UVOD

Ovom sigurnosnom uputom određuju se sigurnosna načela za stvaranje sigurnog okruženja za osiguravanje pravilne obrade povjerljivih informacija u Europskom parlamentu. Ta načela, uključujući ona koja se odnose na tehničku sigurnost, dopunjena su napucima za postupanje.

B. UPRAVLJANJE SIGURNOSNIM RIZIKOM

1. Za upravljanje rizikom povezanim s klasificiranim informacijama predviđen je postupak. Njegov je cilj odrediti poznate sigurnosne rizike, odrediti sigurnosne mjere za smanjivanje tih rizika na prihvatljivu razinu u skladu s osnovnim načelima i minimalnim normama određenima ovom sigurnosnom uputom, te primijeniti one mjere koje su u skladu s pojmom dubinske obrane kao što je određeno sigurnosnom uputom 3. Učinkovitost tih mjera neprekidno se ocjenjuje.

2. Sigurnosne mjere za zaštitu klasificiranih informacija tijekom njihova cjelokupnog životnog ciklusa posebno su proporcionalne s njihovim stupnjem tajnosti, oblikom i obujmom dotičnih informacija ili materijala, mjestom i strukturom prostora u kojima se klasificirane informacije nalaze te s lokalnom procjenom opasnosti od zlonamjernih i/ili kriminalnih radnji, uključujući špijuniranje, sabotiranje i terorizam.

3. U planovima hitnih mjera uzima se u obzir potreba da se zaštite klasificirane informacije tijekom izvanrednih situacija kako bi se spriječio neovlašteni pristup, otkrivanje ili gubitak integriteta ili raspoloživosti.

4. U planovima za nastavlanje poslovanja obuhvaćene su preventivne mjere i mjere oporavka kako bi se posljedice velikih propusta ili incidenata pri obradi i pohranjivanju klasificiranih informacija svele na najmanju moguću mjeru.

C. OPĆA NAČELA

5. Stupnjem tajnosti ili oznakom koji su dodijeljeni informacijama određuje se razina zaštite koja im se pruža na području fizičke sigurnosti.

6. Informacije koje se trebaju klasificirati označavaju se kao takve i s njima se na taj način postupa neovisno o njihovu fizičkom obliku. Primatelje informacija jasno se izvještava o stupnju tajnosti tih informacija, ili oznakom stupnja tajnosti (u pisanom obliku na papiru ili preko komunikacijskog i informacijskog sustava) ili priopćenjem (usmeno, kao što je na primjer razgovor ili izlaganje). Klasificirani materijal fizički se označava kako bi se jasno raspoznao njegov stupanj tajnosti.

7. Povjerljive se informacije ni u kojem slučaju ne smiju čitati na javnim mjestima na kojima bi ih mogao vidjeti pojedinac koji nema pravo na nužnost poznavanja informacija, npr. u vlaku, avionu, kafiću, lokalu itd. Ne smiju se ostaviti u sefovima u hotelu ili sobi ili bez nadzora na javnim mjestima.

D. NADLEŽNOSTI

8. Odjel za klasificirane informacije nadležan je za osiguravanje fizičke sigurnosti prilikom upravljanja povjerljivim informacijama koje su predane u njegove sigurne prostore. Odjel za klasificirane informacije također je nadležan za upravljanje svojim sigurnim prostorima.

9. Fizička sigurnost pri upravljanju informacijama sa stupnjem tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED ili s jednakovrijednim stupnjem te „ostalim povjerljivim informacijama” u nadležnosti je odgovarajućeg parlamentarnog tijela/obnašatelja dužnosti.

10. Uprava za sigurnost i procjenu rizika osigurava osobnu sigurnost i sigurnosnu provjeru koji su potrebni za osiguravanje sigurne obrade povjerljivih informacija u Europskom parlamentu.

11. Uprava za informacijske tehnologije savjetuje i osigurava da su svi stvoreni ili korišteni komunikacijski i informacijski sustavi potpuno u skladu sa sigurnosnom uputom 3. i odgovarajućim napucima za postupanje.

E. SIGURNI PROSTORI

12. Sigurni prostori mogu se postaviti u okviru tehničkih sigurnosnih standarda i u skladu sa stupnjem koji je dodijeljen povjerljivim informacijama kao što je određeno člankom 7.

13. Sigurne prostore potvrđuju tijelo nadležno za sigurnosnu akreditaciju i sigurnosno tijelo.

F. UVID U POVJERLJIVE INFORMACIJE

14. Ako su informacije sa stupnjem tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED ili s jednakovrijednim stupnjem te „ostale povjerljive informacije” predane u Odjel za klasificirane informacije a u njima se mora obaviti uvid izvan sigurnog područja, Odjel za klasificirane informacije šalje kopiju odgovarajućoj ovlaštenoj službi koja osigurava da su uvid u dotične informacije i postupanje s njima u skladu s člankom 8. stavkom 2. i člankom 10. ove Odluke i odgovarajućim napucima za postupanje.

15. Ako su informacije sa stupnjem tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED ili s jednakovrijednim stupnjem te „ostale povjerljive informacije” predane parlamentarnom tijelu/obnašatelju dužnosti koji nisu Odjel za klasificirane informacije, tajništvo tog parlamentarnog tijela/obnašatelja dužnosti osigurava da su uvid u dotične informacije i postupanje s njima u skladu s člankom 7. stavkom 3., člankom 8. stavcima 1., 2. i 4., člankom 9. stavcima 3., 4. i 5., člankom 10. stavcima od 2. do 6. i člankom 11. ove Odluke i odgovarajućim napucima za postupanje.

16. Ako se uvid u informacije sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET, TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET ili s jednakovrijednim stupnjem obavlja u sigurnom području, Odjel za klasificirane informacije osigurava da je uvid u dotične informacije i postupanje s njima u skladu s člancima 9. i 10. ove Odluke i odgovarajućim napucima za postupanje.

G. TEHNIČKA SIGURNOST

17. Za mjere tehničke sigurnosti nadležno je tijelo za sigurnosnu akreditaciju, koje određuje u odgovarajućim napucima za postupanje posebne sigurnosne mjere koje se trebaju primijeniti.

18. Sigurne čitaonice za uvid u informacije sa stupnjem tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED ili s jednakovrijednim stupnjem i „ostale povjerljive informacije” u skladu su s posebnim tehničkim sigurnosnim mjerama, kao što je predviđeno napucima za postupanje.

19. Sigurno područje obuhvaća sljedeće prostore:
- (a) prostoriju za sigurnosnu provjeru pristupa koja se instalira u skladu s tehničkim sigurnosnim mjerama iz naputaka za postupanje. Pristup tom prostoru se bilježi. Prostorija za sigurnosnu provjeru pristupa zadovoljava visoke standarde u smislu identifikacije osoba s pristupom, videonadzora i sigurnog prostora za odlaganje osobnih predmeta koji se ne smiju unijeti u sigurne prostorije (telefoni, kemijske itd.).
 - (b) komunikacijsku prostoriju za prijenos i primitak klasificiranih informacija, uključujući šifrirane klasificirane informacije, u skladu sa sigurnosnom uputom 3. i odgovarajućim napucima za postupanje;
 - (c) sigurni arhiv, u kojemu se odobreni i potvrđeni spremnici koriste odvojeno za informacije sa stupnjem tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED, CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL i/ili SECRET EU/EU SECRET ili s jednakovrijednim stupnjem. Informacije sa stupnjem tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED ili s jednakovrijednim stupnjem smještaju se u posebnu prostoriju u poseban potvrđeni spremnik. Jedini dodatni materijal dostupan u toj posebnoj prostoriji je pult na kojemu Odjel za klasificirane informacije može raditi s arhivom;
 - (d) prostorija za upis, u kojoj se nalaze alati potrebni kako bi se osiguralo da se upis u registar može obaviti na papiru ili elektronskim putem, opremljena je sigurnosnim pomagalicama koja su potrebna za postavljanje odgovarajućih informacijskih i komunikacijskih sustava. Samo u prostoriji za upis smiju biti odobreni i akreditirani uređaji za reprodukciju (za izradu papirnatih kopija ili onih u elektronskom obliku). U napucima za postupanje određuje se koji uređaji za reprodukciju su odobreni i akreditirani. Prostorija za upis također sadrži prostor potreban za pohranjivanje i korištenje akreditiranog materijala na način da je omogućeno označavanje, kopiranje i slanje klasificiranih informacija u fizičkom obliku, prema stupnju tajnosti. Sav akreditirani materijal određuje Odjel za klasificirane informacije, a akreditira ga tijelo za sigurnosnu akreditaciju, u skladu sa savjetom koji dobiva od operativnog tijela nadležnog za osiguravanje informacija. Prostorija za upis također je opremljena akreditiranim uređajem za uništenje kojemu je odobren najviši stupanj tajnosti, kao što je opisano u napucima za postupanje. Informacije sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL EU, SECRET UE/EU SECRET, TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET ili s jednakovrijednim stupnjem prevode se u prostoriji za upis, u odgovarajućem i akreditiranom sustavu. U prostoriji za upis nalazi se radni prostor za istovremeno najviše dva prevoditelja za isti dokument. Jedan član osoblja Odjela za klasificirane informacije je nazočan;
 - (e) čitaonica u kojoj propisno ovlaštene osobe imaju pravo na individualni uvid u klasificirane informacije. U čitaonici ima dovoljno mjesta za dvije osobe, uključujući člana osoblja Odjela za klasificirane informacije koji je nazočan cijelo vrijeme tijekom svakog uvida. Sigurnosni stupanj te prostorije primjeren je za uvid u informacije sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET, TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET ili s jednakovrijednim stupnjem. Čitaonica može biti opremljena opremom TEMPEST koja po potrebi omogućava elektronski uvid, u skladu sa stupnjem tajnosti dotičnih informacija;
 - (f) dvorana za sastanke, koja mora moći primiti do 25 osoba radi raspravljanja o informacijama sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET EU/EU SECRET ili s jednakovrijednim stupnjem. U dvorani za sastanke nalazi se potrebna sigurna i potvrđena tehnička oprema za usmeno prevođenje s, i na najviše dva jezika i s najviše dva jezika. Ako se ne koristi za sastanke, dvorana za sastanke može se također koristiti kao dodatna čitaonica za individualan uvid. U iznimnim slučajevima, Odjel za klasificirane informacije može dopustiti uvid u klasificirane informacije više no jednoj ovlaštenoj osobi, pod uvjetom da je stupanj obavljene provjere i nužnog poznavanja jednak za sve osobe u prostoriji. Istovremeno najviše četiri osobe mogu imati dopuštenje za uvid u klasificirane informacije. Nazočnost dužnosnika Odjela za klasificirane informacije se pojačava.
 - (g) tehničke sigurne prostorije za smještanje sve tehničke opreme povezane sa sigurnosti cijelog sigurnog područja i sigurnih IT poslužitelja.
20. Sigurno područje mora biti u skladu s odgovarajućim međunarodnim sigurnosnim standardima i potvrđuje ga Uprava za sigurnost i upravljanje rizikom. Sigurno područje obuhvaća sljedeću minimalnu sigurnosnu tehničku opremu:
- (a) alarm i nadzorne sigurnosne sustave;
 - (b) sigurnosnu opremu i sustave za izvanredne situacije (dvosmjerni sustav za upozoravanje);

- (c) sustav CCTV-a;
- (d) sustav za otkrivanje neovlaštenog ulaženja;
- (e) sustav pristupa (uključujući biometrički sigurnosni sustav);
- (f) spremnike;
- (g) spremišta pod ključem;
- (h) antielektromagnetsku zaštitu.

21. Ako su potrebne dodatne tehničke sigurnosne mjere, može ih uvesti tijelo za sigurnosnu akreditaciju može blisko surađujući s Odjelom za klasificirane informacije i uz odobrenje sigurnosnog tijela.

22. Infrastrukturna oprema može biti povezana sa sustavima općeg upravljanja u zgradi u kojoj se nalazi sigurno područje. Međutim, sigurnosna oprema namijenjena nadzoru pristupa i komunikacijskim i informacijskim sustavima odvojena je od svih ostalih takvih sustava koji postoje u Europskom parlamentu.

H. INSPEKCIJA SIGURNOG PODRUČJA

23. Inspekcije sigurnog područja redovito obavlja tijelo nadležno za sigurnosnu akreditaciju i na zahtjev Odjela za klasificirane informacije.

24. Tijelo nadležno za sigurnosnu akreditaciju sastavlja i ažurira kontrolni popis za sigurnosnu inspekciju s točkama koje treba provjeriti tijekom inspekcije, u skladu s napucima za postupanje.

I. PRIJENOS POVJERLJIVIH INFORMACIJA

25. Povjerljive se informacije prenose skrivene od pogleda i bez ikakve oznake koja bi odala povjerljivost njihova sadržaja, u skladu s napucima za postupanje.

26. Informacije sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET, TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET ili s jednakovrijednim stupnjem smiju prenositi samo dostavljači ili osoblje s odgovarajućim stupnjem sigurnosne provjere.

27. Povjerljive informacije smiju se slati vanjskom poštom ili ručno iznijeti iz zgrade samo u skladu s uvjetima određenima u napucima za postupanje.

28. Informacije sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET, TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET ili s jednakovrijednim stupnjem nikada se ne smiju slati e-poštom ili telefaksom, čak ni preko „sigurnog” sustava e-pošte ili šifriranim telefaksom. Informacije sa stupnjem tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED ili s jednakovrijednim stupnjem i ostale povjerljive informacije mogu se slati e-poštom koristeći ovlaštenu sustav za šifriranje.

J. POHRANJIVANJE POVJERLJIVIH INFORMACIJA

29. Stupanj tajnosti ili oznaka koji su dodijeljeni povjerljivim informacijama određuju razinu zaštite koju dobivaju u pogledu njihova pohranjivanja. Pohranjuju se u opremu koja je u tu svrhu odobrena, u skladu s napucima za postupanje.

30. Informacije sa stupnjem tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED ili s jednakovrijednim stupnjem i „ostale povjerljive informacije”:

- (a) pohranjuju se u standardnim čeličnim zaključanim ormarima ili u uredu ili radnom prostoru, kad se zapravo ne koriste;
- (b) ne smiju se ostaviti bez nadzora, osim ako nisu propisno zaključane i pohranjene;
- (c) ne smiju se ostaviti na pultu, stolu itd. na način da bi ih mogla pročitati ili uzeti bilo koja neovlaštena osoba, npr. posjetitelji, čistači, pomoćno tehničko osoblje, itd.;
- (d) ne smiju se pokazati nijednoj neovlaštenoj osobi niti se s takvom osobom o njima smije raspravljati.

31. Informacije sa stupnjem tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED ili s jednakovrijednim stupnjem i „ostale povjerljive informacije” pohranjuju se samo u tajništvima parlamentarnih tijela/obnašatelja dužnosti ili u Odjelu za klasificirane informacije, u skladu s napucima za postupanje.

32. Informacije sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET, TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET ili s jednakovrijednim stupnjem:

- (a) pohranjuju se u sigurnom području, u sigurnosnom spremniku ili trezoru. Iznimno, npr. ako je Odjel za klasificirane informacije zatvoren, mogu se pohraniti u odobrenom i potvrđenom sefu u sigurnosnoj službi;
- (b) nikada se ne smiju ostaviti bez nadzora u sigurnom području, a da prvo nisu zaključane u odobren sef (čak i u slučaju najkraće odsutnosti);
- (c) ne smiju se ostaviti na pultu, stolu itd. na način da ih može pročitati ili uzeti neovlaštena osoba, čak i ako nadležan član osoblja Odjela za klasificirane informacije ostane u prostoriji.

Ako dokument koji sadrži klasificirane informacije nastaje u elektronskom obliku u sigurnom području, računalo se zaključava, a monitoru se ne dopušta pristup ako autor ili nadležni član osoblja Odjela za klasificirane informacije napusti prostoriju (čak i u slučaju najkraće odsutnosti). Automatski sustav zaključavanja koji se aktivira nakon nekoliko minuta ne smatra se dovoljnom mjerom.

SIGURNOSNA UPUTA 5

GOSPODARSKA SIGURNOST

A. UVOD

1. Ova sigurnosna uputa odnosi se samo na klasificirane informacije.
2. U njoj se utvrđuju odredbe za primjenu minimalnih zajedničkih standarda iz dijela 1. Priloga I. ovoj Odluci.
3. „Gospodarska sigurnost” je primjena mjera kojima se osigurava da ugovaratelji i podugovaratelji štite klasificirane informacije u pregovorima prije sklapanja ugovora i tijekom životnog ciklusa klasificiranih ugovora. Ti ugovori ne smiju uključivati pristup informacijama sa stupnjem tajnosti TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET.
4. Europski parlament kao naručitelj osigurava poštovanje minimalnih standarda o gospodarskoj sigurnosti navedenih u ovoj Odluci i u ugovoru prilikom sklapanja klasificiranih ugovora s gospodarskim ili drugim subjektima.

B. SIGURNOSNI ELEMENTI U KLASIFICIRANOM UGOVORU**B.1. Vodič za stupnjeve tajnosti (SCG)**

5. Prije pokretanja poziva na dostavu ponuda ili sklapanja klasificiranog ugovora, Europski parlament kao naručitelj određuje stupanj tajnosti svake informacije koja će se dati ponuditeljima i ugovarateljima, kao i stupanj tajnosti svake informacije koju će stvoriti ugovaratelj. U tu svrhu priprema Vodič za stupnjeve tajnosti (SCG) koji će se koristiti za izvršenje ugovora.

6. Za određivanje stupnja tajnosti različitih elemenata klasificiranog ugovora primjenjuju se sljedeća načela:

- (a) prilikom pripreme SCG-a Europski parlament uzima u obzir sve relevantne sigurnosne aspekte, uključujući stupanj tajnosti dodijeljen informacijama koje je autor informacija dostavio i odobrio za korištenje u ugovoru;
- (b) ukupni stupanj tajnosti ugovora ne smije biti niži od najvišeg stupnja tajnosti bilo kojeg od njegovih elemenata.

B.2. Pismo o sigurnosnim aspektima (SAL)

7. U Pismu o sigurnosnim aspektima (SAL) opisani su sigurnosni zahtjevi specifični za ugovor. Prema potrebi, SAL sadrži SCG i čini sastavni dio klasificiranog ugovora ili podugovora.

8. SAL sadrži odredbe kojima se od ugovaratelja i/ili podugovaratelja zahtijeva poštovanje minimalnih standarda utvrđenih ovom Odlukom. Nepoštovanje tih minimalnih standarda može predstavljati dovoljan razlog za raskid ugovora.

B.3. Sigurnosni naputak za program/projekt (PSI)

9. Ovisno o opsegu programa ili projekata koji uključuju pristup klasificiranim informacijama EU-a, postupanje s njima ili njihovo pohranjivanje, naručitelj određen za upravljanje predmetnim programom ili projektom može pripremiti poseban sigurnosni naputak za dotični program/projekt (PSI).

C. POTVRDA O SIGURNOSNOJ PROVJERI PROSTORA (FSC)

10. FSC izdaje nacionalno sigurnosno tijelo ili bilo koje drugo nadležno sigurnosno tijelo države članice kako bi naznačio da, u skladu s nacionalnim zakonima i propisima, gospodarski ili drugi subjekt može zaštititi klasificirane informacije EU-a sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL ili SECRET UE/EU SECRET unutar svojih prostora. Dokaz o izdanom FSC-u predočuje se Europskom parlamentu kao naručitelju, prije nego što se ugovaratelju ili podugovaratelju ili mogućem ugovaratelju ili podugovaratelju dostave klasificirane informacije EU-a ili mu se odobri pristup njima.

11. U FSC-u se:

- (a) ocjenjuje integritet gospodarskog ili drugog subjekta;
- (b) ocjenjuje vlasništvo, kontrola i/ili svaki mogući nedopušteni utjecaj koji se može smatrati sigurnosnim rizikom;

- (c) provjerava je li gospodarski ili bilo koji drugi subjekt uspostavio sigurnosni sustav u svojem prostoru kojim su obuhvaćene sve odgovarajuće sigurnosne mjere potrebne za zaštitu informacija ili materijala sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL ili SECRET UE/EU SECRET u skladu sa zahtjevima utvrđenim ovom Odlukom;
- (d) provjerava je li utvrđen sigurnosni status rukovodstva, vlasnika i zaposlenika kojima je potreban pristup informacijama sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL ili SECRET UE/EU SECRET u skladu sa zahtjevima utvrđenim ovom Odlukom; te
- (e) provjerava je li gospodarski ili bilo koji drugi subjekt imenovao službenika za sigurnost koji odgovara rukovodstvu za provedbu sigurnosnih obveza unutar takvog subjekta.

12. Prema potrebi, Europski parlament kao naručitelj obavješćuje odgovarajuće nacionalno sigurnosno tijelo ili bilo koje drugo nadležno sigurnosno tijelo o tome da je FSC potreban u fazi prije sklapanja ugovora ili za izvršenje ugovora. FSC ili Potvrda o osobnoj sigurnosnoj provjeri (PSC) potrebni su u fazi prije sklapanja ugovora ako se informacije sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL ili SECRET UE/EU SECRET moraju dostaviti tijekom procesa nadmetanja.

13. Naručitelj ne sklapa klasificirani ugovor s najboljim ponuditeljem dok ne primi potvrdu od nacionalnog sigurnosnog tijela ili drugog nadležnog sigurnosnog tijela države članice u kojoj je predmetni ugovaratelj ili podugovaratelj registriran da je, prema potrebi, izdan odgovarajući FSC.

14. Nadležno sigurnosno tijelo koje je izdalo FSC obavješćuje Europski parlament kao naručitelja o promjenama koje utječu na FSC. U slučaju podugovora, nadležno sigurnosno tijelo obavješćuje se na odgovarajući način.

15. Ako nadležno nacionalno sigurnosno tijelo ili drugo nadležno sigurnosno tijelo ukine FSC, Europski parlament kao naručitelj ima dovoljan razlog za prekid klasificiranog ugovora ili isključivanje ponuditelja iz nadmetanja.

D. KLASIFICIRANI UGOVORI I PODUGOVORI

16. Ako se klasificirane informacije dostave mogućim ponuditeljima u fazi prije sklapanja ugovora, poziv na dostavu ponuda mora sadržavati odredbu kojom se svakog od ponuditelja koji ne dostavi ponudu ili ne bude izabran obvezuje na vraćanje svih klasificiranih informacija unutar određenog vremenskog razdoblja.

17. Nakon sklapanja klasificiranog ugovora ili podugovora, Europski parlament kao naručitelj obavješćuje nacionalno sigurnosno tijelo ugovaratelja ili podugovaratelja i/ili bilo koje drugo nadležno sigurnosno tijelo o sigurnosnim odredbama klasificiranog ugovora.

18. Po prestanku takvih ugovora, Europski parlament kao naručitelj (i/ili nadležno sigurnosno tijelo, prema potrebi, u slučaju podugovora) odmah obavješćuje nacionalno sigurnosno tijelo ili bilo koje drugo nadležno sigurnosno tijelo države članice u kojoj je registriran ugovaratelj ili podugovaratelj.

19. U pravilu se od ugovaratelja ili podugovaratelja zahtijeva da po prestanku klasificiranog ugovora ili podugovora naručitelju vrati sve klasificirane informacije u svojem posjedu.

20. Posebne odredbe za raspolaganje klasificiranim informacijama tijekom izvršenja ugovora ili nakon njegova prestanka utvrđuju se u SAL-u.

21. Ako je ugovaratelj ili podugovaratelj ovlašten za zadržavanje klasificiranih informacija po prestanku ugovora, ugovaratelj ili podugovaratelj dužan je i dalje primjenjivati minimalne standarde sadržane u ovoj Odluci te štititi tajnost klasificiranih informacija EU-a.
22. Uvjeti uz koje ugovaratelj može sklopiti podugovor određuju se u pozivu na dostavu ponuda i ugovoru.
23. Ugovaratelj je dužan od Europskog parlamenta kao naručitelja pribaviti dopuštenje prije podugovaranja bilo kojeg dijela klasificiranog ugovora. Ne može se sklopiti podugovor s gospodarskim ili drugim subjektima registriranim u trećoj zemlji koja nije sklopila sporazum o sigurnosti informacija s Unijom.
24. Ugovaratelj je odgovoran i osigurava da su sve aktivnosti podugovaranja poduzete u skladu s minimalnim standardima utvrđenim ovom Odlukom i ne smije dostavljati klasificirane informacije EU-a podugovaratelju bez prethodne pisane suglasnosti naručitelja.
25. Što se tiče klasificiranih informacija koje je stvorio ili s kojima postupa ugovaratelj ili podugovaratelj, naručitelj ostvaruje prava koja pripadaju onom od kojeg informacije potječu.

E. POSJETI POVEZANI S KLASIFICIRANIM UGOVORIMA

26. Ako Europski parlament, ugovaratelji ili podugovaratelji trebaju pristup informacijama sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL ili SECRET UE/EU SECRET u prostorijama jednih ili drugih za izvršenje klasificiranog ugovora, posjeti se organiziraju u dogovoru s predmetnim nacionalnim sigurnosnim tijelom ili bilo kojim drugim nadležnim sigurnosnim tijelom. Međutim, u kontekstu posebnih projekata, nacionalno sigurnosno tijelo također može dogovoriti postupak za izravnu organizaciju takvog posjeta.
27. Svi posjetitelji moraju imati odgovarajući PSC te „nužno poznavanje” za pristup klasificiranim informacijama povezanim s ugovorom Europskog parlamenta.
28. Posjetiteljima se omogućuje pristup samo klasificiranim informacijama koje se odnose na svrhu njihovog posjeta.

F. SLANJE I PRIJENOS KLASIFICIRANIH INFORMACIJA

29. Što se tiče slanja klasificiranih informacija elektroničkim sredstvima, primjenjuju se odgovarajuće odredbe iz sigurnosne upute 3.
30. Što se tiče prijevoza klasificiranih informacija, primjenjuju se odgovarajuće odredbe iz sigurnosne upute 4. i odgovarajući napuci za postupanje.
31. Za prijevoz klasificiranih informacija kao tereta prilikom određivanja sigurnosnih mjera primjenjuju se sljedeća načela:
- (a) sigurnost se osigurava u svim fazama prijevoza od mjesta podrijetla do konačnog odredišta;
 - (b) stupanj zaštite dodijeljen pošiljci određuje se na temelju najvišeg stupnja tajnosti materijala sadržanog u pošiljci;
 - (c) poduzetnici koji obavljaju prijevoz moraju pribaviti FSC za odgovarajuću razinu. U tim slučajevima osoblje koje postupa s pošiljkom mora proći sigurnosnu provjeru u skladu s Prilogom I.;

- (d) prije prekograničnog kretanja materijala sa stupnjem tajnosti CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL ili SECRET UE/EU SECRET ili jednakovrijednim stupnjem, pošiljatelj sastavlja plan prijevoza koji odobrava glavni tajnik;
- (e) putovanja se u mjeri u kojoj je to moguće moraju obaviti od utvrđenog polazišta do utvrđenog odredišta te moraju završiti što je prije moguće s obzirom na okolnosti;
- (f) kada god je to moguće, odabrani pravci trebaju prolaziti kroz državno područje država članica.

G. PRIJENOS KLASIFICIRANIH INFORMACIJA UGOVARATELJIMA KOJI SE NALAZE U TREĆIM ZEMLJAMA

32. Klasificirane informacije prenose se ugovarateljima i podugovarateljima koji se nalaze u trećim zemljama u skladu sa sigurnosnim mjerama dogovorenim između Europskog parlamenta, kao naručitelja, i predmetne treće zemlje u kojoj je ugovaratelj registriran.

H. POSTUPANJE S INFORMACIJAMA SA STUPNJEM TAJNOSTI RESTREINT UE/EU RESTRICTED I NJIHOVO POHRANJIVANJE

33. Europski parlament kao naručitelj prema potrebi ima pravo, u suradnji s nacionalnim sigurnosnim tijelom predmetne države članice, obavljati posjete objektima ugovaratelja/podugovaratelja na temelju ugovornih odredbi kako bi provjerio jesu li uspostavljene odgovarajuće sigurnosne mjere za zaštitu klasificiranih informacija EU-a sa stupnjem tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED u skladu sa zahtjevima iz ugovora.

34. U mjeri u kojoj je to potrebno prema nacionalnim zakonima i propisima, Europski parlament kao naručitelj obavješćuje nacionalno sigurnosno tijelo ili bilo koje drugo nadležno sigurnosno tijelo o ugovorima ili podugovorima koji sadrže informacije sa stupnjem tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED.

35. U slučaju ugovora koje dodjeljuje Europski parlament i koji sadrže informacije sa stupnjem tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED, za ugovaratelje ili podugovaratelje i njihovo osoblje ne zahtijevaju se FSC ili PSC.

36. Europski parlament kao naručitelj ispituje odgovore na pozive na dostavu ponuda za ugovore koji zahtijevaju pristup informacijama sa stupnjem tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED, neovisno o bilo kojem zahtjevu povezanom s FSC-om ili PSC-om prema nacionalnim zakonima i propisima.

37. Uvjeti uz koje ugovaratelj može sklopiti podugovor određuju se u pozivu na dostavu ponuda i ugovoru.

38. Ako ugovor uključuje obradu informacija sa stupnjem tajnosti RESTREINT UE/EU RESTRICTED u komunikacijskim i informacijskim sustavima kojima upravlja ugovaratelj, Europski parlament, kao naručitelj, osigurava da su u ugovoru ili svakom podugovoru navedeni neophodni tehnički i upravni zahtjevi u vezi s akreditacijom komunikacijskih i informacijskih sustava u skladu s procijenjenim rizikom, uzimajući u obzir sve važne čimbenike. Naručitelj i nadležno nacionalno sigurnosno tijelo dogovaraju područje primjene akreditacije tih komunikacijskih i informacijskih sustava.

SIGURNOSNA UPUTA 6

KRŠENJA SIGURNOSTI, GUBITAK ILI OTKRIVANJE POVJERLJIVIH INFORMACIJA.

1. Kršenje sigurnosti nastaje kao posljedica djelovanja ili izostanka djelovanja koji su protivni ovoj Odluci i koji bi mogli ugroziti ili otkriti povjerljive informacije.

2. Do otkrivanja povjerljivih informacija dolazi kada u potpunosti ili djelomično dospiju u ruke neovlaštenih osoba, tj. osoba koje nisu prošle odgovarajuću sigurnosnu provjeru ili nemaju nužnost poznavanja, ili kada postoji vjerojatnost da je do toga došlo.

3. Do otkrivanja povjerljivih informacija može doći uslijed nebrige, zanemarivanja ili indiskrecije, kao i uslijed djelovanja službi usmjerenih protiv Unije ili djelovanja subverzivnih organizacija.

4. Kada glavni tajnik otkrije ili dobije informaciju o dokazanom ili mogućem kršenju sigurnosti, gubitku ili otkrivanju koje se odnosi na povjerljive informacije:

(a) utvrđuje činjenice;

(b) procjenjuje počinjenu štetu i svodi je na minimum;

(c) poduzima mjere kako bi se spriječilo ponovno kršenje sigurnosti, gubitak ili otkrivanje;

(d) obavješćuje nadležno tijelo treće strane ili države članice iz koje povjerljiva informacija potječe ili koja ju je prosljedila.

Ako se slučaj odnosi na zastupnika u Europskom parlamentu, glavni tajnik djeluje u dogovoru s predsjednikom Parlamenta.

Ako je informacija primljena iz druge institucije Unije, glavni tajnik djeluje u skladu s odgovarajućim sigurnosnim mjerama za klasificirane informacije i postojećim mehanizmima utvrđenima u skladu s Okvirnim sporazumom s Komisijom ili Međuinstitucionalnim sporazumom s Vijećem.

5. Sve osobe od kojih se zahtijeva rukovanje povjerljivim informacijama detaljno se obavještavaju o sigurnosnim postupcima, opasnostima indiskretnog razgovora i o svojem odnosu s medijima te po potrebi potpisuju izjavu o neotkrivanju sadržaja povjerljivih informacija trećim osobama, o poštovanju obveze zaštite klasificiranih informacija te primanju na znanje posljedica mogućeg nepridržavanja navedenog. Pristup klasificiranim informacijama ili korištenje njima od strane osobe koja nije detaljno obaviještena niti je potpisala odgovarajuću izjavu smatra se kršenjem sigurnosti.

6. Zastupnici u Europskom parlamentu, parlamentarni dužnosnici i ostali zaposlenici Parlamenta koji rade za klubove zastupnika ili ugovaratelje odmah obavješćuju glavnog tajnika o svakom kršenju sigurnosti, gubitku ili otkrivanju povjerljivih informacija za koje saznaju.

7. Svaka osoba koja je odgovorna za otkrivanje povjerljivih informacija disciplinski je odgovorna u skladu s odgovarajućim pravilima i propisima. Te mjere ne dovode u pitanje moguće pravne mjere koje mogu biti donesene u skladu s mjerodavnim pravom.

8. Ne dovodeći u pitanje druge pravne mjere, kršenja koja počine dužnosnici Parlamenta i ostali zaposlenici Parlamenta koji radi za klubove zastupnika kao posljedicu će imati primjenu postupaka i kazni predviđenih glavom VI. Pravilnika o osoblju.

9. Ne dovodeći u pitanje druge pravne mjere, s kršenjima koja počine zastupnici u Europskom parlamentu postupa se u skladu s člankom 9. stavkom 2. i člancima 152., 153. i 154. Poslovnika Parlamenta.

1.3.1.

**POSTUPAK DAVANJA ODOBRENJA ZA SASTAVLJANJE
IZVJEŠĆA O VLASTITOJ INICIJATIVI
ODLUKA KONFERENCIJE PREDsjedNIKA
OD 12. PROSINCA 2002.¹**

KONFERENCIJA PREDsjedNIKA,

uzimajući u obzir članke 27., 29., 132., 133., 37., 46., 49., 51., 52., 54., članak 216. stavak 2. i članak 220. stavak 2. Poslovnika,

DONIJELA JE OVU ODLUKU:

*Članak 1.
Opće odredbe*

Područje primjene

1. Ova odluka primjenjuje se na sljedeće kategorije izvješća o vlastitoj inicijativi:

(a) Zakonodavna izvješća o vlastitoj inicijativi, sastavljena na temelju članka 225. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i članka 46. Poslovnika;

(b) Strateška izvješća, sastavljena na temelju nezakonodavnih strateških i prioritarnih inicijativa uključenih u program rada Komisije;

(c) Nezakonodavna izvješća o vlastitoj inicijativi, koja nisu sastavljena na temelju dokumenta neke druge institucije ili tijela Europske unije ili su sastavljena na temelju dokumenta proslijeđenog Parlamentu radi obavijesti, ne dovodeći u pitanje članak 2. stavak 3.;

(d) Godišnja izvješća o radu i praćenju navedena u Prilogu 1.²³;

¹ Ova odluka izmijenjena je odlukom Konferencije predsjednika od 26. lipnja 2003. i konsolidirana je 3. svibnja 2004. Ponovno je izmijenjena na temelju odluka donesenih na plenarnim sjednicama 15. lipnja 2006. i 13. studenoga 2007. i odlukama Konferencije predsjednika od 14. veljače 2008., 15. prosinca 2011., 6. ožujka 2014. i 7. travnja 2016., ispravkom od 15. srpnja 2016. i odlukom Konferencije predsjednika od 3. travnja 2019.

² Parlamentarni odbori koji namjeravaju sastavljati godišnja izvješća o radu i praćenju u skladu s člankom 132. stavkom 1. Poslovnika ili u skladu s drugim pravnim odredbama (navedenima u Prilogu 2.) o tome prethodno obavješćuju Konferenciju predsjednika odbora posebno navodeći relevantnu pravnu osnovu koja proizlazi iz Ugovora i ostalih pravnih odredbi, uključujući i Poslovnik Parlamenta. Konferencija predsjednika odbora zatim o tome obavješćuje Konferenciju predsjednika. Takva se izvješća automatski odobravaju i ne podliježu kvoti iz članka 1. stavka 2.

³ U svojoj odluci od 7. travnja 2011. Konferencija predsjednika navodi da se izvješća o vlastitoj inicijativi sastavljena na temelju godišnjih izvješća o radu i praćenju navedenih u prilogima 1. i 2. ove odluke trebaju smatrati strateškim izvješćima u smislu drugog podstavka članka 52. stavka 2. Poslovnika.

(e) Provedbena izvješća o prenošenju u nacionalno pravo, primjeni i provedbi Ugovora i drugog zakonodavstva Unije, instrumenata mekog prava i međunarodnih sporazuma koji su na snazi ili se privremeno primjenjuju⁴.

Kvota

2. U prvoj polovici parlamentarnog saziva svaki parlamentarni odbor može istovremeno sastaviti najviše šest izvješća o vlastitoj inicijativi. U slučaju odbora s pododborima ta se kvota povećava za tri izvješća po pododboru. Ta dodatna izvješća sastavlja pododbor.

U drugoj polovici parlamentarnog saziva svaki parlamentarni odbor može istovremeno sastaviti najviše tri izvješća o vlastitoj inicijativi. U slučaju odbora s pododborima ta se kvota povećava za dva izvješća po pododboru. Ta dodatna izvješća sastavlja pododbor.

Takvom ograničenju ne podliježu:

- zakonodavna izvješća o vlastitoj inicijativi,
- provedbena izvješća (svaki odbor može u bilo kojem trenutku sastaviti takvo izvješće).

Najkraći rok prije usvajanja

3. Parlamentarni odbor koji traži odobrenje smije usvojiti predmetno izvješće najranije tri mjeseca nakon dana odobrenja ili, u slučaju obavijesti o izradi izvješća, najranije tri mjeseca nakon dana održavanja sjednice Konferencije predsjednika odbora na kojoj je ta obavijest priopćena.

Članak 2.

Uvjeti za odobrenje

1. Predloženo izvješće ne smije se baviti temama koje se uglavnom odnose na analitičke i istraživačke aktivnosti koje se mogu obraditi na druge načine, na primjer studijama.
2. Predloženo izvješće ne smije se baviti temama koje su već bile predmet izvješća usvojenog na plenarnoj sjednici tijekom prethodnih dvanaest mjeseci, osim kada to iznimno opravdavaju nove činjenice.
3. U pogledu izvješća koja se moraju sastaviti na temelju dokumenta poslanog Parlamentu radi obavijesti primjenjuju se sljedeći uvjeti:
 - temeljni dokument mora biti službeni dokument institucije ili tijela Europske unije i mora biti
 - (a) službeno poslan Parlamentu radi savjetovanja ili radi obavijesti; ili
 - (b) objavljen u *Službenom listu Europske unije* u svrhu savjetovanja sa zainteresiranim stranama; ili

⁴ Vidi Prilog 3. ovoj odluci.

- (c) službeno podnesen Europskom vijeću;
- dokument mora biti poslan na svim službenim jezicima Europske unije, i
 - zahtjev za odobrenje mora se podnijeti najkasnije četiri mjeseca nakon dana slanja tog dokumenta Parlamentu ili njegove objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 3. Postupak

Automatsko odobrenje

1. Odobrenje se automatski izdaje nakon što Konferencija predsjednika odbora primi obavijest o zahtjevu za
 - provedbena izvješća,
 - godišnja izvješća o radu i praćenju, navedena u Prilogu 1.

Uloga Konferencije predsjednika odbora

2. Propisno obrazloženi zahtjevi za odobrenje šalju se Konferenciji predsjednika odbora koja utvrđuje poštuju li kriterije navedene u člancima 1. i 2. i kvotu ustanovljenu u članku 1. Svi takvi zahtjevi sadrže naznaku vrste i točan naslov izvješća i temeljnih dokumenata, ako postoje.
3. Izradu strateških izvješća odobrava Konferencija predsjednika odbora nakon što riješi bilo koji sukob nadležnosti. Konferencija predsjednika može povući to odobrenje na poseban zahtjev nekog kluba zastupnika u roku od četiri parlamentarna radna tjedna.
4. Konferencija predsjednika odbora zahtjeve za izradu zakonodavnih i nezakonodavnih izvješća o vlastitoj inicijativi za koje ocijeni da zadovoljavaju zadane kriterije i kvotu šalje Konferenciji predsjednika na odobrenje. Konferencija predsjednika odbora u isto vrijeme obavješćuje Konferenciju predsjednika o svim odobrenim godišnjim izvješćima o radu i praćenju, navedenima u Prilozima 1. i 2., provedbenim izvješćima i strateškim izvješćima.

Odobrenje Konferencije predsjednika i rješavanje sukoba nadležnosti

5. Konferencija predsjednika donosi odluku o zahtjevima za odobrenje za izradu zakonodavnih i nezakonodavnih izvješća o vlastitoj inicijativi u roku od četiri parlamentarna radna tjedna nakon što joj te zahtjeve proslijedi Konferencija predsjednika odbora, osim ako Konferencija predsjednika iz iznimnih razloga ne odluči produljiti taj rok.
6. Ako se odboru ospori nadležnost za izradu izvješća, Konferencija predsjednika u roku od šest parlamentarnih radnih tjedana donosi odluku na temelju preporuke Konferencije predsjednika odbora ili, ako te preporuke ne bude, njezina predsjednika. Ako Konferencija predsjednika ne donese odluku u zadanom roku, smatra se da je preporuka prihvaćena.

Članak 4. Primjena članka 54. Poslovnika – postupak s pridruženim odborima

1. Zahtjevi za primjenu članka 54. Poslovnika podnose se najkasnije u ponedjeljak koji prethodi sjednici Konferencije predsjednika odbora na kojoj se rješavaju zahtjevi za izradu izvješća o vlastitoj inicijativi.
2. Konferencija predsjednika odbora zahtjeve za odobrenje izrade izvješća o vlastitoj inicijativi i zahtjeve za primjenu članka 54. rješava na svojoj mjesečnoj sjednici.
3. Ako dotični odbori ne postignu sporazum o zahtjevu za primjenu članka 54., Konferencija predsjednika donosi odluku u roku od šest parlamentarnih radnih tjedana na temelju preporuke Konferencije predsjednika odbora ili, ako te preporuke ne bude, njezina predsjednika. Ako Konferencija predsjednika ne donese odluku u zadanom roku, smatra se da je preporuka prihvaćena.

*Članak 5.
Završne odredbe*

1. Krajem parlamentarnog saziva zahtjevi za odobrenje za izradu izvješća o vlastitoj inicijativi moraju se podnijeti najkasnije u srpnju one godine koja prethodi izborima. Nakon tog roka odobravaju se isključivo propisno obrazloženi iznimni zahtjevi.
2. Konferencija predsjednika odbora podnosi izvješće Konferenciji predsjednika o stanju izvješća o vlastitoj inicijativi svake dvije i pol godine.
3. Ova odluka stupa na snagu 12. prosinca 2002. Njome prestaju važiti i zamjenjuju se sljedeće odluke:
 - Odluka Konferencije predsjednika od 9. prosinca 1999. o postupku davanja odobrenja za sastavljanje izvješća o vlastitoj inicijativi u smislu članka 52. Poslovnika i odluke Konferencije predsjednika od 15. veljače i 17. svibnja 2001. kojima se nadopunjuje prilog toj odluci,
 - Odluka Konferencije predsjednika od 15. lipnja 2000. o postupku odobrenja za sastavljanje izvješća o dokumentima koje druge institucije ili tijela Europske unije šalju Europskom parlamentu radi obavijesti.

Godišnja izvješća o radu i praćenju koja se automatski odobravaju i za koja vrijedi kvota kojom se ograničava broj izvješća koja se mogu istovremeno sastaviti (na temelju članka 1. stavka 2. i članka 3. Odluke)

ODBOR	NASLOV
Odbor za vanjske poslove	[Redni broj] godišnje izvješće Vijeća u skladu s operativnom odredbom 8. Kodeksa ponašanja Europske unije u pogledu izvoza oružja
Odbor za razvoj	Rad Zajedničke parlamentarne skupštine AKP-a i EU-a – godišnje izvješće [godina]
Odbor za proračune/Odbor za monetarnu i ekonomsku politiku – svake druge godine, uz drugi odbor kao pridruženi odbor u skladu s člankom 54.	Financijske aktivnosti Europske investicijske banke – godišnje izvješće [godina]
Odbor za proračunski nadzor	Nadzor financijskih aktivnosti Europske investicijske banke – godišnje izvješće [godina]
Odbor za ekonomsku i monetarnu politiku	Europska središnja banka – godišnje izvješće [godina]
Odbor za ekonomsku i monetarnu politiku	Politika tržišnog natjecanja – godišnje izvješće [godina]
Odbor za unutarnje tržište i zaštitu potrošača	Upravljanje jedinstvenim tržištem u Europskom semestru – godišnje izvješće [godina]
Odbor za unutarnje tržište i zaštitu potrošača	Zaštita potrošača – godišnje izvješće [godina]
Odbor za unutarnje tržište i zaštitu potrošača	Usluge i roba na jedinstvenom tržištu – godišnje izvješće [godina]
Odbor za regionalni razvoj	[Redni broj] izvješće o ekonomskoj i socijalnoj koheziji
Odbor za pravna pitanja	Praćenje primjene prava Europske unije – [redni broj] godišnje izvješće [godina]
Odbor za pravna pitanja	Prikladnost propisa Europske unije, supsidijarnosti i proporcionalnosti – [redni broj] izvješće o boljoj izradi zakona za godinu [godina]
Odbor za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove	Stanje temeljnih prava u Europskoj uniji – godišnje izvješće [godina]
Odbor za prava žena i jednakost spolova	Jednakosti žena i muškaraca u Europskoj uniji – godišnje izvješće [godina]
Odbor za prava žena i jednakost spolova	Rodno osviještena politika u Europskom parlamentu – godišnje izvješće [godina]

Godišnja izvješća o radu i praćenju koja se automatski odobravaju i koja se posebno pozivaju na Poslovník (ne podliježu kvoti kojom se ograničava broj izvješća koja se mogu istovremeno sastaviti)

ODBOR	NASLOV
Odbor za vanjske poslove	Države kandidatkinje – godišnje izvješće o napretku [<i>godina</i>]
Odbor za vanjske poslove	Provedba zajedničke vanjske i sigurnosne politike – godišnje izvješće [<i>godina</i>]
Odbor za vanjske poslove (Pododbor za ljudska prava)	Provedba zajedničke sigurnosne i obrambene politike – godišnje izvješće [<i>godina</i>]
Odbor za vanjske poslove (Pododbor za ljudska prava)	Ljudska prava i demokracija u svijetu i politika Europske unije u tom području – godišnje izvješće [<i>godina</i>]
Odbor za međunarodnu trgovinu	Provedba zajedničke trgovinske politike – godišnje izvješće [<i>godina</i>]
Odbor za proračunski nadzor	Zaštita financijskih interesa Europske unije – borba protiv prijevara – godišnje izvješće [<i>godina</i>]
Odbor za ekonomsku i monetarnu politiku	Banking Union – godišnje izvješće [<i>godina</i>]
Odbor za ekonomsku i monetarnu politiku	Porezno izvješće [<i>godina</i>]
Odbor za industriju, istraživanje i energetiku	Stanje energetske unije – godišnje izvješće [<i>godina</i>]
Odbor za građanske slobode, pravosuđe i unutarnje poslove	Javni pristup dokumentima Parlamenta – godišnje izvješće [<i>godina</i>]
Odbor za ustavna pitanja	Europske političke stranke – izvješće [<i>godina</i>]
Odbor za predstavke	Rasprave Odbora za predstavke u [<i>godina</i>]
Odbor za predstavke	Aktivnosti Europskog ombudsmana – godišnje izvješće [<i>godina</i>]

Provedbena izvješća

1. Svrha provedbenih izvješća jest obavijestiti Parlament o provedbi određenog zakonodavnog propisa Unije ili nekog drugog instrumenta iz članka 1. stavka 1. točke (e) kako bi se na plenarnoj sjednici mogli donositi zaključci i davati preporuke za konkretne mjere koje je potrebno poduzeti. Ta su izvješća sastavljena od dva dijela:

- obrazloženja u kojem izvjestitelj utvrđuje činjenice i iznosi svoje zaključke o stanju provedbe
- prijedloga rezolucije u kojem se navode glavni zaključci i konkretne preporuke za mjere koje treba poduzeti.

U skladu s člankom 56. stavkom 1. za obrazloženje je nadležan izvjestitelj i stoga se o njemu ne glasuje. Ako je očito da se o sadržaju ili opsegu obrazloženja ne može postići konsenzus ili suglasnost velike većine, predsjednik se može savjetovati s odborom.

2. Pri pripremi provedbenog izvješća odbor mora voditi računa o dostupnosti pouzdanih činjenica u pogledu stanja provedbe relevantnog zakonodavstva.

3. Odbor organizira raspodjelu provedbenih izvješća na način koji nije štetan za raspodjelu drugih zakonodavnih i nezakonodavnih izvješća.

4. O provedbenom izvješću glasuje se u odboru najkasnije 12 mjeseci nakon što je o njemu obaviještena Konferencija predsjednika odbora. Koordinatorima mogu produžiti taj rok na temelju obrazloženog zahtjeva izvjestitelja.

5. Izvjestitelju pomaže administrativni projektni tim kojim koordinira jedan od administratora u odboru. Izvjestitelj u svim fazama izvješća uključuje izvjestitelje u sjeni.

6. Izvjestitelj raspolaže svim potrebnim sredstvima u smislu dostupnog stručnog znanja, i u Parlamentu i izvan njega, i prije svega:

- izvjestitelj ima pravo zatražiti da se organizira najmanje jedno saslušanje u odboru i predložiti popis sudionika koordinatorima, koji će o tomu donijeti konačnu odluku
- izvjestitelj koristi analitičku podršku relevantnih resornih odjela Parlamenta i Odjela za naknadnu procjenu učinka Glavne uprave za usluge parlamentarnih istraživanja (osobito ocjene provedbe na europskoj razini)
- izvjestitelj ima pravo zatražiti odlazak na putovanje potreban radi utvrđivanja činjenica u skladu s člankom 25. stavkom 9.
- izvjestitelj dobiva odobrenje ili ovlast da radi prikupljanja činjeničnih podataka u ime odbora stupi u kontakt s nacionalnim parlamentima, Revizorskim sudom, Europskim gospodarskim i socijalnim odborom i Odborom regija, ali i sa svim drugim relevantnim tijelima

- izvjestitelj od predsjednika prima pismo na temelju kojega od Komisije može zatražiti otkrivanje svih relevantnih informacija o provedbi zakonodavstva Unije ili drugih instrumenata navedenih u članku 1. stavku 1. točki (e).

Izvjestitelj sve navedene elemente utvrđuje i organizira u jedan „projekt” te ih podnosi koordinatorima ili odboru na odobrenje.

7. Izvjestitelj redovito obavješćuje odbor o napretku svojih radnji u svrhu utvrđivanja činjenica.

Ovaj je tekst namijenjen isključivo dokumentiranju i nema pravni učinak. Institucije Unije nisu odgovorne za njegov sadržaj. Vjerodostojne inačice relevantnih akata, uključujući njihove preambule, one su koje su objavljene u Službenom listu Europske unije i dostupne u EUR-Lexu. Tim službenim tekstovima može se izravno pristupiti putem poveznica sadržanih u ovom dokumentu.

► **B** **UREDBA (EU) br. 211/2011 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**
od 16. veljače 2011.
o građanskoj inicijativi
(SL L 65, 11.3.2011., str. 1.)

Koju je izmijenila:

		Službeni list		
		br.	stranica	datum
► <u>M1</u>	Delegirana uredba Komisije (EU) br. 268/2012 od 25. siječnja 2012.	L 89	1	27.3.2012.
► <u>M2</u>	Uredba Vijeća (EU) br. 517/2013 od 13. svibnja 2013.	L 158	1	10.6.2013.
► <u>M3</u>	Delegirana uredba Komisije (EU) br. 887/2013 od 11. srpnja 2013.	L 247	11	18.9.2013.
► <u>M4</u>	Delegirana uredba Komisije (EU) br. 531/2014 od 12. ožujka 2014.	L 148	52	20.5.2014.
► <u>M5</u>	Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/1070 od 31. ožujka 2015.	L 178	1	8.7.2015.
► <u>M6</u>	Delegirana uredba Komisije (EU) 2018/1239 od 9. srpnja 2018.	L 234	1	18.9.2018.

▼B

**UREDBA (EU) br. 211/2011 EUROPSKOG PARLAMENTA I
VIJEĆA****od 16. veljače 2011.****o građanskoj inicijativi***Članak 1.***Predmet**

Ovom se Uredbom utvrđuju postupci i uvjeti potrebni za građansku inicijativu, kako je predviđeno člankom 11. UEU-a i člankom 24. UFEU-a.

*Članak 2.***Definicije**

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „građanska inicijativa” znači inicijativa podnesena Komisiji, u skladu s ovom Uredbom, koja poziva Komisiju da u okviru svoji ovlasti iznese svaki primjereni prijedlog o pitanjima za koja građani smatraju da je za provedbu Ugovorâ potreban pravni akt Unije, te koja je dobila potporu najmanje jednog milijuna prihvatljivih potpisnika iz najmanje jedne četvrtine svih država članica;
2. „potpisnici” znači građani Unije koji su podržali danu građansku inicijativu ispunjavanjem obrasca izjave o potpori za tu inicijativu;
3. „organizatori” znači fizičke osobe koje čine građanski odbor odgovoran za pripremu građanske inicijative i njezino podnošenje Komisiji.

*Članak 3.***Zahtjevi za organizatore i potpisnike**

1. Organizatori su građani Unije koji imaju dovoljno godina da imaju pravo glasovati na izborima za Europski parlament.
2. Organizatori čine građanski odbor od najmanje sedam osoba rezidenata najmanje sedam različitih država članica.

Organizatori određuju jednoga predstavnika i njegovog zamjenika („osobe za kontakt”) koji povezuju građanski odbor i institucije Unije tijekom postupka te su ovlašteni da govore i djeluju u ime građanskog odbora.

Organizatori koji su članovi Europskog parlamenta ne ulaze u najmanji broj potreban da se sastavi građanski odbor.

Radi registracije predložene građanske inicijative u skladu s člankom 4., Komisija razmatra samo one informacije koje se odnose na sedam članova građanskog odbora koji su potrebni kako bi se ispunili zahtjevi utvrđeni u stavku 1. ovog članka i u ovom stavku.

▼B

3. Komisija može od organizatora zahtijevati da dostave odgovarajući dokaz o ispunjavanju zahtjeva utvrđenih u stavku 1. i stavku 2.

4. Da bi mogli pružiti potporu predloženoj građanskoj inicijativi, potpisnici moraju biti građani Unije koji imaju dovoljno godina da imaju pravo glasovati na izborima za Europski parlament.

*Članak 4.***Registracija predložene građanske inicijative**

1. Prije početka prikupljanja izjava potpisnika o potpori predložene građanske inicijative, od organizatora se zahtijeva da građansku inicijativu registriraju kod Komisije, te dostave informacije utvrđene u Prilogu II., osobito o predmetu i ciljevima predložene građanske inicijative.

Navedene informacije se na jednom od službenih jezika Unije unose u internetski registar koji Komisija s tom svrhom daje na raspolaganje („registar”).

Organizatori za registar i prema potrebi na svojoj internetskoj stranici redovito osiguravaju ažurirane informacije o izvorima potpore i financiranja predložene građanske inicijative.

Nakon što je registracija potvrđena u skladu sa stavkom 2., organizatori mogu osigurati predloženu građansku inicijativu na ostalim službenim jezicima Unije radi uključivanja u registar. Prijevod predložene građanske inicijative na ostale službene jezike Unije je odgovornost organizatora.

Komisija određuje kontaktnu točku za pružanje pomoći i informacija.

2. U roku od dva mjeseca od primitka informacija utvrđenih u Prilogu II., Komisija registrira predloženu građansku inicijativu pod jedinstvenim registarskim brojem i organizatorima šalje potvrdu, pod uvjetom da su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) sastavljen je građanski odbor i određene su osobe za kontakt u skladu s člankom 3. stavkom 2.;
- (b) razvidno je da predložena građanska inicijativa ne izlazi iz okvira ovlasti Komisije da podnese prijedlog pravnog akta Unije za provedbu Ugovorâ;
- (c) predložena građanska inicijativa nije očito uvredljiva, isprazna i uznemirujuća; i
- (d) razvidno je da predložena građanska inicijativa nije u suprotnosti s vrijednostima Unije, kako su utvrđene u članku 2. UEU-a.

3. Komisija odbija registraciju ako nisu ispunjeni uvjeti utvrđeni u stavku 2.

▼B

Ako odbije registrirati predloženu građansku inicijativu, Komisija obavještuje organizatore o razlozima odbijanja i o svim sudskim i izvansudskim pravnim sredstvima koji su im na raspolaganju.

4. Predložena građanska inicijativa koja je registrirana javno se objavljuje u registru. Osobe čiji se podaci obrađuju, ne dovodeći u pitanje njihova prava na temelju Uredbe (EZ) br. 45/2001, imaju pravo zahtijevati uklanjanje svojih osobnih podataka iz registra nakon isteka dvije godine od dana registracije predložene građanske inicijative.

5. Bilo kada prije podnošenja izjava o potpori u skladu s člankom 8., organizatori mogu povući predloženu građansku inicijativu koja je bila registrirana. U tom se slučaju u registar unosi indikacija o tome.

*Članak 5.***Postupci i uvjeti za prikupljanje izjava o potpori**

1. Organizatori su odgovorni za prikupljanje izjava potpisnika o potpori za predloženu građansku inicijativu koja je registrirana u skladu s člankom 4.

Samo oni obrasci u obliku predložaka iz Priloga III., koji su na jednom od jezika za predloženu građansku inicijativu uključeni u registar, mogu se koristiti za prikupljanje izjava o potpori. Organizatori ispunjavaju obrasce, kako je navedeno u Prilogu III., prije početka prikupljanja izjava potpisnika o potpori. Informacije navedene u obrascima moraju odgovarati informacijama u registru.

2. Organizatori mogu prikupljati izjave o potpori u papirnatom obliku ili putem Interneta. Ako se izjave o potpori prikupljaju internetskim putem, primjenjuje se članak 6.

Za potrebe ove Uredbe, izjave o potpori koje su elektronički potpisane korištenjem naprednog elektroničkog potpisa, u smislu Direktive 1999/93/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 1999. u vezi s okvirom za elektroničke potpise Zajednice⁽¹⁾, obrađuju se na isti način kao izjave o potpori u papirnatom obliku.

3. Od potpisnika se zahtijeva ispunjavanje obrasca izjave o potpori koji su organizatori dali na raspolaganje. Potpisnici navode samo one osobne podatke koji su potrebni radi provjere koju izvršavaju države članice, kako je utvrđeno u Prilogu III.

Potpisnici mogu samo jednom podržati određenu predloženu građansku inicijativu.

4. Države članice Komisiji dostavljaju sve promjene informacija utvrđenih u Prilogu III. Vodeći računa o tim promjenama, Komisija može putem delegiranih akata, u skladu s člankom 17. i ovisno o uvjetima iz članaka 18. i 19., donijeti izmjene Priloga III.

⁽¹⁾ SL L 13, 19.1.2000., str. 12.

▼B

5. Sve izjave o potpori prikupljaju se nakon dana registracije predložene građanske inicijative u razdoblju ne duljem od 12 mjeseci.

Na kraju tog razdoblja, u registru se navodi da je razdoblje isteklo te, prema potrebi, da potrebni broj izjava o potpori nije prikupljen.

*Članak 6.***Sustavi internetskog prikupljanja**

1. Ako se izjave o potpori prikupljaju internetskim putem, podaci dobiveni pomoću sustava internetskog prikupljanja pohranjuju se na državnom području države članice.

Sustav internetskog prikupljanja potvrđuje se u skladu sa stavkom 3. u državi članici u kojoj će se pohraniti podaci prikupljeni pomoću sustava internetskog prikupljanja. Organizatori mogu koristiti jedan sustav internetskog prikupljanja radi prikupljanja izjava o potpori u nekoliko ili svim državama članicama.

Predlošci obrasca izjave o potpori mogu se prilagoditi za potrebe internetskog prikupljanja.

2. Organizatori osiguravaju da je sustav internetskog prikupljanja koji se koristi za prikupljanje izjava o potpori u skladu sa stavkom 4.

Prije početka prikupljanja izjava o potpori, organizatori zahtijevaju od nadležnog tijela relevantne države članice da potvrdi kako je sustav internetskog prikupljanja koji se koristi za prikupljanje izjava o potpori u skladu sa stavkom 4.

Organizatori mogu započeti s prikupljanjem izjava o potpori pomoću sustava internetskog prikupljanja samo onda kada su dobili potvrdu iz stavka 3. Organizatori javno objavljuju primjerak te potvrde na internetskoj stranici koja se koristi za sustav internetskog prikupljanja.

Do 1. siječnja 2012., Komisija uspostavlja i potom održava računalni program otvorenog koda koji uključuje sva relevantna tehnička i sigurnosna obilježja potrebna za ispunjavanje odredaba ove Uredbe u vezi sa sustavima internetskog prikupljanja. Računalni program dostupan je bez naknade.

3. Ako je sustav internetskog prikupljanja u skladu sa stavkom 4., relevantno nadležno tijelo u roku od mjesec dana izdaje potvrdu u tu svrhu, u skladu s predloškom utvrđenim u Prilogu IV.

Države članice priznaju potvrde koje izdaju nadležna tijela ostalih država članica.

4. Sustavi internetskog prikupljanja imaju uspostavljena odgovarajuća sigurnosna i tehnička obilježja kako bi se osiguralo da:

(a) samo fizičke osobe mogu dostaviti obrazac izjave o potpori internetskim putem;

▼B

- (b) podaci dostavljeni internetskim putem sigurno su prikupljeni i pohranjeni da bi se, među ostalim, osiguralo da se ne mogu mijenjati ili koristiti drukčije osim za navedenu potporu pojedinačne građanske inicijative i da bi se osigurala zaštita osobnih podataka od slučajnog ili nezakonitog uništavanja ili slučajnoga gubitka, izmjene ili neodobrenog otkrivanja ili pristupa;
- (c) sustav može prikazati izjave o potpori u obliku koji je u skladu s predlošcima utvrđenima u Prilogu III., kako bi se državama članicama omogućila provjera u skladu s člankom 8. stavkom 2.
5. Do 1. siječnja 2012. Komisija donosi tehničke specifikacije za provedbu stavka 4., u skladu s regulatornim postupkom iz članka 20. stavka 2.

*Članak 7.***Najmanji broj potpisnika po državi članici**

1. Potpisnici građanske inicijative dolaze iz najmanje jedne četvrtine svih država članica.
2. U najmanje jednoj četvrtini država članica, broj potpisnika je barem jednak najmanjem broju građana utvrđenom u Prilogu I., u vrijeme registracije predložene građanske inicijative. Ovi najmanji brojevi odgovaraju broju članova Europskog parlamenta, izabраниh u svakoj državi članici, pomnoženom sa 750.
3. Komisija putem delegiranih akata, u skladu s člankom 17. i podložno uvjetima iz članka 18. i 19., donosi odgovarajuće prilagodbe Priloga I. kako bi se vidjela svaka promjena u sastavu Europskog parlamenta.
4. Smatra se da potpisnici dolaze iz države članice koja je odgovorna za provjeru njihovih izjava o potpori u skladu s člankom 8. stavkom 1. drugim podstavkom.

*Članak 8.***Provjera i potvrđivanje izjava o potpori od strane država članica**

1. Nakon prikupljanja potrebnih izjava potpisnika o potpori u skladu s člancima 5. i 7., organizatori podnose izjave o potpori, u papirnatom ili elektroničkom obliku, relevantnim nadležnim tijelima iz članka 15. radi provjere i potvrđivanja. Za te potrebe, organizatori koriste obrazac utvrđen u Prilogu V. te odvajaju izjave o potpori prikupljene u papirnatom obliku, izjave o potpori koje su elektronički potpisane korištenjem naprednog elektroničkog potpisa i izjave o potpori prikupljene putem sustava internetskog prikupljanja.

Organizatori podnose izjave o potpori relevantnoj državi članici kako slijedi:

- (a) državi članici boravišta ili državljanstva potpisnika, kao što je utvrđeno točkom 1. dijela C Priloga III.; ili

▼B

(b) državi članici koja je izdala osobni identifikacijski broj ili osobni identifikacijski dokument, koji su navedeni u izjavi o potpori, kao što je utvrđeno točkom 2. dijela C Priloga III.

2. Nadležna tijela u roku ne duljem od tri mjeseca od primitka zahtjeva, provjeravaju izjave o potpori koje su podnesene na temelju odgovarajućih kontrola, u skladu s nacionalnim pravom i praksom, ovisno o slučaju. Na temelju toga organizatorima isporučuju potvrdu u skladu s predloškom utvrđenim u Prilogu VI., kojom se potvrđuje broj valjanih izjava o potpori za dotičnu državu članicu.

Za potrebe provjere izjava o potpori nije potrebna ovjera potpisa.

3. Potvrda predviđena stavkom 2. izdaje se bez naknade.

*Članak 9.***Podnošenje građanske inicijative Komisiji**

Nakon dobivanja potvrda predviđenih člankom 8. stavkom 2. i pod uvjetom da su bili provedeni svi relevantni postupci i ispunjeni svi uvjeti utvrđeni ovom Uredbom, organizatori mogu podnijeti građansku inicijativu Komisiji, uz priložene informacije o svakoj potpori i financiranju koje su primili za inicijativu. Ta se informacija objavljuje u registru.

Iznos potpore i financiranja primljenih iz bilo kojeg izvora, po premašivanju kojeg treba dostaviti informacije, identičan je iznosu utvrđenom u Uredbi (EZ) br. 2004/2003 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. studenoga 2003. o propisima koji uređuju političke stranke na europskoj razini i pravilima o njihovom financiranju⁽¹⁾.

U svrhu iz ovog članka, organizatori koriste obrazac utvrđen u Prilogu VII. te ga podnose ispunjenog zajedno s kopijama potvrda predviđenih člankom 8. stavkom 2. u papirnatom ili elektroničkom obliku.

*Članak 10.***Postupak ispitivanja građanske inicijative od strane Komisije**

1. Kada Komisija primi građansku inicijativu u skladu s člankom 9.:

(a) objavljuje bez odgode građansku inicijativu u registru;

(b) prima organizatore na primjerenoj razini da im omogući da detaljno objasne pitanja istaknuta građanskom inicijativom;

(c) u roku od tri mjeseca u priopćenju navodi svoje pravne i političke zaključke o građanskoj inicijativi, eventualnim djelovanjima koje namjerava poduzeti i razloge poduzimanja ili nepoduzimanja djelovanja.

⁽¹⁾ SL L 297, 15.11.2003., str. 1.

▼B

2. O priopćenju iz stavka 1. točke (c) obavješćuju se organizatori, Europski parlament i Vijeće, te se ono javno objavljuje.

*Članak 11.***Javno saslušanje**

Kada su ispunjeni uvjeti iz članka 10. stavka 1. točaka (a) i (b), u roku utvrđenom u članku 10. stavku 1. točke (c), organizatorima se pruža prilika da predstave građansku inicijativu na javnom saslušanju. Komisija i Europski parlament osiguravaju da je ovo saslušanje organizirano u Europskom parlamentu, prema potrebi zajedno s drugim takvim institucijama i tijelima Unije koja žele sudjelovati i da je Komisija predstavljena na primjerenj razini.

*Članak 12.***Zaštita osobnih podataka**

1. Pri obradi osobnih podataka na temelju ove Uredbe, organizatori građanske inicijative i nadležna tijela države članice djeluju u skladu s Direktivom 95/46/EZ i nacionalnim odredbama donesenim na temelju te Direktive.

2. Radi obrade osobnih podataka, organizatori građanske inicijative i nadležna tijela, određeni u skladu s člankom 15. stavkom 2., smatraju se nadzornicima podataka u skladu s člankom 2. točkom (d) Direktive 95/46/EZ.

3. Organizatori osiguravaju da se osobni podaci prikupljeni za određenu građansku inicijativu ne koriste ni u kakvu drugu svrhu osim za navedenu potporu toj inicijativi, te uništavaju sve izjave o potpori primljene za tu inicijativu i njihove eventualne primjerke najkasnije mjesec dana nakon podnošenja te inicijative Komisiji u skladu s člankom 9. ili 18 mjeseci nakon dana registracije predložene građanske inicijative, ovisno o tome što nastupi ranije.

4. Nadležno tijelo koristi osobne podatke koje primi za određenu građansku inicijativu samo za potrebe provjere izjava o potpori u skladu s člankom 8. stavkom 2. i uništava sve izjave o potpori i njihove primjerke najkasnije mjesec dana nakon izdavanja potvrde iz toga članka.

5. Izjave o potpori određene građanske inicijative i njihove primjerke može se zadržati dulje od roka utvrđenog u staccima 3. i 4., ako je to potrebno radi pravnog ili administrativnog postupka u vezi s predloženom građanskom inicijativom. Organizatori i nadležno tijelo uništavaju sve izjave o potpori i njihove primjerke najkasnije tjedan dana nakon dana zaključenja navedenih postupaka konačnom odlukom.

▼B

6. Organizatori provode odgovarajuće tehničke i organizacijske mjere da zaštite osobne podatke od slučajnog ili nezakonitog uništenja ili slučajnoga gubitka, izmjene, neovlaštenog otkrivanja ili pristupa, osobito kada je u obradu uključen prijenos podataka putem mreže, te od svih ostalih nezakonitih oblika obrade.

*Članak 13.***Odgovornost**

Organizatori su odgovorni za bilo kakvu štetu koju uzrokuju pri organiziranju građanske inicijative u skladu s mjerodavnim nacionalnim pravom.

*Članak 14.***Kazne**

1. Države članice osiguravaju da organizatori budu primjereno kažnjeni za kršenja ove Uredbe, a osobito za:

- (a) lažne izjave organizatora;
- (b) neovlaštene upotrebe podataka.

2. Kazne iz stavka 1. moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.

*Članak 15.***Nadležna tijela u državama članicama**

1. Za potrebe provedbe članka 6. stavka 3., države članice određuju nadležna tijela odgovorna za izdavanje potvrde koja je njime predviđena.

2. Za potrebe provedbe članka 8. stavka 2., svaka država članica određuje jedno nadležno tijelo odgovorno za koordiniranje procesa provjere izjava o potpori i za isporučivanje potvrda koje su njime predviđene.

3. Države članice Komisiji dostavljaju nazive i adrese nadležnih tijela najkasnije do 1. ožujka 2012.

4. Komisija javno objavljuje popis nadležnih tijela.

*Članak 16.***Izmjene prilogâ**

Komisija može putem delegiranih akata, u skladu s člankom 17. i podložno uvjetima iz članaka 18. i 19., donijeti izmjene prilogâ ovoj Uredbi u okviru područja primjene relevantnih odredaba ove Uredbe.

*Članak 17.***Izvršavanje delegiranja**

1. Komisiji se na neodređeno vrijeme dodjeljuje ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 16.

▼B

2. Čim donese delegirani akt, Komisija istodobno o tome obavješćuje Europski parlament i Vijeće.

3. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji u skladu s uvjetima utvrđenima u člancima 18. i 19.

*Članak 18.***Ukidanje delegiranja**

1. Europski parlament ili Vijeće mogu bilo kada ukinuti delegiranje ovlasti iz članka 16.

2. Institucija koja je započela unutarnji postupak odlučivanja o eventualnom ukidanju delegiranja ovlasti, nastoji u razumnom roku o tome obavijestiti drugu instituciju i Komisiju prije donošenja konačne odluke, navodeći delegirane ovlasti koje bi mogle biti ukinute i moguće razloge za ukidanje.

3. Odlukom o ukidanju okončava se delegiranje ovlasti navedeno u toj odluci. Ona proizvodi učinke odmah ili kasnijeg datuma koji je u njoj naveden. Ne utječe na važenje delegiranih akata koji su već na snazi. Objavljuje se u *Službenom listu Europske unije*.

*Članak 19.***Prigovori na delegirane akte**

1. Europski parlament ili Vijeće mogu iznijeti prigovor na delegirani akt u roku od dva mjeseca od dana obavijesti. Na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća ovo se razdoblje produljuje za još dva mjeseca.

2. Ako ni Europski parlament ni Vijeće nisu do isteka roka iz stavka 1. iznijeli prigovor na delegirani akt, delegirani akt se objavljuje u *Službenom listu Europske unije* i stupa na snagu na dan koji je u njemu naveden.

Delegirani akt može se objaviti u *Službenom listu Europske unije* i stupiti na snagu prije isteka tog roka ako su i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju o svojoj namjeri da ne iznose prigovore.

3. Ako Europski parlament ili Vijeće iznesu prigovor na delegirani akt u roku iz stavka 1., delegirani akt ne stupa na snagu. Institucija koji iznosi prigovor navodi razloge za iznošenje prigovora na delegirani akt.

▼B*Članak 20.***Odbor**

1. Za potrebe provedbe članka 6. stavka 5., Komisiji pomaže odbor.
 2. Prilikom upućivanja na ovaj stavak, primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe njezinog članka 8.
- Rok utvrđen člankom 5. stavkom 6. Odluke 1999/468/EZ je tri mjeseca.

*Članak 21.***Obavijest o nacionalnim odredbama**

Svaka država članica obavješćuje Komisiju o posebnim odredbama koje donosi za provedbu ove Uredbe.

Komisija o tome obavješćuje druge države članice.

*Članak 22.***Preispitivanje**

Komisija do 1. travnja 2015. i svake tri godine nakon toga podnosi Europskom parlamentu i Vijeću izvješće o primjeni ove Uredbe.

*Članak 23.***Stupanje na snagu i primjena**

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 1. travnja 2012.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

▼ M4

PRILOG

Najmanji broj potpisnika po državi članici

Belgija	15 750
Bugarska	12 750
Češka	15 750
Danska	9 750
Njemačka	72 000
Estonija	4 500
Irska	8 250
Grčka	15 750
Španjolska	40 500
Francuska	55 500
Hrvatska	8 250
Italija	54 750
Cipar	4 500
Latvija	6 000
Litva	8 250
Luksemburg	4 500
Mađarska	15 750
Malta	4 500
Nizozemska	19 500
Austrija	13 500
Poljska	38 250
Portugal	15 750
Rumunjska	24 000
Slovenija	6 000
Slovačka	9 750
Finska	9 750
Švedska	15 000
Ujedinjena Kraljevina	54 750

▼ M3

PRILOG II.

**INFORMACIJE POTREBNE ZA REGISTRIRANJE PREDLOŽENE
GRADANSKE INICIJATIVE**

1. naziv predložene građanske inicijative u najviše 100 znakova;
2. predmet inicijative u najviše 200 znakova;
3. opis ciljeva predložene građanske inicijative zbog kojih se Komisija poziva na djelovanje, u najviše 500 znakova;
4. odredbe Ugovorâ koje organizatori smatraju relevantnima za predloženu mjeru;
5. puna imena, poštanske adrese, državljanstva i datumi rođenja sedam članova građanskog odbora, posebno navodeći predstavnika i njegovog zamjenika te njihove adrese elektroničke pošte i telefonske brojeve ⁽¹⁾;
6. dokumenti kojima se dokazuju puna imena, poštanske adrese, državljanstva i datumi rođenja svih sedam članova građanskog odbora;
7. svi izvori potpore i financiranja predložene građanske inicijative u vrijeme registriranja.

Organizatori mogu u prilogu pružiti detaljnije informacije o predmetu, ciljevima i pozadini predložene građanske inicijative. Također mogu, ako to žele, podnijeti nacrt pravnog akta.

⁽¹⁾ Izjava o zaštiti osobnih podataka: u skladu s člankom 11. Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka, osobe čiji se podaci obrađuju obavješćuju se da je Komisija prikupila navedene osobne podatke za potrebe postupka koji se odnosi na predloženu građansku inicijativu. Samo puna imena organizatora, adrese elektroničke pošte osoba za kontakt i informacije o izvorima potpore i financiranja stavit će se na raspolaganje javnosti u internetskom registru Komisije. Osobe čiji se podaci obrađuju imaju pravo prigovora na objavu svojih osobnih podataka zbog čvrstih i zakonitih razloga u vezi sa svojim posebnim stanjem i pravo zahtjeva na ispravak tih podataka u bilo koje vrijeme, te pravo na uklanjanje podataka iz internetskog registra Komisije po isteku roka od dvije godine od dana registriranja predložene građanske inicijative.

PRILOG III.

OBRAZAC IZJAVE O POTPORI — DIO A ⁽¹⁾ (za države članice koje ne zahtijevaju osobni identifikacijski broj/broj osobnog identifikacijskog dokumenta)
--

Sva polja u ovom obrascu obvezna su, osim ako je drugačije određeno.

UNAPRIJED ISPUNJAVAJU ORGANIZATORI:

1. Svi su potpisnici ovog obrasca

Označite samo jednu državu članicu na popisu.

osobe s boravištem u:	IE	UK		
osobe s boravištem u ili državljani:	EE	NL	SK	FI
osobe s boravištem u ili državljani (državljeni koji borave u inozemstvu samo ako su obavijestili svoja nacionalna tijela o mjestu svojeg boravišta):	BE	DK	DE	LU

2. RegistarSKI broj koji dodjeljuje Europska komisija: 3. Datum registriranja: 4. Internetska stranica predložene građanske inicijative u registru Europske komisije: 5. Naziv predložene građanske inicijative: 6. Predmet inicijative: 7. Glavni ciljevi: 8. Imena i adrese elektroničke pošte registriranih osoba za kontakt: 9. Imena ostalih registriranih organizatora: 10. Internetska stranica predložene građanske inicijative (ako postoji):

ISPUNJAVAJU POTPISNICI VELIKIM SLOVIMA:

„Ovime potvrđujem da su informacije koje sam dostavio/dostavila u ovom obrascu točne i da dosad nisam podržao/podržala ovu predloženu građansku inicijativu.“

▼ M5

PUNA IMENA	PREZIMENA ⁽²⁾	BORAVIŠTE (ulica, broj, poštanski broj, grad, zemlja) ⁽³⁾	DATUM I MJESTO ⁽⁴⁾ ROĐENJA	DRŽAVLJANSTVO	DATUM I POTPIS ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ Obrazac će se tiskati na jednom listu. Organizatori mogu koristiti obrazac tiskan obostrano.

⁽²⁾ Za Nizozemsku i Slovačku navesti i ime pri rođenju.

⁽³⁾ Za Finsku navesti samo zemlju stalnog boravišta.

⁽⁴⁾ Za Irsku, Finsku i Ujedinjenu Kraljevinu navesti samo datum rođenja.

⁽⁵⁾ Potpis nije obavezan ako se obrazac dostavlja u elektroničkom obliku s pomoću sustava internetskog prikupljanja, kao što je utvrđeno u članku 6. Uredbe (EU) br. 211/2011.

►⁽¹⁾ Izjava o zaštiti osobnih podataka: u skladu s Općom uredbom o zaštiti podataka vaši osobni podaci navedeni u ovom obrascu upotrijebit će se samo za potporu inicijativi i staviti na raspolaganje nadležnim nacionalnim tijelima za potrebe provjere i potvrđivanja. Imate pravo zatražiti od organizatora ove inicijative pristup svojim osobnim podacima, njihov ispravak, brisanje ili ograničavanje njihove obrade.

Organizatori će zadržati vaše podatke najviše 18 mjeseci nakon datuma registracije predložene građanske inicijative odnosno mjesec dana nakon podnošenja inicijative Komisiji, ovisno o tome što nastupi ranije. Podaci se mogu zadržati dulje od navedenog roka u slučaju upravnog ili pravnog postupka, i to najviše tjedan nakon dana zaključenja navedenih postupaka.

Ne dovodeći u pitanje druge upravne ili pravne lijekove, svaki ispitanik ima pravo podnijeti pritužbu tijelu za zaštitu podataka, posebno u državi članici u kojoj je njegovo uobičajeno boravište, radno mjesto ili mjesto navodnog kršenja, ako smatra da se obradom njegovih osobnih podataka krši Opća uredba o zaštiti podataka.

Organizatori građanske inicijative voditelji su obrade u smislu Opće uredbe o zaštiti podataka i može ih se kontaktirati s pomoću podataka za kontakt iz ovog obrasca.

Podaci za kontakt službenika za zaštitu podataka (ako on postoji) dostupni su na internetskoj stranici ove inicijative u registru Europske komisije, kako je navedena u ovom obrascu.

Podaci za kontakt nacionalnog tijela koje će primiti i obrađivati vaše osobne podatke te podaci za kontakt nacionalnih tijela za zaštitu podataka dostupni su na: <http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/data-protection>. ◀

► ⁽¹⁾ M6

OBRAZAC IZJAVE O POTPORI – DIO B (1)

(za države članice koje zahtijevaju osobni identifikacijski broj/broj osobnog identifikacijskog dokumenta)

Sva polja u ovom obrascu obvezna su, osim ako je drugačije određeno.

UNAPRIJED ISPUNJAVAJU ORGANIZATORI:

1. Svi potpisnici na ovom obrascu imaju osobne identifikacijske brojeve/brojeve osobnog identifikacijskog dokumenta: Označite samo jednu državu članicu na popisu.

BG	CZ	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	HU	MT	AT	PL	PT	RO	SI	SE
----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

Za osobne identifikacijske brojeve/brojeve osobnog identifikacijskog dokumenta, od kojih jedan mora biti upisan, vidjeti dio C.

2. Registar broji koji dodjeljuje Europska komisija: 3. Datum registriranja:
4. Internetska stranica predložene građanske inicijative u registru Europske komisije:
5. Naziv predložene građanske inicijative:
6. Predmet inicijative:
7. Glavni ciljevi:
8. Imena i adrese elektroničke pošte registriranih osoba za kontakt:
9. Imena ostalih registriranih organizatora:
10. Internetska stranica predložene građanske inicijative (ako postoji):

ISPUNJAVAJU POTPISNICI VELIKIM SLOVIMA:

„Ovime potvrđujem da su informacije koje sam dostavio/dostavila u ovom obrascu točne i da dosad nisam podržao/podržala ovu predloženu građansku inicijativu.”

F2_Uredba o gra anskoj inicijativi

▼ **M5**

PUNA IMENA	PREZIMENA ⁽²⁾	BORAVIŠTE (ulica, broj, poštanski broj, grad, zemlja) ⁽³⁾	DATUM I MJESTO ROĐENJA ⁽⁴⁾	DRŽAVLJANSTVO	OSOBNI IDENTIFIKACIJSKI BROJ/VRSTA I BROJ OSOBNOG IDENTIFIKACIJSKOG DOKUMENTA ⁽⁵⁾	DATUM I POTPIS ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Obrazac će se tiskati na jednom listu. Organizatori mogu koristiti obrazac tiskan obostrano.

⁽²⁾ Za Bugarsku i Grčku navesti i očevo ime. Za Grčku navesti i ime pri rođenju.

⁽³⁾ Samo za Francusku, Hrvatsku, Italiju, Austriju, Poljsku i Rumunjsku.

⁽⁴⁾ Za Grčku, Španjolsku, Maltu, Portugal i Rumunjsku navesti samo datum rođenja. Za Francusku, Italiju, Austriju i Sloveniju navesti i datum i mjesto rođenja. Za ostale države članice ostaviti prazno.

⁽⁵⁾ Za talijanske identifikacijske dokumente navesti i tijelo koje ih je izdalo.

⁽⁶⁾ Potpis nije obavezan ako se obrazac dostavlja u elektroničkom obliku s pomoću sustava internetskog prikupljanja, kao što je utvrđeno u članku 6. Uredbe (EU) br. 211/2011.

►⁽¹⁾ Izjava o zaštiti osobnih podataka: u skladu s Općom uredbom o zaštiti podataka vaši osobni podaci navedeni u ovom obrascu upotrijebit će se samo za potporu inicijativi i staviti na raspolaganje nadležnim nacionalnim tijelima za potrebe provjere i potvrđivanja. Imate pravo zatražiti od organizatora ove inicijative pristup svojim osobnim podacima, njihov ispravak, brisanje ili ograničavanje njihove obrade.

Organizatori će zadržati vaše podatke najviše 18 mjeseci nakon datuma registracije predložene građanske inicijative odnosno mjesec dana nakon podnošenja inicijative Komisiji, ovisno o tome što nastupi ranije. Podaci se mogu zadržati dulje od navedenog roka u slučaju upravnog ili pravnog postupka, i to najviše tjedan nakon dana zaključenja navedenih postupaka.

Ne dovodeći u pitanje druge upravne ili pravne lijekove, svaki ispitanik ima pravo podnijeti pritužbu tijelu za zaštitu podataka, posebno u državi članici u kojoj je njegovo uobičajeno boravište, radno mjesto ili mjesto navodnog kršenja, ako smatra da se obradom njegovih osobnih podataka krši Opća uredba o zaštiti podataka.

Organizatori građanske inicijative voditelji su obrade u smislu Opće uredbe o zaštiti podataka i može ih se kontaktirati s pomoću podataka za kontakt iz ovog obrasca.

Podaci za kontakt službenika za zaštitu podataka (ako on postoji) dostupni su na internetskoj stranici ove inicijative u registru Europske komisije, kako je navedena u ovom obrascu.

Podaci za kontakt nacionalnog tijela koje će primiti i obrađivati vaše osobne podatke te podaci za kontakt nacionalnih tijela za zaštitu podataka dostupni su na: <http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/data-protection>.

02011R0211 — HR — 08.10.2018 — 005.001 — 17

► ⁽¹⁾ **M6**

▼ M5

Dio C

1. Zahtjevi za države članice koje ne zahtijevaju osobni identifikacijski broj/broj osobnog identifikacijskog dokumenta (obrazac izjave o potpori – Dio A)

Država članica	Potpisnici čije izjave o potpori treba dostaviti nadležnoj državi članici
Belgija	— osobe s boravištem u Belgiji — belgijski državljani koji borave izvan države ako su obavijestili svoja nacionalna tijela o mjestu svojeg boravišta
Danska	— osobe s boravištem u Danskoj — danski državljani koji borave izvan države ako su obavijestili svoja nacionalna tijela o mjestu svojeg boravišta
Njemačka	— osobe s boravištem u Njemačkoj — njemački državljani koji borave izvan države ako su obavijestili svoja nacionalna tijela o mjestu svojeg boravišta
Estonija	— osobe s boravištem u Estoniji — estonski državljani koji borave izvan države
Irska	— osobe s boravištem u Irskoj
Luksemburg	— osobe s boravištem u Luksemburgu — luksemburški državljani koji borave izvan države ako su obavijestili svoja nacionalna tijela o mjestu svojeg boravišta
Nizozemska	— osobe s boravištem u Nizozemskoj — nizozemski državljani koji borave izvan države
Slovačka	— osobe s boravištem u Slovačkoj — slovački državljani koji borave izvan države
Finska	— osobe s boravištem u Finskoj — finski državljani koji borave izvan države
Ujedinjena Kraljevina	— osobe s boravištem u Ujedinjenoj Kraljevini

2. Popis država članica koje zahtijevaju osobni identifikacijski broj/broj osobnog identifikacijskog dokumenta, kako je utvrđen niže i koji je izdala nadležna država članica (obrazac izjave o potpori – Dio B)

BUGARSKA

— Единен граждански номер (osobni broj)

ČEŠKA

— Občanský průkaz (nacionalna osobna iskaznica)

— Cestovní pas (putovnica)

GRČKA

— Δελτίο Αστυνομικής Ταυτότητας (osobna iskaznica)

▼ M5

- Διαβατήριο (putovnica)
- Βεβαίωση Εγγραφής Πολιτών Ε.Ε./Εγγραφο πιστοποίησης μόνιμης διαμονής πολίτη Ε.Ε. (potvrda o boravištu/potvrda o stalnom boravištu)

ŠPANJOLSKA

- Documento Nacional de Identidad (osobna iskaznica)
- Pasaporte (putovnica)
- Número de Identidad de Extranjero, de la tarjeta o certificado, correspondiente a la inscripción en el Registro Central de Extranjeros (identifikacijski broj za strane državljane (NIE), broj iskaznice ili potvrde koji odgovara registarskom broju u središnjem registru stranih državljana)

FRANCUSKA

- Passeport (putovnica)
- Carte nationale d'identité (nacionalna osobna iskaznica)

HRVATSKA

- Osobni identifikacijski broj (osobni identifikacijski broj)

ITALIJA

- Passaporto (putovnica), inclusa l'indicazione dell'autorità di rilascio (uključujući tijelo koje je izdalo dokument)
- Carta di identità (osobna iskaznica), inclusa l'indicazione dell'autorità di rilascio (uključujući tijelo koje je izdalo dokument)

CIPAR

- Δελτίο Ταυτότητας (osobna iskaznica državljanina ili osobe s boravištem)
- Διαβατήριο (putovnica)

LATVIJA

- Personas kods (osobni identifikacijski broj)

LITVA

- Asmens kodas (osobni broj)

MAĐARSKA

- személyazonosító igazolvány (osobna iskaznica)
- útlevel (putovnica)
- személyi azonosító szám (személyi szám) (osobni identifikacijski broj)

MALTA

- Karta tal-Identità (osobna iskaznica)
- Dokument ta 'residenza (potvrda o boravištu)

AUSTRIJA

- Reisepass (putovnica)
- Personalausweis (osobna iskaznica)

POLJSKA

- Numer ewidencyjny PESEL (identifikacijski broj PESEL)

PORTUGAL

- Bilhete de identidade (osobna iskaznica)
- Passaporte (putovnica)
- Cartão de Cidadão (građanska iskaznica)

▼ M5

RUMUNJSKA

- carte de identitate (osobna iskaznica)
- pașaport (putovnica)
- certificat de înregistrare (potvrda o registriranju)
- carte de rezidență permanentă pentru cetățenii UE (iskaznica o stalnom boravištu za građane EU-a)
- Cod Numeric Personal (osobni identifikacijski broj)

SLOVENIJA

- Enotna matična številka občana (osobni identifikacijski broj)

ŠVEDSKA

- Personnummer (osobni identifikacijski broj)

▼B*PRILOG IV.***POTVRDA O SUKLADNOSTI SUSTAVA INTERNETSKOG
PRIKUPLJANJA S UREDBOM (EU) br. 211/2011 EUROPSKOG
PARLAMENTA I VIJEĆA OD 16. VELJAČE 2011. O GRAĐANSKOJ
INICIJATIVI**

... (naziv nadležnog tijela) iz ... (ime države članice) ovime potvrđuje da je sustav internetskog prikupljanja... (internetska stranica) korišten za prikupljanje izjava o potpori za ... (naziv predložene građanske inicijative) u skladu s relevantnim odredbama Uredbe (EU) br. 211/2011.

Datum, potpis i službeni pečat nadležnog tijela:

▼ M5

PRILOG V.

OBRAZAC ZA PODNOŠENJE IZJAVA O POTPORI NADLEŽNIM TIJELIMA DRŽAVA ČLANICA

1. Puna imena, poštanske adrese i adrese elektroničke pošte osoba za kontakt (predstavnik i zamjenik građanskog odbora):
2. Naziv predložene građanske inicijative:
3. Registarski broj koji dodjeljuje Komisija:
4. Datum registriranja:
5. Broj potpisnika iz (ime države članice):
6. Ukupni broj prikupljenih izjava o potpori:
7. Broj država članica u kojima je dosegnut prag:
8. Prilozi:

(Priložite sve izjave potpisnika o potpori da ih provjeri relevantna država članica.

Ako je primjenjivo, priložite relevantnu potvrdu/relevantne potvrde o sukladnosti sustava internetskog prikupljanja s Uredbom (EU) br. 211/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o građanskoj inicijativi.)

9. Ovime izjavljujem da su informacije koje sam dostavio/dostavila u ovom obrascu točne i da su izjave o potpori prikupljene u skladu s člankom 5. Uredbe (EU) br. 211/2011.
10. Datum i potpis jedne osobe za kontakt (predstavnik/zamjenik ⁽¹⁾):

⁽¹⁾ Nepotrebno prekriziti.

▼B*PRILOG VI.***POTVRDA O BROJU VALJANIH IZJAVA O POTPORI PRIKUPLJENIH
ZA ... (IME DRŽAVE ČLANICE)**

... (naziv nadležnog tijela) iz ... (ime države članice), nakon obavljanja potrebnih provjera, kako je propisano člankom 8. Uredbe (EU) br. 211/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o građanskoj inicijativi, ovime potvrđuje da su ... izjave o potpori predložene građanske inicijative s registarskim brojem ... valjane u skladu s odredbama navedene Uredbe.

Datum, potpis i službeni pečat nadležnog tijela:

▼ M5

PRILOG VII.

OBRAZAC ZA PODNOŠENJE GRAĐANSKE INICIJATIVE EUROPSKOJ KOMISIJI

1. Naziv građanske inicijative:
2. RegistarSKI broj koji dodjeljuje Komisija:
3. Datum registriranja:
4. Broj primljenih valjanih izjava o potpori (mora biti najmanje jedan milijun):
5. Broj potpisnika koje su potvrdile države članice:

	BE	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU
Broj potpisnika																
	HU	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	UK	UKUPNO			
Broj potpisnika																

6. Puna imena, poštanske adrese i adrese elektroničke pošte osoba za kontakt (predstavnik i zamjenik građanskog odbora) ⁽¹⁾.
7. Navedite sve izvore potpore i financiranja primljene za inicijativu, uključujući iznos financijske potpore u vrijeme podnošenja ⁽¹⁾:
8. Ovime izjavljujem da su informacije koje sam dostavio/dostavila u ovom obrascu točne i da su provedeni svi relevantni postupci i ispunjeni svi uvjeti utvrđeni Uredbom (EU) br. 211/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o građanskoj inicijativi.

Datum i potpis jedne osobe za kontakt (predstavnik/zamjenik ⁽²⁾):

9. Prilozi:

(Priložite sve potvrde)

⁽¹⁾ Izjava o zaštiti osobnih podataka: u skladu s člankom 11. Uredbe (EZ) br. 45/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2000. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama i tijelima Zajednice i o slobodnom kretanju takvih podataka, osobe čiji se podaci obrađuju obavješćuju se da je Komisija prikupila navedene osobne podatke za potrebe postupka koji se odnosi na građansku inicijativu. Samo puna imena organizatora, adrese elektroničke pošte osoba za kontakt i informacije o izvorima potpore i financiranja stavit će se na raspolaganje javnosti u internetskom registru Komisije. Osobe čiji se podaci obrađuju imaju pravo prigovora na objavu svojih osobnih podataka zbog čvrstih i zakonitih razloga u vezi sa svojim posebnim stanjem i pravo zahtjeva na ispravak tih podataka u bilo koje vrijeme te pravo na uklanjanje podataka iz internetskog registra Komisije po isteku roka od dvije godine od dana registriranja predložene građanske inicijative.

⁽²⁾ Nepotrebno prekriti.

Ovaj je dokument samo dokumentacijska pomoć za čiji sadržaj institucije ne preuzimaju odgovornost.

► **B**

ODLUKA EUROPSKOG PARLAMENTA

od 9. ožujka 1994.

o propisima i općim uvjetima koji uređuju obnašanje dužnosti Europskog ombudsmana

(94/262/EZUČ, EZ, Euratom)

(SL L 113, 4.5.1994., str. 15)

Promijenila:

		Službeni list		
		br.	stranica	datum
► <u>M1</u>	Odluka 2002/262/EZ, EZUČ, Euratom Europskog parlamenta od 14. ožujka 2002.	L 92	13	9.4.2002
► <u>M2</u>	Odluka 2008/587/EZ, Euratom Europskog parlamenta od 18. lipnja 2008.	L 189	25	17.7.2008

▼B**ODLUKA EUROPSKOG PARLAMENTA**

od 9. ožujka 1994.

**o propisima i općim uvjetima koji uređuju obnašanje dužnosti
Europskog ombudsmana**

(94/262/EZUČ, EZ, Euratom)

EUROPSKI PARLAMENT,

uzimajući u obzir Ugovore o osnivanju Europskih zajednica, posebno članak 138.e stavak 4. Ugovora o osnivanju Europske zajednice, ► **M2** ————— ◀, članak 107.d stavak 4. Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju,

uzimajući u obzir mišljenje Komisije,

uzimajući u obzir odobrenje Vijeća,

budući da bi trebalo utvrditi pravila i opće uvjete koji uređuju obnašanje dužnosti Europskog ombudsmana u skladu s odredbama Ugovorâ o osnivanju Europskih zajednica;

budući da bi trebalo utvrditi uvjete pod kojima se pritužba može uputiti Europskom ombudsmanu, kao i odnose između obnašanja dužnosti Europskog ombudsmana i sudskih ili upravnih postupaka;

▼M2

Budući da Europski ombudsman, koji može također djelovati na vlastitu inicijativu, mora imati pristup svim elementima potrebnim za obnašanje dužnosti; budući da su u tu svrhu institucije i tijela Zajednice dužne Europskom ombudsmanu na njegov zahtjev pružiti sve informacije koje on od njih zahtijeva i ne dovodeći u pitanje obvezu Europskog ombudsmana da ne otkriva takve informacije; budući da bi pristup klasificiranim informacijama ili dokumentima, posebno osjetljivim dokumentima u smislu članka 9. Uredbe (EZ) br. 1049/2001⁽¹⁾ trebao biti podložan poštovanju sigurnosnih pravila predmetne institucije ili tijela Zajednice; budući da bi institucije ili tijela koje dostavljaju klasificirane informacije ili dokumente iz članka 3. stavka 2. prvog podstavka trebale obavijestiti Europskog ombudsmana o takvoj klasifikaciji; budući da bi za provedbu pravila iz članka 3. stavka 2. prvog podstavka Europski ombudsman trebao unaprijed s predmetnom institucijom ili tijelom usuglasiti uvjete za postupanje s klasificiranim informacijama ili dokumentima i druge informacije obuhvaćene obvezom čuvanja profesionalne tajne; budući da ako Europski ombudsman smatra kako zatražena pomoć nije pružena, on o tome obavješćuje Europski parlament koji u skladu s tim ulaže odgovarajuće predstavke;

▼B

budući da je potrebno utvrditi postupke koji će se slijediti u slučaju da istrage Europskog ombudsmana otkriju slučajeve nepravilnosti u postupanju; budući da bi također trebalo predvidjeti podnošenje sveobuhvatnog izvješća Europskog ombudsmana Europskom parlamentu na kraju svakoga godišnjeg zasjedanja;

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, 31.5.2001., str. 43.).

▼ B

budući da su Europski ombudsman i njegovo osoblje dužni postupati povjerljivo sa svim podacima koje su saznali tijekom obnašanja svojih dužnosti; budući da je Europski ombudsman, međutim, dužan obavijestiti nadležna tijela o činjenicama za koje smatra da se bi se mogle odnositi na kazneno pravo i koje su mu postale poznate tijekom njegovih istraga;

budući da bi u skladu s primjenjivim nacionalnim zakonodavstvom trebalo osigurati odredbe za mogućnost suradnje između Europskog ombudsmana i tijela istog tipa u određenim državama članicama;

budući da Europski parlament imenuje Europskog ombudsmana na početku svojeg mandata i za cijelo trajanje svojeg mandata, pri čemu ga izabire među osobama koje su državljani Unije i imaju sve potrebne uvjete nezavisnosti i stručnosti;

budući da bi trebalo utvrditi uvjete za prestanak dužnosti Europskog ombudsmana;

budući da Europski ombudsman mora izvršavati svoje dužnosti potpuno nezavisno i, prilikom stupanja na dužnost, svečano prisegnuti pred Sudom Europskih zajednica da će tako djelovati; budući da bi trebalo utvrditi aktivnosti koje nisu u skladu s dužnostima Europskog ombudsmana, kao i primitke s osnove rada, povlastice i imunitete Europskog ombudsmana;

budući da bi trebalo donijeti odredbe u vezi s dužnosnicima i službenicima tajništva Europskog ombudsmana koji mu pomažu, te s time povezan proračun; budući da bi sjedište Europskog ombudsmana trebalo biti sjedište Europskog parlamenta;

budući da bi Europski ombudsman trebao donijeti provedbene odredbe za ovu Odluku; nadalje, budući da bi trebalo utvrditi određene prijelazne odredbe za prvog Europskog ombudsmana imenovanog nakon stupanja na snagu Ugovora o Europskoj uniji,

ODLUČIO JE:

Članak 1.

1. U skladu s člankom 138.e stavkom 4. Ugovora o osnivanju Europske zajednice, ►**M2** ————— ◀ i člankom 107.d stavkom 4. Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, pravila i opći uvjeti koji uređuju obnašanje dužnosti Europskog ombudsmana određuju se ovom Odlukom.
2. Europski ombudsman obnaša svoje dužnosti u skladu s ovlastima koje su Ugovorima dodijeljene institucijama i tijelima Zajednice.
3. Europski ombudsman ne smije intervenirati u postupcima pred sudovima ili dovoditi u pitanje osnovanost odluka suda.

Članak 2.

1. U okviru gore spomenutih Ugovorâ i uvjeta koji su u njima utvrđeni, Europski ombudsman pomaže u otkrivanju nepravilnosti u djelovanju institucija i tijela Zajednice, s iznimkom Suda i Prvostupanjskog suda koji djeluju u svojoj sudbenoj ulozi, te daje preporuke kako bi se takvo postupanje zaustavilo. Radnje drugih tijela ili osoba ne mogu biti predmet pritužbe Europskom ombudsmanu.

▼ B

2. Svaki građanin Unije ili svaka fizička ili pravna osoba koja boravi ili ima sjedište u državi članici Unije može neposredno ili putem zastupnika u Europskom parlamentu uputiti pritužbu Europskom ombudsmanu u pogledu slučaja nepravilnosti u djelovanju institucija i tijela Zajednice, s iznimkom Suda i Prvostupanjskog suda koji djeluju u svojoj sudbenoj ulozi. Europski ombudsman obavještava tu instituciju ili tijelo odmah po primitku pritužbe.
3. U pritužbi moraju biti naznačeni podnositelj i predmet pritužbe; podnositelj pritužbe može zahtijevati da njegova pritužba ostane povjerljiva.
4. Pritužba se podnosi u roku od dvije godine od dana kada je podnositelj pritužbe saznao za činjenice na kojima se ona zasniva i moraju joj prethoditi odgovarajuća administrativna sredstva pri dotičnim institucijama i tijelima.
5. Europski ombudsman može savjetovati podnositelju pritužbe da je uputi drugom tijelu.
6. Pritužbe koje su upućene Europskom ombudsmanu ne utječu na rokove za žalbe u upravnim ili sudskim postupcima.
7. Kada Europski ombudsman mora, zbog dovršenih sudskih postupaka ili onih koji su u tijeku u vezi s činjenicama koje su mu predstavljene, proglasiti pritužbu nedopuštenom ili obustaviti postupanje po njoj, rezultati istražnih radnji koje je do tada proveo se arhiviraju.
8. Europskom ombudsmanu se ne smije podnijeti pritužba koja se odnosi na radne odnose između institucija i tijela Zajednice i njihovih dužnosnika i drugih službenika, osim ako je osoba iskoristila sve mogućnosti podnošenja internih upravnih zahtjeva i pritužbi, posebno postupke iz članka 90. stavaka 1. i 2. Pravilnika o osoblju i ako je rok za odgovore tijela na kojega su pritužbe naslovljene istekao.
9. Europski ombudsman što je prije moguće obavještava podnositelja pritužbe o radnjama koje je poduzeo u vezi s njegovom pritužbom.

Članak 3.

1. Europski ombudsman na vlastitu inicijativu ili povodom pritužbe obavlja sve istražne radnje koje smatra opravdanim za razjašnjavanje sumnji u nepravilnosti u djelovanju institucija i tijela Zajednice. O obavljenim radnjama obavještava tu instituciju ili tijelo, koje mu može uputiti korisne napomene.

▼ M2

2. Institucije i tijela Zajednice dužni su dostaviti Europskom ombudsmanu svaku informaciju koju od njih zahtijeva i omogućiti mu pristup predmetnim spisima. Pristup klasificiranim informacijama ili dokumentima, posebno osjetljivim dokumentima u smislu članka 9. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 podložan je poštovanju sigurnosnih pravila dotične institucija ili tijela Zajednice.

Institucije ili tijela koje dostavljaju klasificirane informacije ili dokumente na način naveden u prethodnom podstavku obavješćuju Europskog ombudsmana o takvoj klasifikaciji.

Za provedbu pravila iz prvog podstavka, Europski ombudsman unaprijed usuglašava s predmetnom institucijom ili tijelom uvjete za postupanje s klasificiranim informacijama ili dokumentima i drugim informacijama obuhvaćenim obvezom čuvanja profesionalne tajne.

▼ M2

Dotične institucije ili tijela daju pristup dokumentima koji potječu iz države članice i koji su klasificirani kao tajni prema zakonu ili propisima samo ako je država članica prethodno dala suglasnost.

Pristup drugim dokumentima koji potječu iz države članice može se omogućiti nakon obavijesti toj državi članici.

U oba slučaja, u skladu s člankom 4., Europski ombudsman ne smije otkriti sadržaj takvih dokumenata.

Dužnosnici i ostali službenici institucija i tijela Zajednice moraju svjedočiti na zahtjev Europskog ombudsmana; i dalje su vezani relevantnim pravilima Pravilnika o osoblju, posebno obvezom čuvanja profesionalne tajne.

▼ B

3. Tijela država članica dužna su dostaviti Europskom ombudsmanu, kada god to zatraži, putem stalnih predstavništava država članica u Europskim zajednicama, sve informacije koje mu mogu pomoći pri razjašnjavanju slučajeva nepravilnosti u postupanju institucija ili tijela Zajednice, osim ako su takve informacije obuhvaćene zakonom ili propisima o tajnosti ili odredbama koje sprečavaju njihovo dostavljanje. Ipak, u potonjem slučaju predmetna država članica može dozvoliti Europskom ombudsmanu uvid u te informacije ako se obveže da ih neće otkriti.

4. Ako pomoć koju traži nije osigurana, Europski ombudsman obavještava Europski parlament, koji podnosi odgovarajuće predstavke.

5. U mjeri u kojoj je to moguće, Europski ombudsman traži rješenje zajedno s dotičnom institucijom i tijelom kako bi se otklonili slučajevi nepravilnosti u postupanju i kako bi se riješila pritužba.

6. Ako Europski ombudsman smatra da postoje nepravilnosti u postupanju, obavještava dotičnu instituciju ili tijelo i po potrebi izrađuje nacrt preporuka. Tako obaviještena institucija ili tijelo šalje Europskom ombudsmanu detaljno mišljenje u roku od tri mjeseca.

7. Europski ombudsman zatim šalje izvješće Europskom parlamentu i dotičnoj instituciji ili tijelu. U svom izvješću može dati preporuke. Europski ombudsman obavještava podnositelja pritužbe o rezultatima istrage, mišljenju dotične institucije ili tijela, te o svojim eventualnim preporukama.

8. Na kraju svakoga godišnjeg zasjedanja Europski ombudsman podnosi Europskom parlamentu izvješće o rezultatima svojih istraga.

▼ M2*Članak 4.*

1. Europski ombudsman i njegovo osoblje, na koje se primjenjuje članak 287. Ugovora o osnivanju Europske zajednice i članak 194. Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, ne smiju otkrivati informacije ili dokumentaciju pribavljene tijekom svojih istraga. Posebno se od njih zahtijeva da ne otkrivaju bilo kakve klasificirane informacije ili bilo koji dokument koji je dostavljen Europskom ombudsmanu, posebno osjetljive dokumente u smislu članka 9. Uredbe (EZ) br. 1049/2001 ili dokumente u području primjene zakonodavstva Zajednice o zaštiti osobnih podataka, kao i bilo kakve informacije koje mogu štetiti osobi koja podnosi pritužbu ili drugim uključenim osobama, ne dovodeći u pitanje stavak 2.

▼M2

2. Ako tijekom istraga Europski ombudsman sazna činjenice za koje smatra da bi se mogle odnositi na kazneno pravo, odmah obavješćuje nadležna nacionalna tijela putem stalnih predstavništava država članica pri Europskim zajednicama, te instituciju, tijelo ili službu zajednice zadužene za borbu protiv prijevара u mjeri u kojoj je nadležna u tom slučaju; ako je potrebno Europski ombudsman također obavješćuje instituciju ili tijelo Zajednice nadležne za dotičnog dužnosnika ili službenika i koje mogu primijeniti drugi stavak članka 18. Protokola o povlasticama i imunitetima Europske zajednice. Europski ombudsman može također obavijestiti dotičnu instituciju ili tijelo Zajednice o činjenicama koje s disciplinskog stajališta dovode u pitanje postupanje člana njihovog osoblja.

Članak 4.a

Europski ombudsman i njegovo osoblje obrađuju zahtjeve za javni pristup dokumentima, osim onih iz članka 4. stavka 1., u skladu s uvjetima i ograničenjima određenim u Uredbi (EZ) br. 1049/2001.

Članak 5.

1. U mjeri u kojoj može pomoći učinkovitosti njegovih istraga i boljoj zaštiti prava i interesa osoba koje mu podnesu pritužbe, Europski ombudsman može surađivati s tijelima iste vrste u određenim državama članicama pridržavajući se primjenjivog nacionalnog prava. Europski ombudsman ne smije pritom tražiti uvid u dokumente kojima prema članku 3. nema pristup.

2. U djelokrugu svojih dužnosti, kako su utvrđene u članku 195. Ugovora o osnivanju Europske zajednice i članku 107.d Ugovora o osnivanju Europske zajednice za atomsku energiju, te izbjegavajući udvostručavanje aktivnosti s drugim institucijama ili tijelima, Europski ombudsman u određenim okolnostima može surađivati s institucijama i tijelima država članica koje su zadužene za promicanje i zaštitu temeljnih prava.

▼B*Članak 6.*

1. Europski parlament imenuje Europskog ombudsmana nakon svakih izbora za Europski parlament i za cijelo trajanje parlamentarnog mandata. Europski ombudsman može biti ponovno imenovan.

2. Europski ombudsman se izabire između osoba koje su građani Unije, imaju puna građanska i politička prava i sva potrebna jamstva nezavisnosti te ispunjavaju uvjete potrebne za obnašanje najviše sudačke dužnosti u svojoj zemlji ili imaju priznatu stručnost i iskustvo za obnašanje dužnosti Europskog ombudsmana.

Članak 7.

1. Europski ombudsman prestaje obnašati svoje dužnosti istekom mandata, ostavkom ili razrješenjem dužnosti.

2. Osim u slučaju razrješenja dužnosti, Europski ombudsman ostaje na dužnosti sve do imenovanja svojeg nasljednika.

3. U slučaju ranijeg prestanka obnašanja dužnosti Europskog ombudsmana, njegov nasljednik se imenuje u roku od tri mjeseca od trenutka tog prestanka za preostalo razdoblje parlamentarnog mandata.

▼B*Članak 8.*

Na zahtjev Europskog parlamenta, Sud Europskih zajednica može razriješiti dužnosti Europskog ombudsmana koji više ne ispunjava uvjete potrebne za obnašanje dužnosti ili ako je počinio tešku povredu dužnosti.

Članak 9.

1. Europski ombudsman obnaša svoje dužnosti potpuno nezavisno, u općem interesu Zajednica i državljana Unije. Pri obnašanju svojih dužnosti ne smije tražiti ni prihvaćati upute od bilo koje vlade ili drugog tijela. Suzdržava se od bilo koje radnje koja je nespojiva s prirodom njegovih dužnosti.

2. Pri preuzimanju dužnosti Europski ombudsman svečano priseže pred Sudom Europskih zajednica da će svoje dužnosti obnašati potpuno nezavisno i nepristrano i da će tijekom i nakon svog mandata poštovati obveze koje iz njega proizlaze, posebno svoju dužnost časna i suzdržana ponašanja u pogledu prihvaćanja određenih imenovanja ili povlastica nakon prestanka obnašanja dužnosti.

Članak 10.

1. Tijekom mandata Europski ombudsman ne smije obnašati druge političke ili upravne dužnosti niti se baviti drugim zanimanjem, ni plaćenim, ni neplaćenim.

2. Europski ombudsman ima jednak položaj u pogledu primitaka s osnove rada, dodataka i mirovine kao sudac Suda Europskih zajednica.

3. Članci 12. do 15. i članak 18. Protokola o povlasticama i imunitetima Europskih zajednica primjenjuju se i na Europskog ombudsmana te na dužnosnike i službenike njegovog tajništva.

Članak 11.

1. Europskom ombudsmanu pomaže tajništvo, čijega glavnog službenika on imenuje.

2. Dužnosnici i službenici tajništva Europskog ombudsmana podliježu pravilima i propisima koji se primjenjuju na dužnosnike i ostale službenike Europskih zajednica. O njihovom broju se odlučuje svake godine u okviru postupka donošenja proračuna ⁽¹⁾.

3. Dužnosnici Europskih zajednica i država članica imenovani u tajništvo Europskog ombudsmana upućuju se u interesu službe te im je zajamčen automatski povratak u instituciju iz koje su upućeni.

4. U pitanjima koja se odnose na osoblje, Europski ombudsman ima isti status kao institucije u smislu članka 1. Pravilnika o osoblju za dužnosnike Europskih zajednica.

▼M1**▼B***Članak 13.*

Sjedište Europskog ombudsmana je sjedište Europskog parlamenta ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Zajednička će izjava tri institucije odrediti načelne smjernice za broj osoblja koje zapošljava Europski ombudsman i status osoblja koje provodi istrage kao privremeno ili ugovorno osoblje.

⁽²⁾ Vidi Odluku donesenu zajedničkim sporazumom predstavnika vlada država članica o lokaciji sjedišta institucija i određenih tijela i odjela Europskih zajednica (SL C 341, 23.12.1992., str. 1.)

▼ B

Članak 14.

Europski ombudsman donosi provedbene odredbe za ovu Odluku.

Članak 15.

Prvi Europski ombudsman koji se imenuje nakon stupanja na snagu Ugovora o Europskoj uniji imenuje se za ostatak parlamentarnog mandata.

▼ M1

▼ B

Članak 17.

Ova se odluka objavljuje u *Službenom listu Europskih zajednica*. Stupa na snagu na dan objave.

Ovaj je tekst namijenjen isključivo dokumentiranju i nema pravni učinak. Institucije Unije nisu odgovorne za njegov sadržaj. Vjerodostojne inačice relevantnih akata, uključujući njihove preambule, one su koje su objavljene u Službenom listu Europske unije i dostupne u EUR-Lexu. Tim službenim tekstovima može se izravno pristupiti putem poveznica sadržanih u ovom dokumentu.

► **B** **UREDBA (EU, EURATOM) br. 1141/2014 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**
od 22. listopada 2014.
o statutu i financiranju europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada
(SL L 317, 4.11.2014., str. 1.)

Koju je izmijenila:

		Službeni list		
		br.	stranica	datum
► M1	Uredba (EU, Euratom) 2018/673 Europskog parlamenta i Vijeća od 3. svibnja 2018.	L 114I	1	4.5.2018.

▼B**UREDBA (EU, EURATOM) br. 1141/2014 EUROPSKOG
PARLAMENTA I VIJEĆA**

od 22. listopada 2014.

**o statutu i financiranju europskih političkih stranaka i europskih
političkih zaklada**

POGLAVLJE I.

OPĆE ODREDBE*Članak 1.***Predmet**

Ovom se Uredbom utvrđuju uvjeti kojima se uređuje statut i financiranje političkih stranaka na europskoj razini („europske političke stranke”) i političkih zaklada na europskoj razini („europske političke zaklade”).

*Članak 2.***Definicije**

Za potrebe ove Uredbe:

- (1) „politička stranka” znači udruženje građana:
 - koje slijedi političke ciljeve, i
 - koje priznaje pravni poredak ili je osnovano u skladu s pravnim poretkom barem jedne države članice;
- (2) „političko savezništvo” znači strukturirana suradnja političkih stranaka i/ili građana;
- (3) „europska politička stranka” znači političko savezništvo koje slijedi političke ciljeve i koju je Tijelo za europske političke stranke i zaklade osnovano člankom 6. registriralo u skladu s uvjetima i postupcima utvrđenima ovom Uredbom,
- (4) „europska politička zaklada” znači subjekt koji je službeno pridružen europskoj političkoj stranci, koji je Tijelo registriralo u skladu s uvjetima i postupcima utvrđenima ovom Uredbom i koji svojim radom u okviru ciljeva i temeljnih vrijednosti Unije podupire i nadopunjuje ciljeve europske političke stranke obavljajući jednu ili više sljedećih zadaća:
 - (a) promatranje, analiza i doprinos raspravi o europskim javnim političkim pitanjima i o procesu europskih integracija;
 - (b) razvoj aktivnosti povezanih s europskim javnim političkim pitanjima, poput organiziranja i podržavanja seminara, usavršavanja, konferencija i studija o takvim pitanjima između odgovarajućih zainteresiranih strana, uključujući i organizacije mladeži te druge predstavnike civilnog društva;

▼B

- (c) razvoj suradnje u svrhu promicanja demokracije, također i u trećim zemljama;
- (d) pružanje okvira za zajednički rad nacionalnih političkih zaklada, akademske zajednice i ostalih relevantnih sudionika na europskoj razini;
- (5) „regionalni parlament” ili „regionalna skupština” znači tijelo čiji članovi obnašaju mandat dobiven na regionalnim izborima ili su politički odgovorni izabranoj skupštini,
- (6) „financiranje iz općeg proračuna Europske unije” znači bespovratna sredstva dodijeljena u skladu s dijelom prvim glavom VI. ili doprinos dodijeljen u skladu s dijelom drugim glavom VIII. Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 ⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća („Financijska uredba”);
- (7) „donacija” znači svaki novčani iznos, svaka donacija u naturi, isporuka bilo koje robe, pružanje bilo kojih usluga (uključujući i zajmove) ili izvođenje bilo kojih radova ispod tržišne cijene, i/ili svaka druga transakcija koja predstavlja gospodarsku prednost za predmetnu europsku političku stranku ili europsku političku zakladu, uz iznimku doprinosa članova i redovnih političkih aktivnosti koje pojedinci dobrovoljno obavljaju;
- (8) „doprinos članova” znači svako plaćanje u gotovini, uključujući članarine, ili davanje doprinosa u naturi, isporuka bilo koje robe, pružanje bilo kojih usluga (uključujući i zajmove) ili izvođenje bilo kojih radova ispod tržišne cijene, i/ili svaka druga transakcija koja predstavlja gospodarsku prednost za predmetnu europsku političku stranku ili europsku političku zakladu kada je europskoj političkoj stranci ili europskoj političkoj zakladi daje jedan od njezinih članova, uz iznimku redovnih političkih aktivnosti koje pojedinci dobrovoljno obavljaju;
- (9) „godišnji proračun” za potrebe članka 20. i 27. znači ukupni iznos rashoda u toj godini kako je navedeno u godišnjim financijskim izvještajima predmetne europske političke stranke ili europske političke zaklade;

▼M1

- (10) „nacionalna kontaktna točka” znači svaka osoba ili osobe koje su nadležna tijela u državama članicama imenovala za potrebe razmjene informacija u provedbi ove Uredbe;

▼B

- (11) „sjedište” znači mjesto gdje europska politička stranka ili europska politička zaklada ima središnju upravu;
- (12) „istodobna kršenja” znači dva kršenja, ili više njih, počinjena kao dio iste protuzakonite radnje;

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 966/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije i o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 1605/2002 (SL L 298, 26.10.2012., str. 1.).

▼B

- (13) „ponovljeno kršenje” znači kršenje počinjeno unutar pet godina od izricanja sankcije počinitelju za istu vrstu kršenja.

POGLAVLJE II.

STATUT EUROPSKIH POLITIČKIH STRANAKA I EUROPSKIH POLITIČKIH ZAKLADA

Članak 3.

Uvjeti za registracije

1. Političko savezništvo ovlašteno je podnijeti zahtjev za registraciju kao europska politička stranka pod sljedećim uvjetima:

- (a) mora imati sjedište u državi članici kako je navedeno u njegovom statutu;
- (b) ►**M1** u najmanje jednoj četvrtini država članica njegove stranke članice moraju zastupati zastupnici u Europskom parlamentu, u nacionalnim parlamentima, regionalnim parlamentima ili regionalnim skupštinama, ili ◀

politično savezništvo ili njegove stranke članice je u najmanje jednoj četvrtini država članica na posljednjim izborima za Europski parlament moralo dobiti najmanje tri posto glasova u svakoj od tih država članica;

▼M1

- (ba) njegove stranke članice nisu članice druge europske političke stranke;

▼B

- (c) mora poštovati, posebno u svom programu i kroz svoje aktivnosti, vrijednosti na kojima se temelji Unija, navedenima u članku 2. UEU-a, a to su poštovanje ljudskog dostojanstva, slobode, demokracije, jednakosti, vladavine prava i poštovanja ljudskih prava, uključujući i prava pripadnika manjina;
- (d) savezništvo ili njegovi članovi morali su sudjelovati u izborima za Europski parlament ili javno izraziti namjeru da će sudjelovati u idućim izborima za Europski parlament; i
- (e) ne smije slijediti ciljeve ostvarivanja dobiti.

2. Podnositelj zahtjeva ima pravo prijaviti se za registraciju kao europska politička zaklada pod sljedećim uvjetima:

- (a) mora biti pridruženo europskoj političkoj stranci registriranoj u skladu s uvjetima i postupcima utvrđenima ovom Uredbom;
- (b) mora imati sjedište u državi članici kako je navedeno u njegovom statutu;

▼ B

- (c) mora poštovati, posebno u svojem programu i kroz svoje aktivnosti, vrijednosti na kojima se temelji Unija, navedenima u članku 2. UEU-a, a to su poštovanje ljudskog dostojanstva, slobode, demokracije, jednakosti, vladavine prava i poštovanja ljudskih prava, uključujući i prava pripadnika manjina;
- (d) njegovi ciljevi moraju nadopunjavati ciljeve europske političke stranke kojoj je službeno pridružen;
- (e) njegovo upravljačko tijelo mora biti sastavljeno od članova iz barem jedne četvrtine država članica; i
- (f) ne smije slijediti ciljeve ostvarivanja dobiti.

3. Europska politička stranka može imati samo jednu službeno pridruženu europsku političku zakladu. Sve europske političke stranke i njihove pridružene europske političke zaklade moraju osigurati razdvajanje svojeg svakodnevnog upravljanja, upravljačkih struktura te računa.

*Članak 4.***Upravljanje europskim političkim zakladama**

1. Statut europske političke stranke mora biti u skladu s mjerodavnim pravom države članice u kojoj joj se nalazi njezino sjedište i mora sadržavati odredbe koje obuhvaćaju najmanje sljedeće:

- (a) njezino ime i logotip koji se moraju jasno razlikovati od imena i logotipa postojećih europskih političkih stranaka ili europskih političkih zaklada;
- (b) adresu njezinog sjedišta;
- (c) politički program u kojem se navode njezina svrha i ciljevi;
- (d) izjavu, u skladu s člankom 3. stavkom 1. točkom (e), da ne slijedi ciljeve ostvarivanja dobiti;
- (e) prema potrebi, ime svoje pridružene političke zaklade i opis službenog odnosa između njih;
- (f) njezinu administrativnu i financijsku organizaciju i postupke, posebno navodeći tijela i urede koji imaju ovlasti upravnog, financijskog i pravnog zastupanja i pravila o sastavljanju, odobravanju i provjeri godišnjih financijskih izvještaja; i
- (g) unutarnji postupak koji se treba primijeniti u slučaju njezinog dobrovoljnog raspuštanja kao europske političke stranke.

2. Statut europske političke stranke uključuje odredbe o unutarnjoj stranačkoj organizaciji koje obuhvaćaju najmanje sljedeće:

- (a) načine prijema, ostavke i isključenja njezinih članova s popisom njezinih stranaka članica priloženom statutu;

▼ B

- (b) prava i obveze koje proizlaze iz svih vrsta članstva i odgovarajuća glasačka prava;
 - (c) ovlasti, nadležnosti i sastav njezinih upravljačkih tijela pri čemu se za svako od njih detaljno navode kriteriji odabira kandidata i načini njihovog imenovanja i razrješenja;
 - (d) njezini unutarnji postupci odlučivanja, posebno postupci glasanja i uvjeti za kvorum;
 - (e) njezin pristup transparentnosti, posebno u pogledu knjigovodstva, računa i donacija te privatnosti i zaštiti osobnih podataka; i
 - (f) interni postupak za izmjenu njezinog statuta.
3. Država članica sjedišta može odrediti dodatne uvjete za statut pod uvjetom da ti dodatni uvjeti nisu protivni odredbama ove Uredbe.

*Članak 5.***Upravljanje europskim političkim zakladama**

1. Statut europske političke zaklade mora biti u skladu s mjerodavnim pravom države članice u kojoj joj se nalazi sjedište i mora sadržavati odredbe koje obuhvaćaju najmanje sljedeće:
- (a) njezino ime i logotip koji se moraju jasno razlikovati od imena i logotipa postojećih europskih političkih stranaka ili europskih političkih zaklada;
 - (b) adresu njezinog sjedišta;
 - (c) opis njezine svrhe i ciljeva koji moraju biti u skladu sa zadaćama navedenim u članku 2. točki 4.;
 - (d) izjavu, u skladu s člankom 3. stavkom 2. točkom (f), da ne slijedi ciljeve ostvarivanja dobiti;
 - (e) ime europske političke stranke kojoj je izravno pridružena i opis službenog odnosa između njih;
 - (f) popis njezinih tijela, navodeći za svako njegove ovlasti, nadležnosti i sastav te načine imenovanja i razrješenja članova i rukovoditelja tih tijela;
 - (g) njezinu administrativnu i financijsku organizaciju i postupke, posebno navodeći tijela i urede koji imaju ovlasti upravnog, financijskog i pravnog zastupanja i pravila o sastavljanju, odobravanju i provjeri godišnjih financijskih izvještaja;
 - (h) unutarnji postupak za izmjenu njezinog statuta; i

▼B

- (i) unutarnji postupak koji treba primijeniti u slučaju njezinog dobrovoljnog raspuštanja kao europske političke zaklade.
2. Država članica sjedišta može u statutu odrediti dodatne uvjete, pod uvjetom da ti dodatni uvjeti nisu protivni odredbama ove Uredbe.

*Članak 6.***Tijelo za europske političke stranke i europske političke zaklade**

1. Ovime se osniva Tijelo za europske političke stranke i europske političke zaklade („Tijelo”) za potrebe registriranja, kontrole i izricanja sankcija europskim političkim strankama i europskim političkim zakladama u skladu s ovom Uredbom.
2. Tijelo ima pravnu osobnost. Tijelo je neovisno i svoje dužnosti u potpunosti obavlja u skladu s ovom Uredbom.

Tijelo odlučuje o registraciji i brisanju iz Registra europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada u skladu s postupcima i uvjetima utvrđenima ovom Uredbom. Osim toga, Tijelo redovito provjerava da se europske političke stranke i europske političke zaklade i dalje pridržavaju uvjeta registracije utvrđenih u članku 3. i odredbi o upravljanju utvrđenih u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkama (a), (b) i (d) do (f) te člankom 5. stavkom 1. točkama (a) do (e) i (g).

Tijelo u svojim odlukama punu pozornost posvećuje temeljnom pravu na slobodu udruživanja i potrebi osiguravanja pluralizma političkih stranaka u Europi.

Tijelo predstavlja direktor koji donosi sve odluke Tijela u njegovo ime.

3. Direktora Tijela sporazumno imenuju Europski parlament, Vijeće i Komisija (dalje u tekstu zajedno „tijelo za imenovanje”) na mandat od pet godina koji se ne može obnoviti, a na temelju prijedloga koje nakon javnog natječaja iznese odbor za odabir koji čine glavni tajnici navedene tri institucije.

Direktor Tijela bira se na temelju svojih osobnih i profesionalnih kvaliteta. On ne smije biti član Europskog parlamenta, ne smije obnašati izborni mandat i ne smije biti aktualni ili bivši zaposlenik europske političke stranke ili europske političke zaklade. Odabrani direktor ne smije imati sukob interesa između svoje dužnosti direktora i bilo koje druge službene dužnosti, posebno u vezi s provedbom odredbi ove Uredbe.

Radno mjesto upražnjeno zbog ostavke, mirovine, razrješenja ili smrti popunjava se u skladu s istim postupkom.

U slučaju redovne zamjene ili dobrovoljne ostavke direktor nastavlja obavljati svoje dužnosti dok zamjenik ne preuzme svoju dužnost.

▼B

Ako direktor Tijela više ne ispunjava uvjete potrebne za obavljanje svojih dužnosti, najmanje dvije od tri institucije iz prvog podstavka mogu ga sporazumno razriješiti a na temelju izvješća odbora za odabir iz prvog podstavka sastavljenog na vlastitu inicijativu ili nakon zahtjeva bilo koje od te tri institucije.

Direktor Tijela neovisan je u obavljanju svojih dužnosti. Kada postupa u ime Tijela, direktor ne smije tražiti ni primati upute od bilo koje institucije ili vlade ili od bilo kojeg drugog tijela, ureda ili agencije. Direktor tijela mora se suzdržavati se od svih radnji koje nisu u skladu s prirodom njegovih dužnosti.

Europski parlament, Vijeće i Komisija, u pogledu direktora, zajedno izvršavaju ovlasti koje su dodijeljene tijelu za imenovanja Pravilnikom o osoblju za dužnosnike (i Uvjetima zaposlenja ostalih službenika Unije) utvrđenom u Uredbi Vijeća (EEZ, Euratom, EZUČ) br. 259/68⁽¹⁾. Ne dovodeći u pitanje odluke o imenovanju i razrješenju, tri institucije mogu se sporazumjeti da izvršavanje nekih ili svih preostalih ovlasti dodijeljenih tijelu za imenovanja povjere bilo kojoj od njih.

Tijelo za imenovanja može direktoru dodijeliti obavljanje drugih zadaća pod uvjetom da takve zadaće nisu nespojive s obujmom posla direktora Tijela i da ne mogu dovesti do sukoba interesa ili ugroziti neovisnost direktora.

4. Tijelo je fizički smješteno u Europskom parlamentu, koji Tijelu osigurava potrebne urede i administrativnu potporu.

5. Direktoru Tijela pomaže osoblje jedne ili više institucija Unije. Kada radi za Tijelo, to osoblje djeluje jedino pod nadležnošću direktora Tijela.

Odabir osoblja ne smije dovesti do sukoba interesa između njihovih dužnosti u Tijelu i bilo koje druge službene dužnosti, i oni se suzdržavaju od svih radnji koje nisu u skladu s prirodom njihovih dužnosti.

6. Tijelo sklapa sporazume s Europskim parlamentom, a prema potrebi i s drugim institucijama, o svim administrativnim dogovorima potrebnim za provođenje svojih zadaća, a posebno sporazume o osoblju, uslugama i potpori iz stavaka 4., 5. i 8.

7. Odobrena sredstva za rashode Tijela osiguravaju se pod posebnom glavom u dijelu o Europskom parlamentu u općem proračunu Europske

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EEZ, Euratom, EZUČ) br. 259/68 od 29. veljače 1968. kojom se utvrđuje Pravilnik o osoblju za dužnosnike i Uvjeti zaposlenja ostalih službenika Europskih zajednica i kojom se uvode posebne mjere koje se privremeno primjenjuju na dužnosnike Komisije (SL L 56, 4.3.1968., str. 1.).

▼B

unije. Odobrena sredstva dostatna su da osiguraju puno i neovisno djelovanje Tijela. Nacrt proračunskog plana Tijela je javan i direktor ga podnosi Europskom parlamentu. Europski parlament na direktora Tijela prenosi dužnosti dužnosnika za ovjeravanje u vezi s navedenim odobrenim sredstvima.

8. Na Tijelo se primjenjuje Uredba Vijeća br. 1⁽¹⁾.

Usluge prevođenja potrebne za rad Tijela i Registra pruža Prevoditeljski centar za tijela Europske unije.

9. Tijelo i dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta razmjenjuju informacije potrebne za izvršavanje svojih dužnosti na temelju ove Uredbe.

10. Direktor podnosi godišnje izvješće o radu Tijela Europskom parlamentu, Vijeću i Komisiji.

11. Sud Europske unije ispituje zakonitost odluka Tijela u skladu s člankom 263. UFEU-a i nadležan je u sporovima koji se odnose na naknadu štete koju uzrokuje Tijelo, u skladu s člancima 268. i 340. UFEU-a. Ako Tijelo ne donese odluku kad se to ovom Uredbom od njega zahtijeva, pred Sudom Europske unije može se pokrenuti postupak zbog propusta djelovanja u skladu s člankom 265. UFEU-a.

*Članak 7.***Registar europskih političkih stranaka i zaklada**

1. Tijelo uspostavlja i vodi Registar europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada. Informacije iz Registra dostupne su u skladu s člankom 32.

2. Kako bi se osiguralo valjano funkcioniranje Registra, Komisija ima ovlasti donositi delegirane akte u skladu s člankom 36. i u okviru područja primjene relevantnih odredbi ove Uredbe u vezi s:

- (a) informacijama i popratnom dokumentacijom koje čuva Tijelo, a za koje je Registar nadležni čuvar, što uključuju statute europskih političkih stranaka ili europskih političkih zaklada, sve ostale dokumente podnesene kao dio zahtjeva za registraciju u skladu s člankom 8. stavkom 2., sve dokumente država članica sjedišta iz članka 15. stavka 2. te informacije o identitetu osoba koje su članovi tijela ili obnašaju dužnosti s ovlastima administrativnog, financijskog ili pravnog zastupanja na koje se upućuje u članku 4. stavku 1. točki (f) i članku 5. prvom stavku točki (g);

⁽¹⁾ Uredba Vijeća br. 1. od 15. travnja 1958. o određivanju jezika koji se koriste u Europskoj ekonomskoj zajednici (SL 17, 6.10.1958., str. 385.).

▼B

(b) dokumentacijom iz Registra iz točke (a) ovog stavka za koju Registar treba biti nadležan za potvrđivanje zakonitosti kako je utvrdi Tijelo u skladu sa svojim ovlastima na temelju ove Uredbe; Tijelo nije nadležno za provjeru poštuje li europska politička stranka ili europska politička zaklada eventualne obveze ili uvjete koje je država članica sjedišta odredila toj stranci ili zakladi na temelju članaka 4. i 5. odnosno članka 14. stavka 2., a povrh obveza i uvjeta na temelju ove Uredbe.

3. Komisija provedbenim aktima detaljno razrađuje sustav registracijskih brojeva koji Registar treba primjenjivati i standardne izvadke iz Registra koje Registar treba davati trećim stranama na zahtjev, uključujući sadržaj pisama i dokumenata. Ti izvatci ne smiju uključivati druge osobne podatke osim identiteta osoba koje su članovi tijela ili obnašaju dužnosti s ovlastima administrativnog, financijskog ili pravnog zastupanja iz članka 4. stavka 1. točke (f) i članka 5. prvog stavka točke (g). Ti provedbeni akti donose se u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 37.

*Članak 8.***Zahtjev za registraciju**

1. Zahtjev za registraciju podnosi se Tijelu. Zahtjev za registraciju europske političke zaklade podnosi se samo putem europske političke stranke kojoj je podnositelj zahtjeva formalno pridružen.

2. Uz zahtjev se prilaže:

(a) dokumente koji dokazuju da podnositelj ispunjava uvjete propisane člankom 3., uključujući tipiziranu službenu izjavu u obliku utvrđenom u Prilogu;

(b) statut stranke ili zaklade koji sadrži odredbe iz članaka 4. i 5., uključujući relevantne priloge, a prema potrebi i izjavu države članice sjedišta iz članka 15. stavka 2.

3. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 36. i u okviru područja primjene relevantnih odredbi ove Uredbe:

(a) za utvrđivanje eventualnih dodatnih informacija ili popratnih dokumenata u vezi sa stavkom 2. potrebnih kako bi se Tijelu omogućilo puno provođenje dužnosti u skladu s ovom Uredbom, a u vezi s djelovanjem Registra;

(b) za izmjenu tipizirane službene izjave iz Priloga u pogledu podataka koje podnositelj zahtjeva, prema potrebi, treba popuniti kako bi se osigurala dovoljna količina informacija o potpisniku, njegovoj dužnosti u europskoj političkoj stranci ili europskoj političkoj zakladi koju je ovlašten zastupati za potrebe izjave.

▼B

4. Dokumentacija podnesena Tijelu kao dio zahtjeva odmah se objavljuje na internetskoj stranici iz članka 32.

*Članak 9.***Razmatranje zahtjeva i odluka Tijela**

1. Tijelo razmatra zahtjev kako bi utvrdilo ispunjava li podnositelj zahtjeva uvjete za registraciju iz članka 3. i sadrži li statut odredbe iz članka 4. i 5.

2. Tijelo donosi odluku o registraciji podnositelja zahtjeva, osim ako utvrdi da podnositelj zahtjeva ne ispunjava uvjete iz članka 3. ili da statut ne sadrži odredbe iz članka 4. i 5.

Tijelo svoju odluku o registraciji podnositelja zahtjeva objavljuje u roku od mjesec dana od primitka zahtjeva za registraciju ili, ako se primjenjuju postupci utvrđeni člankom 15. stavkom 4., u roku od četiri mjeseca od primitka zahtjeva za registraciju.

Ako je zahtjev nepotpun, Tijelo traži od podnositelja zahtjeva da bez odgode podnese sve tražene dodatne informacije. Rokovi utvrđeni u drugom podstavku počinju teći tek nakon što Tijelo primi potpun zahtjev za registraciju.

3. Tipizirana službena izjava iz članka 8. stavka 2. točke (a) smatra se dovoljnom da Tijelo potvrdi da podnositelj zahtjeva ispunjava uvjete navedene u članku 3. stavku 1. točki (c) odnosno članku 3. stavku 2. točki (c), koji god se primjenjuje.

4. Odluka Tijela o registraciji podnositelja zahtjeva objavljuje se u *Službenom listu Europske unije* zajedno sa statutom stranke ili zaklade. Odluka Tijela o odbijanju registracije podnositelja zahtjeva objavljuje se u *Službenom listu Europske unije* zajedno s detaljnim razlozima za odbijanje.

5. Tijelo se obavještava o svakoj izmjeni dokumenata ili statuta podnesenih kao dio zahtjeva za registraciju u skladu s člankom 8. stavkom 2., te ono zatim ažurira registraciju u skladu s postupcima utvrđenim u članku 15. stavcima 2. i 4., *mutatis mutandis*.

6. Ažurirani popis stranaka članica europske političke stranke, priložen statutu stranke u skladu s člankom 4. stavkom 2., šalje se Tijelu svake godine. Sve izmjene uslijed kojih europska politička stranka možda više ne zadovoljava uvjete utvrđene člankom 3. stavkom 1. točkom (b) dostavljaju se Tijelu u roku od četiri tjedna od navedenih izmjena.

▼B

Članak 10.

Provjera usklađenosti s uvjetima i zahtjevima registracije

1. Ne dovodeći u pitanje postupak utvrđen stavkom 3., Tijelo redovito provjerava da se registrirane europske političke stranke i europske političke zaklade i dalje pridržavaju uvjeta za registraciju iz članka 3. i uvjeta upravljanja utvrđenih u članku 4. stavku 1. točkama (a), (b) i (d) do (f) te članku 5. prvom stavku točkama (a) do (e) i (g).

2. Ako Tijelo ustanovi da više nisu ispunjeni uvjeti registracije ili uvjeti upravljanja iz stavka 1., uz iznimku uvjeta iz članka 3. stavka 1. točke (c) i članka 3. stavka 2. točke (c), o tome obavještava predmetnu europsku političku stranku ili zakladu.

3. ►**M1** Europski parlament, na vlastitu inicijativu ili nakon zaprimanja obrazloženog zahtjeva skupine građana, podnesenog u skladu s relevantnim odredbama svog Poslovnika, ili Vijeće ili Komisija mogu Tijelu podnijeti zahtjev da se provjeri ispunjava li pojedina europska politička stranka ili europska politička zaklada uvjete utvrđene člankom 3. stavkom 1. točkom (c) i člankom 3. stavkom 2. točkom (c). U tim slučajevima i u slučajevima iz članka 16. stavka 3. točke (a) Tijelo od odbora neovisnih uglednih osoba osnovanog člankom 11. traži mišljenje o tom pitanju. Odbor daje svoje mišljenje u roku od dva mjeseca. ◀

Kada se Tijelo upozna s činjenicama koje bi mogle izazvati sumnju u pogledu usklađenosti pojedine europske političke stranke ili europske političke zaklade s uvjetima utvrđenim člankom 3. stavkom 1. točkom (c) i člankom 3. stavkom 2. točkom (c), ono obavještava Europski parlament, Vijeće i Komisiju kako bi se bilo kojoj od tih institucija omogućilo podnošenje zahtjeva za provjeru iz prvog podstavka. Ne dovodeći u pitanje prvi podstavak, Europski parlament, Vijeće i Komisija objavljuju svoju namjeru u roku od dva mjeseca od primitka predmetne obavijesti.

Postupci utvrđeni u prvom i drugom podstavku ne započinju unutar razdoblja od dva mjeseca prije izbora za Europski parlament.

Uzimajući u obzir mišljenje odbora, Tijelo odlučuje hoće li predmetnu europsku političku stranku ili europsku političku zakladu brisati iz Registra. Odluka Tijela mora biti valjana obrazložena.

Odluka Tijela o brisanju iz Registra na temelju nepoštovanja uvjeta utvrđenih člankom 3. stavkom 1. točkom (c) ili člankom 3. stavkom 2. točkom (c) može se donijeti isključivo u slučaju očitog i ozbiljnog kršenja tih uvjeta. Ona podliježe postupcima iz stavka 4.

▼B

4. Odluka Tijela o brisanju europske političke stranke ili zaklade iz Registra zbog očitog i ozbiljnog kršenja uvjeta utvrđenih člankom 3. stavkom 1. točkom (c) ili člankom 3. stavkom 2. točkom (c) dostavlja se Europskom parlamentu i Vijeću. Odluka stupa na snagu samo ako Europski parlament i Vijeće u roku od tri mjeseca nakon što im je ta odluka dostavljena na nju ne iznesu prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Tijelo da neće iznijeti prigovor. U slučaju prigovora Europskog parlamenta i Vijeća europska politička stranka ili zaklada ostaje registrirana.

Europski parlament i Vijeće mogu iznijeti prigovor na odluku samo zbog razloga povezanih s ocjenom usklađenosti s uvjetima za registraciju iz članka 3. stavka 1. točke (c) i članka 3. stavka 2. točke (c).

Predmetna europska politička stranka ili europska politička stranka obavještava se o tome da su na odluku Tijela o brisanju iz Registra uloženi prigovori.

Europski parlament i Vijeće usvajaju stajalište u skladu s vlastitim pravilima o donošenju odluka utvrđenim u skladu s Ugovorima. Svi prigovori moraju biti valjano obrazloženi te se objavljuju.

5. Odluka Tijela o brisanju europske političke stranke ili europske političke zaklade iz Registra na koju nije uložena žalba u okviru postupka iz stavka 4. objavljuje se u *Službenom listu Europske unije* zajedno s detaljnim razlozima za brisanje iz Registra, a stupa na snagu tri mjeseca nakon te objave.

6. Europska politička zaklada automatski gubi svoj status kao takav u slučaju brisanja europske političke stranke kojoj je pridružena iz Registra.

Članak 11.**Odbor neovisnih uglednih osoba**

1. Ovime se osniva odbor neovisnih uglednih osoba. Sastoji se od šest članova, od kojih po dvoje imenuju Europski parlament, Vijeće i Komisija. Članovi odbora odabiru se na temelju njihovih osobnih i profesionalnih kvaliteta. Ne smiju biti članovi Europskog parlamenta, Vijeća ili Komisije, ne smiju imati bilo kakav izborni mandat, ni biti dužnosnici ili drugi službenici Europske unije ili aktualni ili bivši zaposlenici europske političke stranke ili europske političke zaklade.

Članovi odbora neovisni su u obavljanju svojih dužnosti. Oni ne smiju tražiti ni primati upute od bilo koje institucije ili vlade ili bilo kojeg drugog tijela, ureda ili agencije te se moraju suzdržavati od bilo kakvog djelovanja koje nije u skladu s prirodom njihovih dužnosti.

▼B

Članovi odbora mijenjaju se unutar šest mjeseci nakon kraja prve sjednice Europskog parlamenta nakon svakih izbora za Europski parlament. Mandat članova ne može se obnoviti.

2. Odbor donosi svoj poslovnik. Predsjednik odbora bira se među njegovim članovima u skladu s tim poslovníkom. Europski parlament osigurava tajništvo i financiranje odbora. Tajništvo odbora djeluje pod isključivim nadzorom odbora.

3. Kad Tijelo to zatraži, odbor daje mišljenje o svim mogućim očitim i ozbiljnim kršenjima vrijednosti na kojima je Europska unija utemeljena, od strane europske političke stranke ili europske političke zaklade, u skladu s člankom 3. stavkom 1. točkom (c) i člankom 3. stavkom 2. točkom (c). U tu svrhu, odbor može zatražiti bilo koji odgovarajući dokument ili dokaz od Tijela, Europskog parlamenta, predmetne europske političke stranke ili europske političke zaklade, drugih političkih stranaka, političkih zaklada ili ostalih dionika te može zatražiti saslušanje njihovih predstavnika.

U svojim mišljenjima odbor punu pozornost obraća na temeljno pravo na slobodu udruživanja i potrebu osiguravanja političko višestranačje u Europi.

Mišljenja odbora objavljuju se bez odgode.

POGLAVLJE III.

**PRAVNI STATUS EUROPSKIH POLITIČKIH STRANAKA I
EUROPSKIH POLITIČKIH ZAKLADA***Članak 12.***Pravna osobnost**

Europske političke stranke i europske političke zaklade imaju europsku pravnu osobnost.

*Članak 13.***Pravno priznavanje i sposobnost**

Europske političke stranke i europske političke zaklade pravno su priznate i imaju pravnu sposobnost u svim državama članicama.

*Članak 14.***Mjerodavno pravo**

1. Europske političke stranke i europske političke zaklade uređene su ovom Uredbom.

2. Za pitanja koja nisu uređena ovom Uredbom ili koja su samo djelomično njome uređena te za one aspekte koje ona ne pokriva, europske političke stranke i europske političke zaklade uređene su mjerodavnim odredbama nacionalnog prava države članice u kojoj imaju sjedište.

▼B

Aktivnosti koje europska politička stranka i europska politička zaklada provode u drugim državama članicama uređene su odgovarajućim nacionalnim pravima tih država članica.

3. Za pitanja koja nisu uređena ovom Uredbom ili mjerodavnim odredbama u skladu sa stavkom 2. ili kada su pitanja samo djelomično uređena njima, za one aspekte koje oni ne pokrivaju, europske političke stranke i europske političke zaklade uređene su odredbama svojih statuta.

*Članak 15.***Stjecanje europske pravne osobnosti**

1. Europska politička stranka i europska politička zaklada stječu europsku pravnu osobnost na dan objave u *Službenom listu Europske unije* odluke Tijela o registraciji, u skladu s člankom 9.

2. Ako to zahtijeva država članica u kojoj podnositelj zahtjeva za registraciju kao europske političke stranke ili europske političke zaklade ima svoje sjedište, podnesen će zahtjev sukladno članku 8. biti popraćen izjavom države članice kojom se potvrđuje da je podnositelj zahtjeva zadovoljio sve odgovarajuće nacionalne zahtjeve za prijavu te da su njegovi statuti u skladu s mjerodavnim pravom iz članka 14. stavka 2 prvog podstavka.

3. Ako podnositelj zahtjeva ima pravnu osobnost u okviru prava države članice, stjecanje europske pravne osobnosti u toj se državi članici smatra pretvorbom nacionalne pravne osobnosti u onu koja joj slijedi, europsku pravnu osobnost. Potonja će u potpunosti zadržati sva već postojeća prava i obveze prethodno postojećeg nacionalnog pravnog subjekta koje, kao takvo, prestaje postojati. Predmetna država članica ne smije primijeniti otežavajuće uvjete u kontekstu takve pretvorbe. Podnositelj zahtjeva zadržava svoje sjedište u predmetnoj državi članici sve dok se odluka u skladu s člankom 9. ne objavi.

4. Ako tako zahtijeva država članica u kojoj se nalazi sjedište podnositelja zahtjeva, Tijelo određuje datum objave iz stavka 1. tek nakon savjetovanja s tom državom članicom.

*Članak 16.***Prestanak europske pravne osobnosti**

1. Europska politička stranka ili europska politička zaklada gube svoju europsku pravnu osobnost stupanjem na snagu odluke Tijela o brisanju iz Registra kako je objavljena u *Službenom listu Europske unije*. Odluka stupa na snagu tri mjeseca nakon takve objave osim ako predmetna europska politička stranka ili europska politička zaklada zahtijeva kraće razdoblje.

2. Europska politička stranka ili europska politička zaklada briše se iz Registra odlukom Tijela:

▼B

- (a) kao posljedica odluke usvojene u skladu s člankom 10. stavcima 2. do 5.;
- (b) pod okolnostima predviđenim u članku 10. stavku 6.;
- (c) na zahtjev predmetne europske političke stranke ili europske političke zaklade; ili
- (d) u slučajevima iz ovog članka stavka 3. prvog podstavka točke (b).

3. Ako europska politička stranka ili europska politička zaklada u znatnoj mjeri ne ispune odgovarajuće obveze u okviru nacionalnog prava koje je mjerodavno prema članku 14. stavku 2. prvom podstavku, država članica u kojoj se nalazi sjedište Tijelu može uputiti obrazloženi zahtjev za brisanjem iz Registra u kojem su točno i iscrpno navedena nezakonite radnje i odgovarajući nacionalni zahtjevi koji se nisu poštovali. U takvim slučajevima, Tijelo:

- (a) za pitanja koja se isključivo ili u većoj mjeri odnose na elemente koji utječu na poštovanje vrijednosti na kojima je utemeljena Europska unija, prema članku 2. UEU-a, pokreće postupak provjere u skladu s člankom 10. stavkom 3. Također se primjenjuje članak 10., stavci 4., 5. i 6.;
- (b) za sva ostala pitanja i kada je obrazloženim zahtjevom predmetne države članice potvrđeno da su sva nacionalna prava sredstva iscrpljena, odlučuje izbrisati predmetnu europsku političku stranku ili europsku političku zakladu iz Registra.

Ako europska politička stranka ili europska politička zaklada u znatnoj mjeri ne ispune odgovarajuće obveze u okviru nacionalnog zakona mjerodavnog prema članku 14. stavku 2. drugom podstavku i ako se pitanja isključivo ili u većoj mjeri odnose na elemente koji utječu na poštovanje vrijednosti na kojima je utemeljena Europska unija, prema članku 2. UEU-a, predmetna država članica može uputiti zahtjev Tijelu u skladu s odredbama prvog podstavka ovog stavka. Tijelo postupa u skladu s ovim stavkom prvim podstavkom točkom (a).

U svim slučajevima, Tijelo djeluje bez nepotrebnog odlaganja. Tijelo obavještava predmetnu državu članicu i predmetnu europsku političku stranku ili europsku političku zakladu o praćenju obrazloženog zahtjeva za brisanjem iz Registra.

4. Tijelo određuje datum objave iz stavka 1. nakon savjetovanja s državom članicom u kojoj se nalazi sjedište europske političke stranke ili europske političke zaklade.

5. Ako predmetna europska politička stranka ili europska politička zaklada stekne pravnu osobnost u okviru prava države članice u kojoj

▼B

ima svoje sjedište, takvo se stjecanje u toj državi članici smatra pretvorbom europske pravne osobnosti u nacionalnu pravnu osobnost kojom se u potpunosti zadržavaju već postojeća prava i obveze prethodno postojećeg europskog pravnog subjekta. Predmetna država članica ne primjenjuje uvjete zabrane u kontekstu takvog prijenosa.

6. Ako europska politička stranka ili europska politička zaklada ne stekne pravnu osobnost prema pravu države članice u kojoj ima svoje sjedište, ona se likvidira u skladu s mjerodavnim pravom države članice. Predmetna država članica može zatražiti da prije likvidacije predmetna stranka ili zaklada stekne nacionalnu pravnu osobnost u skladu sa stavkom 5.

7. U svim situacijama iz stavaka 5. i 6., predmetna država članica osigurava da se uvjet neostvarivanja dobiti iz članka 3. u potpunosti poštuje. Tijelo i dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta može s tom državom članicom postići sporazum o načinima prestanka europske pravne osobnosti, posebno kako bi osigurao povrat svih sredstava primljenih iz općeg proračuna Europske unije i naplatu financijskih sankcija izrečenih u skladu s člankom 27.

POGLAVLJE IV.

ODREDBE O FINANCIRANJU

*Članak 17.***Uvjeti financiranja**

1. Europska politička stranka koja je registrirana u skladu s uvjetima i postupcima utvrđenima ovom Uredbom, koju u Europskom parlamentu zastupa najmanje jedan od njezinih članova i koja nije u jednoj od situacija za isključenje iz članka 106. stavka 1. Financijske uredbe, može se prijaviti za financiranje iz općeg proračuna Europske unije u skladu s odredbama i uvjetima koje je u pozivu na dodjelu doprinosa objavio dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta.

2. Europska politička zaklada pridružena europskoj političkoj stranci koja u skladu sa stavkom 1. ispunjava uvjete za prijavu za financiranje, registrirana u skladu s uvjetima i postupcima utvrđenima ovom Uredbom i koja nije u jednoj od situacija za isključenje iz članka 106. stavka 1. Financijske uredbe, može se prijaviti za financiranje iz općeg proračuna Europske unije u skladu s odredbama i uvjetima koje je u pozivu na podnošenje prijedloga objavio dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta.

3. U svrhu utvrđivanja prihvatljivosti za financiranje iz općeg proračuna Europske unije u skladu sa stavkom 1. ovog članka i člankom 3. stavkom 1. točkom (b) te radi primjene članka 19. stavka 1., član Europskog parlamenta smatra se članom samo jedne europske političke stranke koja je, kada je to relevantno, ona stranka kojoj je pridružena njezina nacionalna ili regionalna politička stranka na krajnji datum podnošenja prijave za financiranje.

▼M1

4. Financijski doprinosi ili bespovratna sredstva iz općeg proračuna Europske unije ne smiju premašiti 90 % godišnjih nadoknadivih rashoda navedenih u proračunu europske političke stranke ni 95 % prihvatljivih troškova europske političke zaklade. Europske političke stranke mogu upotrijebiti bilo koji neiskorišteni dio doprinosa Unije dodijeljenih za podmirivanje nadoknadivih rashoda u financijskoj godini nakon njihove dodjele. U skladu s Financijskom uredbom osigurava se povrat iznosa koji nisu iskorišteni nakon te financijske godine.

▼B

5. U okviru ograničenja iz članka 21. i 22., rashodi nadoknadivi financijskim doprinosima uključuju administrativne rashode i rashode povezane s tehničkom pomoći, sastancima, istraživanjem, prekograničnim događanjima, studijama, informacijama i publikacijama, kao i rashode povezane s kampanjama.

*Članak 18.***Prijava za financiranje**

1. Kako bi primila financiranje iz općeg proračuna Europske unije, europska politička stranka ili europska politička zaklada, koja ispunjava uvjete iz članka 17. stavka 1. ili 2., podnosi prijavu Europskom parlamentu nakon njegova poziva za dodjelu doprinosa ili podnošenje prijedloga.

2. Europska politička stranka i europska politička zaklada moraju se, u vrijeme prijave, pridržavati obveza navedenih u članku 23., biti registrirane u Registru od datuma prijave do kraja financijske godine ili do kraja aktivnosti za koju su dodijeljeni doprinosi ili bespovratna sredstva te ne podliježati bilo kojim sankcijama predviđenima člankom 27. stavkom 1. i člankom 27. stavkom 2. točkom (a), podtočkama v. i vi.

▼M1

2.a Europska politička stranka uključuje u svoju prijavu dokaz da su njezine stranke članice iz EU-a tijekom cijelih 12 mjeseci prije konačnog datuma za podnošenje prijave na svojim internetskim stranicama u pravilu na jasno vidljiv način prilagođen korisnicima objavljuje politički program i logotip europske političke stranke.

▼B

3. Europska politička zaklada mora u svoju prijavu uključiti svoj godišnji program rada ili akcijski plan.

4. Dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta donosi odluku u roku od tri mjeseca nakon zaključenja poziva na dodjelu doprinosa ili poziva na podnošenje prijedloga te u skladu s Financijskom uredbom odobrava odgovarajuća odobrena sredstva i njima upravlja.

5. Europska politička zaklada može se prijaviti za financiranje iz općeg proračuna Europske unije samo putem europske političke stranke kojoj je pridružena.

▼B*Članak 19.***Kriteriji za dodjeljivanje i raspodjelu financiranja****▼M1**

1. Odgovarajuća odobrena sredstva koja su na raspolaganju europskim političkim strankama i europskim političkim zakladama kojima su u skladu s člankom 18. dodijeljeni doprinosi ili bespovratna sredstva dijele se na godišnjoj osnovi prema sljedećem ključu raspodjele:

— 10 % sredstava dijeli se među europskim političkim strankama korisnicama u jednakim dijelovima,

— 90 % dijeli se među europskim političkim strankama korisnicama razmjerno udjelu njihovih članova izabranih u Europski parlament.

Isti se ključ raspodjele primjenjuje na dodjelu financijskih sredstava europskim političkim zakladama na temelju njihove pridruženosti nekoj europskoj političkoj stranci.

▼B

2. Raspodjela iz stavka 1. temelji se na broju izabranih članova Europskog parlamenta, koji su ujedno članovi europske političke stranke koja se prijavljuje za dodjelu sredstava na krajnji datum za podnošenje prijave za financiranje, uzimajući u obzir članak 17. stavak 3.

Nakon tog datuma, sve promjene vezane za taj broj ne utječu na udio u financiranju koji europske političke stranke ili europske političke zaklade imaju. To ne dovodi u pitanje zahtjev iz članka 17. stavka 1. prema kojemu europsku političku stranku u Parlamentu mora predstavljati najmanje jedan njezin član.

*Članak 20.***Donacije i doprinosi**

1. Europske političke stranke i europske političke zaklade mogu primati donacije fizičkih ili pravnih osoba u visini do 18 000 EUR godišnje i po donatoru.

2. Europske političke stranke i europske političke zaklade dužne su u skladu s člankom 23. pri podnošenju svojih godišnjih financijskih izvještaja također podnijeti popis svih donatora s njihovim donacijama, pri čemu trebaju navesti prirodu i visinu pojedinih donacija. Ovaj se stavak također odnosi na doprinose stranaka članica europskih političkih stranaka i organizacija članica europskih političkih zaklada.

Za donacije fizičkih osoba koje premašuju iznos od 1 500 EUR i donacije koje iznose 3 000 EUR ili manje, predmetna europska politička stranka ili europska politička zaklada navodi jesu li odgovarajući donatori dali prethodni pisani pristanak za objavu u skladu s člankom 32. stavkom 1. točkom (e).

3. U skladu sa stavkom 2. Tijelo se svaki tjedan u pisanom obliku obavještava o donacijama koje su europske političke stranke i europske političke zaklade primile u razdoblju od šest mjeseci prije izbora za Europski parlament.

▼B

4. U skladu sa stavkom 2. Tijelo mora odmah u pisanom obliku biti obaviješteno o pojedinačnim donacijama koje su europske političke stranke i europske političke zaklade prihvatile, a čiji je iznos veći od 12 000 EUR.

5. Europske političke stranke i europske političke zaklade ne smiju primati:

- (a) anonimne donacije ili doprinose;
- (b) donacije iz proračuna klubova zastupnika u Europskom parlamentu;
- (c) donacije bilo kojeg tijela javne vlasti iz države članice ili treće zemlje, ili bilo kojeg poduzeća nad kojim takvo tijelo javne vlasti može izravno ili neizravno izvršavati prevladavajući utjecaj na temelju vlasništva, financijskog sudjelovanja u njemu ili pravila koja ga uređuju;
- (d) donacije svakog privatnog subjekta čije se sjedište nalazi u trećoj zemlji ili pojedinaca iz treće zemlje koji nemaju pravo glasanja na izborima za Europski parlament.

6. Sve donacije koje prema ovoj Uredbi nisu dopuštene moraju se u roku od 30 dana od dana na koji je europska politička stranka ili europska politička zaklada primila donaciju:

- (a) vratiti donatoru ili svakoj osobi koja u njegovo ime djeluje; ili
- (b) kada vraćanje donacije nije moguće, o njoj treba obavijestiti Tijelo i Europski parlament. Dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta utvrđuje iznos dugovanja i odobrava osiguravanje povrata u skladu s odredbama predviđenima člancima 78. i 79. Financijske uredbe. Sredstva se unose kao opći prihod u dio općeg proračuna Europske unije koji se odnosi na Europski parlament.

7. Dopušteni su doprinosi koje europskim političkim strankama daruju njihovi članovi. Vrijednost takvih doprinosa ne smije premašivati 40 % godišnjeg proračuna te europske političke stranke.

8. Dopušteni su doprinosi koje europskoj političkoj zakladi daruju njezini članovi i europska politička stranka kojoj je ona pridružena. Vrijednost takvih doprinosa ne smije premašivati 40 % godišnjeg proračuna te europske političke zaklade i ne smiju potjecati iz sredstava koja je u skladu s ovom Uredbom neka od europskih političkih stranaka primila iz općeg proračuna Europske unije.

Teret dokazivanja leži na europskoj političkoj stranci o kojoj je riječ, a koja je dužna u svojim računima jasno prikazati porijeklo sredstava upotrijebljenih za financiranje njezine pridružene europske političke zaklade.

▼B

9. Ne dovodeći u pitanje stavke 7. i 8., europske političke stranke i europske političke zaklade mogu prihvatiti doprinose građana koji su njihovi članovi do iznosa u visini od 18 000 EUR godišnje i po članu kada ti doprinosi dolaze od dotičnog člana u njegovo ime.

Granična vrijednost iz prvog podstavka ne primjenjuje se ako je dotični član ujedno i izabrani zastupnik u Europskom parlamentu, nacionalnom parlamentu ili regionalnom parlamentu ili regionalnoj skupštini.

10. Svaki doprinos koji nije dopušten na temelju ove Uredbe vraća se u skladu sa stavkom 6.

*Članak 21.***Financiranje kampanja u kontekstu izbora za Europski parlament**

1. Podložno drugom podstavku, financiranje koje europske političke stranke prime iz općeg proračuna Europske unije ili bilo kojeg drugog izvora mogu se koristiti za financiranje kampanja koje europske političke stranke vode u kontekstu izbora za Europski parlament na kojima one ili njihovi članovi sudjeluju kao što je utvrđeno u članku 3. stavku 1. točki (d).

U skladu s člankom 8. Akta o izboru članova Europskog parlamenta neposrednim općim izborima ⁽¹⁾, financiranje i moguće ograničavanje izbornih troškova za sve političke stranke, kandidate i treće strane, uz njihovo sudjelovanje, na izborima za Europski parlament u svakoj je državi članici uređeno nacionalnim odredbama.

2. Europske političke stranke u svojim godišnjim financijskim izvještajima jasno moraju naznačiti rashode vezane za kampanje iz stavka 1.

*Članak 22.***Zabrana financiranja**

1. Neovisno o članku 21. stavku 1., financiranje koje europske političke stranke prime iz općeg proračuna Europske unije ili bilo kojeg drugog izvora ne smiju se koristiti za izravno ili neizravno financiranje ostalih političkih stranaka, osobito nacionalnih stranaka ili kandidata. Te nacionalne političke stranke i kandidati i dalje se uređuju nacionalnim pravilima.

2. Financiranje koje europske političke zaklade prime iz općeg proračuna Europske unije ili bilo kojeg drugog izvora ne smiju se koristiti u bilo koje druge svrhe osim za financiranje njihovih zadaća navedenih u članku 2. točki 4. i podmirivanje rashoda izravno vezanih za ciljeve određene njihovim statutima u skladu s člankom 5. Osobito se ne smiju koristiti za izravno ili neizravno financiranje izbora, političkih stranaka ili kandidata ili drugih zaklada.

⁽¹⁾ SL L 278, 08.10.1976., str. 5.

▼B

3. Financiranje koje europske političke stranke i europske političke zaklade prime iz općeg proračuna Europske unije ili bilo kojeg drugog izvora ne smiju se koristiti za financiranje kampanja za referendume.

POGLAVLJE V.

KONTROLA I SANKCIJE

Članak 23.

Računi i obveze izvješćivanja i revizije

1. Najkasnije šest mjeseci nakon zaključenja financijske godine europske političke stranke i europske političke zaklade obvezne su podnijeti Tijelu, s primjerkom za dužnosnika za ovjeravanje Europskog parlamenta i nadležnu nacionalnu kontakt točku u državi članici u kojoj se nalazi njihovo sjedište:

- (a) svoje godišnje financijske izvještaje i pripadajuće napomene kojima navode sve prihode i rashode te imovinu i obveze na početku i na kraju financijske godine, u skladu s mjerodavnim pravom u državi članici u kojoj imaju sjedište i njihovim godišnjim izjavama na temelju međunarodnih računovodstvenih standarda kako je određeno u članku 2. Uredbe (EZ) br. 1606/2002 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾;
- (b) izvješće vanjske revizije o godišnjim financijskim izvještajima, koje potvrđuje pouzdanost tih financijskih izvještaja te zakonitost i pravilnost njihovih prihoda i rashoda, a koje je izradilo neovisno tijelo ili stručnjak; i
- (c) popis donatora i uplatitelja te njihovih donacija ili doprinosa prijavljenih u skladu s člankom 20. stavcima 2., 3. i 4.

2. Kad su rashode izvršile europske političke stranke zajedno s nacionalnim političkim strankama ili europske političke zaklade zajedno s nacionalnim političkim zakladama ili ostalim organizacijama, u godišnje financijske izvještaje iz stavka 1. uključuje se dokaz o rashodima koje su europske političke stranke ili europske političke zaklade napravile izravno ili putem tih trećih strana.

3. Neovisna vanjska tijela ili stručnjake na koje upućuje stavak 1. točka (b) odabire, ovlašćuje i plaća Europski parlament. Oni su ovlašćeni za reviziju računa u okviru prava mjerodavnog u državi članici u kojoj se nalazi njihovo sjedište ili poslovni nastan.

4. Europske političke stranke ili europske političke zaklade pružaju sve informacije koje zatraže neovisna tijela ili stručnjaci u svrhu provođenja revizije.

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 1606/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. srpnja 2002. o primjeni međunarodnih računovodstvenih standarda (SL L 243, 11.9.2002., str. 1.).

▼B

5. Neovisna tijela ili stručnjaci obavješćuju Tijelo i nadležnog službenika Europskog parlamenta o bilo kakvoj sumnji na nezakonite radnje, prijevare ili korupciju koje bi mogle ugroziti financijske interese Unije. Tijelo i dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta o tome obavješćuju predmetne nacionalne kontaktne točke.

*Članak 24.***Opća pravila o kontroli**

1. Kontrolu nad europskim političkim strankama ili europskim političkim zakladama u vezi s ispunjavanjem zahtjeva u okviru ove Uredbe izvršava se u suradnji s Tijelom, dužnosnikom za ovjeravanje Europskog parlamenta i nadležnim državama članicama.

2. Tijelo izvršava kontrolu ispunjenja obveza europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada koje proizlaze iz ove Uredbe, posebno u vezi s člankom 3., člankom 4. stavkom 1. točkama (a), (b) te (d) do (f), člankom 5. stavkom 1. točkama (a) do (e) i (g), člankom 9. stavcima 5. i 6. te člancima 20., 21. i 22.

Dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta izvršava kontrolu ispunjenja obveza europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada u vezi s financiranjem Unije na temelju ove Uredbi u skladu s Financijskom uredbom. U izvršavanju takvih kontrola, Europski parlament poduzima potrebne mjere u području sprečavanja i borbe protiv prijevare koje utječu na financijske interese Unije.

3. Kontrolu koju izvršava Tijelo i dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta iz stavka 2. ne obuhvaća obveze koje za europske političke stranke i europske političke zaklade proizlaze iz mjerodavnog nacionalnog prava iz članka 14.

4. Europske političke stranke i europske političke zaklade pružaju informacije koje zatraže Tijelo, dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta, Revizorski sud, Europski ured za borbu protiv prijevare (OLAF) ili države članice i koje su potrebne za provedbu kontrole za koju su oni, u okviru ove Uredbe, zaduženi.

Na zahtjev i za potrebe kontrole usklađenosti s člankom 20., europske političke stranke i europske političke zaklade Tijelu pružaju informacije u vezi s doprinosima pojedinačnih članova i njihovim identitetom. Štoviše, prema potrebi, Tijelo od europskih političkih stranaka može zatražiti potpisane izjave o potvrdi od članova koji obnašaju izabrane mandate u svrhu kontrole usklađenosti s uvjetima članka 31. stavka 1. točke (b) prvog podstavka.

*Članak 25.***Izvršenje i kontrola u vezi sa financiranjem Unije**

1. Odobrena sredstva za financiranje europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada utvrđuju se u okviru godišnjeg postupka donošenja proračuna i provode u skladu s ovom Uredbom i Financijskom uredbom.

▼B

Uvjete za doprinose i bespovratna sredstva utvrđuje dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta u svom pozivu na dodjelu doprinosa i pozivu za podnošenje prijedloga.

2. Kontrola financiranja primljenog iz općeg proračuna Europske unije i njihovim korištenjem provodi se u skladu s Financijskom uredbom.

Kontrola se također provodi na temelju godišnjeg ovjeravanja vanjskog neovisnog revizora u skladu s člankom 23. stavkom 1.

3. Revizorski sud izvršava svoje revizorske ovlasti u skladu s člankom 287. UFEU-a.

4. Sve dokumente ili informacije koje su Revizorskom sudu potrebne radi izvršavanja njegove zadaće na zahtjev mu dostavljaju europske političke stranke i europske političke zaklade koje primaju financiranje u skladu s ovom Uredbom.

5. Odlukom ili sporazumom o doprinosima i bespovratnim sredstvima izriekom se predviđa revizija europske političke stranke koja je primila doprinos ili europske političke zaklade koja je primila bespovratna sredstva iz općeg proračuna Europske unije. Reviziju, na temelju evidencije ili na licu mjesta, provode Europski parlament i Revizorski sud.

6. Revizorski sud i dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta ili bilo koje drugo vanjsko tijelo koje je dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta za to ovlastio, mogu na licu mjesta provesti potrebne kontrole i provjere kako bi potvrdili zakonitost rashoda i pravilnu provedbu odredaba odluke ili sporazuma o doprinosima i bespovratnim sredstvima, a u slučaju europskih političkih zaklada pravilnu provedbu programa rada ili djelovanja. Europska politička stranka ili europska politička zaklada koja je u pitanju dužne su dostaviti sve dokumente ili informacije potrebne za provedbu ove zadaće.

7. Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF) smije provoditi istrage, uključujući kontrole i istrage na licu mjesta, u skladu s odredbama i postupcima utvrđenima Uredbom (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ te Uredbom Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 ⁽²⁾, s ciljem utvrđivanja je li u skladu s ovom Uredbom došlo do prijevара, korupcije ili bilo koje druge nezakonite radnje koja je naštetila financijskim interesima Unije vezanima za doprinose ili bespovratna sredstva. Dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta može, ako je to potrebno, na temelju rezultata istrage donijeti odluku o povratu sredstava.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) br. 883/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. rujna 2013. o istragama koje provodi Europski ured za borbu protiv prijevара (OLAF) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1073/1999 Europskog parlamenta i Vijeća te Uredbe Vijeća (Euratom) br. 1074/1999 (SL L 248, 18.9.2013., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (Euratom, EZ) br. 2185/96 od 11. studenog 1996. o provjerama i inspekcijama na licu mjesta koje provodi Komisija s ciljem zaštite financijskih interesa Europskih zajednica od prijevара i ostalih nepravilnosti (SL L 292, 15.11.1996., str. 2.).

▼B

Članak 26.

Tehnička podrška

Cjelokupna tehnička podrška koju europskim političkim strankama pruža Europski parlament temelji se na načelu jednakog postupanja. Tehnička se podrška pruža pod uvjetima ne manje povoljnima od uvjeta pod kojima se drugim vanjskim organizacijama i udrugama mogu dodijeliti slične pogodnosti, a ostvaruje se uz račun i plaćanje.

Članak 27.

Sankcije

1. U skladu s člankom 16., Tijelo odlučuje iz Registra brisati europsku političku stranku ili europsku političku zakladu u sljedećim situacijama:

- (a) ako je protiv stranke ili zaklade koja je u pitanju bila izrečena pravomoćna presuda (*res judicata*) zbog nezakonitih radnji štetnih za financijske interese Unije kao što je utvrđeno člankom 106. stavkom 1. Financijske uredbe;

▼M1

- (b) ako se utvrdi da u skladu s postupcima iz članka 10. stavaka od 2. do 5. više ne ispunjava jedan uvjet ili više njih utvrđenih u članku 3. stavcima 1. ili 2.;

- (ba) ako se odluka o registraciji predmetne stranke ili zaklade temelji na netočnim ili obmanjujućim informacijama za koje je odgovoran podnositelj zahtjeva ili ako je takva odluka posljedica prijevare; ili

▼B

- (c) ako zahtjev države članice za brisanjem iz Registra zbog ozbiljnog neispunjavanja obveza iz nacionalnog prava ispunjava zahtjeve iz članka 16. stavka 3. točke (b).

2. Tijelo izriče financijske sankcije u sljedećim situacijama:

- (a) nemjerljiva kršenja:

- i. u slučaju nepoštovanja zahtjeva iz članka 9. stavaka 5. ili 6.;

- ii. u slučaju neispunjavanja preuzetih obveza i nepridržavanja informacija koje je pružila europska politička stranka ili europska politička zaklada u skladu s člankom 4. stavkom 1. točkama (a), (b) te (d) do (f) i člankom 5. stavkom 1. točkama (a), (b), (d) i (e);

- iii. u slučaju da se ne dostavi popis donatora i njihovih donacija u skladu s člankom 20. stavkom 2. ili se ne prijave donacije u skladu s člankom 20. stavcima 3. i 4.;

▼B

- iv. ako europska politička stranka ili europska politička zaklada prekrši obveze navedene u članku 23. stavku 1. i članku 24. stavku 4.;
 - v. ako je protiv europske političke stranke ili europske političke zaklade bila izrečena pravomoćna presuda (*res judicata*) zbog nezakonitih radnji štetnih za financijske interese Unije kao što je utvrđeno člankom 106. stavkom 1. Financijske uredbe;
 - vi. kada je europska politička stranka ili europska politička zaklada koja je u pitanju u bilo kojem trenutku s namjerom propustila dostaviti informaciju ili je s namjerom dostavila neispravnu ili krivu informaciju ili kada tijela ovlaštena ovom Uredbom za provođenje revizije ili kontrole primatelja financijskih sredstava iz općeg proračuna Europske unije utvrde nepravilnosti u godišnjim financijskim izvještajima koje se smatraju značajnim izostavljanjem ili pogrešnim prikazivanjem stavki u skladu s međunarodnim računovodstvenim standardima definiranim u članku 2. Uredbe (EZ) br. 1606/2002;
- (b) mjerljiva kršenja:
- i. ako je europska politička stranka ili europska politička zaklada prihvatila donacije i doprinose koji nisu dopušteni na temelju članka 20. stavka 1. ili 5., osim ako su ispunjeni uvjeti iz članka 20. stavka 6.;
 - ii. u slučaju nepoštovanja zahtjeva iz članaka 21. i 22.
3. Dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta može europskoj političkoj stranci ili europskoj političkoj zakladi onemogućiti buduće financiranje Unije u razdoblju do pet godina ili do 10 godina u slučajevima ponovljenog kršenja u petogodišnjem razdoblju, kada je proglašena krivom za kršenja navedena u stavku 2. točki (a) podtočkama v. i vi. Time se ne dovode u pitanje ovlasti dužnosnika za ovjeravanje Europskog parlamenta navedene u članku 204.n Financijske uredbe.
4. Za potrebe stavaka 2. i 3., na europsku političku stranku ili europsku političku zakladu primjenjuju se sljedeće financijske sankcije:
- (a) Kada je riječ o nemjerljivim kršenjima, fiksni postotak godišnjeg proračuna predmetne europske političke stranke ili europske političke zaklade:
- 5 %, ili
 - 7,5 % u slučaju istodobnih kršenja, ili
 - 20 % u slučaju kada je predmetno kršenje ponovljeno kršenje, ili
 - trećina navedenih postotaka ako je europska politička stranka ili europsko političko tijelo dobrovoljno prijavilo prekršaj Tijelu i ako je službeno pokrenuta istraga, čak i u slučaju istodobnog kršenja ili ponovljenog kršenja, a stranka ili zaklada koja je u pitanju je poduzela primjerene korektivne mjere,

▼B

- 50 % godišnjeg proračuna predmetne europske političke stranke ili europske političke zaklade iz prethodne godine ako je protiv nje bila izrečena pravomoćna presuda (*res judicata*) zbog nezakonitih radnji štetnih za financijske interese Unije kao što je utvrđeno člankom 106. stavkom 1. Financijske uredbe;
- (b) U slučajevima mjerljivih kršenja, fiksni postotak nepropisno primljenih ili neprijavljenih iznosa u skladu sa sljedećom ljestvicom, uz maksimalnih 10 % godišnjeg proračuna predmetne europske političke stranke ili europske političke zaklade:
 - 100 % nepropisno primljenih ili neprijavljenih iznosa ako je riječ o iznosima koji ne premašuju 50 000 EUR, ili
 - 150 % nepropisno primljenih ili neprijavljenih iznosa ako je riječ o iznosima iznad 50 000 EUR ali nižima od 100 000 EUR, ili
 - 200 % nepropisno primljenih ili neprijavljenih iznosa ako je riječ o iznosima iznad 100 000 EUR ali nižima od 150 000 EUR, ili
 - 250 % nepropisno primljenih ili neprijavljenih iznosa ako je riječ o iznosima iznad 150 000 EUR ali nižima od 200 000 EUR, ili
 - 300 % nepropisno primljenih ili neprijavljenih iznosa ako je riječ o iznosima iznad 200 000 EUR, ili
 - trećina iznad navedenih postotaka ako je europska politička stranka ili europska politička zaklada dobrovoljno prijavila kršenje Tijelu i/ili ako je dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta službeno pokrenuo istragu a stranka ili zaklada koja je u pitanju je poduzela prikladne korektivne mjere.

Za primjenu iznad navedenih postotaka, svaka se donacija ili svaki doprinos razmatraju pojedinačno.

5. Svaki puta kada europska politička stranka ili europska politička zaklada počini istodobna kršenja ove Uredbe, primjenjuju se samo sankcije predviđene za najozbiljnija kršenja, osim ako je drukčije predviđeno stavkom 4. točkom (a).

6. Sankcije utvrđene ovom Uredbom podliježu zastari nakon isteka pet godina od datuma kada je izvršeno predmetno kršenje ili, u slučaju trajnih ili ponovljenih kršenja, od datuma prestanka zadnjeg kršenja.

▼M1*Članak 27.a***Odgovornost fizičkih osoba**

Ako Tijelo izreče financijsku sankciju u situacijama iz članka 27. stavka 2. točke (a) podtočaka v. ili vi., ono može, za potrebe povrata u skladu s člankom 30. stavkom 2., utvrditi da je fizička osoba koja je

▼M1

član upravnog, upravljačkog ili nadzornog tijela europske političke stranke ili europske političke zaklade ili koja ima ovlasti zastupanja, odlučivanja ili kontrole u pogledu europske političke stranke ili europske političke zaklade isto tako odgovorna za kršenje u sljedećim slučajevima:

- (a) u situaciji iz članka 27. stavka 2. točke (a) podtočke v. ako se u presudi iz te odredbe i fizička osoba smatra odgovornom za predmetne nezakonite radnje;
- (b) u situaciji iz članka 27. stavka 2. točke (a) podtočke vi. ako je fizička osoba isto tako odgovorna za predmetno postupanje ili nepravilnosti.

▼B*Članak 28.***Suradnja između Tijela, dužnosnika za ovjeravanje Europskog parlamenta i država članica**

1. Tijelo, dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta i države članice dijele informacije putem nacionalnih kontaktnih točaka i redovito se međusobno obavješćuju o pitanjima vezanima za odredbe o financiranju, kontrolama i sankcijama.
2. Također se dogovaraju oko praktičnih pitanja u vezi s tom razmjenom informacija, uključujući objavu povjerljivih informacija ili dokaza i suradnju među državama članicama.
3. Dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta obavješćuje Tijelo o svim nalazima koji bi mogli dati povoda izricanju sankcija u okviru članka 27. stavaka od 2. do 4. kako bi se Tijelu omogućilo poduzimanje odgovarajućih mjera.
4. Tijelo obavješćuje dužnosnika za ovjeravanje Europskog parlamenta o svakoj odluci koju je donijelo u vezi sa sankcijama kako bi mu omogućilo poduzimanje prikladnih koraka u okviru Financijske uredbe.

*Članak 29.***Korektivne mjere i načela dobrog upravljanja**

1. Prije donošenja konačne odluke u vezi sa sankcijama iz članka 27., Tijelo ili dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta dužni su omogućiti predmetnoj europskoj političkoj stranci ili europskoj političkoj zakladi da uvede mjere potrebne za popravljavanje situacije u razumnom roku, koji ne bi trebao biti duži od mjesec dana. Tijelo ili dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta posebno omogućuju ispravljanje službeničkih i aritmetičkih pogrešaka, dostavljanje dodatnih dokumenata ili pružanje dodatnih informacija, po potrebi, ili ispravljanje manjih pogrešaka.
2. Ako europska politička stranka ili europska politička zaklada nije poduzela korektivne mjere unutar roka iz stavka 1., donosi se odluka o odgovarajućim sankcijama iz članka 27.

▼B

3. Stavci 1. i 2. ne primjenjuju se na uvjete navedene u članku 3. stavku 1. točkama od (b) do (d) i u članku 3. stavku 2. točki (c).

*Članak 30.***Povrat**

1. Na temelju odluke Tijela o brisanju iz Registra europske političke stranke ili europske političke zaklade, dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta povlači ili ukida svaku odluku ili svaki sporazum koji su u tijeku o financiranju Unije, osim u slučajevima predviđenima člankom 16. stavkom 2. točkom (c) i člankom 3. stavkom 1. točkama (b) i (d). Također osigurava povrat svih financijskih sredstava Unije, uključujući sva nepotrošena sredstva Unije od prethodnih godina.

2. ►**M1** Europska politička stranka ili europska politička zaklada kojoj je izrečena sankcija zbog kršenja navedenih u članku 27. stavku 1. i članku 27. stavku 2. točki (a) podtočkama v. i vi. više iz tog razloga ne ispunjava zahtjeve iz članka 18. stavka 2. Kao posljedica toga dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta raskida sporazum o dodjeli doprinosa ili bespovratnih sredstava ili odluku o financiranju Unije na temelju ove Uredbe te osigurati povrat nepropisno plaćenih iznosa na temelju sporazuma ili odluke o dodjeli doprinosa ili bespovratnih sredstava, uključujući sva neiskorištena sredstva Unije iz prethodnih godina. Dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta isto tako osigurava povrat prekomjerno isplaćenih iznosa na temelju sporazuma ili odluke o dodjeli doprinosa ili bespovratnih sredstava od fizičke osobe u pogledu koje je donesena odluka u skladu s člankom 27.a, po potrebi uzimajući u obzir iznimne okolnosti koje se odnose na tu fizičku osobu. ◀

▼M1

U slučaju takvog raskida uplate dužnosnika za ovjeravanje Europskog parlamenta ograničavaju se na nadoknadive rashode europske političke stranke ili prihvatljive troškove europske političke zaklade do datuma stupanja na snagu odluke o prestanku.

▼B

Ovaj se stavak primjenjuje na slučajeve iz članka 16. stavka 2. točke (c) i članka 3. stavka 1. točaka (b) i (d).

POGLAVLJE VI.

ZAVRŠNE ODREDBE*Članak 31.***Informiranje građana**

Podložno člancima 21. i 22. i njihovim vlastitim statutima i unutarnjim postupcima, europske političke stranke u kontekstu izbora za Europski parlament mogu poduzeti sve odgovarajuće mjere kako bi obavijestile građane Unije o udruživanjima nacionalnih političkih stranaka, kandidata i predmetnih europskih političkih stranaka.

▼B*Članak 32.***Transparentnost**

1. Na internetskoj stranici uspostavljanoj u tu svrhu Europski parlament, pod ovlasti njegovog dužnosnika za ovjeravanje, objavljuje sljedeće podatke:

- (a) nazive i statute svih registriranih europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada, zajedno s dokumentima podnesenima u sklopu njihovih zahtjeva za registraciju u skladu s člankom 8. najkasnije četiri tjedna nakon što je Tijelo donijelo svoju odluku i nakon toga sve izmjene o kojima je u skladu s člankom 9. stavcima 5. i 6. Tijelo obaviješteno;
- (b) popis zahtjeva koji nisu odobreni, zajedno s dokumentima podnesenima u sklopu zahtjeva za registraciju prema članku 8. te razloge odbijanja najkasnije četiri tjedna nakon što je Tijelo donijelo svoju odluku;
- (c) godišnje izvješće s tablicom iznosa plaćenih svakoj europskoj političkoj stranci i europskoj političkoj zakladi za svaku financijsku godinu za koju su primljeni doprinosi ili plaćena bespovratna sredstva iz općeg proračuna Europske unije;
- (d) godišnje financijske izvještaje i izvješća vanjske revizije iz članka 23. stavka 1. te završna izvješća o provedbi programa rada ili djelovanjima europskih političkih zaklada;
- (e) imena donatora i njihovih donacija koje su europske političke stranke i europske političke zaklade prijavile u skladu s člankom 20. stavcima 2., 3. i 4., uz iznimku donacija fizičkih osoba čija vrijednost ne premašuje iznos od 1 500 EUR na godinu po donatoru i koje se prijavljuju kao „manje donacije”, Donacije fizičkih osoba čija je godišnja vrijednost između 1 500 EUR i 3 000 EUR ne objavljuju se bez prethodno danog pisanog pristanka odgovarajućeg donatora. Ako nije dano prethodno odobrenje, takve se donacije smatraju „manjim donacijama”. Ukupni iznos manjih donacija i broj donatora po kalendarskoj godini također se objavljuju;
- (f) doprinose iz članka 20. stavaka 7. i 8. koje su europske političke stranke i europske političke zaklade prijavile u skladu s člankom 20. stavkom 2., uključujući identitet stranaka ili organizacija članica koji su te doprinose dali;
- (g) detalje i razloge svih konačnih odluka koje je Tijelo donijelo u skladu s člankom 27., uključujući, gdje je to relevantno, mišljenje koja je donio odbor neovisnih uglednih osoba u skladu s člancima 10. i 11., uz uvažavanje Uredbe (EZ) br. 45/2001;
- (h) detalje razloga za sve konačne odluke koje je dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta donio u skladu s člankom 27.;

▼M1

- (i) opis tehničke podrške pružene europskim političkim strankama;
- (j) izvješće Europskog parlamenta o procjeni primjene ove Uredbe i o financiranim aktivnostima iz članka 38. i
- (k) ažurirani popis zastupnika u Europskom parlamentu koji su ujedno članovi neke europske političke stranke.

▼B

2. Europski parlament objavljuje popis pravnih osoba koje su članovi jedne od europskih političkih stranaka i koji je u skladu s člankom 4. stavkom 2. priložen statutu stranke i ažuriran u skladu s člankom 9. stavkom 6., kao i ukupni broj pojedinačnih članova.

3. Osobni podaci ne objavljuju se na internetskoj stranici kako je navedeno u stavku 1. osim u slučajevima koji su u skladu sa stavkom 1. točkama (a), (e) ili (g).

4. Europske političke stranke i europske političke zaklade dužne su u javno dostupnoj izjavi o privatnosti osobnih podataka pružiti potencijalnim članovima i donatorima informacije koje se zahtijevaju u skladu s člankom 10. Direktive 95/46/EZ i obavijestiti ih da će Europski parlament, Tijelo, OLAF, Revizorski sud, države članice ili vanjska tijela ili stručnjaci koje su ta tijela ovlastila njihove osobne podatke obrađivati u svrhe revizije i provođenja kontrole te o uvjetima pod kojima se njihovi osobni podaci objavljuju na internetskoj stranici iz stavka 1. prema uvjetima iz ovog članka. U primjeni članka 11. Uredbe (EZ) 45/2001 dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta dužan je uključiti iste informacije u pozive na dodjelu doprinosa ili podnošenje prijedloga iz članka 18. stavka 1. ove Uredbe.

*Članak 33.***Zaštita osobnih podataka**

1. Pri obradi osobnih podataka u skladu s ovom Uredbom, Tijelo, Europski parlament i odbor neovisnih uglednih osoba iz članka 11. dužni su pridržavati se Uredbe (EZ) br. 45/2001. Za potrebe obrade osobnih podataka smatra ih se voditeljima obrade u skladu s člankom 2. stavkom (d) te Uredbe.

2. Pri obrađivanju osobnih podataka u skladu s ovom Uredbom europske političke stranke i europske političke zaklade, države članice pri provođenju kontrole nad aspektima vezanima uz financiranje europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada u skladu s člankom 24. te neovisna tijela ili stručnjaci ovlaštene za reviziju računa prema članku 23. stavku 1. imaju obvezu pridržavati se Direktive 95/46/EZ i nacionalnih odredaba donesenih na temelju nje. U svrhe obrade osobnih podataka smatra ih se voditeljima obrade u skladu s člankom 2. stavkom (d) te Direktive.

▼B

3. Tijelo, Europski parlament i odbor neovisnih uglednih osoba iz članka 11. osiguravaju da se u skladu s ovom Uredbom osobni podaci koje su prikupili ne koriste u bilo koju drugu svrhu osim radi osiguravanja zakonitosti, pravilnosti i transparentnosti financiranja europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada te članstva europskih političkih stranaka. Dužni su u skladu s člankom 32. sve osobne podatke prikupljene u ovu svrhu izbrisati najkasnije 24 mjeseca nakon objave njihovih relevantnih dijelova.

4. Države članice i neovisna tijela ili stručnjaci ovlašteni za reviziju računa obvezni su koristiti se osobnim podacima koje prime samo radi provođenja kontrole financiranja europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada. U skladu s člankom 28., nakon prijena osobnih podataka dužni su ih izbrisati u skladu s mjerodavnim nacionalnim pravom.

5. Osobne se podatke može čuvati i nakon vremenskih rokova utvrđenih stavkom 3. ili predviđenih mjerodavnim nacionalnim pravom iz stavka 4. ako je takvo čuvanje potrebno za pravne ili upravne postupke vezane za financiranje europske političke stranke ili europske političke zaklade ili za članstvo europske političke stranke. Svi takvi osobni podaci brišu se najkasnije sedam dana nakon datuma zaključenja navedenih postupaka konačnom odlukom ili nakon svih revizija, žalbi, sporova ili zahtjeva.

6. Voditelji obrade iz stavaka 1. i 2. dužni su provoditi odgovarajuće tehničke i organizacijske mjere kako bi osobne podatke zaštitilo od slučajnog ili nezakonitog uništenja, slučajnog gubitka, izmjene ili neovlaštenog objavljivanja ili pristupa, osobito kada obrada takvih podataka uključuje njihov prijenos preko mreže, te od svih ostalih nezakonitih oblika obrade.

7. Europski nadzornik za zaštitu podataka odgovoran je za praćenje osiguravanje poštovanja i zaštite temeljnih prava i sloboda fizičkih osoba od strane Tijela, Europskog parlamenta i odbora neovisnih uglednih osoba iz članka 11. tijekom obrade osobnih podataka u skladu s ovom Uredbom. Ne dovodeći u pitanje nijedno pravno sredstvo, svaki ispitanik smije podnijeti pritužbu Europskom nadzorniku za zaštitu podataka ako smatra da su Tijelo, Europski parlament ili odbor u postupku obrade njegovih podataka prekršili njegovo pravo na zaštitu osobnih podataka.

8. Europske političke stranke i europske političke zaklade, države članice i neovisna tijela ili stručnjaci ovlašteni za reviziju računa prema ovoj Uredbi smatraju se odgovornima u skladu s mjerodavnim nacionalnim pravom za svaku štetu koju prema ovoj Uredbi prouzroče tijekom obrade osobnih podataka. Države članice osiguravaju primjenu učinkovitih, proporcionalnih i odvraćajućih sankcija za kršenje ove Uredbe, Direktive 95/46/EZ i nacionalnih odredaba koje su na temelju nje usvojene, a osobito za zlouporabu osobnih podataka.

▼ M1

Članak 34.

Pravo na saslušanje

Prije donošenja odluke koja može negativno utjecati na prava europske političke stranke, europske političke zaklade, podnositelja zahtjeva iz članka 8. ili fizičke osobe iz članka 27.a Tijelo ili dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta saslušava predstavnike dotične europske političke stranke, europske političke zaklade, ili podnositelja zahtjeva ili fizičke osobe. Tijelo ili Europski parlament navode razloge za donošenje svoje odluke.

▼ B

Članak 35.

Pravo žalbe

Odluke donesene na temelju ove Uredbe mogu biti predmet sudskog postupka pred Sudom Europske Unije u skladu s odgovarajućim odredbama UFEU-a.

Članak 36.

Delegiranje ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima ovim člankom.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 7. stavka 2. i članka 8. stavka 3.a dodjeljuje se Komisiji na razdoblje od pet godina od 24. studenoga 2014. Komisija sastavlja izvješće o delegiranju ovlasti najkasnije devet mjeseci prije kraja petogodišnjeg razdoblja. Delegiranje ovlasti automatski se produžuje za razdoblja jednakog trajanja, osim ako se Europski parlament ili Vijeće tom produljenju ne usprotive najkasnije tri mjeseca prije kraja svakog razdoblja.

3. Europski parlament ili Vijeće mogu u bilo kojem trenutku opozvati delegiranje ovlasti iz članka 7. stavka 2. i članka 8. stavka 3. Odlukom o poništenju prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Poništenje proizvodi učinke dan nakon objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji datum naveden u spomenutoj odluci. Ono ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

4. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istovremeno priopćava Europskom parlamentu i Vijeću.

5. Delegirani akt donesen u skladu s člankom 7. stavkom 2. i člankom 8. stavkom 3. stupa na snagu samo ako se tomu ne usprotive ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca po obavještanju Europskog parlamenta i Vijeća o tom aktu ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće izvijestili Komisiju da se ne protive. Taj se rok produžuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

▼ B*Članak 37.***Postupak u odboru**

1. Komisiji pomaže odbor. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.
2. Kod upućivanja na ovaj stavak, primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

▼ M1*Članak 38.***Ocjenjivanje**

Nakon savjetovanja s Tijelom Europski parlament do 31. prosinca 2021. te poslije toga svakih pet godina objavljuje izvješće o primjeni ove Uredbe i o financiranim aktivnostima. U izvješću se, prema potrebi, navode moguće izmjene koje treba unijeti u statut i sustave financiranja.

U roku od najviše šest mjeseci nakon objavljivanja izvješća Europskog parlamenta Komisija predstavlja izvješće o primjeni ove Uredbe u kojemu će se posebna pozornost pridati učincima u pogledu položaja malih europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada. Izvješću se prema potrebi prilaže zakonodavni prijedlog izmjene ove Uredbe.

▼ B*Članak 39.***Učinkovita primjena**

Države članice donose odgovarajuće odredbe radi osiguranja učinkovite primjene ove Uredbe.

*Članak 40.***Stavljanje izvan snage**

Uredbu (EZ) br. 2004/2003 stavlja se izvan snage s učinkom od datuma stupanja na snagu ove Uredbe. Ona se, međutim, nastavlja primjenjivati u vezi s aktima i obvezama vezanima uz financiranje političkih stranaka ili političkih zaklada na europskoj razini za proračunske godine 2014., 2015., 2016. i 2017.

▼ M1*Članak 40.a***Prijelazna odredba**

1. Odredbe ove Uredbe koje se primjenjuju prije 4. svibnja 2018. nastavljaju se primjenjivati u pogledu akata i obveza povezanih s financiranjem europskih političkih stranaka i europskih političkih zaklada na europskoj razini za financijsku godinu 2018.

▼ M1

2. Odstupajući od članka 18. stavka 2.a dužnosnik za ovjeravanje Europskog parlamenta prije odlučivanja o prijavi za financiranje za financijsku godinu 2019. traži dokaz iz članka 18. stavka 2.a samo za razdoblje od 5. srpnja 2018.

3. Europske političke stranke registrirane prije 4. svibnja 2018. najkasnije do 5. srpnja 2018. dostavljaju dokumente kojima se potvrđuje da ispunjavaju uvjete utvrđene u članku 3. stavku 1. točkama (b) i (ba).

4. Tijelo briše europsku političku stranku i njezinu pridruženu europsku političku zakladu iz Registra ako predmetna stranka u roku utvrđenom stavkom 3. ne dokaže da ispunjava uvjete utvrđene člankom 3. stavkom 1. točkama (b) i (ba).

▼ B*Članak 41.***Stupanje na snagu i primjena**

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Komisija usvaja delegirane akte iz članka 7. stavka 2. i iz članka 8. stavka 3. točke (a) najkasnije do 1. srpnja 2015.

Ova se Uredba primjenjuje od 1. siječnja 2017. Tijelo iz članka 6. uspostavlja se, međutim, do 1. rujna 2016. Europske političke stranke i europske političke zaklade registrirane nakon 1. siječnja 2017. mogu se prijaviti za financiranje na temelju ove Uredbe za one aktivnosti koje započinju u proračunskoj godini 2018. ili nakon nje.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

PRILOG

Tipizirana izjava koju ispunjava svaki podnositelj

Dolje potpisani, u potpunosti ovlašten od strane [naziv europske političke stranke ili europske političke zaklade] ovime potvrđuje da se:

[Naziv europske političke stranke ili europske političke zaklade] obvezuje zadovoljiti uvjete za registraciju utvrđene u članku 3. stavku 1. točki (c) ili članku 3. stavku 2. točki (c) Uredbe (EU, Euratom) br. 1141/2014, osobito u svom programu i aktivnostima poštovati vrijednosti na kojima se temelji Europska unija kako je navedeno u članku 2. Ugovora o Europskoj uniji, osobito poštovanje ljudskog dostojanstva, slobodu, demokraciju, jednakost, vladavinu prava i poštovanje ljudskih prava, uključujući prava pripadnika manjina.

Potpis ovlaštene osobe:

Naslov (gđa, g., ...), prezime i ime:	
Funkcija u organizaciji koja se prijavljuje za registraciju kao europska politička stranka/ europska politička zaklada:	
Mjesto/datum:	
Potpis:	

5.2.1.

KODEKS O VIŠEJEZIČNOSTI**ODLUKA PREDSDJEDNIŠTVA****OD 16. LIPNJA 2014.¹**

PREDSJEDNIŠTVO EUROPSKOG PARLAMENTA,

- uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegove članke 24. i 342.,
- uzimajući u obzir Uredbu Vijeća br. 1/1958 o utvrđivanju jezika koji se koriste u Europskoj ekonomskoj zajednici,
- uzimajući u obzir Poslovnik Europskog parlamenta, a posebice njegov članak 25. stavak 2., članak 64. stavak 1., članak 73., članak 154. stavak 2., te članke 156., 158., 159., 169., 193., 194. i 195.,
- uzimajući u obzir Međuinstitucionalni sporazum od 16. listopada 2003. o boljem zakonodavstvu²,
- uzimajući u obzir Zajedničku izjavu Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije od 13. lipnja 2007. o praktičnim načinima provedbe postupka suodlučivanja, a posebno njezin članak 40.,
- uzimajući u obzir odluku od 11. ožujka 2003. o zakonodavnoj pomoći Europskom parlamentu i njegovim zastupnicima naslovljenu „Podizanje letvice”,
- uzimajući u obzir odluku Predsjedništva od 12. prosinca 2011. pod naslovom „Potpuna višejezičnost utemeljena na učinkovitom korištenju resursima – izvršenje proračuna Europskog parlamenta za 2012.”³,
- uzimajući u obzir odluku Predsjedništva od 3. svibnja 2004. o pravilima putovanja izaslanstava odbora izvan triju mjesta rada Europskog parlamenta, a posebno njezin članak 6.,
- uzimajući u obzir odluku Konferencije predsjednika od 10. ožujka 2011. o provedbenim odredbama o radu izaslanstava, a posebno njezin članak 6.,
- uzimajući u obzir rezoluciju Parlamenta od 10. rujna 2013. pod naslovom „Prema učinkovitijem i financijski isplativijem usmenom prevođenju u Europskom parlamentu”³,
- uzimajući u obzir Odluku Parlamenta od 24. listopada 2007. o izmjeni članka 173. i umetanju članka 173.a Poslovnika Europskog parlamenta⁴ i Odluku Parlamenta od 20.

¹ Ovim se Kodeksom zamjenjuje Kodeks od 17. studenog 2008.

² SL C 321, 31.12.2003., str. 1.

³ P7_TA PROV(2013)0347

⁴ SL C 263 E, 16.10.2008., str. 409.

studenog 2012. o izmjeni članka 181. i 182. Poslovnika Parlamenta, o doslovnim izvješćima i audiovizualnim snimkama sjednica (trenutačno članci 194. i 195. Poslovnika),

- uzimajući u obzir Okvirni sporazum o suradnji od 15. ožujka 2006. s Europskim ombudsmanom,
- uzimajući u obzir administrativne praktične dogovore između Parlamenta i Vijeća od 26. srpnja 2011. o provedbi članka 294. stavka 4. UFEU-a u slučaju dogovora u prvom čitanju,
- uzimajući u obzir sporazum o suradnji od 5. veljače 2014. sklopljen između Parlamenta, Odbora regija i Europskog gospodarskog i socijalnog odbora,

budući da:

- (1) U rezoluciji od 1. lipnja 2006. o projekciji proračuna za 2007. Parlament je iznio stav da je višejezičnost nužan uvjet za djelovanje Parlamenta i zastupnika, ali također priznaje visoke troškove održavanja velike službe pismenog i usmenog prevođenja. U rezolucijama od 5. rujna 2006. o posebnom izvješću Revizorskog suda br. 5/2005 o troškovima usmenog prevođenja Parlamenta, Komisije i Vijeća te od 10. srpnja 2007. o posebnom izvješću Revizorskog suda br. 9/2006 Europskog revizorskog suda o troškovima prevođenja Komisije, Parlamenta i Vijeća, Parlament izražava stav da višejezičnost omogućuje građanima ostvarivanje prava na demokratski nadzor i da jezične službe pomažu institucijama EU-a da ostanu otvorene i transparentne te sa zadovoljstvom pozdravlja visoku kvalitetu jezičnih usluga. U svojoj rezoluciji od 29. ožujka 2012. o projekciji proračuna za 2013. Parlament je branio načelo višejezičnosti i naglasio jedinstvenost Parlamenta u vezi s potrebama za pismenim i usmenim prevođenjem te je istovremeno naglasio važnost međuinstitucionalne suradnje na tom području.
- (2) Dokumenti Parlamenta trebali bi biti najviše moguće kvalitete. Posebnu pozornost treba posvetiti kvaliteti kad Parlament nastupa u ulozi zakonodavca u skladu sa zahtjevima Međuinstitucionalnog sporazuma o boljem zakonodavstvu.
- (3) U cilju održavanja visoke kvalitete jezičnih usluga Parlamenta, neophodne kako bi se u potpunosti zajamčilo pravo zastupnika da se izražavaju na jeziku koji izaberu, svi korisnici moraju se strogo pridržavati obveza iz ovog Kodeksa prilikom korištenja jezičnih usluga.
- (4) Trajna primjena potpune višejezičnosti ovisi o osvježavanju korisnika jezičnih usluga o troškovima pružanja tih usluga, a time i o njihovoj odgovornosti da ih se koristi na optimalan resursno učinkovit način.
- (5) Tijekom prijelaznog razdoblja nakon proširenja, kad postoji nedostatak jezičnih resursa, potrebne su posebne mjere za dodjelu tih resursa.

DONIJELO JE ODLUKU:

*Članak 1.
Opće odredbe*

1. Prava zastupnika u vezi s jezičnim pitanjima uređena su u Poslovniku Europskog parlamenta. Ta prava zajamčena su na temelju načela „resursno učinkovite potpune višejezičnosti”. Ovaj Kodeks utvrđuje mjere za njegovo provođenje, a posebice prioritete koji se trebaju poštovati u slučajevima kad nema dovoljno jezičnih resursa za osiguravanje svih zatraženih usluga.
2. Jezičnim uslugama u Parlamentu upravlja se na temelju načela „resursno učinkovite potpune višejezičnosti”. Shodno tome, u skladu s Poslovníkom Europskog parlamenta u potpunosti se poštuje pravo zastupnika da u Parlamentu koriste službeni jezik koji izaberu. Sredstva namijenjena višejezičnosti trebaju se nadzirati sredstvima upravljanja na temelju stvarnih potreba korisnika, mjerama kojima se korisnike osvješćuje o odgovornostima te učinkovitijim planiranjem zahtjeva za jezične usluge.
3. Pri izradi nacrtá kalendara zasjedanja koji se predaje Konferenciji predsjednika u obzir se koliko je god moguće uzimaju ograničenja koja u radu službenih tijela institucije stvara „resursno učinkovita potpuna višejezičnost”.
4. Usluge pismenog i usmenog prevođenja namijenjene su korisnicima i kategorijama dokumenata navedenima u člancima 2. i 13. Osim ako Predsjedništvo to izričito ne odobri u iznimnim slučajevima, te usluge nisu dostupne ni zastupnicima koji djeluju u privatnom svojstvu ni vanjskim tijelima. Završna pravno-jezična dorada namijenjena je za kategorije dokumenata navedene u članku 11.
5. Upravljanje jezičnim resursima temelji se na sustavu razmjene informacija između korisnika i jezičnih službi. Korisnici određuju i ažuriraju svoje jezične potrebe pomoću „jezičnog profila usmenog prevođenja” i tromjesečnih predviđanja potreba za pismeno prevođenje čija je svrha olakšavanje srednjoročnog i dugoročnog upravljanja jezičnim resursima. Korisnici obavještavaju jezične službe o svojim stvarnim potrebama unutar rokova navedenih u ovom Kodeksu. Jezične službe obavještavaju korisnike o mogućem nedostatku resursa.
6. Budući da su korisnici nadležni za određivanje svojih jezičnih potreba, službe koje pružaju zatražene usluge imaju zadaću donošenja potrebnih organizacijskih mjera i odgovarajućih odluka.
7. Sjednice klubova zastupnika uređene su „Administrativnim pravilima o sjednicama klubova zastupnika”. Ako jezični resursi nisu dostatni za sve usluge koje zatraži dotični klub, primjenjuju se mjere utvrđene ovim Kodeksom.

DIO I. USMENO PREVOĐENJE

Članak 2. Red prvenstva za usmeno prevođenje

1. Usmeno prevođenje namijenjeno je korisnicima prema sljedećem redu prvenstva:
 - (a) plenarna sjednica;

- (b) prioritetni politički sastanci, kao što su sastanci predsjednika, sjednice tijela Parlamenta (određene u glavi I. poglavlju III. Poslovnika Europskog parlamenta) i odbora za mirenje;
- (c) (i) parlamentarni odbori, parlamentarna izaslanstva i trijalozni: tijekom razdoblja rada odbora parlamentarni odbori, izaslanstva i trijalozni imaju prednost pred svim ostalim korisnicima osim onih navedenih u točkama (a) i (b),
(ii) klubovi zastupnika: tijekom sjednica i razdoblja rada klubova, klubovi zastupnika imaju prednost pred svim ostalim korisnicima osim onih navedenih u točkama (a) i (b);;
- (d) zajedničke sjednice Europskog parlamenta i nacionalnih parlamenata EU-a;
- (e) konferencije za tisak, kampanje informiranja institucionalnih medija, uključujući seminare; ostale institucijske komunikacijske aktivnosti;
- (f) ostala službena tijela koja imaju odobrenje Predsjedništva i Konferencije predsjednika;
- (g) određeni administrativni događaji (testovi na natječajima, seminari, opće skupštine osoblja itd.).

Usmeno je prevođenje u načelu namijenjeno sjednicama parlamentarnih tijela. Zbog toga se usmeno prevođenje za administrativne sjednice omogućava jedino uz prethodno odobrenje glavnog tajnika na temelju propisno obrazloženog zahtjeva korisnika i tehničkog mišljenja koje sastavlja Opća uprava za usmeno prevođenje i konferencije o raspoloživosti resursa u cilju da se za dotičnu sjednicu odredi termin u kojem nema mnogo parlamentarnih sjednica.

2. Parlament također osigurava uslugu usmenog prevođenja za Zajedničku parlamentarnu skupštinu AKP-a i EU-a (u skladu s prvim protokolom Sporazuma iz Cotonoua), za Europsko-mediteransku parlamentarnu skupštinu, Europsko-latinskoameričku parlamentarnu skupštinu, za zajedničke parlamentarne sjednice (u skladu s važećim pravilima) te za Europskog ombudsmana (u skladu s Okvirnim sporazumom o suradnji od 15. ožujka 2006.).
3. Osim toga Parlament osigurava usluge usmenog prevođenja za druge europske institucije te za Odbor regija i Europski gospodarski i socijalni odbor u skladu sa sporazumom o suradnji od 5. veljače 2014.

Članak 3. Sustav usmenog prevođenja

Usmeno prevođenje za sve korisnike navedene u članku 2. stavku 1. i 2. osigurava isključivo Glavna uprava za usmeno prevođenje i konferencije.

Simultano prevođenje osigurava se korištenjem miješanog sustava koji se može oslanjati na sve općepriznate sustave usmenog prevođenja u skladu sa stvarnim jezičnim potrebama i raspoloživosti usmenih prevoditelja.

Članak 4. Jezično uređenje za sjednice u mjestima rada

1. S iznimkom plenarnih sjednica za sjednice koje se održavaju u mjestima rada svaki korisnik sastavlja i ažurira jezični profil usmenog prevođenja utemeljen na stvarnim potrebama zastupnika koji čine sastav dotičnog tijela. Vođenje profila u nadležnosti je tajništva dotičnog tijela u dogovoru s njegovim predsjednikom. Kako bi se u obzir uzeli zatraženi te stvarno korišteni jezici, profil se redovito ažurira u zajedničkom dogovoru Glavne uprave za usmeno prevođenje i konferencije i tajništva dotičnog parlamentarnog tijela na temelju izvješća navedenih u članku 15. Tajništvo svakog odbora i izaslanstva imenuje jednu osobu za kontakt kao jedinstvenu kontaktnu točku za Glavnu upravu za pismeno prevođenje i konferencije, koja također imenuje jednu osobu za kontakt za svaki odbor i izaslanstvo.
2. Sjednice se organiziraju uz korištenje aktivnih i pasivnih jezika predviđenih u jezičnom profilu usmenog prevođenja. Ako je iz predviđanja o nazočnosti zastupnika i službenih gostiju na određenoj sjednici jasno vidljivo da dani jezik neće biti potreban, tajništvo dotičnog tijela o tome obavještava Opću upravu za usmeno prevođenje i konferencije.

Članak 5.

Jezično uređenje za sjednice izvan mjesta rada

Parlamentarni odbori i izaslanstva

1. Jezično uređenje utvrđuje se u skladu s člankom 158. stavcima 3. i 4. Poslovnika na temelju potvrde članova o njihovoj nazočnosti do četvrtka drugog tjedna prije dotičnog sastanka.
2. Za misije koje se održavaju izvan tjedana predviđenih za vanjske parlamentarne aktivnosti, aktivno usmeno prevođenje osigurava se za najviše pet jezika iz jezičnog profila odbora ili izaslanstva.
Pasivno usmeno prevođenje za jezike uvrštene u jezični profil odbora ili izaslanstva može se osigurati ako za to nije potrebno povećanje broja kabina za usmeno prevođenje i/ili broja usmenih prevoditelja. U iznimnim slučajevima Predsjedništvo može dopustiti usmeno prevođenje na više od pet jezika ako za to postoje proračunska sredstva i ako ima dovoljno usmenih prevoditelja⁵.
3. Za misije koje se održavaju izvan tjedana predviđenih za vanjske parlamentarne aktivnosti, primjenjuje se ograničeni jezični režim koji ne smije obuhvaćati usmeno prevođenje na više od jednog jezika odbora ili izaslanstva.

Klubovi zastupnika

4. Aktivno usmeno prevođenje osigurava se za najviše 60 % jezika iz jezičnog profila usmenog prevođenja kluba odnosno za najviše sedam jezika.
Pasivno usmeno prevođenje za jezike zastupljene u klubu može se osigurati ako za to nije potrebno povećanje broja kabina za usmeno prevođenje i/ili broja usmenih prevoditelja.
Ako jezik države domaćina sjednice nije dio jezičnog profila usmenog prevođenja kluba, za taj se jezik također može osigurati aktivno i pasivno usmeno prevođenje.
U iznimnim okolnostima Predsjedništvo može odobriti privremeno odstupanje od pravila utvrđenih drugim i trećim podstavkom. Pri tome Predsjedništvo može zatražiti od kluba da sudjeluje u pokrivanju troškova nastalih zbog tog odstupanja.

Članak 6.

Planiranje, koordinacija i obrada zahtjeva za sjednice s usmenim prevođenjem

⁵ Korisnici trebaju podnijeti propisno obrazložen zahtjev na temelju kojeg Opća uprava za usmeno prevođenje i konferencije sastavlja tehničko mišljenje.

1. Glavne uprave za unutarnju i vanjsku politiku i glavni tajnici klubova zastupnika podnose privremeni kalendar sjednica Glavnoj upravi za usmeno prevođenje i konferencije najkasnije tri mjeseca unaprijed, pri čemu u suradnji s Glavnom upravom za usmeno prevođenje i konferencije osiguravaju da su sjednice ravnomjerno raspoređene po svim terminima radnoga tjedna.
U tom kalendaru navodi se vrijeme i mjesto održavanja sjednica te, koliko je to moguće, zatraženi jezici.
2. Odjel za planiranje kalendara glavnih uprava za unutarnju i vanjsku politiku i glavni tajnici klubova zastupnika poduzimaju potrebne mjere za koordinaciju zahtjeva svojih korisnika.
3. Glavna uprava za usmeno prevođenje i konferencije obrađuje zahtjeve za usmeno prevođenje i promjene tih zahtjeva redosljedom kojim ih prima uzimajući u obzir red prvenstva utvrđen člankom 2. stavkom 1.
4. Glavna uprava za usmeno prevođenje i konferencije osigurava potrebnu koordinaciju u slučajevima kada korisnik podnese zahtjev za sjednicu s usmenim prevođenjem u terminu koji je uobičajeno namijenjen drugom korisniku. Dotični je korisnik međutim zadužen da po potrebi pribavi suglasnost političkih tijela za odstupanje od parlamentarnog kalendara.
5. Ako se podnesu konkurentni zahtjevi s jednakom razinom prioriteta ili u slučajevima više sile navedenima u članku 8. stavku 1. točki (a) i stavku 2. točki (a), predmet se podnosi glavnom tajniku na prethodno odobrenje na temelju propisno obrazloženog zahtjeva korisnika i tehničkog mišljenja koje sastavlja Glavna uprava za usmeno prevođenje i konferencije⁶.

*Članak 7.
Načela planiranja*

1. S iznimkom tjedna plenarne sjednice i pod uvjetom raspoloživosti ljudskih resursa, broj usporednih sastanaka s usmenim prevođenjem ni pod kojim uvjetima ne može biti veći od 16 sastanaka dnevno⁷. Unutar navedene gornje granice primjenjuju se sljedeća ograničenja:
 - na najviše pet sjednica može se pokrivati 23 službena jezika (od kojih se na jednoj, plenarnoj sjednici, mogu pokrivati svi službeni jezici);
 - na daljnje četiri sjednice može se pokrivati najviše 16 službenih jezika⁸;
 - na daljnjih pet sjednica može se pokrivati najviše 12 službenih jezika; ili
 - na daljnje dvije sjednice može se pokrivati najviše šest službenih jezika.Pokrivanje jezika koji nisu službeni jezici EU-a odobrava se samo ako su raspoloživi odgovarajući resursi, a zahtjeve obrađuje Opća uprava za usmeno prevođenje i konferencije u skladu s postupcima utvrđenima člankom 8. stavkom 1. točkom (b).

⁶ Glavna uprava za usmeno prevođenje i konferencije može predložiti druge raspoložive termine bliske zatraženom terminu kako bi osigurala bolji raspored sjednica u skladu s člankom 6. stavkom 1.

⁷ Na temelju dva termina dnevno.

⁸ Kada su resursi raspoloživi, broj jezika koji se pokriva na ovim sjednicama može se bez prethodnog odobrenja povećati na najviše 18 službenih jezika.

2. Odbori organiziraju svoje sjednice tijekom tjedana rada odbora odabirući između ponuđenih termina:
 - termin A: od ponedjeljka u vrijeme ručka do utorka poslijepodne (najviše 3 poludnevne sesije) i
 - termin B: od srijede ujutro do četvrtka poslijepodne (najviše 4 poludnevne sesije).Utorkom i srijedom poslijepodne u tjednima rada odbora pet je termina rezervirano za trijaloge, a 11 za sjednice odbora, ili 4 termina za trijaloge u slučaju 12 sjednica odbora, dok se sjednice izaslanstava u načelu održavaju u terminima četvrtkom poslijepodne.
3. Standardno trajanje sjednica je tri i pol sata u pola dana s iznimkom sjednica korisnika navedenih u članku 2. stavku 1. točkama (a) i (b).
Za svaku sjednicu koja premašuje standardno trajanje potrebno je prethodno odobrenje glavnog tajnika na temelju propisno obrazloženog zahtjeva korisnika i tehničkog mišljenja koje sastavlja Glavna uprava za usmeno prevođenje i konferencije.
4. Zahtjevi za produženje sjednica izneseni za vrijeme njihova trajanja ne mogu se odobriti.

Članak 8.

Rokovi za podnošenje i otkazivanje zahtjeva za sjednice s usmenim prevođenjem i zahtjeva za pokrivanje jezika

Sjednice u mjestima rada

1. Za sjednice koje se održavaju u mjestima rada primjenjuju se sljedeći rokovi:

(a) Zahtjevi za sjednice

Osim u slučajevima više sile svaki zahtjev za

- dodatnu sjednicu⁹,
- odgodu sjednice ili

– promjenu mjesta održavanja

mora se podnijeti najkasnije tri tjedna prije predviđenog datuma održavanja dotične sjednice.

Takvi se zahtjevi obrađuju u skladu s postupcima utvrđenima člankom 6.

(b) Zahtjevi za pokrivanje jezika

Zahtjevi za pokrivanje dodatnog službenog jezika podnose se najkasnije tri tjedna prije predviđenog datuma održavanja dotične sjednice. Nakon isteka roka takav se zahtjev odobrava jedino ako su raspoloživi odgovarajući resursi.

Ako zahtjev za pokrivanje dodatnog službenog jezika podrazumijeva otkazivanje drugog jezika, Opća uprava za usmeno prevođenje i konferencije obavještava korisnika o svim dodatnim troškovima koji proizlaze iz zamjene jednog jezika drugim.

⁹ Sjednice koje pokrivaju timovi usmenih prevoditelja stavljeni na raspolaganje klubovima tijekom zasjedanja na temelju članka 5. stavka 1. Administrativnih pravila o sjednicama klubova zastupnika ne smatraju se dodatnim sjednicama.

Zahtjevi za pokrivanje jezika koji nije službeni jezik EU-a podnose se najkasnije četiri tjedna prije predviđenog datuma održavanja dotične sjednice. Nakon isteka roka takav se zahtjev odobrava jedino ako su raspoloživi odgovarajući resursi.

Konačni rok za podnošenje zahtjeva za pokrivanje dodatnih jezika (bez jamstva raspoloživosti resursa) i za potvrdu prethodno podnesenih zahtjeva je podne u četvrtak u tjednu prije održavanja dotične sjednice.

Nakon isteka tog roka nijedan se takav zahtjev ne smije odobriti osim ako drugi korisnik na istom mjestu održavanja sjednice ne odluči ustupiti tim za usmeno prevođenje koji prevodi na dotični jezik na sjednici u istom terminu.

(c) *Otkazivanje*

Glavnu upravu za usmeno prevođenje i konferencije uvijek se što je prije moguće obavještava o otkazivanju sjednice ili jezika, u načelu najmanje tri tjedna prije predviđenog datuma održavanja sjednice i u svakom slučaju najkasnije u podne u četvrtak tjedna prije održavanja sjednice. Vrijeme otkazivanja služi kao temelj za izračunavanje nastalih troškova koje u obzir uzima Glavna uprava za usmeno prevođenje i konferencije prilikom izvješćivanja u skladu s člankom 15.

Sjednice izvan mjesta rada

2. Za sjednice koje se održavaju izvan mjesta rada primjenjuju se sljedeći rokovi:

(a) *Zahtjevi za sjednice*

Osim u slučajevima više sile svaki zahtjev za

– dodatnu sjednicu¹⁰,

– odgodu sjednice ili

– promjenu mjesta održavanja

podnose se najkasnije šest tjedna prije predviđenog datuma održavanja dotične sjednice.

Takvi se zahtjevi obrađuju u skladu s postupcima utvrđenima člankom 6.

(b) *Zahtjevi za jezike*

U skladu s člankom 5. zahtjevi za pokrivanje dodatnog jezika podnose se najkasnije šest tjedana prije predviđenog datuma održavanja dotične sjednice. Nakon isteka roka takav se zahtjev odobrava jedino ako su raspoloživi odgovarajući resursi.

Ako zahtjev za dodatni jezik podrazumijeva otkazivanje drugog jezika, Glavna uprava za usmeno prevođenje i konferencije obavještava korisnika o svim dodatnim troškovima koji proizlaze iz zamjene jednog jezika drugim.

¹⁰ Sjednice koje pokrivaju timovi usmenih prevoditelja stavljeni na raspolaganje klubovima tijekom zasjedanja na temelju članka 5. stavka 1. Administrativnih pravila o sjednicama klubova zastupnika ne smatraju se dodatnim sjednicama.

Konačni rok za podnošenje zahtjeva za pokrivanje dodatnih jezika (bez jamstva raspoloživosti resursa) i za potvrdu prethodno podnesenih zahtjeva je podne u četvrtak drugog tjedna prije održavanja dotične sjednice.

Nakon isteka tog roka nijedan se takav zahtjev ne smije odobriti osim ako drugi korisnik na istom mjestu održavanja sjednice ne odluči ustupiti tim za usmeno prevođenje koji prevodi na dotični jezik na sjednici u istom terminu.

(c) *Otkazivanje*

Glavnu upravu za usmeno prevođenje i konferencije uvijek se što je prije moguće obavještava o otkazivanju sjednice ili jezika, u načelu najmanje šest tjedana prije predviđenog datuma održavanja sjednice i u svakom slučaju najkasnije u podne u četvrtak tijekom drugog tjedna prije održavanja sjednice. Vrijeme otkazivanja služi kao temelj za izračunavanje nastalih troškova koje u obzir uzima Glavna uprava za usmeno prevođenje i konferencije prilikom izvješćivanja u skladu s člankom 15.

DIO II.
ZAVRŠNA PRAVNO-JEZIČNA DORADA I PISMENO PREVOĐENJE

Članak 9.

Podnošenje dokumenata i prethodno planiranje za usluge pismenog prevođenja i pravno-jezične dorade

1. Svi zahtjevi za pismeno prevođenje podnose se unutarnjim računalnim sustavom. Služba koja podnosi zahtjev istovremeno postavlja originalnu verziju dokumenta u sustav datoteka „Epades” na mjesto predviđeno za tu službu i u odgovarajuću mapu. Originalni tekst mora biti sastavljen u skladu s odgovarajućim obrascima i važećim pravilima označavanja. Mora biti odgovarajuće jezične i formalne kvalitete te sadržavati sve potrebne upute kako bi se izbjeglo dvostruko prevođenje te osigurala dosljednost i kvaliteta prevedenog teksta.
2. Na temelju svojih radnih programa, tajništva odbora, uključujući i resorne odjele, svaka tri mjeseca obavještavaju prevoditeljsku službu i službu pravno-jezične dorade o očekivanom radnom opterećenju. U slučaju iznimno dugih tekstova i/ili kad se očekuju iznimno velike serije amandmana, o tome se neodgodivo obavještava sve uključene strane.
3. Prevoditeljska služba i služba pravno-jezične dorade također neodgodivo obavještavaju tajništva odbora i resorne odjele u slučajevima kad očekuju poteškoće u ispunjavanju zatraženih rokova.

Članak 10.

Rokovi i vrijeme za realizaciju prijevoda

1. Tekstove za razmatranje u parlamentarnom odboru ili izaslanstvu tajništvo odbora ili izaslanstva podnose na prevođenje preko unutarnjeg računalnog sustava najkasnije 10 dana prije održavanja sjednice.

- Ako se poštovao rok od 10 radnih dana (koji uključuje jedan radni dan za Upravu za zakonodavne akte), prevedeni tekstovi daju se na raspolaganje u elektroničkom obliku najkasnije dva radna dana prije održavanja sjednice. Tekstovi se potom umnožavaju i razdjeljuju na sjednici.
2. Završna izvješća koja usvajaju parlamentarni odbori mogu se uvrstiti u dnevni red sjednice ako su predana za podnošenje te, u slučaju zakonodavnih završnih izvješća i izmjena Poslovnika, predana Upravi za zakonodavne akte na završnu doradu, najkasnije:
 - (a) jedan mjesec prije zasjedanja u slučaju zakonodavnih izvješća u prvom čitanju (COD);
 - (b) u petak četvrtog radnog tjedna prije tjedna sjednice u slučaju zakonodavnih izvješća usvojenih u okviru postupka savjetovanja ili suglasnosti (CNS, NLE, APP) i izvješća o vlastitoj inicijativi (INL, INI);
 - (c) u petak trećeg radnog tjedna prije tjedna zasjedanja u slučaju drugih izvješća.

Ako su se ovi rokovi poštovali, izvješća se daju na raspolaganje klubovima na svim službenim jezicima do 12 sati u petak drugog tjedna prije zasjedanja. Međutim, zakonodavna izvješća u prvom čitanju (COD) daju se na raspolaganje u roku od 10 radnih dana od njihova podnošenja preko unutarnjeg računalnog sustava.

Završna izvješća podnose se na završnu doradu Upravi za zakonodavne akte što je prije moguće nakon usvajanja u odboru i u načelu najkasnije 2 radna dana nakon prihvaćanja.
 3. Ako se u skladu s člankom 73. stavkom 5. Poslovnika postigne sporazum s Vijećem u okviru redovnog zakonodavnog postupka, dogovoreni tekst šalje se na prijevod službama Parlamenta s rokom od deset radnih dana. U hitnim slučajevima primjenjuje se kraći rok uzimajući u obzir zakonodavni raspored dogovoren između institucija.
 4. Za pitanja su potrebni sljedeći rokovi za realizaciju prijevoda:
 - (a) pitanja za pismeni odgovor: 5 radnih dana;
 - (b) prioritetna pitanja za pismeni odgovor; 3 radna dana;
 - (c) pitanja za vrijeme za pitanja: 1 radni dan.
 5. Za sve druge tekstove, osim dokumenata za predsjednika, tijela Parlamenta, odbore za mirenje i glavnog tajnika, primjenjuje se opće vrijeme za realizaciju prijevoda od najmanje 10 radnih dana.
 6. Predsjednik može odobriti odstupanje od rokova navedenih u stavcima 1. i 2. u slučaju tekstova koji su hitni u svjetlu rokova zadanih u Ugovorima ili prioriteta koje utvrdi Konferencija predsjednika, uzimajući u obzir zakonodavni raspored dogovoren među institucijama.
 7. Rokovi utvrđeni ovim člankom mogu se produžiti u dogovoru s dotičnim tajništvom odbora u slučaju iznimno dugih tekstova, iznimno velikih serija amandmana ili tekstova za koje je odobreno odstupanje u skladu s člankom 14. stavkom 2.
 8. U slučaju dokumenata kluba koji se daju na razmatranje na plenarnoj sjednici, rok za podnošenje utvrđuje Konferencija predsjednika u dnevnome redu, u pravilu u 12 sati u srijedu u tjednu prije zasjedanja.
 Nakon tog roka nije moguće mijenjati tekst koji podnosi klub.
 Tekst koji podnosi klub mora prilikom podnošenja sadržavati potpis najmanje jednog od zastupnika koji ga podnose.

9. Zastupnici mogu tražiti da se izvaci doslovnog izvješća plenarne sjednice prevedu na službeni jezik po njihovom izboru. Svaki zastupnik ima pravo dati na prijevod do 30 stranica godišnje. Ovo je pravo strogo osobno i neprenosivo te se ne može prebaciti na sljedeću godinu. Vrijeme za realizaciju prijevoda izvadaka u načelu je najmanje 10 radnih dana za svaku jezičnu kombinaciju koja se pokriva. Druga službena tijela Parlamenta mogu zatražiti prijevod izvadaka iz doslovnog izvješća, posebice kad treba poduzeti radnje u vezi s jednim ili više govora.
10. Tekstovi koje podnosi predsjednik, tijela Parlamenta, odbori za mirenje ili glavni tajnik i tekstovi koji se obrađuju u okviru hitnog postupka u skladu s člankom 154. stavkom 2. Poslovnika ili su podneseni u skladu s člancima 105. i 106. Poslovnika u slučaju skraćenih rokova ili hitnosti prevode se čim to dozvoljavaju postojeći resursi uzimajući u obzir red prvenstva utvrđen člankom 13. te zatraženi rok.

Članak 11.

Red prvenstva za završnu pravno-jezičnu doradu

1. Uprava za zakonodavne akte vrši završnu doradu sljedećih kategorija dokumenata prema navedenom redu prvenstva:
- (a) sporazumi s Vijećem u redovnom zakonodavnom postupku;
 - (b) zakonodavna izvješća parlamentarnih odbora i pripadajući amandmani;
 - (c) nacrti zakonodavnih izvješća parlamentarnih odbora i pripadajući amandmani;
 - (d) zakonodavna mišljenja parlamentarnih odbora i pripadajući amandmani;
 - (e) nacrti zakonodavnih mišljenja parlamentarnih odbora i pripadajući amandmani.
- Za tekstove navedene u točkama (b) do (e) završnoj doradi podliježu samo oni dijelovi tekstova koji se kasnije mogu dati na glasovanje na plenarnoj sjednici s izuzetkom obrazloženja.
2. Uprava za zakonodavne akte prati rad parlamentarnih odbora i na zahtjev pruža savjete i pomoć zastupnicima i tajništvima odbora pri izradi zakonodavnih i parlamentarnih tekstova navedenih u stavku 1.
3. Za tekstove koji nisu navedeni u stavku 1. Uprava za zakonodavne akte vrši završnu doradu ako to dopuštaju postojeći resursi.

Članak 12.

Predaja tekstova na završnu doradu i njihovo vraćanje

1. Prije slanja na prevođenje svi tekstovi parlamentarnih odbora koji podliježu završnoj pravno-jezičnoj doradi podnose se Upravi za zakonodavne akte preko sustava ITER.
2. Osim u slučaju dogovorenih tekstova u smislu članka 73. stavka 5. Poslovnika, Uprava za zakonodavne akte u načelu dovršava provjeru teksta u roku od jednog radnog dana od njegovog primitka. Uprava za zakonodavne akte može napraviti promjene prihvaćenog teksta koje nisu tehničke naravi isključivo u dogovoru s tajništvom odbora pod odgovornošću predsjednika odbora.

Tekst na kojem je Uprava za zakonodavne akte izvršila završnu doradu i promjene i oko kojeg je postigla dogovor s tajništvom dotičnog parlamentarnog odbora zamjenjuje tekst koji je odbor prvotno podnio u svrhu prevođenja i stvaranja sljedećih verzija. Elektronička kopija teksta automatski se šalje dotičnom tajništvu odbora („copy-back“).

3. Kako bi se Upravi za zakonodavne akte omogućilo da završnu doradu dovrši u roku od jednog radnog dana, tajništva odbora osiguravaju da je u navedenom razdoblju osoba određena kao odgovorna za tekst (ili njezin mjerodavni zamjenik iz dotičnog tajništva) raspoloživa za odgovore na sva pitanja o tom tekstu.
4. Rok utvrđen ovim člankom može se produžiti u dogovoru s dotičnim tajništvom odbora u slučaju iznimno dugih tekstova, iznimno velikih serija amandmana, iznimne koncentracije radnog opterećenja ili u situacijama u kojima okolnosti dopuštaju produženje roka.
5. Kada je u skladu s člankom 73. stavkom 5. Poslovnika postignut sporazum s Vijećem u redovnom zakonodavnom postupku, Uprava za zakonodavne akte dovršava zadaću završne dorade u roku od šest tjedana nakon primitka prijevoda od prevoditeljskih službi Parlamenta ili Vijeća, kako je predviđeno u točki 40. zajedničke izjave od 13. lipnja 2007. o praktičnim mjerama za postupak suodlučivanja te u administrativnim praktičnim dogovorima od 26. srpnja 2011. o provedbi članka 294. stavka 4. UFEU-a u slučaju sporazuma u prvom čitanju.
6. Za završnu doradu tekstova navedenih u članku 11. stavku 3. rokovi se pojedinačno dogovaraju sa službom koja podnosi zahtjev.

Članak 13.

Red prvenstva za pismeno prevođenje

1. Opća uprava za pismeno prevođenje prevodi sljedeće kategorije dokumenata prema navedenom redu prvenstva:
 - (a) dokumenti o kojima će se glasovati na plenarnoj sjednici:
 - dogovoreni tekstovi u skladu s člankom 73. stavkom 5. Poslovnika,
 - zakonodavna izvješća i pripadajući amandmani,
 - nezakonodavna izvješća i pripadajući amandmani,
 - prijedlozi rezolucija i pripadajući amandmani;
 - (b) dokumenti za predsjednika, tijela Parlamenta, odbore za mirenje ili glavnog tajnika;
 - (c) dokumenti za razmatranje u odboru koji se mogu dati na glasovanje na plenarnoj sjednici: nacrti izvješća, amandmani, nacrti mišljenja, završna mišljenja, nacrti prijedloga rezolucija;
 - (d) drugi dokumenti za razmatranje u odboru: radni dokumenti, sažeci.

Za ove kategorije dokumenata osiguravaju se najviši standardi kvalitete.
2. Usluga pismenog prevođenja raspoloživa je i za sljedeće korisnike:
 - (a) parlamentarna izaslanstva (za dva službena jezika koje izaslanstvo izabere);
 - (b) resorne odjele i službe za istraživanja;
 - (c) klubove zastupnika (za dokumente koji su izravno povezani s parlamentarnom aktivnošću – svaki klub također može zatražiti prijevod hitnih dokumenata do najviše 15 stranica po klubu tjedno);
 - (d) ostala službena tijela koja imaju odobrenje Predsjedništva i Konferencije predsjednika;

- (e) zastupnike, posebice za pismena pitanja i druge tekstove izravno povezane s parlamentarnom aktivnošću;
 - (f) tajništvo Parlamenta za administrativne i informativne potrebe.
3. Parlament također osigurava uslugu pismenog prevođenja za Zajedničku parlamentarnu skupštinu AKP-a i EU-a (u skladu s prvim protokolom Sporazuma iz Cotonoua), za Europsko-mediteransku parlamentarnu skupštinu i Europsko-latinskoameričku parlamentarnu skupštinu (u skladu s važećim pravilima) te za Europskog ombudsmana (u skladu s Okvirnim sporazumom o suradnji od 15. ožujka 2006.).
4. Osim toga Parlament može osigurati usluge pismenog prevođenja za Odbor regija i Europski gospodarski i socijalni odbor u skladu sa sporazumom o suradnji od 5. veljače 2014.

Članak 14.

Duljina tekstova koji se podnose na prevođenje

1. Za tekstove koji se podnose na pismeno prevođenje primjenjuju se sljedeće maksimalne duljine:
(a) obrazloženja i pripremni radni dokumenti:	7 stranica za nezakonodavna izvješća
6 stranica za zakonodavna izvješća
3 stranice za zakonodavna mišljenja
(b) nacrti prijedloga rezolucija:	4 stranice, uključujući uvodne izjave, ali bez citata
(c) „preporuke” u nezakonodavnim mišljenjima:	1 stranica
(d) obrazloženja amandmana:	500 znakova
(e) sažeci:	5 stranica

Jednom se stranicom smatra tekst od 1 500 znakova (bez razmaka).

2. Parlamentarni odbor može izvjestitelju odobriti odstupanje od ograničenja utvrđenih prvim stavkom pod uvjetom da se time ne premašuje godišnji iznos od 45 stranica. O odstupanju se unaprijed obavještava Konferencija predsjednika odbora kako bi mogla utvrditi je li odstupanje u skladu s dodijeljenom rezervom. Nakon što odbor iskoristi svoju godišnju rezervu za svako daljnje odstupanje potrebno je odobrenje Predsjedništva.

DIO III.
ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 15.

Osvješčivanje korisnika i jezičnih službi o vlastitoj odgovornosti

1. Službe za usmeno i pismeno prevođenje svakih šest mjeseci obavještavaju korisnike o troškovima svojih zahtjeva za jezične usluge i o razini poštovanja Kodeksa.

2. Na kraju svake sjednice voditelj tima usmenih prevoditelja u dogovoru s tajništvom sjednice sastavlja za generalnog direktora za usmeno prevođenje i konferencije popis zatraženih jezičnih usluga koje nisu korištene. Primjerak tog popisa šalje se tajništvu dotične sjednice. Tajništvo sjednice prima na znanje vrijeme kad je sjednica stvarno zaključena i o tome neodgodivo obavještava Glavnu upravu za usmeno prevođenje i konferencije.
3. Uz to, službe usmenog i pismenog prevođenja sastavljaju svoja izvješća o korištenju jezičnih usluga i podnose ih Predsjedništvu. Ta izvješća uključuju analizu osiguranih jezičnih usluga u odnosu na podnesene zahtjeve korisnika i troškove nastale osiguravanjem tih usluga.

Članak 16.

Prijelazne mjere nakon proširenja

Sve dok nema dovoljno resursa za osiguravanje potpune usluge na novom jeziku mogu se utvrditi prijelazne mjere za dodjeljivanje resursa za usmeno i pismeno prevođenje uzimajući u obzir raspoložive resurse.

Članak 17.

Stupanje na snagu

Ova Odluka, kako je izmijenjena, stupa na snagu 1. srpnja 2014. Njome se zamjenjuje Kodeks o višejezičnosti od 17. studenog 2008.